

วิทยานิพนธ์

ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย

พ.ศ. 2544-2548

**Representation of Male Homosexuals in
Thai Literary Works (2001 – 2005)**

นายวิทยา พุ่มยิ้ม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2550

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย)

ปริญญา

วรรณคดีไทย

วรรณคดี

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544 - 2548

Representation of Male Homosexuals in Thai Literary Works (2001-2005)

นามผู้วิจัย นายวิทยา พุ่มยิ้ม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรณัฐ ไตลังคะ, M.A.)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขารุณ น้อยนิมิตร, อ.ด.)

กรรมการ

(อาจารย์ธนาธิ คำยา, M.A.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์วรรณ นาวิกมูล, M.A.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อากงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548

Representation of Male Homosexuals in Thai Literary Works (2001 – 2005)

โดย

นายวิทยา พุ่มยิ้ม

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย)

พ.ศ. 2550

วิทยา พุ่มยี่ม 2550: ภาพแทนของชาวยุโรปในวรรณกรรมไทย พ.ศ.2544-2548
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วรรณคดีไทย) สาขาวรรณคดีไทย ภาควิชาวรรณคดี
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์สรณัฐ ไตลังคะ, อ.ม. 183 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาพแทนของชาวยุโรปที่ปรากฏในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2544-2548 2) ศึกษาทัศนคติของชาวยุโรปที่มีต่อตนเอง, สังคมของชาวยุโรป และสังคมไทย งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาวรรณกรรมชาวยุโรปในช่วง พ.ศ. 2544-2548 จำนวน 25 เรื่อง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วรรณกรรมชาวยุโรปที่ได้อ่านได้ว่าเป็นวัฒนธรรมชาวยุโรปที่ถูกละเลยไปจากทวิลักษณ์ของความเป็นชาย/หญิง ในช่วงก่อนหน้านั้นพฤติกรรมชาวยุโรปถูกจัดให้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติทางจิต แต่ลักษณะดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไปโดยเกิดการโต้กลับในวรรณกรรมชาวยุโรปที่เขียนในระหว่าง พ.ศ. 2544-2548 ความเปลี่ยนแปลงนี้แยกไม่ออกจากวิถีปฏิบัติของกลุ่มวรรณกรรมชาวยุโรปในสังคมไทยที่พยายามสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกลุ่มตนขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในสื่อต่างๆ และพื้นที่ทางสังคมเฉพาะกลุ่ม รวมทั้งการขยายไปสู่พื้นที่สาธารณะ

วรรณกรรมชาวยุโรปประเภทบันเทิงคดีและสารคดีได้พยายามสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มตน ที่เห็นได้ชัดคือการให้ความสำคัญแก่สาเหตุของชาวยุโรปเพื่อโต้กลับวาทกรรมที่มองว่าชาวยุโรปเป็นความผิดปกติทางจิต โดยการเน้นย้ำสาเหตุของชาวยุโรปว่าเกิดจากชีววิทยาและสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติพบกระบวนการสร้างอัตลักษณ์โดยชี้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักรู้ในเพศวิถี การพยายามค้นหาอัตลักษณ์ การต่อสู้ฝ่าฟันจนกระทั่งได้รับการยอมรับจากสังคม และความสุขที่ได้จากการค้นพบและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศสภาพที่สาม กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัตชีวประวัติและชีวประวัตินี้สอดคล้องกับลักษณะของโครงเรื่องในบันเทิงคดี กล่าวคือเป็นโครงเรื่องที่แสวงหาตัวตนโดยการเข้าไปเรียนรู้ชีวิตชาวยุโรป เรียนรู้วิถีทางสังคมและวัฒนธรรม และเรื่องมักจบลงด้วยการยอมรับเพศสภาพของตน กระบวนการสร้างอัตลักษณ์อีกประการที่เห็นได้ชัดเจนในช่วงเวลาที่ศึกษานี้คือการสร้างอัตลักษณ์ทางภาษากลุ่มศัพท์ที่น่าสนใจคือการนิยามประเภทชาวยุโรปอย่างหลากหลายโดยแยกตามเพศวิถีและรสนิยมทางเพศที่เคลื่อนไหว แสดงนัยของการให้ความสำคัญแก่เพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสารที่ปรากฏในบันเทิงคดีและสารคดีคือมักเสนอภาพของการมีความสัมพันธ์ทางจิตใจและทางเพศกับคนหลายคนในเวลาเดียวกัน ปมขัดแย้งในวรรณกรรมเหล่านี้ที่เห็นได้ชัดคือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยกับความปรารถนาที่จะมีความรักที่มั่นคง ในส่วนของสารคดีประเภทคู่มือท่องเที่ยวมีจุดเน้นที่การใช้ชีวิตทางเพศอย่างไม่จำกัดทั้งก่อนเวลา และสถานที่ ในขณะที่สารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติกลับแสดงภาพเชิงอุดมคติว่าชาวยุโรปเพศไม่ได้อาศัยทางเพศ และแม้จะต้องการความรักที่มั่นคง แต่ก็ต้องรู้จักรับมือกับความผิดหวังในความรัก และชีวิตที่อ้างว้างโดดเดี่ยว ปรากฏการณ์สร้างกลุ่มและขยายกลุ่มชาวยุโรปขยายตัวอย่างกว้างขวางและรวดเร็วมาก มีจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งคือเพื่อให้สังคมรักต่างเพศยอมรับกลุ่มตนมากขึ้นและอยู่ร่วมกันอย่างราบรื่น

Wittaya Pumyim 2007: Representation of Male Homosexuals in Thai Literary Works (2001-2005).
Master of Arts (Thai Literature), Major Field: Thai Literature, Department of Literature.
Thesis Advisor: Associate Professor Soranat Tailanga, M.A. 183 pages.

The objectives of this research are to study the representations of male homosexuals in Thai Literature from 2000 to 2005 and to explore the attitude of male homosexuals toward their own identity, their homosexual community, and Thai society through literature. This is a qualitative research examining 25 Thai homosexual literary works from 2000 to 2005. The results are as follows:

Homosexual literature has long been considered a marginalized culture juxtaposed to male/female dichotomy and hegemonic heterosexuality. Homosexuality was once regarded as a symptom of mental disorders. However, such negative stereotype of homosexuality has recently been challenged and undermined as evidenced in the pervasion of canonical-counter discourse written during 2000 to 2005. This transformation is inseparably connected with social norms of homosexuals which strive to create its own cultural milieu, either private or public.

Homosexual fictions and documentaries aim to construct an identity by knowingly concentrating on the justification of homosexuality in order to retaliate against condemnation of same-sex attraction as a psychological problem and by emphasizing that homosexuality is biologically driven and culturally constructed. In homosexual autobiographical and biographical writings, however, homosexual identity has been created by illustrating an origin of sexual epiphany, a quest to attain a sense of identity, a struggle for social acceptance and eventual happiness from self-realization. The process of self-creation in autobiography and biography is relatively associated to plots in fiction; namely, identity quest through life learning and cultural and social studies. The stories are frequently concluded with the acceptance of a newly-realized identity after coming out of the closet. Another process of thorough language. There are several groups of vocabulary used to identify male homosexuals depending upon their sexual orientation and their dubious sexual preference. This implies that the significance of sexual relationship is a pivotal message extensively found in fictions and documentaries which always portray a homosexual's multiple sexual and spiritual relationships with different people simultaneously. An obvious conflict found in these kinds of literature is the superficiality in sexual relationship and the desire of having enduring romantic love. While the documentaries about tourism put more emphasis on the homosexual promiscuity, autobiographical and biographical literature, in contrast, presents an ideal picture of homosexuality, that homosexuals are not lascivious or sexually loose. Homosexuals wholeheartedly realize the fact that love is transient; therefore they must effectively handle loneliness and heart brokenness. The ultimate goal of homosexual groups which is currently omnipresent and pervasive is to get acceptance from hegemonic heterosexuals and to live with them peacefully.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์สรณัฐ ไตลังคะ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สายวรุณ น้อยนิมิตร อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ความกรุณาให้คำปรึกษาอย่างเต็มที่แก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา และอาจารย์ธนาธิ คำยา ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาในการแก้ไขวิทยานิพนธ์เพิ่มเติม ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสาวณิต วิงวอน และอาจารย์ชรรป รื่นบรรเทิง สำหรับความรู้และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะอาจารย์ภาควิชาวรรณคดี คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกท่าน สำหรับความรู้ทางวรรณคดีไทยที่ให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

ขอกราบขอบพระคุณพ่อคุณแม่และขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่ให้ความรักความเข้าใจ และคอยเป็นกำลังใจสำคัญให้ผู้วิจัยขณะทำวิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้คงมีประโยชน์ในแวดวงวิชาการไม่มากนักน้อย และหวังอย่างยิ่งว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในพลังผลักดันให้มีการศึกษาวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยในแง่มุมอื่นๆ ที่น่าสนใจต่อไป

วิทยา พุ่มยิม

กันยายน 2550

สารบัญ

หน้า

บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
วิธีการดำเนินการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มชายรักร่วมเพศชาย	9
บทที่ 3 ทฤษฎี แนวคิดและพื้นหลังเกี่ยวกับรักร่วมเพศในสังคมไทย	13
ทฤษฎี แนวคิด	14
อัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศ	14
การหาพื้นที่ใหม่ในการแสดงออกของชาวรักร่วมเพศ	17
จิตวิทยา	26
สาเหตุรักร่วมเพศทางจิตวิทยา	27
ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์	27
ชีววิทยา	36
สาเหตุรักร่วมเพศทางชีววิทยา	36
การแพทย์	38
สาเหตุรักร่วมเพศทางการแพทย์	38
สังคมวิทยา	40
สาเหตุรักร่วมเพศทางสังคม	42
ทฤษฎีประคับคอง	44
ทัศนคติต่อรักร่วมเพศ: จากอดีตถึงปัจจุบัน	46

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ภาพแทนวรรณกรรมชายรักร่วมเพศในสารคดี พ.ศ. 2544 – 2548	55
คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ	56
นิยามของชายรักร่วมเพศ	58
ประเภทของชายรักร่วมเพศ	59
สาเหตุของรักร่วมเพศ	61
การทำความเข้าใจสภาวะชายรักร่วมเพศ	64
การใช้ชีวิตแบบชายรักร่วมเพศ	65
อัตชีวประวัติชายรักร่วมเพศ	66
ชีวิตในวัยเยาว์	67
ความสัมพันธ์กับครอบครัวของชายรักร่วมเพศ	67
ความรัก	68
ชีวประวัติชายรักร่วมเพศ	71
คู่มือแนะนำเที่ยวชายรักร่วมเพศ	72
บาร์ชายรักร่วมเพศ	73
บาร์อโกโก้	73
บาร์บริการอาหารและเครื่องดื่ม	74
บาร์บริการอาบน้ำ	74
สวนสาธารณะ/สวนหย่อม	76
ห้างสรรพสินค้า/สวนสนุก	77
โรงภาพยนตร์	77
พจนานุกรมชายรักร่วมเพศ	79
สรุปภาพแทนชายรักร่วมเพศในสารคดี พ.ศ. 2544 – 2548	96

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 ภาพแทนชาวยรักร่วมเพศใน พ.ศ. 2544 – 2548	99
ลักษณะโครงเรื่อง	101
สาเหตุของพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ	102
สิ่งแวดล้อม	103
การทดลอง	104
ชีววิทยา	107
การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ	110
การต่อต้านและการยอมรับ	115
บุคลิกภาพชาวยรักร่วมเพศ	116
ทัศนคติต่อพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ	124
ความรักและเพศสัมพันธ์	131
ความรัก	132
การสะท้อนความรู้สึกทางเพศ	134
การมีเพศสัมพันธ์	144
การสร้างพื้นที่ทางสังคมของชาวยรักร่วมเพศ	145
อินเทอร์เน็ต	146
สถานบันเทิงของชาวยรักร่วมเพศ	149
สถานที่สาธารณะ	153
สมาคม / องค์กรชาวยรักร่วมเพศ	156
ภาษาชาวยรักร่วมเพศในนวนิยายและเรื่องสั้น	160
คำศัพท์ที่แสดงลักษณะความสัมพันธ์ทางเพศ	163
คำศัพท์ที่แสดงประเภทชาวยรักร่วมเพศ	164
คำศัพท์ที่แสดงอาภักิริยาและพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ	166
คำศัพท์ที่ใช้คำทอหยาบคาย	167
คำศัพท์ที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกดีใจ	170
สรุปภาษาชาวยรักร่วมเพศ	172

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 6 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	173
สรุป	173
ข้อเสนอแนะ	175
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	176
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	183

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัญหาของพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศในปัจจุบันได้รับความสนใจจากบุคคลในสังคมเป็นอย่างมากทั้งจากสื่อและนักวิชาการ แม้ว่าปัจจุบันเรื่องนี้ถือว่าเป็นเรื่องปกติที่แต่ละคนมีโอกาสนเลือกวิถีชีวิตทางเพศ แต่ชีวิตของชายรักร่วมเพศกลับได้รับการยอมรับจากสังคมเพียงบางแง่มุมเท่านั้นหรือมีลักษณะตายตัว เช่น ภาพของกลุ่มชายรักร่วมเพศที่ถูกนำเสนอในสื่อส่วนใหญ่มักมีบุคลิกภาพที่น่าขบขัน สนุกสนานเฮฮา ลำโสอน ใช้ความรุนแรงเพื่อแสดงออกถึงความรัก ส่วนกลุ่มนักวิชาการในศาสตร์ต่าง ๆ ก็นำเสนอเรื่องราวผ่านบทความเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพื่อถ่ายทอดแง่มุมวิถีชีวิตทางเพศ มีการสัมมนาทางวิชาการที่หลากหลายหัวข้อ ข้อมูลทางกรวิจัยที่น่าเชื่อถือจากสมาคมต่างๆ และองค์การอนามัยโลกในต่างประเทศพิสูจน์ว่าคนรักร่วมเพศเป็นคนปกติ

สมาคมสุขภาพจิตแห่งอเมริกาถือเป็นองค์กรแรกที่ได้ออกมาประกาศถอดถอนหัวข้อ “การรักเพศเดียวกัน” ออกจากบัญชีรายชื่อความผิดปกติทางจิตในปี พ.ศ. 2516 และใน พ.ศ. 2519 สมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกาได้ออกมาประกาศถอดถอนประเด็นนี้ออกจากบัญชีรายชื่อของตนเช่นกัน เช่นเดียวกับสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งอเมริกา และองค์กรวิชาชีพด้านสุขภาพจิตในสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่างก็ได้ลงมติและประกาศว่า การรักเพศเดียวกันมิได้เป็นอาการเจ็บป่วยทางจิตหรือความผิดปกติทางจิตใจแต่อย่างใด สำหรับองค์การอนามัยโลกก็ได้ถอดประเด็นการรักเพศเดียวกันออกจากบัญชีรายชื่อโรคใน พ.ศ. 2535 โดยเห็นว่าเป็นเพียงความชอบทางเพศ (sexual preference) นอกจากนี้ปัจจุบันมีประเทศที่ยอมรับการสมรสของชายรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น (นที ชีระโรจนพงษ์, 2548)

ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ยอมรับชายรักร่วมเพศ โดยไม่มีการต่อต้านหรือขัดขวางอย่างเป็นทางการ โดยเฉพาะสถาบันทางสังคมไทยมีแนวโน้มหันมายอมรับกลุ่มคนเหล่านี้มากขึ้น เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้ประโยชน์จากชาวต่างประเทศที่มุ่งหน้าเพื่อจะท่องเที่ยวตามแหล่งบันเทิงสำหรับชายรักร่วมเพศ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในรูปแบบของบาร์ ร้านอาหาร คาราโอเกะ

สถานบริการทางเพศ และสถานบริหารร่างกาย ซึ่งกระจายอยู่ในกรุงเทพฯ เช่น สีส้ม รัชดาภิเษก ข้าวสาร และเยาวราช นอกจากนี้การท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวที่เป็นชายรักร่วมเพศยังพบในต่างจังหวัดเช่นเดียวกัน เช่น พัทยา เชียงใหม่ เชียงราย นครราชสีมา ขอนแก่น อุรธานี การมีแหล่งสถานบันเทิงของชายรักร่วมเพศในเมืองหลวงหรือแหล่งใดก็ตาม ทำให้เกิดความสนใจใช้บริการมากขึ้น เกิดการจ้างงานในหลายอาชีพ เช่น คนต้อนรับหน้าร้าน คนนั่งดื่มกับแขก พนักงานโชว์คาบาเรต์ เป็นต้น สถานบันเทิงเหล่านี้ได้รายได้เข้าประเทศในแต่ละปีอย่างมากมายจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ แม้แต่วงการแพทย์ของไทยเองก็มีรายได้จากธุรกิจทางศัลยกรรมผ่าตัดแปลงเพศจากบุคคลกลุ่มนี้ด้วย ทั้งนี้เนื่องมาจากฝีมือของแพทย์ไทยโดยเฉพาะการผ่าตัดแปลงเพศมีความประณีตในการทำการผ่าตัด และอัตราค่าเงินที่ไม่แพงจนเกินไป หลังจากการผ่าตัดแล้วก็มีสถานพักฟื้นสำหรับพักผ่อนที่สวยงามและอากาศบริสุทธิ์ เพราะหลังจากการผ่าตัดแปลงเพศร่างกายต้องการพักฟื้นเป็นระยะเวลาหลายเดือน ด้วยเหตุผลเหล่านี้เองจึงทำให้ประเทศไทยเป็นแหล่งที่ให้กลุ่มชายรักร่วมเพศให้ความสนใจมาเยือนจนได้รับการเรียกขานอย่างขยอข่งว่า เมืองสวรรค์สำหรับชายรักร่วมเพศ

กลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมไทยถือได้ว่าเป็นชนกลุ่มน้อยหรือที่เรียกกันว่าชนชายขอบ เนื่องจากถูกผลักออกจากศูนย์กลางของสังคมที่มีกรอบความคิดที่จำแนกสถานภาพทางเพศของมนุษย์ว่ามีเพียงแค่ 2 เพศ โดยดูจากลักษณะทางกายวิภาคผ่านทางเครื่องเพศเป็นหลัก ซึ่งก็คือทวิลักษณ์ชาย/หญิง กรอบดังกล่าวจึงทำให้เห็นว่า กะเทย/เกย์และคนรักเพศเดียวกันไม่อาจจัดให้เข้ากลุ่มเพศหญิงหรือเพศชายได้ ดังนั้นคนกลุ่มนี้จึงตกอยู่นอกกรอบโครงสร้างทางเพศที่ยอมรับในสังคม กลายเป็นพวกที่อยู่ชายขอบ การจัดความสัมพันธ์แบบทวิลักษณ์ มีลักษณะเป็นคู่ตรงข้าม (binary opposition) โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งครอบงำอีกฝ่ายหนึ่ง (ในที่นี้คือรักต่างเพศครอบงำรักร่วมเพศ) การสร้างเส้นแบ่งระหว่างความเป็นชายรักต่างเพศและรักร่วมเพศ ได้สถาปนาความเป็นศูนย์กลางทางสังคม วัฒนธรรม และความรู้ของสังคมให้แก่รักต่างเพศ และกำหนดบรรทัดฐานให้รักต่างเพศเป็นความปกติและรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางเพศสภาพ ดังนั้นการแบ่งแยกดังกล่าวจึงไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หากแต่เป็นกระบวนการที่ถูกสร้างขึ้นบนความสัมพันธ์เชิงอำนาจ ที่กลุ่มชนที่มีอำนาจเหนือกว่า กำหนด สร้าง ตีความ และใช้ สิ่งที่เรียกว่าอัตลักษณ์ร่วมในฐานะที่เป็นอัตลักษณ์สากล และจัดกลุ่มสิ่งที่ไม่เหมือนเป็นอัตลักษณ์ชายขอบ ที่ถูกทำให้กลายเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญ หรือกระทั่งถูกตีตราว่าเป็นอัตลักษณ์ที่สร้างปัญหา (ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, 2547)

อย่างไรก็ตาม อำนาจในการสร้างและกำหนดอัตลักษณ์ร่วมสากลโดยกลุ่มชนในศูนย์กลางนั้น อาจได้รับการยอมรับหรือถูกตอบโต้ ตีความ และสร้างความหมายใหม่โดยกลุ่มชนชายขอบอยู่ตลอดเวลา โดยจะเห็นได้จากวรรณกรรมที่ปรากฏจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ

นักเขียนไทยหลายคนได้เสนอภาพของชาวยุโรปร่วมเพศออกมาหลายเรื่อง ตั้งแต่ พ.ศ. 2513 ไม่ว่าผู้เขียนจะนำลักษณะเรื่องราวชาวยุโรปร่วมเพศมาใช้ในงานประพันธ์ของตนโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ย่อมแสดงให้เห็นถึงความเคลื่อนไหวของกลุ่มชาวยุโรปร่วมเพศในสังคมไทยในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งปรากฏตัวขึ้นเป็นจำนวนมาก กระทั่งนักเขียนไทยหยิบยกมาเขียนในวรรณกรรม ดังนั้นวรรณกรรมจึงมีส่วนสัมพันธ์กับสภาพสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และอาจกล่าวได้ว่าวรรณกรรมชาวยุโรปร่วมเพศของไทยเกิดขึ้นเนื่องจากสภาพสังคมนั่นเอง

นักเขียนไทยเสนอภาพของชาวยุโรปร่วมเพศตั้งแต่ พ.ศ. 2513 ได้แก่นวนิยาย เรื่อง **มนุษย์ของสุภาวดี เทวกุล** เรื่อง **บัลลังก์ไยบัว** ของกฤษณา อโศกสิน และเรื่อง **สร้อยสวาท** ของสุวรรณี ส่วนนักวิชาการและนักวิจัยด้านวรรณกรรมไทยได้ศึกษาค้นคว้าวรรณกรรมร่วมเพศออกมานำเสนอเป็นลำดับ เช่น อริน พินิจวรวัทย์ ศึกษาเรื่อง **การใช้เรื่องร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 – 2525** จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2527 นิตยา เข้มเพชร ศึกษาเรื่อง **วิเคราะห์สาเหตุการเกิดพฤติกรรมร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2535** สมเกียรติ คู่ทวีกุล ศึกษาเรื่อง **ภาพสะท้อนชาวยุโรปร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – 2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2545** อรรถวุฒิ มุขมา ศึกษา **นวนิยายร่วมเพศชาย เรื่อง ซากดอกไม้ ของวิวัฒน์ กนกนุเคราะห์: การศึกษาเชิงวิเคราะห์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2546** ปรากฏการณ์ดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่ามีการทำทาบบรรทัดฐานของสังคมรักต่างเพศ แม้ดูเหมือนว่าจะมีจำนวนเพียงไม่กี่สิบเรื่องในระยะเวลาถึง 30 ปี

ทว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 2548 พบว่าด้วยทศวรรษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชาวยุโรปร่วมเพศเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วและมีวรรณกรรมหลายประเภท ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี จำนวนดังกล่าวสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมเมืองที่เกิดการขยายตัวของพื้นที่สังคมและวิถีชีวิตของกลุ่มร่วมเพศโดยมีการพยายามสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกลุ่มตนขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในสื่อต่างๆ ที่สำคัญ คือ อินเทอร์เน็ต วิชวล โทศัพท์ โทรทัศน์ท้องถิ่น และพื้นที่ทางสังคม

เฉพาะกลุ่ม เช่น สถาบันเทววิทยาดัชต์ สถานที่ออกกำลัง รวมทั้งการขยายไปสู่พื้นที่สาธารณะ เช่น โรงภาพยนตร์ ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ

การศึกษาตัวบทวรรณกรรมที่ปรากฏ ในปี พ.ศ. 2544-2548 อาจแสดงให้เห็นภาพแทน (representation) ของกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ และตัวตนของกลุ่ม ซึ่งไม่ได้หมายความว่าภาพที่ปรากฏในวรรณกรรมเหล่านี้เป็นภาพสะท้อนของความเป็นจริง หากแต่อาจเป็นการ “ประกอบสร้าง” อัตลักษณ์ของตนและกลุ่มคนขึ้นมา เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับอัตลักษณ์ และสร้างการยอมรับในสังคมรักต่างเพศได้ โดยยกระดับสถานภาพทางสังคมของตนให้ดีกว่าเดิม เช่น การศึกษาหาความรู้ การตั้งใจทำงาน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ เพื่อสร้างเสริมอำนาจต่อรองให้แก่ตนเองในสังคมรักต่างเพศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในวรรณกรรม พ.ศ. 2544 – 2548
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเอง สังคมของชายรักร่วมเพศ และสังคมไทยผ่านงานวรรณกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

วรรณกรรมที่ใช้ในการวิจัยคัดเลือกเฉพาะที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มและจำหน่ายครั้งแรกในระหว่าง พ.ศ. 2544 – 2548 โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศทั้งในรูปแบบนวนิยาย เรื่องสั้น และสารคดีจำนวน 25 เรื่องการศึกษาในครั้งนี้ เน้นที่เนื้อหาสาระ ไม่เน้นความงามทางวรรณศิลป์ งานทั้งหมดที่ศึกษาได้แก่

1. นวนิยาย
 - 1.1 Born To Be (เกิดมาเพื่อจะเป็น) (2544)
 - 1.2 สามีสีม่วง (2544)
 - 1.3 ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ (2545)
 - 1.4 ดาวเที่ยงวันตะวันเที่ยงคืน (2547)

- 1.5 ความรักสี่รู้ (2548)
- 1.6 ค่ายสี่ม่วง (2548)
- 1.7 รักนี้ของจอมกับเดียว (2548)
- 1.8 แล้วยายลมก็พัดพา (2548)
- 1.9 Bad Gays Trip (2548)

2. สารคดี

- 2.1 เป็นตุ๊ดทั้งที ต้องดีที่สุด (2546)
- 2.2 วันเคยโซว์ (2546)
- 2.3 คีใจจึงได้เป็นเกย์ (2546)
- 2.4 เกษยานุกรม (2546)
- 2.5 ฉันไม่ใช่ผู้หญิง (2547)
- 2.6 แกะกล่องเกย์ (2547)
- 2.7 ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน (2547)
- 2.8 เบิกทวาร (2547)
- 2.9 หลังม่านนางโซว์ (2548)
- 2.10 ถอดรหัสหัวใจเกย์ (2548)
- 2.11 พจนานุกรมเกย์และเลสเบี้ยน (2548)
- 2.12 ทางหลังกะเทย (2548)
- 2.13 แม่ครับผมเป็นเกย์ (2548)
- 2.14 ไข่แล้วครับผมเป็น Gray (2548)

3. รวมเรื่องสั้นของนักเขียนหลายคน

- 3.1 คาวสี่ม่วง (2548)
- 3.2 ถนนสายปรรณนา (2548)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เห็นภาพแทนของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมไทยช่วงพ.ศ. 2544 - 2548
2. ทำให้ทราบทัศนคติของชายรักร่วมเพศที่มีต่อตนเองและทัศนคติของสังคมที่มีต่อชายรักร่วมเพศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 - 2548 ว่ามีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร และความเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลกระทบต่อวรรณกรรมโดยเฉพาะนวนิยาย เรื่องสั้น สารคดี
3. เป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมเรื่องอื่นต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศ ระหว่าง พ.ศ. 2544 – 2548 เสนอภาพแทนของชายรักร่วมเพศและทัศนคติที่มีต่อตนเองและสังคมผ่านมุมมองของนักเขียน อันเป็นการยืนยันถึงอัตลักษณ์ชายรักร่วมเพศ เพื่อหาพื้นที่และทำให้เกิดการยอมรับในความเป็นชายรักร่วมเพศในสังคม

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าใช้วิธีการศึกษาแบบวิจัยเอกสารและหนังสือ (Documentary Research) โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลจากวรรณกรรมที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นรูปเล่มและจำหน่ายครั้งแรกในระหว่าง พ.ศ. 2544 - 2548 โดยเลือกเฉพาะเรื่องที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ ทั้งในรูปแบบนวนิยาย เรื่องสั้น และสารคดี จำนวน 25 เรื่อง เนื่องจากสังคมให้ความสนใจ และให้ความสำคัญแก่สถานภาพของชายรักร่วมเพศมากขึ้น
2. ศึกษาวรรณกรรมที่นำเสนอเรื่องของชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 - 2548 โดยวิเคราะห์ทัศนคติและภาพแทนที่ปรากฏอยู่ในงานวรรณกรรมนี้ โดยนำความรู้ศาสตร์แขนงต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ภายในงานวรรณกรรม เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ การแพทย์ ชีววิทยา เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการทำความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งในความเป็นชายรักร่วมเพศ

3. เสนอผลงานการศึกษามาค้นคว้าแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ภาพแทน (Representation) หมายถึง ภาพที่ถูกนำเสนอผ่านกระบวนการคิดของผู้เขียนที่มีเพศสภาพ ชนชั้นและเชื้อชาติ ฯลฯ ต่าง ๆ กันไป ดังนั้น ภาพที่เสนอในงานเขียนหนึ่งๆ จึงไม่ได้เป็นการสะท้อนสังคมอย่างที่เป็นจริง แต่เป็นสังคม หรือ “ความจริง” ที่ผู้เขียนเชื่อหรือมองเห็นในกรอบเวลาและสถานที่หนึ่งๆ

รักร่วมเพศ (Homosexuality) หมายถึง ความรัก ความสนใจ ความต้องการที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน

ชายรักร่วมเพศ (Male Homosexuals) หมายถึง ชายที่มีอารมณ์เพศหรือความสุขทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกัน ทั้งที่มีพฤติกรรมแสดงออกอย่างสังเกตได้หรือไม่แสดงออก

วรรณกรรม หมายถึง หนังสือหรืองานเขียนทุกชนิดที่ได้ประกอบขึ้น โดยมีชั้นเชิงทางศิลปะ มักเรียบเรียงที่จะสื่อสารความเข้าใจประการต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน

วาทกรรม (Discourse) หมายถึง กรอบแนวคิดที่ถูกนำเสนอผ่านตัวบท กล่าวคือ ตัวบทต่างๆ ที่รายล้อมวิถีชีวิตประจำวันของเราไม่ว่าจะเป็น หนังสือพิมพ์ วรรณกรรม บทสนทนา สื่อสารมวลชนต่างๆ ล้วนทำหน้าที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการควบคุมหรือจัดการแนวคิด ซึ่งเป็นวิธีการมองโลกในแต่ละยุคสมัย

อัตลักษณ์ (Identity) หมายถึง ลักษณะตัวตนหรือกลุ่มคนทางสังคมที่เกิดจากการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองและบุคคลอื่น อัตลักษณ์ถือเป็นสิ่งประกอบสร้าง (constructed) ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด (innate) แต่เกิดจากการหล่อหลอมของสังคมและสถาบันต่างๆ และสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่ลื่นไหลและมีพลวัต

วัฒนธรรมชนชายขอบ หมายถึง วัฒนธรรมของกลุ่มชนที่แตกต่างจากอัตลักษณ์ร่วม(collective identity) ในสังคม เกิดจากกระบวนการเบียดขับวัฒนธรรมที่แตกต่างออกไป กระบวนการนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเองตามลำพัง หากแต่พัฒนาขึ้นมาภายใต้ระบบความสัมพันธ์อันซับซ้อนระหว่างกลุ่มต่างๆ ในสังคม เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ฝ่ายที่มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนด ติความและปฏิบัติความสัมพันธ์มักดำเนินไปแบบทวีลักษณ์แบบคู่ตรงข้าม โดยที่ฝ่ายหนึ่งครอบงำอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น การกำหนดบรรทัดฐานแบบทวีลักษณ์ระหว่างความปกติกับความผิดปกติทางเพศสภาพที่ทำให้ความปกติอยู่ที่ศูนย์กลางและความผิดปกติถูกเบียดขับออกไปให้อยู่ตรงชายขอบ คือ ให้ความสำคัญหรือไม่มีตัวตนหรือสร้างปัญหา

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจงานวิจัยด้านวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิเคราะห์นวนิยายรักร่วมเพศชาย พบว่ามีงานวิจัยเรื่องรักร่วมเพศในวรรณกรรม ดังนี้

อริน พินิจวรารักษ์ (2527) ศึกษาเรื่อง การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 – 2525 วิชานันท์เรื่องนี้มุ่งศึกษาเรื่องรักร่วมเพศตามทฤษฎีจิตวิทยาและพฤติกรรมรักร่วมเพศในสังคมตะวันตกและสังคมไทย พร้อมทั้งวิเคราะห์การใช้รักร่วมเพศในวรรณกรรมไทย พ.ศ. 2516 – 2525 การใช้รักร่วมเพศเป็นแก่นเรื่องในนวนิยายไทย และการใช้ลักษณะคนรักร่วมเพศเป็นตัวละคร ซึ่งให้ภาพรวมของประเด็นรักร่วมเพศที่ปรากฏในนวนิยาย ผลการวิจัยสรุปว่าการขยายตัวของกลุ่มคนรักร่วมเพศมีผลกระทบต่อวงการนวนิยายไทยอย่างมาก อันแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงทางสังคม เรื่องรักร่วมเพศที่ถูกนำมาใช้ในนวนิยายนี้ นอกจากจะเน้นคุณค่าให้แก่นวนิยายในแง่พัฒนาการด้านเนื้อหาแล้ว ผู้ประพันธ์ยังตั้งใจศึกษาถึงข้อมูลทางวิชาการและสอดแทรกความรู้ที่ไว้นวนิยาย เป็นการเสริมสร้างเนื้อหาให้มีสาระและความลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในนวนิยาย แม้ช่วงเวลาดังกล่าวจะเป็นเพียงการเริ่มต้น แต่ก็ได้สร้างความแปลกใหม่ให้แก่วงการนิยายในแง่การสร้างตัวละครเอก ซึ่งเคยเป็นชายจริงหญิงแท้ ได้เปลี่ยนเป็นคนรักร่วมเพศ แม้ในอนาคตความนิยมการใช้เรื่องรักร่วมเพศมาสร้างเป็นแก่นเรื่องในนวนิยายจะลดน้อยลง แต่ต้นนิษฐานได้ว่ารักร่วมเพศจะคงอยู่ในนวนิยาย คือตัวละครรักร่วมเพศอาจปรากฏในบทบาทต่างกันตามความเหมาะสมของเรื่อง วิชานันท์ของ อริน พินิจวรารักษ์ เน้นอธิบายสาเหตุและปรากฏการณ์ของพฤติกรรมรักร่วมเพศและนำมาสร้างตัวละครและแก่นเรื่องของนวนิยาย จึงเป็นการสร้างพื้นฐานความรู้พฤติกรรมรักร่วมเพศในนวนิยายช่วง พ.ศ. 2516 -2525

นิตยา เข้มเพชร (2535) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทยตามหลักการทางจิตวิทยา วิชานันท์เรื่องนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์สาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายตามหลักการทาง

จิตวิทยา โดยผู้วิจัยเลือกนวนิยายแนวนีมาวิเคราะห์ 6 เรื่อง ได้แก่ ลูกรัก ของสุวรรณี สุคนธา ประตูปิดตาย และรูปทอง ของ กฤษณา อโศกสิน หัวใจที่ต้องไขลาน ของ สุภาว เทวกุล พิมพิลาป ของ โบตัน และใบไม้ที่ปลิดปลิว ของทมยันตี ผลการวิจัยพบว่า นวนิยายที่นำมาวิเคราะห์ในครั้งนี้ ปรากฏเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่หนึ่ง มีนวนิยาย 5 เรื่อง ที่เสนอรายละเอียดความเป็นมาของตัวละครอันแสดงถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ นวนิยายทั้ง 5 เรื่องนี้ ผู้เขียนสามารถแสดงถึงสาเหตุดังกล่าวได้อย่างสมเหตุสมผล สอดคล้องกับทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์ และทฤษฎีจิตวิทยาสังคมของอิริคสัน โดยกล่าวถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของตัวละครเช่นเดียวกันว่ามีผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ คือ พื้นฐานทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และอิทธิพลของสังคมแวดล้อมภายนอก นวนิยายกลุ่มนี้ได้แก่ ลูกรัก ของสุวรรณี สุคนธา ประตูปิดตาย และ รูปทอง ของ กฤษณา อโศกสิน พิมพิลาป ของ โบตัน ใบไม้ที่ปลิดปลิว ของ ทมยันตี ลักษณะที่สอง มีนวนิยาย 1 เรื่อง จาก 6 เรื่อง คือ หัวใจที่ต้องไขลาน ของ สุภาว เทวกุล ที่มีได้กล่าวถึงเรื่องราวความเป็นมาที่แสดงถึงสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

สมเกียรติ คู่ทวีกุล (2545) ศึกษาเรื่อง ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – 2543): การศึกษาศักราชภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิง งานวิจัยเรื่องนี้มีคามมุ่งหมายเพื่อศึกษาศักราชภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนในการสะท้อนภาพชายรักร่วมเพศ โดยศึกษาเปรียบเทียบภาพสะท้อนดังกล่าวในนวนิยายของนักเขียนหญิงช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 จำนวน 24 เรื่อง กับภาพสะท้อนประเภทเดียวกันในนวนิยายของนักเขียนชาย จำนวน 8 เรื่อง ผลการศึกษาพบว่า แม้นักเขียนหญิงจะมีศักราชภาพในการสะท้อนภาพก็ตาม แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัด ส่งผลให้ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศเป็นภาพที่ซ้ำซาก ขาดความหลากหลาย มีลักษณะเข้าแบบ ผิวเผิน และคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศของนักเขียนหญิงมีคุณค่าน้อยในด้านการเลียนแบบชีวิตมนุษย์ และไม่สามารถทำให้ผู้อ่านรู้จักชีวิตแง่มุมนี้ได้อย่างถ่องแท้ งานวิจัยนี้เป็นกรณีศึกษาหนึ่งของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศของนักเขียนกับงานประพันธ์

งานวิจัยของ สมเกียรติ คู่ทวีกุล เป็นการศึกษาพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในนวนิยายตั้งแต่ พ.ศ. 2513 - 2543 เป็นระยะเวลา 30 ปี ซึ่งได้สะท้อนภาพพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ งานชิ้นนี้ไม่ได้วิเคราะห์ในด้านศาสตร์ทางจิตวิทยา การแพทย์ จีววิทยาแต่เน้นไปที่การวิเคราะห์สังคมรักต่างเพศ นอกจากนี้ได้สะท้อนทัศนคติชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ภาษาของชายรักร่วมเพศ บุคลิกภาพของชายรักร่วมเพศ ความรู้สึกและการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ วิถีชีวิตชายรักร่วมเพศ เป็นต้น ทำให้เห็นถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในนวนิยาย

อรรถวุฒิ มุขมา (2546) ศึกษาเรื่อง นวนิยายชายรักร่วมเพศเรื่อง ซากดอกไม้ ของวีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์ นวนิยายเรื่อง ซากดอกไม้ แต่งขึ้นใน พ.ศ. 2540 มุ่งศึกษาในด้านองค์ประกอบและกลวิธีการประพันธ์ วิเคราะห์ตัวละครเชิงจิตวิทยา ความสัมพันธ์ระหว่างนวนิยายกับสังคม และสุนทรียภาพทางภาษา เพื่อแสดงให้เห็นว่านวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะเด่นในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น

การวิจัยพบว่า เรื่อง ซากดอกไม้ เป็นนวนิยายชายรักร่วมเพศแนวสังคมนิยม สะท้อนภาพชีวิตของชายรักร่วมเพศ เนื้อหาเป็นการเสนอเรื่องราวของชายรักร่วมเพศฐานะคนหนึ่งที่ต้องดำเนินชีวิตแบบอัตลักษณ์เพศชายตามบรรทัดฐานของสังคม คือต้องแต่งงานมีครอบครัว เพื่อรักษาชื่อเสียงและเกียรติยศของวงศ์ตระกูล แต่การกระทำตามบรรทัดฐานนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ตัวละครชายรักร่วมเพศผู้นี้ไม่สามารถรักษาครอบครัวของตนไว้ได้หลังจากที่ภรรยาทราบความจริงเมื่อชายรักร่วมเพศหลุดพ้นพันธะทางสังคม จึงเป็นอิสระพร้อมที่จะเรียนรู้วิถีชีวิตชายรักร่วมเพศและยอมรับวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศตลอดไป

จุดเด่นของนวนิยายอยู่ที่การเสนอแก่นของเรื่องโดยตีแผ่ชีวิตชายรักร่วมเพศ โครงเรื่องหลักเป็นการแสดงวิวาทะในเรื่องความประพฤติของชายรักร่วมเพศและการรับผิดชอบต่อครอบครัวของสามีชายรักร่วมเพศ มีการเรียกผู้เสววรรณกรรมจากนวนิยายซากดอกไม้ว่า “คุณผู้ชม” เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เล่าเรื่องกับผู้เสววรรณกรรม การนำเสนอพฤติกรรมของตัวละคร ส่วนใหญ่จะแสดงอารมณ์การกระทำที่รุนแรงก้าวร้าวต่อกัน ตัวละครเอกชายรักร่วมเพศถูกสร้างให้มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ สุดท้ายก็จบชีวิตลงตามผลการกระทำ ส่วนตัวละครเอกฝ่ายหญิง ถูกสร้างเพื่อเป็นตัวแทนของเพศหญิงที่ก้าวพลาดในการเลือกคู่ครองเป็นชายรักร่วมเพศ จึงต้องอยู่กับความผิดหวังในชีวิต ทั้งประสบกับปัญหาชีวิตในเรื่องของลูกที่มีพฤติกรรมคล้ายกับชายรักร่วมเพศ ในด้านการสะท้อนภาพชีวิตสังคมชายรักร่วมเพศ ผู้เขียนสะท้อนวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศได้อย่างมีสีสัน สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคม ด้านลีลาภาษา ผู้เขียนนำเสนอภาษาชายรักร่วมเพศให้ตัวละครกล่าวเจรจากระทบกระทั่งกันอย่างรุนแรง มีการกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชายรักร่วมเพศให้เห็นภาพอย่างชัดเจนเพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกชายรักร่วมเพศที่มีต่อกัน นอกจากนี้มีการใช้ภาษาพูดมาผสมผสานกับภาษาในการประพันธ์ โดยใช้กลวิธีบรรยายโวหารสร้างจินตนาการ ทำให้ผู้เสววรรณกรรมสามารถสัมผัสอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดตัวละครมากยิ่งขึ้น

วิทยานิพนธ์ อรรณวุฒิ มุขมา จึงเป็นการวิเคราะห์นวนิยายเพียงหนึ่งเรื่อง คือ เรื่อง
ซากดอกไม้ ที่ประพันธ์ใน พ.ศ. 2540 โดยนำเสนอความรู้พื้นฐานและทัศนคติในสังคมชายรักร่วม
เพศเพื่อให้เข้าใจถึงอัตลักษณ์ชายรักร่วมเพศ

บทที่ 3

ทฤษฎี แนวคิด และพื้นหลังเกี่ยวกับรักร่วมเพศในสังคมไทย

พฤติกรรมชายรักร่วมเพศก่อน พ.ศ. 2513 ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ การนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในวรรณกรรมไทยยังมีจำนวนไม่มาก การใช้เรื่องรักร่วมเพศในวรรณกรรมก่อนยุคนวนิยาย ในสมัยที่วรรณคดีแต่งเป็นร้อยกรองนั้น มีการนำเรื่องรักร่วมเพศไปกล่าวถึงในเรื่องน้อย เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมสำหรับคนในยุคสมัยนั้นและวรรณกรรมไทยยังจำกัดอยู่ในแวดวงราชสำนัก บรรดาภคินีผู้สร้างสรรคงานเพื่อพระมหากษัตริย์โดยตรง เนื้อเรื่องที่นำมาเสนอจึงอยู่ในวงแคบไม่มีการเสนอปัญหาในชีวิตจริงหรือแต่งเพื่อให้สมจริง เพราะผู้แต่งต้องการเน้นศิลปะการแต่งมากกว่าเนื้อเรื่อง (กุหลาบ มลลิกะมาส, 2518: 194)

หลัง พ.ศ. 2513 นักเขียนอย่าง สุภาวดี เทวกุล นำเสนอนวนิยายเรื่อง **มนุษย์ ด้วยทัศนคติ** ที่รังเกียจรักร่วมเพศและมองว่าเป็นเรื่องวิปริต ดังที่มีตัวละครมากมายกล่าววิจารณ์ตัวละครเอกอย่าง **จิตร** ซึ่งเป็นชายรักร่วมเพศ คำที่ใช้เรียกจิตรมีทั้ง “พวกครึ่งท่อน” “กะเทย” “กะเทียม” ซึ่งแต่ละชื่อล้วนให้ความหมายในเชิงลบ ลักษณะดังกล่าวคล้ายคลึงกับเรื่อง **รักที่หลุดลอย** โดย ลักษณะโรจนา

สรุปได้ว่าการนำเรื่องรักร่วมเพศมาใช้ในช่วงนี้ยังเป็นการเสนอภาพของคนรักร่วมเพศอย่างฉาบฉวยไม่ลึกซึ้ง ตัวละครที่ปรากฏเป็นตัวละครสำคัญ แต่พฤติกรรมรักร่วมเพศมิใช่แก่นเรื่องหากแต่เป็นองค์ประกอบของเรื่องที่ดำเนินเรื่องในเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อมุ่งเน้นความบันเทิงแก่ผู้อ่านมากกว่าต้องการนำเสนอพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวคิดในนวนิยายเหล่านี้ยังมองว่าชายรักร่วมเพศเป็นความ “วิปริต” หรือความผิดปกติทางจิต

สมาคมสุขภาพจิตแห่งอเมริกาถือเป็นองค์กรแรกที่ได้ออกมาประกาศถอดถอนหัวข้อ “การรักเพศเดียวกัน” ออกจากบัญชีรายชื่อความผิดปกติทางจิตในปี พ.ศ. 2516 และใน พ.ศ. 2519 สมาคมจิตวิทยาแห่งอเมริกาได้ออกมาประกาศถอดถอนประเด็นนี้ออกจากบัญชีรายชื่อของตนเช่นกัน เช่นเดียวกับสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งอเมริกา และองค์กรวิชาชีพด้านสุขภาพจิตในสหรัฐอเมริกา ซึ่งต่างก็ได้ลงมติและประกาศว่า การรักเพศเดียวกันมิได้เป็นอาการเจ็บป่วยทางจิตหรือความผิดปกติทางจิตใจแต่อย่างใด สำหรับองค์การอนามัยโลกก็ได้ถอดประเด็นการรักเพศ

เดียวกันนอกจากบัญชีรายชื่อโรคใน พ.ศ. 2535 โดยเห็นว่าเป็นเพียงความชอบชอบทางเพศ (sexual preference) ความเคลื่อนไหวดังกล่าวนี้ส่งผลในระยะยาวเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องรักร่วมเพศ

ในส่วนของวรรณกรรมไทย ก็ได้เกิดการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ หลัง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง ส่งผลกระทบต่อวงการวรรณกรรมไทย วงการหนังสือ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านสื่อสารมวลชน และเกิดการเผยแพร่เรื่องเกี่ยวกับกลุ่มชายรักร่วมเพศในวงการต่างๆ อย่างกว้างขวาง ทั้งข่าวประจำวัน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร อีกทั้งรายการโทรทัศน์ที่มีตัวละครเป็นคนรักร่วมเพศ ในระยะนี้ได้เกิดนวนิยายรวมทั้งเรื่องสั้นเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ เพื่อสร้างความแปลกใหม่และตอบสนองสัจของบุคคลในสังคมไทยเกี่ยวกับรักร่วมเพศ เช่น เรื่อง **ประตูที่ปิดตาย** โดย กฤษณา อโศกสิน และเรื่อง **ทางสายที่สาม** โดย กิรติ ชนา เป็นต้น จนมาถึงปัจจุบันที่เรื่องรักร่วมเพศถูกนำเสนอต่อสังคมรักต่างเพศอย่างแพร่หลาย

แนวคิดและทฤษฎี

ในการทำความเข้าใจประเด็นเกี่ยวกับรักร่วมเพศนั้นมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลายสาขา คือ สังคมวิทยา จิตวิทยา ชีววิทยา การแพทย์ รวมทั้งพื้นที่หลังทางสังคมไทยที่รวมถึงทัศนคติของสังคม

1. อัตลักษณ์ของกลุ่มรักร่วมเพศ

ในสังคมไทย เราจะพบว่ากระบวนการทางอัตลักษณ์และการแสดงออกของกลุ่มรักร่วมเพศได้ถูกปิดกั้นมาโดยตลอด โดยที่กลุ่มรักร่วมเพศถูกกำหนดให้เป็นคนกลุ่มน้อยที่มีความเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม บทบรรณาธิการของ **อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ** ได้กล่าวว่า สังคมรักต่างเพศเป็นผู้สถาปนาบรรทัดฐานดังกล่าวนี้ โดยมีกรอบความคิดเรื่องเพศสถานะว่ามีอยู่สองเพศ คือ เพศชายและเพศหญิง ผู้ที่ไม่อยู่ในบรรทัดฐานดังกล่าวจะถูกสร้างให้มีน้อยถึงความเป็น “ชนส่วนน้อย” และถูกผลักให้ออกไปยังชายขอบ ถอยห่างไปจากศูนย์กลาง โดยที่ศูนย์กลางได้สร้างระบบความสัมพันธ์อันความเหลื่อมล้ำและไม่เท่าเทียม

ความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์กลางกับชายขอบคือการสร้างอุดมการณ์ที่ว่า วัฒนธรรมของศูนย์กลางมีความเหนือกว่าและดีกว่าวัฒนธรรมของพวกเขาชายขอบ และถือเป็นหน้าที่หลักของรัฐศูนย์กลางที่จะเข้าไปยกระดับวัฒนธรรมของพวกเขาชายขอบให้สูงขึ้น โดยให้ละทิ้งวัฒนธรรม ความเชื่อของตนว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติ และเปลี่ยนมายอมรับวัฒนธรรมแบบศูนย์กลาง การบังคับและครอบงำวัฒนธรรมโดยศูนย์กลางดำเนินไปภายใต้ความเชื่อที่ว่าทำให้ชนในชายขอบมีชีวิตที่ดีขึ้น

วาทกรรมของศูนย์กลางประดิษฐ์อัตลักษณ์ให้ชายรักร่วมเพศกลายเป็นชนกลุ่มที่มีความเปี่ยงเบนทางเพศ มีพฤติกรรมทางเพศแบบต่ำต้อย อัตลักษณ์ดังกล่าวถูกสร้างและผลิตซ้ำซากในสื่อรัฐ รวมถึงสื่อสาธารณะ เช่น รายการโทรทัศน์ บทเพลง การแสดงโชว์ต่างๆ อัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศแยกไม่ออกจากบริโภคนิยม เมื่อถูกทำให้เป็นสินค้าและบริการ เช่น กลุ่มชายรักร่วมเพศชอบเรื่องความบันเทิงและความสวยงามจึงสร้างคณะโชว์การแสดงและออกแบบเสื้อผ้าขาย เป็นต้น ชายรักร่วมเพศในฐานะที่เป็นคนชายขอบถูกทำให้เป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตน ไร้คุณค่า หรือเป็นภาระแก่สังคม วาทกรรมว่าด้วยความเป็นคนชายขอบ จึงเป็นวาทกรรมของพวกเขาไม่พึงประสงค์ของสังคม ภาพลักษณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างอัตลักษณ์เชิงประติมากรรมของรัฐและสังคมไทย

ชายรักร่วมเพศก็ได้ตอบโต้โดยการพยายามสร้างอัตลักษณ์ของตนเองขึ้นมา โดยมีความสัมพันธ์กับอัตลักษณ์ของศูนย์กลางแบบวิภาษลักษณ์ (Dialectic) โดยปะทะสังสรรค์ ต่อรอง ชิงกันและกันอยู่ตลอดเวลา และถูกตรวจสอบ ตอบโต้ ตีความหมายใหม่อยู่เสมอ การหาหรือสร้างอัตลักษณ์ร่วมเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศมีทั้งที่สังคมนิยามต่างเพศสร้างและจัดจำแนกขึ้น เป็น “อัตลักษณ์ประดิษฐ์” ซึ่งต่างจากอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่สร้างจากภายในกลุ่มชายรักร่วมเพศเอง การประดิษฐ์ใหม่ของอัตลักษณ์จึงไม่ใช่สิ่งที่รัฐ หรือสถาบันทรงอำนาจในสังคมไทยกระทำ และบังคับให้อยู่ฝ่ายเดียว หากยังเป็นกระบวนการที่กลุ่มชายรักร่วมเพศชายขอบสร้างและผลิตใหม่ อยู่ตลอดเวลาด้วยเช่นกัน (ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี, 2547)

อัตลักษณ์ที่ศูนย์กลางมักผลิตซ้ำคือ “ความผิดปกติ” ทางเพศ ทั้งลักษณะส่วนทางเพศ และโรคติดต่อร้ายแรง เช่น โรคเอดส์ ซึ่งได้ทำให้ผู้ป่วยเป็นโรคเอดส์เป็นบุคคลที่ถูกรังเกียจและปฏิเสธจากสังคมรอบข้าง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมทางเพศไม่พึงประสงค์ ทั้งหมดนี้สร้างขึ้นบนวิธีคิดเชิงทวิลักษณ์ ที่ให้คุณค่าและอำนาจแก่ขั้วหนึ่งสูงและเหนือกว่าอีกขั้วหนึ่ง เช่น ทวิลักษณ์ของชาย/หญิง ความปกติ/ผิดปกติ ความสะอาด/สกปรก ชายรักร่วมเพศ จึงถูกมองว่าเป็นผู้ผิดปกติที่ไม่สืบทอด ไม่จรรโลงรักษาสถาบันอันดีงามของสังคม

การต่อสู้ช่วงชิงนิยามความหมายของอัตลักษณ์ชาวยรักร่วมเพศนั้นเกิดขึ้นในลักษณะของการตอบโต้ไปมาของศูนย์กลางและกลุ่มรกร่วมเพศ อัตลักษณ์เหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการคิดและสร้างเพื่อให้ความเป็นชาวยรักร่วมเพศเป็นที่ยอมรับ จากการศึกษพบว่า กลุ่มชาวยรักร่วมเพศได้ศึกษาและเลือกนิยามและความหมายที่ตนยอมรับได้

นอกจากนี้ ในการศึกษาเรื่องกลุ่มรกร่วมเพศ มีนักวิชาการได้เสนอว่ากรอบแนวคิดเรื่อง “พื้นที่” (space) และ “สถานที่” (place) มีความสำคัญโดยที่เราควรให้ความสนใจแก่มิติความหมายของพื้นที่ในเชิงสังคมและวัฒนธรรมมากกว่ามิติความหมายในทางภูมิศาสตร์ นั่นคือ ความหมายในการรับรู้ของชาวยรักร่วมเพศ “พื้นที่” เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์เข้าไปใช้ชีวิตจนเกิดการพัฒนารูปแบบการใช้ชีวิตในเชิงสังคมและการก่อรูปทางวัฒนธรรมชาวยรักร่วมเพศขึ้นมา

พิเชฐ สายพันธ์ ใน “เกย์: ในฉากชีวิตแห่งสโลมสถาน” (ปริตดา เฉลิมเผ่า ก่ออนันตกุล, ม.ป.ป.: 85) เสนอว่า

...พื้นที่ที่มีความหมายในฐานะที่เป็นคำที่ใช้เรียกอาณาบริเวณหรือเขตที่ปรากฏในทางภูมิศาสตร์ ซึ่งเริ่มจากการเป็น “ที่ว่าง” ที่ยังไม่ถูกกำหนดอย่างเฉพาะเจาะจง แต่เมื่อพื้นที่ถูกนิยามขึ้นมาจะมีความหมายในทางสังคมวัฒนธรรม การนิยามความหมายของพื้นที่สามารถเกิดขึ้นได้จากหลากหลายแนวคิด เช่น นักภูมิศาสตร์มีความเห็นว่า พื้นที่ คือ โครงสร้างทางกายภาพที่ประกอบด้วย ทราย หิน ดิน ทราย แตกต่างตามลักษณะภูมิประเทศ นักกฎหมายมองว่า พื้นที่คือ “ที่ดิน” เป็นทรัพย์สินที่จับจองกรรมสิทธิ์ ขณะที่สถาปนิกมองว่า พื้นที่คือ สภาพแวดล้อมที่ถูกสร้างขึ้นด้วยความคิดของมนุษย์ การนิยามพื้นที่ด้วยแนวคิดต่างๆ ทำให้เกิดข้อสังเกตเบื้องต้นต่อการศึกษาความสัมพันธ์พื้นที่กับมนุษย์ที่ว่า พื้นที่เป็นสิ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตทางสังคมของมนุษย์ในลักษณะที่หลากหลาย พื้นที่ถูกนิยามด้วยความหมายต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดภาพลักษณ์ของพื้นที่ (space image) อย่างที่มนุษย์ต้องการให้เป็นและได้สะท้อนภาพความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่มีต่อพื้นที่ที่ตนเข้าไปเกี่ยวข้อง

ในปัจจุบัน กลุ่มรกร่วมเพศได้ขยายพื้นที่ของตนอย่างรวดเร็วเป็น “พื้นที่ชาวยรักร่วมเพศ” เช่น พื้นที่บนถนนสีลม สุรวงศ์ รัชดาภิเษก เป็นต้น สถานที่เหล่านี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นที่รองรับการเข้ามาใช้ชีวิตของชาวยรักร่วมเพศในรูปแบบต่างๆ

เขาได้กล่าวต่อไปว่า (ปริตดา เฉลิมเผ่า ก่ออนันตกุล, ม.ป.ป.: 86)

“สถานที่” (place) ในมิติของวัฒนธรรม จึงมิได้มีฐานะเป็นเพียงแค่วัตถุ แต่เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์ และมนุษย์ก็นำตนเองเข้าไปมีประสบการณ์ในสถานที่เหล่านั้น ประสบการณ์เหล่านี้ทำให้มนุษย์ไม่ว่าจะเป็นปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเกิดการกำหนดรู้ เกิดความคิด และความรู้สึกแตกต่างกันไป ซึ่งมีผลต่อการให้คุณค่าสถานที่นั้นด้วย จึงกล่าวได้ว่าสถานที่แต่ละแห่งมีความเป็นจินตภาพ (all places are imaginary) ที่ปรากฏอยู่ในความทรงจำพอๆ กับปรากฏบนระนาบภูมิศาสตร์เบื้องหน้า ด้วยความหมายที่จำเพาะเจาะจงกว่า จึงพบว่าในพื้นที่ (space) จะประกอบด้วยสถานที่ (places) ย่อยๆ อีกหลายประเภทที่แตกต่างกันไปตามการสร้างความหมายจากมนุษย์

เราจะเห็นว่าประเด็นเรื่องของการสร้างพื้นที่และขยายพื้นที่ของกลุ่มรักร่วมเพศเกิดขึ้นอย่างชัดเจนในระหว่างปี พ.ศ. 2544-2548 แต่เรื่องของพื้นที่นี้มีใช่เป็นพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เกิดจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เท่านั้น แต่เป็นการสร้างความยอมรับในสังคมโดยการสร้างวาทกรรมชายรักร่วมเพศขึ้นมาในสื่อต่างๆ ด้วย

2. การหาพื้นที่ใหม่ในการแสดงออกของชายรักร่วมเพศ

การหาพื้นที่เพื่อแสดงอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ลักษณะเช่นนี้ก็พบได้ในต่างประเทศ บรรยายากาสเสรีภาพในช่วงทศวรรษที่ 60-70 ทำให้ชายรักร่วมเพศในยุโรปและอเมริกาสร้างความเป็นกลุ่มและวัฒนธรรมชายรักร่วมเพศขึ้น ซึ่งผูกพันอยู่กับบริโภคนิยมและวัตถุนิยม พื้นที่ของชายรักร่วมเพศเกิดขึ้นจำนวนมากภายใต้ระบบธุรกิจการค้าและการบริการ เช่น ร้านอาหาร ศูนย์สุขภาพ สระว่ายน้ำ ผับ บาร์ ดิสโกเทค เป็นต้น เสรีภาพของการใช้ชีวิตแบบชายรักร่วมเพศดำเนินไปพร้อมกับการมีเสรีภาพในกิจกรรมทางเพศและยาเสพติด การใช้ชีวิตแบบนี้มีผลกระทบเป็นอย่างสูงต่อสุขภาพของชายรักร่วมเพศ ซึ่งเห็นผลอย่างชัดเจนในทศวรรษต่อมาคือ ทศวรรษที่ 80 เมื่อโลกเผชิญกับโรคเอดส์ กลุ่มชายรักร่วมเพศจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงที่สำคัญกลุ่มหนึ่งในยุคแรกที่ระบาด ชีวิตชายรักร่วมเพศที่ใช้ชีวิตอย่างสุดเหวี่ยงในยุคเสรีภาพที่เบ่งบานของทศวรรษที่ 60-70 จึงพบจุดจบด้วยโรคดังกล่าว (ปริตดา เฉลิมเผ่า ก่ออนันตกุล, ม.ป.ป.: 49)

พื้นที่ของกลุ่มรักร่วมเพศที่ขยายเพิ่มมามากมายมีดังต่อไปนี้

2.1 อินเทอร์เน็ต

ในยุคเทคโนโลยีที่ก้าวไกล อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ติดต่อได้ทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็ว สมาชิกในสังคมได้ทำการติดต่อสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ชายรักร่วมเพศก็เป็นคนอีกกลุ่มหนึ่งที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่สาธารณะในการสื่อสาร แสวงหาเพื่อน คนรัก คู่นอน เป็นต้น

บุคคลที่มีความสนใจในพฤติกรรมรักร่วมเพศสามารถสืบค้นข้อมูลข่าวสาร ทั้งข้อมูลทางวิชาการ บันเทิง ฯลฯ ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างอิสระ โดยที่ไม่ต้องเปิดเผยว่าเป็นชายรักร่วมเพศหรือเป็นเพียงผู้ที่สนใจพฤติกรรมรักร่วมเพศ เนื่องจากการติดต่อทางอินเทอร์เน็ตเป็นลักษณะของการสนทนาผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ ได้ตอบคู่สนทนาโดยการพิมพ์ข้อความโต้ตอบกันเพียงสองคน หรือมากกว่าสองคนตามความต้องการในการใช้อินเทอร์เน็ต

ปฐินทร์ นาคสิงห์ (2547) กล่าวพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไว้ว่า

... โปรแกรมที่ใช้สนทนาก็คือ โปรแกรม เพิร์ช (Pirch) คือโปรแกรมที่ใช้สื่อสารกันทางคอมพิวเตอร์ ภายในโปรแกรมเพิร์ชจะประกอบด้วยห้องสนทนาที่หลากหลายตามกลุ่มผู้ใช้บริการหนึ่งในจำนวนห้องนั้นก็คือ ห้องของชายรักร่วมเพศ ซึ่งสามารถจำแนกได้อีกหลายห้อง เช่น เกย์กรุงเทพฯ เกย์เชียงใหม่ เกย์ขอนแก่น เกย์วัยทำงาน เกย์ ม.ปลาย เกย์มัธยม เกย์ชักว้าว เกย์คิง เกย์ทหาร เกย์ตีหล่อ เกย์ใต้ คนหล่อครับ คนหล่อลำปาง คนหล่อพิษณุโลก ชายรักชาย เป็นต้น

ชื่อห้องมักจะแสดงคุณสมบัติของผู้มาใช้บริการซึ่งเป็นสิ่งที่ดึงดูดความสนใจให้คนมาใช้บริการในแต่ละห้องได้ แต่คุณสมบัติเหล่านั้นอาจจะเป็นการกล่าวอ้างของผู้ใช้บริการ ซึ่งอาจจะเป็นจริงหรือเท็จก็ได้ เนื่องจากไม่มีข้อยืนยันประการใดที่จะรับรองได้ว่าจะมีคุณสมบัติตามที่ได้กล่าวอ้างในการสนทนาจนกว่าจะมีการนัดพบกันตามสถานที่นัดหมาย แต่ก่อนที่มีการนัดพบกันนั้น ต้องมีการสอบถามข้อมูลส่วนตัวก่อนเบื้องต้น เช่น ชื่อ อายุ ส่วนสูง น้ำหนัก รสนิยมทางเพศ เป็นต้น อาจจะเป็นจริงตามที่สนทนาหรือข้อมูลเท็จทั้งหมด เนื่องจากการสนทนาผ่านทางอินเทอร์เน็ตทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ไม่สามารถเห็นหน้าฝ่ายตรงข้ามได้

ในการสนทนา เมื่อทั้งคู่ตกลงแลกหมายเลขโทรศัพท์ หรือ จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ ก็จะมีการติดต่อสื่อสารโดยอาจจะสนทนาทางโทรศัพท์ จนกระทั่งนัดพบเพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลที่มี การสนทนา หากข้อมูลที่ให้เป็นความจริงก็จะมีการพัฒนาความสัมพันธ์ต่อไป แต่หากเป็นข้อมูล เท็จ ก็อาจจะสิ้นสุดความสัมพันธ์ แต่หากทั้งคู่เกิดความพึงพอใจก็อาจจะมีกิจกรรมอย่างอื่นจนอาจ ถึงมีความสัมพันธ์ทางเพศ

นอกจากนี้ ปูรินทร์ นาคสิงห์ (2547) กล่าวว่า เว็บไซต์เน็ตมีดิง (net meaning) เป็นโปรแกรมการติดตั้งกล้องเพื่อสื่อสารกันโดยสามารถสื่อสารผ่านทางกริฟต์ตัวอักษร และ พุดคุยผ่านทางไมโครโฟน นอกจากนี้ความก้าวหน้าเทคโนโลยีได้พัฒนาให้สามารถใช้บริการกล้อง ดิจิตอล ที่เรียกว่า Webcam ซึ่งจะสามารถให้เห็นฝ่ายตรงข้ามได้ โดยผู้ที่ใช้บริการในโปรแกรม จะต้องมียกกล้องในการใช้ร่วมการสนทนา หากไม่มีจะไม่ได้รับความสนใจ นอกจากนี้ในการ สนทนาภายในโปรแกรมนี้มักจะมีการเชิญชวนให้สำเร็จความใคร่ อวดอวัยวะเพศ หรือการมี เพศสัมพันธ์ผ่านกล้องดิจิตอล โดยจะต้องติดตั้งกล้องในระดับที่ไม่สามารถมองเห็นหน้าแล้วแต่ ความกล้าของผู้เข้ามาสนทนา แต่การกระทำดังกล่าวเสี่ยงต่อการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงต่อ สาธารณชนอาจถูกบันทึกภาพลงไปในสื่อต่างๆ อาจจะนำมาสู่ความเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือถูก ข่มขู่ทรัพย์สินมีค่าในภายหลัง

นอกจากเว็บไซต์ที่เป็นพื้นที่ในการติดต่อกันเพื่อมีเพศสัมพันธ์แล้ว ยังมีเว็บไซต์ที่ให้ ความรู้ของรักร่วมเพศภายในสังคม โดยที่ผู้ให้บริการส่วนใหญ่มักเป็นรักร่วมเพศ ทั้งที่สืบค้นข้อมูล ข่าวดารทางวิชาการ บันเทิงที่เกี่ยวกับรักร่วมเพศ หน่วยงานหรือองค์กรของรักร่วมเพศ และรวมส่ง เว็บไซต์เฉพาะที่มีการรวมภาพโป๊ต่างๆ ทั้งของไทยและต่างประเทศ ประสบการณ์ทางเพศ แหล่ง สถานบันเทิง ของภาพยนตร์รักร่วมเพศทั้งที่โป๊และไม่โป๊ อุปกรณ์เพิ่มสมรรถภาพทางเพศ ตอบ ปัญหาทางเพศ เป็นต้น เว็บไซต์เหล่านี้มีมากมาย เช่น

1. www.gaydar.th.uk มีเนื้อหาเกี่ยวกับการหาคู่ทั่วทุกมุมโลก
2. www.xg28.com มีเนื้อหาเกี่ยวกับทางวิชาการของรักร่วมเพศ
3. www.thailandout.com มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในหมู่ชาวรักร่วมเพศและ ห้องรวบรวมรูปภาพโป๊มากมาย

4. www.gthat.hat มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรวบรวมเว็บไซต์เกี่ยวกับในประเทศไทย ทั้งที่เป็นร้านอาหาร คาราโอเกะ ผับ สปา เป็นต้น

ในปัจจุบันมีเว็บไซต์ที่ปรากฏมากมายโดยเฉพาะเว็บไซต์ชายรักร่วมเพศจะเน้นการโพสต์รูปและโพสต์ขายบริการทางเพศ ซึ่งจะมีส่วนของเว็บไซต์ในการสนทนาเรียกว่า เว็บบอร์ด วิชัย โปษยะจินดา (2547) กล่าวไว้ว่า เว็บบอร์ด หมายถึง กระดานข่าวที่หากใครมีข่าวสารสาระอะไรที่น่าสนใจ หรือต้องการความช่วยเหลือก็จะมาโพสต์ร่วมทั้งหาเพื่อน หาแฟน หาเพื่อน ขายบริการทางเพศ เป็นต้น

นฤพนธ์ คังวิเศษ (2545: 109) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายรักร่วมเพศและอินเทอร์เน็ตว่า

... อินเทอร์เน็ตทำให้เกย์สร้างพื้นที่ทางสังคมของตัวเอง (social space In private sphere) นั่นคือการสร้างสวนแห่งจินตนาการที่ประกอบด้วยความรู้สึกที่หลากหลาย สวนแห่งนี้คือสวนที่ไม่เคยมีอยู่จริง เป็นสิ่งที่ไม่เคยปรากฏ แต่มันถูกทำให้เชื่อว่ามีจริงโดยเงื่อนไขของการโต้ตอบเรื่องเล่า ความลับที่ซ่อนอยู่ในความยั่วชวนให้ขบคิดสำหรับเกย์จึงอาจเป็นสิ่งนี้ เมื่อเกย์ต่อเติมจินตนาการเกี่ยวกับสวนก็เท่ากับการคิดถึงพื้นที่บางอย่างที่พวกเขาเชื่อว่ามีตัวตนของพวกเขาปรากฏอยู่ แต่มันเป็นเรื่องน่ากระอักกระอ่วนใจมากขึ้นเมื่อมันเริ่มถูกตั้งคำถามและถูกสงสัยจากเรื่องของคนอื่นอย่างทันทีทันใด สวนที่ไม่เคยมีจริงในที่นี้จึงไม่ใช่สวนในความหมายเชิงกายภาพ หากแต่เป็นส่วนของเรื่องเล่า (the narrative park) ที่เกย์มีไว้ทบทวนตรวจสอบคุณค่าของตัวเอง แต่ความจริงนั้นเป็นสิ่งที่หลอกหลอนและเติมความฝันให้เกย์ในเวลาเดียวกัน หากพิจารณาถึงเงื่อนไขต่างๆ ของเกย์ที่มีชีวิตอยู่ในกรุงเทพฯ เกย์จะพบกับคำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ทางสังคมที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งมากมายทั้งที่มาจากคำพูดของเกย์เองและคนอื่นๆ

ข้อความดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า สิ่งที่เขาเขียนบอกกล่าวกันในห้องสนทนาต่างๆ นั้น เรียกได้ว่าเป็นเพียง “เรื่องเล่า” ที่เติมเต็มจินตนาการของชายรักร่วมเพศ หากไม่ตระหนักในความเป็นเรื่องเล่าเหล่านี้ ชายรักร่วมเพศก็อาจจะถูกเรื่องเล่าเหล่านี้หลอกหลอนเอาได้

2.2 โทรศัพท์

บริการทางโทรศัพท์ เพื่อหาคู่ หาเพื่อน หรือเรียกว่า เกย์ไลน์ ก็เป็นสื่อเชื่อมต่อการติดต่อระหว่างกลุ่มชายรักร่วมเพศ วิชา ด้านธรรมาภิบาล และ วิจัย โปษยะจินดา (2547) กล่าวว่า บริการทางโทรศัพท์ปัจจุบันพัฒนาเป็นสื่อธุรกิจทางเพศ รวมทั้งเป็นอุปกรณ์โดยตรงและอุปกรณ์ประกอบการสื่อสารกับระบบอินเทอร์เน็ต การบริการทางโทรศัพท์โดยตรงที่แพร่หลายในปัจจุบันมีหลากหลาย เช่น บริการเกย์ไลน์ บัดดี้ไลน์ และปาร์ตี้ไลน์ เป็นต้น โดยผู้จัดบริการจะมีเบอร์โทรศัพท์ให้ผู้ใช้บริการติดต่อหาผู้สนใจเป็นเพื่อนและมีกิจกรรมทางเพศ ผู้จัดบริการจะคิดค่าบริการแก่สมาชิกตามที่มีการตกลงกันไว้เป็นรายเดือน หรือให้บริการรูปแบบคิดตามเวลาที่ใช้บริการ

เกย์ไลน์เป็นธุรกิจบริการทางโทรศัพท์ที่กลุ่มของรักร่วมเพศได้ใช้เป็นโอกาสในการสังสรรค์กัน มีจุดเริ่มต้นจากการได้ฟังผู้ประกาศแนะนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ต้องการใช้บริการ หรือฟังเสียงของผู้ต้องการใช้บริการโดยตรง เพื่อนำไปสู่การหาเพื่อนหรือแฟนรวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ บางคนใช้เกย์ไลน์ในลักษณะส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างอารมณ์และความรู้สึกทางเพศให้แก่อีกกัน โดยการใช้คำพูดสร้างจินตนาการ มีการสนทนาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ นำไปสู่พฤติกรรมความสำเร็จความใคร่ด้วยที่เรียกว่า เซ็กซ์โฟน (sex phone)

ธุรกิจเกย์ไลน์มีรายได้จากการสมัครเป็นสมาชิก โดยสมาชิกจะต้องจ่ายค่าบริการรายเดือนลักษณะเดียวกับการใช้บัตร PIN PHONE ขององค์การโทรศัพท์ หรือใช้บริการในรูปแบบ ออดิโอเท็กซ์ (Audiotex) คือไม่ต้องเสียค่าสมัครสมาชิกเป็นรายเดือนแต่จ่ายค่าบริการอัตรานาทีละ 9-10 บาท

2.3 วิทยู

วิทยูเป็นสื่อสารมวลชนที่ราคาถูก ประหยัด และสามารถรับฟังได้ทุกที่ทุกเวลา โดยทั่วไปเรามักจะรับฟังรายการวิทยูในรูปแบบของความตลกขบขันที่แตกต่างกันไปเป็นรายการข่าวบ้านเมือง รายการบันเทิง รายการเพลง รายการธรรมะ เป็นต้น โดยที่รายการเหล่านี้กลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป ในปัจจุบันนี้กลุ่มรักร่วมเพศมีการเปิดเผยยอมรับกันมากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดรายการวิทยูที่มีเนื้อหาสาระบันเทิงเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

รายการวิทยุร่วมเพศมีชื่อรายการว่า **ฮอตไลน์ สายสีรุ้ง** โดยออกอากาศทุกวันศุกร์ เวลา 22.30 – 24.00 นาฬิกา ทางคลื่น Fm. 95.75 เนชั่น เรดิโอ ออนไลน์ โดยนักจัดรายการวิทยุที่เป็นร่วมเพศ คือ วิทยา แสงอรุณ ผู้ที่ยอมรับต่อสาธารณชนว่าเป็นผู้มีรสนิยมร่วมเพศ ทำงานในองค์กรของร่วมเพศและตอบปัญหาร่วมเพศในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์

เนื้อหาของรายการ **ฮอตไลน์ สายสีรุ้ง** มีสาระความรู้ เช่น ตอบปัญหาข้อสงสัยในความเป็นร่วมเพศ แสดงความคิดเห็น ประชาสัมพันธ์ข่าวสารข้อมูล เป็นต้น เป็นรายการที่สร้างพื้นที่ทางสังคมให้กับคนร่วมเพศให้ได้มีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารข้อมูล สิทธิเสรีภาพ ตอบปัญหาข้อสงสัยของบุคคลต่างๆ ที่มีต่อความเป็นร่วมเพศ ทำให้ผู้เป็นร่วมเพศได้มีสิ่งบันเทิงที่เป็นเฉพาะกลุ่มและเข้าใจในความเป็นร่วมเพศ นอกจากนี้ยังมีแหล่งที่ปรึกษาและทำความเข้าใจในความเป็นร่วมเพศได้อย่างถูกต้อง เป็นการลดช่องว่างทางสังคมต่อความเป็นร่วมเพศ

2.4 โทรทัศน์

ในบรรดาสื่อสารมวลชนที่หลากหลาย โทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อสารมวลชนที่ได้รับความนิยมเพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงที่เห็นทั้งภาพและได้ยินเสียง อีกทั้งสื่อโทรทัศน์อยู่ใกล้ตัวของทุกคนในสังคม นอกจากนี้ยังสามารถส่งข้อความเข้าไปร่วมรายการต่างๆ โดยผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่หรือแฟกซ์ เป็นต้น

ภาพของร่วมเพศถูกนำเสนอในสื่อของโทรทัศน์นั้นโดยส่วนใหญ่ในรูปแบบของละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทเพียงบางมุมเท่านั้นที่ถูกยินยอมให้นำเสนอ ภาพของร่วมเพศส่วนใหญ่มักถูกนำเสนอในเรื่องความตลกขบขัน สร้างสีสันแก่ผู้ชม แต่ในความเป็นจริงของคนร่วมเพศยังมีมุมมองชีวิตที่แตกต่างกันไป แต่รายการโทรทัศน์ที่ให้ข้อเท็จจริงของร่วมเพศในระบบของสถานีโทรทัศน์หลักคือช่อง 3, 11, 5, 9, Titv ยังไม่มี แต่เรื่องร่วมเพศนั้นได้ถูกนำเสนอในรายการเคเบิลทีวีท้องถิ่นทางภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

รายการโทรทัศน์ชื่อ **สะพานสายรุ้ง** ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา 17.30 นาฬิกา โดยส่งสัญญาณท้องถิ่นช่อง 9 WE TV เชียงใหม่ โดยเนื้อหาของรายการเกี่ยวข้องกับร่วมเพศ ข่าวสารข้อมูลทางวิชาการต่างๆ เช่น กฎหมาย การศึกษา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งบทความในศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับร่วมเพศ

รายการโทรทัศน์สะพานสายรุ้ง เป็นพื้นที่หนึ่งของรักร่วมเพศในการเสนอความเป็นรักร่วมเพศในมุมมองของผู้ที่มีความสนใจโดยเสนอผ่านสื่อโทรทัศน์ เพื่อที่จะตอบปัญหา ข้อสงสัย พร้อมกับปรับทัศนคติที่มีต่อรักร่วมเพศให้เหมาะสม

2.5 การ์ตูนชายรักร่วมเพศในสังคมไทย

วิถีชีวิตทางเพศของชายรักร่วมเพศเป็นเรื่องราวที่บุคคลในสังคมปัจจุบันให้ความสนใจรับรู้ถึงข้อเท็จจริง เนื่องจากในปัจจุบันมีชายรักร่วมเพศหลายคนได้เปิดเผยถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่อสาธารณชน ซึ่งมีกระแสการยอมรับและไม่ยอมรับอยู่ในสังคม

สื่อบันเทิงอีกประเภทหนึ่งที่น่าสนใจเสนอพฤติกรรมชายรักร่วมเพศคือ สื่อการ์ตูน ชายรักร่วมเพศ ซึ่งได้รับความนิยมจากสังคมทั้งชายและหญิง จากผลสำรวจขององค์กรชายรักร่วมเพศบางกอกเรนโบว์พบว่า สื่อการ์ตูนชายรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพและปริมณฑลมีอิทธิพลต่อสังคมไทย การ์ตูนชายรักร่วมเพศในประเทศไทยมีลักษณะคล้ายกับการ์ตูนญี่ปุ่น ราคาประมาณเล่มละ 35-40 บาท มีขนาดทั้งเล่มเดี่ยวจบ และขนาดยาวหลายเล่มจบ โดยเนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะเป็นแนวรักๆ ใคร่ๆ หรือบางครั้งมีการผจญภัยเข้ามาสอดแทรก และเน้นถึงความรักที่มีตัวละครมีต่อกัน รวมถึงฉากการเสพสังวาสที่เป็นจุดดึงดูดของการ์ตูนชายรักร่วมเพศ เพราะมีการบรรยายพร้อมวาดภาพประกอบอย่างละเอียด จนทำให้ผู้อ่านทั่วไปหันมาให้ความสนใจการ์ตูนชายรักร่วมเพศมากยิ่งขึ้น มีวางจำหน่ายตามแหล่งรวมของวัยรุ่น เช่น สยาม มานูญครอง สะพานควาย สีลม เซ็นทรัลลาดพร้าว เป็นต้น (บางกอกเรนโบว์, 2548)

แรงจูงใจที่ทำให้ผู้อ่านการ์ตูนชายรักร่วมเพศให้ความสนใจมากโดยเฉพาะผู้อ่านที่เป็นผู้หญิงเพราะว่าการ์ตูนเหล่านี้สามารถตอบข้อสงสัยเกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศ และมีภาพตัวละครที่สวยงามและเนื้อหาที่ชวนให้น่าติดตาม

โดยสรุปแล้วการ์ตูนชายรักร่วมเพศเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องของรักร่วมเพศ สื่อการ์ตูนชายรักร่วมเพศจึงเข้ามาเป็นทางเลือกหนึ่งของคนในสังคมเนื่องจากความรู้ด้านเพศศึกษาในเยาวชนไทยมีน้อยมาก เยาวชนจึงต้องแสวงหาวิธีอื่นในการตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องนี้ด้วยตนเองทั้งที่วิชาเพศศึกษาเป็นอยู่ในหลักสูตรระดับมัธยมต้นในทุกโรงเรียน

2.6 องค์กร/สมาคมชายรักร่วมเพศ

กลุ่มชายรักร่วมเพศได้เริ่มมีการรวมกลุ่มจัดตั้งองค์กรขึ้นเพื่อแสดงพลังสร้างสรรค์ของกลุ่มรักร่วมเพศ ปกป้องสิทธิเสรีภาพของความเป็นมนุษย์และเผยแพร่สาระความรู้ที่ถูกต้องเรื่องเพศ โรคเอดส์ และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อสร้างความเข้าใจที่เหมาะสมดึงมาให้เกิดการยอมรับจากสังคม นอกจากนี้มีการรับสมัครสมาชิกร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม ตัวอย่าง การจัดเทศกาลต่างๆ เช่น Pride Festival Pattaya, Gay Festival Phuket, Gay Pride Festival, San Francisco Pride เป็นต้น การจัดเทศกาลเหล่านี้ที่กล่าวมาโดยจะมีขบวนการแสดงของกลุ่มชายรักร่วมเพศ และการเชิญชวนต่อต้านโรคเอดส์และโรคทางเพศสัมพันธ์ รมรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย สถานที่จัดตามเมืองใหญ่ ที่มีการอาศัยของชายรักร่วมเพศ และแหล่งบันเทิง ได้แก่ พัทยา ภูเก็ต กรุงเทพฯ (สีลม) เป็นต้น ซึ่งล้วนมีสถานบันเทิงหลากหลายรูปแบบของชายรักร่วมเพศ ผู้เข้าร่วมงานมีทั้งชายรักร่วมเพศชาวไทย ชาวต่างชาติและผู้สนใจ โดยมีแกนนำกลุ่มชายรักร่วมเพศจากองค์กรหรือสมาคมในการจัดเทศกาล ได้แก่ กลุ่มเพื่อนสีม่วง สมาคมฟ้าสีรุ้ง องค์กรบางกอกเรนโบว์ กลุ่มเส้นสีขาว เป็นต้น มีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพความเป็นชายรักร่วมเพศในสังคม ตัวอย่างขององค์กรรักร่วมเพศมีดังนี้

องค์กรบางกอกเรนโบว์ (Bangkok Rainbow Organization : BRO) เริ่มก่อตั้งเมื่อเดือนพฤษภาคม 2545 โดยกลุ่มเพื่อนที่ทำงานด้านเอดส์ เพศศึกษาและความหลากหลายทางเพศ มีจุดมุ่งหมายในการเป็นองค์กรที่ให้คำปรึกษาปัญหาชีวิต ครอบครัว สุขภาพจิต และสุขภาพทางเพศในกลุ่มเยาวชนและครอบครัวโดยการนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมสร้างสรรค์ผ่านสื่อต่างๆ เช่น นิตยสาร ภาพยนตร์ ละคร รายการโทรทัศน์ หนังสือ วิทยู เผยแพร่กิจกรรมทางการตลาดงานวิจัย การจัดสัมมนาต่อสาธารณชนและผู้สนใจทั่วไป เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีและลดช่องว่างระหว่างกลุ่มเยาวชนที่มีความหลากหลายทางเพศกับสังคมโดยร่วมทำงานกับทั้งรัฐบาลและเครือข่ายองค์กรอิสระด้านเอดส์ เพศศึกษา สิทธิมนุษยชนและความหลากหลายทางเพศในประเทศและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่ม

1. เพื่อให้คำปรึกษาและนำเสนอข้อมูลที่เหมาะสมเกี่ยวกับความหลากหลายทางเพศ และเพศศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิตในกลุ่มเยาวชน
3. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มเยาวชนรู้จักการแสดงออกที่เหมาะสมและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งสามารถเรียนรู้การป้องกันตนเองจากโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง
4. สนับสนุนสื่อสร้างสรรค์ทางการตลาด และเผยแพร่ข้อมูลที่ต้องการผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ทางการตลาดและสื่อต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่เหมาะสมแก่บุคคลทั่วไปในสังคม

องค์กรบางกอกเรนโบว์ ไม่มีงบประมาณสนับสนุนในการทำกิจกรรมจากหน่วยงานใด ใช้ทุนการทำกิจกรรมจากสมาชิกที่เสียสละทั้งทุนและเวลาในวันหยุดหรือหลังเลิกงาน มาร่วมทำกิจกรรมโดยไม่มีผลตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น

กลุ่มเพื่อนสีม่วง

วัตถุประสงค์การจัดตั้งกลุ่ม

1. จัดระเบียบสังคม
2. ดูแลตรวจสอบความถูกต้องและควบคุมองค์กรทุกองค์กรที่มีอยู่หรือกำลังเกิดขึ้น
3. ดูแลตรวจสอบกิจกรรมทุกชนิดที่เกิดขึ้น
4. ดูแลตรวจสอบเว็บไซต์ที่ไม่ถูกต้อง
5. ดูแลพื้นที่ที่มีการขายบริการ ตามสถานที่สาธารณะ สถานที่มีการพักผ่อนต่างๆ

เป็นต้น

กลุ่มรักร่วมเพศได้พยายามสร้างพื้นที่สาธารณะในสังคมโดยผ่านสื่อต่างๆ ในสังคม เพื่อเรียกร้องสิทธิเสรีภาพให้ทัดเทียมกับกลุ่มรักต่างเพศ โดยถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับรักร่วมเพศให้แก่สังคม เพื่อสร้างพื้นที่และอำนาจการต่อรองในสังคม

3. รักร่วมเพศทางจิตวิทยา

ก่อนอื่นจะขอพิจารณาความหมายของรักร่วมเพศของสังคมรักต่างเพศดังนี้คือ รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศระหว่างบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน พบได้ทั้งเพศชาย และเพศหญิง โดยที่จะมีอารมณ์ทางเพศหรือความรู้สึกรักใคร่จนต้องการมีความสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน เรียกว่า รักร่วมเพศ (Homosexual)

นักวิชาการหลายท่านที่ให้คำนิยามเกี่ยวกับรักร่วมเพศไว้อย่างหลากหลาย ได้แก่

อรอนงค์ นิยมธรรม (2531) ให้คำนิยามรักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง บุคคลที่มีความรัก ความสนใจ มีความต้องการที่จะมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศ กับเพศเดียวกัน หรือเคยมีพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกันมาแล้ว

วัลลภ ปิยะมโนธรรม (2532) ให้คำนิยามรักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง บุคคลที่มีความรู้สึกทางเพศ หรือมีพฤติกรรมที่ต้องการมีสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน

สำนักงานส่งเสริมสุขภาพอนามัยกระทรวงสาธารณสุข (2545) ให้คำนิยามรักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนเพศเดียวกัน ระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิง

วรพงศ์ ศิริวรรณ (2547) ให้คำนิยามรักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง ผู้ชายหรือผู้หญิงที่มีความพึงพอใจและมีความต้องการทางเพศกับคนที่เป็นเพศเดียวกัน

สรุปได้ว่า รักร่วมเพศ (Homosexual) หมายถึง ผู้ชายหรือผู้หญิงที่มีความพึงพอใจและมีความสุขทางเพศความต้องการทางเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศกับคนที่เป็นเพศเดียวกัน

สาเหตุของรักร่วมเพศสามารถแบ่งได้ดังต่อไปนี้

3.1 สาเหตุร่วมนพธทางจิตวิทยา

แนวคิดเกี่ยวกับพัฒนาการของบุคลิกภาพที่สำคัญ และได้รับความเชื่อถือคือ แนวคิดของกลุ่มจิตวิเคราะห์ ซึ่งมีความเชื่อว่าบุคลิกภาพของมนุษย์พัฒนาขึ้นเป็นขั้น ๆ ถ้าการพัฒนาทางบุคลิกภาพที่เกี่ยวกับทางเพศตามระยะขั้นตอนเป็นปกติ บุคคลผู้นั้นก็จะมีการแสดงออกทางเพศเป็นไปตามขั้นตอนปกติ แต่ถ้าขั้นตอนพัฒนาเกิดการสะดุด หรือไม่ได้เป็นไปตามขั้นตอนของการพัฒนาทางจิตใจและการพัฒนาทางร่างกาย ก็จะเกิดความเบี่ยงเบนพฤติกรรม ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมร่วมนพธในวัยผู้ใหญ่

3.2 ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของซิกมันด์ ฟรอยด์

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์ (psychoanalysis theory) จัดว่าเป็นทฤษฎีที่มีอิทธิพลยิ่งต่อการเลี้ยงเด็ก มีส่วนเปลี่ยนแปลงความเข้าใจและวิธีการอบรมเด็กจากความเชื่อแบบเก่าๆ มาสู่ความเห็นแบบใหม่ที่ขัดแย้งจากเดิมโดยสิ้นเชิง จุดเด่นของทฤษฎีนี้อยู่ที่ความพยายามที่จะอธิบายถึงการพัฒนาของจิตสำนึกและจิตไร้สำนึก (conscious and unconscious development) อย่างละเอียด ผู้ที่คิดค้นทฤษฎีนี้ได้แก่นักจิตวิทยาชาวเวียนนา ชื่อ ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ถึงแม้ว่าเขาจะมุ่งความสนใจไปสู่พฤติกรรมของบุคคลในวัยผู้ใหญ่ แต่เขาก็ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของประสบการณ์ในวัยเด็กที่จะมีผลโดยตรงต่อลักษณะการพัฒนาการและบุคลิกภาพของบุคคลในวัยผู้ใหญ่ โดยสรุปแล้วทฤษฎีของฟรอยด์จะชี้ให้เห็นถึงบทบาทของประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในวัยเด็กที่จะหลอมบุคลิกภาพของบุคคลให้เปลี่ยนแปลงไป

แนวคิดสำคัญเกี่ยวกับพัฒนาการบุคลิกภาพในทฤษฎีนี้ ฟรอยด์ได้ศึกษาค้นพบว่า จิตของมนุษย์นั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ จิตสำนึก (conscious) จิตกอนสำนึก (preconscious) และจิตไร้สำนึก (unconscious) เนื่องจากระดับจิตสำนึกเป็นระดับที่ผู้แสดงพฤติกรรมรู้ตัว ส่วนระดับจิตกอนสำนึกเป็นสิ่งที่อยู่ในส่วนลึกภายในจิตใจ แต่สามารถรับรู้และจำได้เมื่อมีสิ่งกระตุ้นที่เหมาะสม และระดับจิตไร้สำนึกเป็นส่วนที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทั้งปวง ฟรอยด์กล่าวว่า จิตระดับนี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์โดยเป็นเหตุจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาโดยไม่รู้ตัวอันเนื่องมาจากการเก็บกดความขัดแย้งทางจิตเอาไว้ และการที่บุคลิกภาพแตกต่างกันก็เพราะพลังจิตไร้สำนึกที่แตกต่างกันนั่นเอง (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2531: 44)

พรอยค์อธิบายถึงพัฒนาบุคลิกภาพว่ามีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีการพัฒนาทางโครงสร้างทางจิตองค์ประกอบทางจิตใจที่จะมีผลต่อพฤติกรรมประกอบด้วยคือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และ ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) ซึ่งเป็นกระบวนการทางจิต และเป็นแรงผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ จนหล่อหลอมเป็นบุคลิกภาพของบุคคล พลังทั้ง 3 นี้ทำงานสัมพันธ์กันไม่แยกจากกันโดยเด็ดขาด บุคลิกภาพของบุคคลจะเป็นลักษณะอย่างไร เป็นผลจากการปะทะสังสรรค์ของพลังทั้ง 3 นี้ อบรม สนิทบาล (2531) สรุปว่า

1. อิด (Id) มีความหมายถึงความอยาก และเป็นแรงผลักดันระหว่างความต้องการมีชีวิตอยู่และความอยากตาย (eros and thanatos) ซึ่งเป็นส่วนพลังงานที่สำคัญของมนุษย์ Id นี้จะมีมาแต่กำเนิด เป็นส่วนที่เรียกว่าสันดานดิบของมนุษย์ที่มีแต่ความต้องการฝ่ายเดียวโดยไม่คำนึงถึงสิ่งใดทั้งสิ้น มีแต่การอยากมีความสุข หรือที่เรียกว่า กฎแห่งการสนองความพึงพอใจ (pleasure principles) และหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดหรือความยากลำบากต่าง ๆ

2. อีโก้ (Ego) เป็นส่วนของความมีเหตุผล (reality principles) Ego จะเป็นตัวช่วยทำให้ความต้องการของ Id บรรลุผล แต่จะต้องขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและความสมเหตุสมผลของสถานการณ์ภายนอกเท่านั้น ถ้า Id ของนาย ก. มีความหิวและต้องการอาหาร Ego ของนาย ก. จะพยายามล่าตามองหาร้านอาหารเพื่อให้ Id ได้รับการสนองตอบแต่ในทางตรงกันข้าม หาก Id ของนาย ก. เกิดมีความต้องการกินทุเรียนในเดือนธันวาคม Ego ของนาย ก. ก็จะเข้ามาบีบบทบาทกล่าวให้ Id ได้คิดว่า ทุเรียนนั้นหาไม่ได้ในเดือนธันวาคม เพราะฉะนั้นความต้องการกินทุเรียนก็จำต้องพักไว้ชั่วคราว ดังนั้น Ego จึงไม่สามารถทำตามความประสงค์ของ Id ทุกประการได้ เนื่องจากความต้องการของ Id ในบางลักษณะเป็นสิ่งที่ Ego สอนตอบไม่ได้ดังนั้น Ego จึงเป็นตัวจำกัดขอบข่ายความต้องการของ Id

Ego จึงเป็นเครื่องแสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งไม่สามารถทำตามความต้องการภายในได้เสมอไป

3. ซุปเปอร์อีโก้ (Superego) คือส่วนที่เราเรียกว่า มโนธรรมหรือระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่ทางสังคมได้ตั้งขึ้น Superego จะเป็นตัวแทนของค่านิยมที่บุคคลได้รับการถ่ายทอดกันมาจากบิดามารดา หรือผู้ใกล้ชิดในวัยเด็ก ตัวอย่างเช่น ถ้านาย ก. เห็นขนมวางขายอยู่ในร้าน Id จะกระตุ้นให้เกิดความต้องการขนม แต่ Superego จะมาขัดขวางโดยให้ข้อคิดว่า ขนมนี้ไม่ใช่ของเรา

และในขณะนี้เราไม่มีเงินพอจะซื้อได้ การเข้าไปหยิบมาเฉย ๆ เป็นการผิดกฎหมาย จำต้องอดใจไว้ก่อน เป็นต้น

ส่วนอภิญา เพื่อองฟูสกุล (2546) ได้อธิบายอัตลักษณ์ และพัฒนาการของบุคลิกภาพในทฤษฎีของ فروยด์มีจุดศูนย์กลางอยู่ที่อัตลักษณ์ทางเพศที่เกี่ยวข้องกับ Id, Ego, Superego คือ

การก่อรูปของอัตลักษณ์และบุคลิกภาพดำเนินไปภายในโครงสร้าง 3 ระดับของจิตใจ Id เป็นรากฐานที่มาของพลังงานทั้งมวลทางจิต เป็นสันทานดิบที่ยังไม่ถูกจัดระเบียบ ไม่ขึ้นกับเหตุผล พร้อมที่จะตอบโต้ต่อสิ่งเร้าที่มากระทบ พลังเหล่านี้ทำงานภายใต้กฎแห่งการสนองความพึงพอใจ (pleasure principles) ที่อยู่ของพลังเหล่านี้ คือ จิตไร้สำนึก ในการตอบสนองต่อความต้องการต่าง ๆ นั้น จำต้องมีกิจกรรมติดต่อกับโลก และต้องอาศัยหน้าที่ Ego ซึ่งทำงานภายใต้กฎของความจริงด้านหนึ่งเพื่อตอบสนองความต้องการของ Id แต่อาจขัดแย้งกับ Id เนื่องจาก Ego สามารถขัดขวาง ระวัง หรือชะลอการสนองความพึงพอใจนั้นออกไป เพราะ Ego มีเป้าหมายไม่ให้นุคคลนั้นเสียดุลทางกายภาพ และจิตใจ ส่วน Superego คือพลังของค่านิยมและศีลธรรมจากสังคมซึ่งถ่ายทอดแก่บุคคลในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (socialization) ผ่านกลไกของการให้รางวัลและการลงโทษ Ego จึงทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานแรงกดดันจากทั้งสองทาง สำหรับแนวคิดของ فروยด์ บุคลิกภาพเป็นกระบวนการแห่งความขัดแย้งของโครงสร้างทางจิตทั้งสามระดับ

ในพัฒนาการขั้นแรก ๆ ดังกล่าวนั้นจะพบว่าในช่วงของวัยทารกและเด็กจะแสดงลักษณะของ id มาก ซึ่งเรามักจะถือว่าเป็นช่วงของการพัฒนาความคิดเบื้องต้น แต่เมื่อบุคคลเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่ การพัฒนาความคิดก็จะมีเพิ่มมากขึ้น มีการยอมรับปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมได้ ซึ่งจะถือว่าเป็นการพัฒนาความคิดในระดับสูงขึ้น การพัฒนาความคิดดังกล่าวของบุคคลเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก มีผลต่อการแสดงออก ทางพฤติกรรมที่เหมาะสมตามวัย แต่ถ้าบุคคลไม่สามารถพัฒนาความคิดได้อย่างเหมาะสมตามวัยแล้ว ก็จะพบว่าเขาได้แสดงพฤติกรรมที่ผิดแผกแตกต่างไปจากคนปกติทั่วไปที่เรียกว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

พัฒนาการทางจิตใจของบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมของบุคคลที่มีพลังทั้งสามทำงานร่วมกันอย่างไม่สมดุล กล่าวคือ การทำงานร่วมกันอย่างสมดุลของพลังทั้ง 3 คือ Id, Ego, Superego พลังทั้ง 3 มีภาวะขัดแย้ง ย่อมส่งผลให้บุคคลมีความคับข้องใจ ตึงเครียด ก็จะสามารรถสังเกตได้จากพฤติกรรมการแสดงออกในแบบต่าง ๆ เช่น พฤติกรรม

ก้าวร้าว พฤติกรรมเจ็บแสบ พฤติกรรมถอยหนี เป็นต้น ตัวกระตุ้นที่สำคัญอันเป็นผลจากการที่บุคคลมีความคับข้องใจ คือ ความวิตกกังวล (anxiety) ซึ่งความวิตกกังวลนี้ จะมีผลอย่างมากต่อการที่จะทำให้มนุษย์ขาดความสามารถในการควบคุมตนเอง

ความวิตกกังวลที่อยู่ในใจของบุคคลนั้น ทำให้บุคคลเกิดความไม่สบายทั้งใจและกาย จึงพยายามที่จะขจัดหรือลดความวิตกกังวลด้วยวิธีการต่าง ๆ วิธีการที่บุคคลจะลดความวิตกกังวลของตนเองนั้น ฟรอยด์และลูกสาวคือแอนนา Anna ได้ศึกษาพฤติกรรมการหาทางออกเพื่อลดความวิตกกังวลของบุคคลว่ามีหลายวิธี โดยรวมเรียกว่า “กลวิธานป้องกัน” (defense mechanism) ต่อมาแอนนาก็ได้ศึกษาพัฒนาและสรุปเกี่ยวกับกลวิธานป้องกันให้สั้นลงเหลือเพียง 7 ประการ (ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์, 2531: 670-671) ได้แก่

1. การเปลี่ยนเป้าหมาย (Displacement) หมายถึง การที่บุคคลเลือกที่จะนำความรู้สึกที่ตนมีต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งไปแสดงออกกับอีกสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งที่เหมาะสมกว่าเพื่อเป็นการลดความวิตกกังวล เช่น นายปราโมทย์โกรธหัวหน้างานของเขามาก แต่ก็ไม่สามารถที่จะแสดงความโกรธกับหัวหน้าได้ จึงกลับไปหาเรื่องทะเลาะกับภรรยาที่บ้าน
2. การเบนความสนใจไปในเรื่องอื่น (Intellectualization) เป็นลักษณะพฤติกรรมที่สร้างทำเป็นว่าปัญหาของตนนั้น เป็นเรื่องที่น่าสนใจมากกว่าเป็นปัญหาให้เกิดความทุกข์และความกังวล เช่น คนที่ถูกไล่ออกจากงาน แทนที่จะแสดงว่าโกรธเคืองนายจ้างของตนกลับแสดงความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการว่างงาน
3. การแสดงปฏิกิริยาคลบเกลื่อน (Reaction Formation) เป็นลักษณะการแสดงพฤติกรรมที่ตรงข้ามกับความรู้สึกแท้จริงเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เช่น แม่ที่มีลูกโดยที่ตนเองไม่ต้องการ ถึงแม้จะมีความรู้สึกเกลียดชังลูกอยู่ในใจ แต่ก็แสดงพฤติกรรมคลบเกลื่อนโดยทำเป็นรักและเป็นห่วงลูกโดยการแสดงความวิตกกังวล (ขณะที่ลูกนอนหลับ) เป็นต้น
4. การปฏิเสธความจริงที่ตนยอมรับไม่ได้ (Denial) เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ปฏิเสธความจริงที่เกิดขึ้นซึ่งตนเองไม่สามารถยอมรับ หรือทนต่อสภาพนั้น ๆ ไม่ได้ โดยเฉพาะการเกิดอาการปฏิเสธมาก ๆ จนทำให้เป็นโรคจิตได้ เช่น นักศึกษาที่เรียนจนถึงปีสุดท้าย เกิดมีปัญหาทางครอบครัวไม่สามารถจะเรียนต่อไปได้ และเขาไม่สามารถยอมรับสภาพของการไม่สามารถที่จะไม่ได้รับปริญญาได้ จึงมักไปถ่ายรูปสวมเสื้อครุยแล้วเอาไปอวดคนทั่วไป เป็นต้น

5. การโยนความผิดให้ผู้อื่น (Projection) เป็นพฤติกรรมอำพรางความผิดของตนเอง โดยกล่าวโทษผู้อื่นว่าทำให้ตนต้องประทุติเช่นนั้น เช่น หญิงชายที่เป็นคู่รักกันมานานปี แต่ฝ่ายชายไปพบหญิงอื่นที่ถูกใจมากกว่า จึงทอดทิ้งคู่รักเดิม โดยกล่าวโทษคู่รักเดิมว่า ไปมีเพื่อนชายคนใหม่ ทั้ง ๆ ที่โดยข้อเท็จจริง แล้วฝ่ายหญิงมิได้มีเพื่อนชายคนใหม่เลย

6. การถดถอย (Regression) เป็นลักษณะพฤติกรรมที่บุคคลซึ่งแก้ไขปัญหาในชีวิตไม่ได้ จึงจัดความวิตกกังวลโดยการถดถอยพฤติกรรมของตนเองไปสู่วัยต้น ๆ เช่น ครอบครัวที่สามีภรรยาชอบทะเลาะกันบ่อย ๆ เมื่อทะเลาะกันแล้วภรรยาก็หนีกลับไปบ้านเดิมของตนเองเพื่อฟ้องหรือบอกเล่าพฤติกรรมของสามีให้ทางบ้านของตนเห็นใจ เพื่อให้ได้รับการปลอบโยนดังเช่นสมัยยังเป็นเด็ก

7. การหาเป้าหมายทดแทน (Sublimation) เป็นพฤติกรรมที่หาเป้าหมายใหม่ทดแทนเป้าหมายเดิมที่ไม่สามารถทำได้ เพื่อลดความตึงเครียด เช่น วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการทางเพศสูง โดยเฉพาะวัยรุ่นชายจะมีความต้องการทางเพศมาก แต่การแสดงออกซึ่งความต้องการทางเพศนั้นในวัยนี้ยังไม่เหมาะสม เขาจึงเปลี่ยนการแสดงออกไปเป็นการเล่นกีฬาแทน

ในกรณีของชายรักร่วมเพศ กลวิธีการป้องกันตนเองที่ได้กล่าวมานี้ ในส่วนหนึ่งก็จะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ในการลดความวิตกกังวล ทำให้เกิดความสบายใจมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามถ้าบุคคลใดใช้กลวิธีการป้องกันตนเองมากเกินไป ก็จะทำให้เกิดความตึงเครียดมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะเป็นการฝืนความต้องการของตนเอง ในที่สุดก็จะเกิดความเปลี่ยนแปลงทางความคิด และพฤติกรรม ทำให้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศในอนาคต เนื่องจากพฤติกรรมชายรักร่วมเพศบางครั้งไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม ชายรักร่วมเพศจึงต้องหาทางออกเพื่อลดความกดดันจากสังคมโดยใช้กลวิธีป้องกันที่กล่าวมา เช่น การที่บุคคลหนึ่งมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศแล้วถูกปฏิเสธจากสังคม ดังนั้นทุกครั้งที่เขาพบชายรักร่วมเพศในสังคม เขามักมีปฏิกิริยารังเกียจชายรักร่วมเพศด้วยกันเองคนนั้น เพื่อเป็นการโยนความผิดหรือเบี่ยงเบนความสนใจพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองให้แก่บุคคลอื่นที่เป็นชายรักร่วมเพศ และให้สังคมรับรู้ว่าเขาไม่ใช่ชายรักร่วมเพศ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า การโยนความผิดให้ผู้อื่น หรือชายรักร่วมเพศบางคนอาจหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นกับพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยการหันความสนใจไปเล่นกีฬา หรือ เล่นดนตรี ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า การหาเป้าหมายทดแทน เป็นต้น

มีนักจิตวิทยาบางกลุ่มที่มีความเห็นว่า ความขัดแย้งภายในจิตใจของบุคคลยิ่งมีมากขึ้นเท่าใด ก็ย่อมจะแสดงให้เห็นว่า สภาพทางจิตก็จะอยู่ในลักษณะที่ควบคุมไม่ได้ หรืออยู่ในสภาพไร้สำนึกมากขึ้นเท่านั้น และถ้าหากบุคคลยังคงมีความขัดแย้งในใจอยู่ก็ย่อมแสดงให้เห็นได้ต่อไปด้วยว่า บุคคลจะต้องมีความทุกข์ทรมานต่อความตึงเครียดที่เกิดขึ้น ซึ่งประเด็นนี้เอง ที่มีความเกี่ยวข้องกับ การที่บุคคลจะมีโอกาสเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนเพื่อหลีกเลี่ยงความทุกข์ทรมานดังกล่าว สำหรับฟรอยด์แล้วไม่ค่อยเห็นด้วยกับความคิดข้างต้น เพราะเขาให้ความสนใจในเรื่องพลังทางจิตใจ (psychic energy) หรือที่เรียกในภาษาอังกฤษว่า ลิบิโด (libido) ซึ่งเป็นพลังที่แสดงถึงความต้องการที่จะได้รับความสุขสมปรารถนาโดยเฉพาะความสุขหรือความสำเร็จในเรื่องเพศ นอกจากนี้แล้ว ฟรอยด์ยังมีความเชื่อต่อไปอีกว่าพลังทางจิตใจนี้มีลักษณะการแสดงออกได้คล้ายคลึงกับการที่บุคคลแสดงออกซึ่งพลังทางกาย ฟรอยด์เห็นว่า พลังทางจิตใจหรือแรงขับทางจิตใจนี้จะมีส่วนทำให้บุคคลเกิดความตึงเครียดในจิตใจได้

ฟรอยด์เชื่อว่า ความต้องการทางร่างกายเป็นความต้องการตามธรรมชาติของคน ซึ่งคนมีเหมือนกับสัตว์ประเภทอื่น ๆ คือ มีความต้องการที่สนองความต้องการทางร่างกาย ความต้องการนี้เป็นพลังชีวิต ทำให้คนแสวงหาความสุขความพอใจจากส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ที่แตกต่างกันไปตามวัย และพัฒนาไปเป็นขั้นตอนตามลำดับ เริ่มต้นจากแรกเกิดจนถึงในวัยรุ่น พัฒนาการนี้เรียกว่า เภยันต์พัฒนาการทางเพศ (psychosexual development)

บุคคลใดพัฒนาไปตามขั้นตอนดังกล่าวตามปกติ ก็จะทำให้บุคคลผู้นั้นมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่สมบูรณ์ หากไม่เป็นไปดังกล่าวก็จะเกิดสภาวะ “ติดขั้นพัฒนาการ” (fixation) อาจเป็นการติดข้องอยู่ในขั้นใดขั้นหนึ่งหรือหลายขั้นก็ได้ ผู้ใดติดข้องอยู่ในวัยใดขั้นใด ก็จะยังคงแสวงหาความพอใจในขั้นที่ติดข้องอยู่ต่อไปแม้ว่าจะผ่านวัยนั้น ไปแล้ว สภาพ “ติดข้องอยู่” มีผลต่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพในแง่ลบ แต่บุคคลสามารถเปลี่ยนพลังนี้ให้เป็นบวกได้หากเขารู้จักปรับตัว

จากหลักการที่ฟรอยด์ได้กล่าวไว้แล้วจะพบว่า ฟรอยด์ได้เน้นความสนใจมากในเรื่องแรงขับทางเพศ โดยเขาได้ศึกษาและแบ่งพัฒนาการของบุคคลโดยอาศัยเกณฑ์พัฒนาการทางเพศ (psychosexual development) ซึ่งแบ่งพัฒนาการออกเป็น 5 ขั้น (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2542) กล่าวคือ

1. ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะปาก (Oral Stage) ช่วงนี้อายุโดยประมาณตั้งแต่คลอดจนถึง 1 ปี ทารกมีความสุขในชีวิตโดยทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ปาก การดูด เคี้ยว กัดเล่น ผู้ที่มีพัฒนาการขั้นนี้ไม่สมบูรณ์ในช่วงวัยนี้ เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็ยังคงชอบแสวงหาความสุขด้วยปากอยู่ อีก เช่น ชอบกินจุบจิบ ชอบพุดคุย ชอบเคี้ยวหมากฝรั่ง ชอบนินทา ชอบสูบบุหรี่ ฯลฯ
2. ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะทวารหนัก (Anal Stage) ช่วงนี้อายุโดยประมาณตั้งแต่ 1 - 3 ปี เป็นช่วงที่ทารกหาความสุขโดยทำกิจกรรมที่ใช้ทวารหนัก หากช่วงเวลานี้ มีพัฒนาการไม่สมบูรณ์ ทารกนั้นจะโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีบุคลิกภาพเป็นคนเจ้าระเบียบ จู้จี้พิถีพิถัน รักความสะอาดอย่างมาก
3. ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะเพศปฐุมภูมิ (Phallic Stage) ช่วงนี้อายุโดยประมาณตั้งแต่ 3 - 5 ปี เด็กมีความพึงใจทำกิจกรรมที่เนื่องด้วยอวัยวะเพศ เช่น เล่นกับอวัยวะเพศของตน กิจกรรมนี้อาจทำให้พ่อแม่ตกใจ ควรทำความเข้าใจเสียว่าเป็นการเล่นขั้นหนึ่งในการพัฒนาการตามธรรมชาติ เมื่ออายุผ่านพ้นไปแล้วเด็กก็เลิกเล่น การเล่นอวัยวะเพศมีผลต่อพัฒนาการด้านอื่น ได้แก่ การสำนึกถึงเพศตนว่าตนเป็นหญิงหรือชาย ต่อไปก็เลียนแบบบทบาททางเพศ คือ เด็กเลียนแบบผู้ใหญ่เพศเดียวกับตน ซึ่งตนใกล้ชิดสนิทสนม ถ้าพ่อและแม่เป็นตัวแทนของเด็กจะเป็นระยะเด็กชาย “คิดแม่” และ “เอาอย่างพ่อ” เป็นพิเศษ ส่วนเด็กหญิง “คิดพ่อ” และ “เอาอย่างแม่” เป็นพิเศษเช่นเดียวกัน ช่วงเวลานี้ฟรอยด์เชื่อว่าเป็นช่วงเวลาวิกฤต สำหรับเลียนแบบบทบาททางเพศให้คล้อยตามเพศของตนเอง เด็กหญิงเด็กชายที่เลียนแบบพฤติกรรมพ่อแม่เพศเดียวกับตนในระยะเวลา นี้ จะโตเป็นหญิงสาวชายหนุ่มที่มีบทบาททางเพศตรงข้ามกับเพศทางกายภาพของตน ฟรอยด์ยังเชื่อว่า การรู้จักผูกกรักกับเพศตรงข้ามมีต้นกำเนิดในช่วงเวลานี้เช่นกัน และพร้อม ๆ กับการเลียนแบบบทบาททางเพศ เด็กจะเริ่มพัฒนาความก้าวร้าว อยากเป็นตัวของตัวเอง และเริ่มแสวงหาอัตลักษณ์แห่งตน (Self Identity)
4. ขั้นแสวงหาความสุขจากสิ่งแวดล้อม (Latency Stage) ช่วงนี้อยู่ระหว่างอายุประมาณ 6 - 13 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเป็นไปอย่างเชื่องช้าเมื่อเทียบกับช่วงเวลาที่ผ่านมา เด็กเริ่มพัฒนาชีวิตสังคมนอกครอบครัว ดังนั้นจึงแสวงหาความพึงพอใจจากการติดต่อกับผู้คนรอบตัวและเพื่อนร่วมวัย เพื่อนสนิทมักเป็นเพศเดียวกันมากกว่าต่างเพศ ทั้งนี้เป็นการสืบเนื่องจากการเลียนและเรียนบทบาททางเพศต่อจากขั้นที่ 3

5. **ขั้นแสวงหาความสุขจากแรงกระตุ้นของทิวภูมิทางเพศ (Genital Stage)** เด็กอายุประมาณ 12 ถึง 20 ปี จะย่างเข้าสู่วัยรุ่นและเริ่มเป็นผู้ใหญ่ ลักษณะทิวภูมิทางเพศบรรลุวุฒิภาวะสมบูรณ์ทำงานได้เต็มที่ (เช่น เด็กหญิงมีระดู หน่ออกขยาย รังไข่ผลิตไข่เพื่อสืบพันธุ์ เด็กชายถึงวัยผลิตน้ำอสุจิ ฯลฯ) เด็กทั้งสองเพศมีความพอใจคบหาสมาคม รักใคร่ผูกพันกับเพื่อนต่างเพศ ขณะเดียวกันก็พยายามประพฤติดนให้สมบัติทางเพศโดยเลียนแบบบุคคลเพศเดียวกันที่ตนนิยม ระยะนี้มักเห็นชัดเจนว่าเด็กคนใดแสดงบทบาททางเพศผิดปกติ เพราะจะแสดงบทบาททางเพศตรงข้ามกับเพศจริงของตน และไม่สนใจบุคคลต่างเพศ

เมื่อการพัฒนากุณภาพตามความคิดของ فروยด์ 5 ขั้นตอน เกิดการติดขัดพัฒนาการจะนำไปสู่ลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ดังนี้

1. **ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะปาก (Oral Stage)**

ตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี เด็กจะมีความสุขทางปาก เช่น การดูด อม เลีย หากมีพัฒนาการที่บกพร่องก็จะทำให้เกิดพฤติกรรมการใช้ปากที่ผิดปกติ เช่น ดิบหรี กินจุบจิบ และพฤติกรรมทางเพศด้วยการใช้ปาก เพื่อแสวงหาความสุขเมื่อโตเป็นวัยรุ่น เช่น การทำรักด้วยปาก เป็นต้น

2. **ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะทวารหนัก (Anal Stage)**

เริ่มตั้งแต่ 1-3 ปี เป็นช่วงที่เด็กจะมีความพึงพอใจเมื่อมีสิ่งมากระตุ้นหรือเร้าบริเวณทวารหนัก และมีความสามารถในการควบคุมอวัยวะของตนเองโดยเฉพาะการขับถ่าย พ่อแม่ไม่ควรบังคับหรือวางระเบียบมากจนเกินไป หากเกิดการเรียนรู้ด้วยความคับข้องทางจิตใจจะส่งผลให้เกิดบุคลิกภาพผิดปกติเมื่อโตสู่วัยรุ่นได้แก่ การแสวงหาความพอใจทางเพศโดยทำร้ายผู้อื่นให้เจ็บปวด (Sadism) การร่วมเพศทางทวารหนักเพื่อแสวงหาความสุขเพื่อทดแทนในช่วงวัยเด็ก เป็นต้น

3. **ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะเพศปฐุมภูมิ (Phallic Stage)**

อายุระหว่าง 3-5 ปี เป็นขั้นตอนการพัฒนาเกี่ยวกับความรู้ในความแตกต่างทางเพศของชายและหญิง ในช่วงนี้เด็กจะมีความสนใจเล่นอวัยวะเพศของตนเอง และสนใจที่จะ

เปรียบเทียบอวัยวะของตนกับของเพื่อน นอกจากนี้เด็กยังจะได้พัฒนาความรู้สึกรักพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามกับตนเอง และพยายามเลียนแบบพ่อหรือแม่เพศเดียวกับตน หากเกิดความบกพร่องในการเรียนรู้ ย่อมส่งผลถึงบุคลิกภาพทำให้บุคคลไม่สามารถทำหน้าที่ทางเพศได้ เช่น มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ชอบอวดอวัยวะเพศ เป็นต้น

4. ขั้นแสวงหาความสุขจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว (Latency Stage)

เริ่มอายุ 6-13 ปี เป็นระยะที่เด็กจะเข้าสู่วัยรุ่น เด็กในวัยนี้จะแสวงหาบทบาทที่เหมาะสมกับตนเองและเริ่มเข้าสู่การถูกกระตุ้นทางเพศมากขึ้นมากบางน้อยบาง และเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากบุคคลรอบข้าง ให้ความสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากกว่าการมีเพศสัมพันธ์

5. ขั้นแสวงหาความสุขจากแรงกระตุ้นของทิวติภูมิทางเพศ (Genital Stage)

เริ่มตั้งแต่ 12 - 20 ปี เป็นการเข้าสู่วัยรุ่นอย่างสมบูรณ์ มีความพึงพอใจในขั้นจะเกิดจากการมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศและมีความรู้สึกทางเพศ นับได้ว่าเด็กในช่วงเวลานี้ทั้งชายและหญิงมีความสมบูรณ์ของพลังทางเพศ พร้อมทั้งจะตอบสนองความต้องการทางเพศ แต่มีวิธีการสะกดกลั้นโดยมีกลวิธีป้องกันเพื่อลดความวิตกกังวลของบุคคล ความรู้สึกของปมออดิปุสจะกลับขึ้นมาอยู่ในจิตสำนึก ปมความรู้สึกทางเพศหรือปมออดิปุส (oedipus complex) คือการที่เด็กชายจะรักแม่ หากเป็นเด็กหญิงจะรักพ่อ ซึ่งเรียกว่า ปมอิเล็กตรา (electra complex) และแสดงพฤติกรรมเลียนแบบพ่อหรือแม่คนละเพศกับตน ลักษณะเช่นนี้จะเป็นชั่วคราว และเด็กจะค่อยๆ รู้ว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ถ้าครอบครัวยังไม่เป็นปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่แข็งแกร่งกว่า หรือพ่อเข้มแข็ง แม่อ่อนแอ หรือกรณีที่ครอบครัวยแตกแยก ขาดพ่อหรือแม่ ทำให้เด็กไม่มีแบบอย่างของบทบาทเพศหญิงหรือชายที่แท้จริง คนที่มีบุคลิกภาพเดิมอ่อนแออยู่ก็จะกลายเป็นชายรักร่วมเพศ เพราะเด็กได้เก็บกดไว้ตั้งแต่เด็กอายุ 6-15 ปี

ปมออดิปุสจะเริ่มคลี่คลายไป ทำให้เด็กวัยรุ่นสามารถละลายปมออดิปุส โดยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้อื่น หากพัฒนาการในแต่ละขั้นเป็นไปตามขั้นตอนการแสดงออก พฤติกรรมเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะเป็นไปตามบทบาททางเพศ หากขั้นตอนการพัฒนามีความบกพร่องในแต่ละขั้น การคิดขั้นพัฒนาการก็จะแสดงออกอย่างเด่นชัดในขั้นสู่วัยรุ่น

จากการพัฒนาบุคลิกภาพขั้นตอนของ فروยด์จะพบว่า หากเกิดการบกพร่องในขั้นตอนใดในการพัฒนาเรียกว่า ติดขั้นพัฒนาการ จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมร่วมเพศที่ผิดปกติออกไป โดยที่การบกพร่องในขั้นตอนที่สำคัญก็คือขั้นที่ 1 Oral Stage จะทำให้แสวงหาความสุขทางเพศโดยใช้ปากมีเพศสัมพันธ์ และขั้นตอนที่ 2 Anal Stage จะแสวงหาความสุขทางเพศทางทวารหนัก และมีความเสี่ยงในการหาความสุขจากความรุนแรงทางเพศ และขั้นที่ 3 Phallic Stage จะแสวงหาความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ หากเกิดการบกพร่องในขั้นตอนนี้จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

จะพบว่า 3 ขั้นตอนแรกในการพัฒนาบุคลิกภาพ 5 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1, 2 และ 3 จะเป็นขั้นตอนการเกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในวัยรุ่นต่อไปในอนาคต หากเกิดติดขั้นพัฒนาการ โดยเฉพาะขั้นที่ 2 และ 3 จะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศมากที่สุด

กล่าวได้ว่า فروยด์เป็นนักจิตวิทยาคนแรกที่เห็นความสำคัญของพัฒนาการในวัยเด็กโดยถือว่าเป็นรากฐานของพัฒนาการของบุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่ เขาเชื่อว่าระยะห้าปีแรกของชีวิตมีความสำคัญมาก เป็นระยะวิกฤตของพัฒนาการของชีวิต การที่คนผ่านขั้นพัฒนาการแต่ละขั้นมาได้อย่างเหมาะสมย่อมส่งผลให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพดี ไม่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ บุคลิกภาพที่แตกต่างของผู้ใหญ่ก็เนื่องมาจากประสบการณ์ของแต่ละคนในวัยเด็กว่ามีวิธีการแก้ปัญหาความขัดแย้งของแต่ละวัยอย่างไร ด้วยเหตุนี้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ فروยด์จึงมีอิทธิพลต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นอย่างมาก

4. สาเหตุรักร่วมเพศในทางชีววิทยา

พื้นฐานทางชีววิทยาพันธุกรรม

ในทางชีววิทยา พันธุกรรม (Heredity) หมายถึง ลักษณะที่ได้รับการถ่ายทอดจากพ่อ – แม่ และบรรพบุรุษ โดยผ่านขบวนการทางชีววิทยา ตัวอย่างเช่น สีผิว ความสูง เป็นต้น เป็นลักษณะเฉพาะที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น

ลักษณะทางพันธุกรรมถูกถ่ายทอดโดยผ่านโครงสร้างที่คล้ายเป็นเส้นด้ายเล็กๆ อยู่ในนิวเคลียส ของเซลล์ที่เรียกว่า “โครโมโซม” ในแต่ละโครโมโซมจะสามารถถ่ายทอดได้หลายลักษณะพันธุกรรม แต่ละหน่วยจะถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมเพียงลักษณะเดียว เรียกว่า ยีน (gene) ดังนั้น ยีนจึงเป็นหน่วยพื้นฐานของการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ตำแหน่งของยีนแต่ละตัวบน

โครโมโซม เรียกว่า โลกัส (locus) เมื่อศึกษาเพิ่มเติมในรายละเอียดจะพบว่าทั้งยีนและโครโมโซมมีองค์ประกอบทางชีววิทยาที่เรียกว่า DNA

มนุษย์จะมีโครโมโซม 23 คู่ ในทุกๆ เซลล์ ยกเว้นเซลล์สืบพันธุ์ เซลล์สืบพันธุ์ มีการแบ่งตัวแบบพิเศษ ที่เรียกว่า ไมโอซิส (meiosis) ทำให้การแบ่งแยกโครโมโซมแต่ละคู่ออกจากกัน แต่ละเซลล์สืบพันธุ์ของเพศชายที่เรียกว่า สเปิร์ม (sperm) จะมารวมกันกับเซลล์สืบพันธุ์ของเพศหญิงเรียกว่า ไข่ (ovum) กลายเป็นเซลล์เดียว โครโมโซมของทั้ง 2 ฝ่ายก็จะรวมกันเป็น 23 คู่ โดยเฉพาะคู่สุดท้ายมีลักษณะพิเศษซึ่งจะกำหนดเพศว่าเป็นชายหรือหญิง จึงเรียกว่าโครโมโซมเพศคู่ของโครโมโซมเพศหญิงมีลักษณะเหมือนกันเรียกว่า xx แต่คู่ของโครโมโซมเพศชายมีลักษณะต่างกันเรียกว่า xy

จากความรู้ทางชีววิทยาทำให้เกิดแนวคิดทฤษฎีทางชีววิทยา จิตระพี บัวผัน (2545) อธิบายความผิดปกติเกี่ยวกับ โครโมโซม (chromosome) จากการศึกษาพวกอาชญากรบางคนพบว่ามีความผิดปกติเกี่ยวกับโครโมโซม คือ มีโครโมโซม y มากกว่าหนึ่งตัว ($x y y$) โดยที่ y เกินมา 1 ตัว คนที่มีลักษณะดังกล่าวถือว่าเป็นคนผิดปกติ ผู้ที่มีโครโมโซม xyy มักเป็นคนที่เก็บความรู้สึก ไม่ยอมคบหาสมาคมกับใคร มีแนวโน้มที่จะก้าวร้าวรุนแรงต่อผู้อื่นและมีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้

นอกจากความผิดปกติของโครโมโซม xyy จะเป็นแนวทางให้เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ยังมีความผิดปกติ ก็คือ ชายที่มีโครโมโซม xxy มี x เกินมา 1 ตัว ทำให้รูปร่างแม้จะเป็นผู้ชายแต่ไม่สมบูรณ์ มีพัฒนาการช้ากว่าปกติ และมีพฤติกรรมฝ่าฝืนสังคม เช่น พฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

เราสามารถสรุปได้ว่า โครโมโซมเพศทั่วไปในเพศชายจะมี xy หากมี x หรือ y เพิ่ม เช่น xxy หรือ xyy จะทำให้มีแนวโน้มพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในอนาคตเมื่อเติบโตสู่วัยรุ่น

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรม ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์ (2530) กล่าวอธิบายถึงการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มแฝด โดยพิจารณาแฝดเหมือนและแฝดคล้ายในการเกิดอาการสχιซโซฟรีเนีย (schizophrenia) พบว่า แฝดเหมือนมีแนวโน้มในการเกิดอาการสχιซโซฟรีเนียมากกว่าแฝดคล้าย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพันธุกรรมมีอิทธิพลต่อการเกิดของโรค จึงอาจจะทำให้สามารถสรุปได้ว่าองค์ประกอบทางพันธุกรรมมีอิทธิพลต่อการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้

นอกจากนี้ยังมีการศึกษาในกลุ่มแฝดเหมือน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็นชายรักร่วมเพศอีกคนก็จะมีโอกาสเป็นชายรักร่วมเพศด้วย แต่ถ้าเป็นชายรักร่วมเพศที่เป็นแฝดคล้าย ถ้าคนหนึ่งเป็นชายรักร่วมเพศ อีกคนจะมีโอกาสเป็นชายรักร่วมเพศเพียงร้อยละ 11.5

จากการทดลองทางชีววิทยาในกลุ่มแฝดเหมือนและคู่แฝดคล้าย เกี่ยวกับพันธุกรรมสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมชายรักร่วมเพศสามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรมได้

5. พฤติกรรมรักร่วมเพศในวงการแพทย์

สำหรับคนทั่วไปในเมืองไทย คำว่า ชายรักร่วมเพศ เกย์ กะเทย มีความหมายเดียวกันแต่วงการแพทย์ได้แยกประเภทของกะเทยออกจากชายรักร่วมเพศโดยแบ่งกะเทยออกเป็น 3 ประเภท อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2521: 85-90) กล่าวได้ว่า

1. กะเทย (Hermaphrodite) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศ ทั้งสองเพศอยู่ในร่างกายมาแต่กำเนิด เป็นความผิดปกติของธรรมชาติทางร่างกาย กะเทยแบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ กะเทยแท้ (true hermaphrodite) และกะเทยเทียม (pseudo hermaphrodite)

1.1 กะเทยแท้ (True Hermaphrodite) ตรงกับบุคคลที่มีอวัยวะเพศ 2 เพศ อยู่ในร่างกาย และมีลักษณะเด่นทางเพศตรงกับฮอร์โมนในร่างกาย ส่วนใหญ่ กะเทยแท้จะเป็นหมัน มีอวัยวะภายนอกทั้งเพศชายและเพศหญิง แต่มักคล้ายไปทางเพศใดเพศหนึ่ง ที่สำคัญคือมีอัณฑะและรังไข่ บางคนอาจมีรังไข่ (ovary) อยู่ข้างหนึ่งและอีกข้างเป็นอัณฑะ (testis) บางคนมีทั้งเนื้อรังไข่และอัณฑะผสมกัน (ovotestis) หรือบางรายอาจมีลักษณะอวัยวะเพศซีกหนึ่งเป็นผู้หญิงและอีกซีกเป็นชาย

สาเหตุการเป็นกะเทยแท้ สันนิษฐานว่าเกิดจากความผิดปกติของการเจริญเติบโตของทารกในครรภ์จาก โครโมโซม บางส่วนผิดปกติตอนที่ทารกเจริญเติบโตอยู่ในท้องมารดา

1.2 กะเทยเทียม (Pseudo Hermaphrodite) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศอยู่ในร่างกาย และมีจุดเด่นทางเพศและฮอร์โมนไม่ตรงกัน เช่น กะเทยเทียมที่พบมากที่สุดคือ testicular feminization syndrome คือ ผู้หญิงมีอัณฑะ โดยดูภายนอกจะมีลักษณะเป็นผู้หญิงแท้ๆ สามารถแต่งงานได้ แต่มีอัณฑะซึ่งอาจอยู่ในท้องตรงตำแหน่งรังไข่ มักตรวจพบโดยแพทย์ กะเทยเทียมเกิด

จากกรรมพันธุ์ โดยมีแม่เป็นพาหะ มีความผิดปกติ โดยปกติคนเราเป็นเพศหญิงหรือเพศชายขึ้นอยู่กับโครโมโซมกำหนด บุคคลทั่วจะมีโครโมโซม 46 ตัว หรือ 23 คู่ ในผู้หญิงจะมีโครโมโซม เป็น xx และในผู้ชายจะมีโครโมโซม xy

ทารกที่เติบโตขึ้นมาเป็นผู้หญิงมีอวัยวะจะมีโครโมโซมเป็นผู้ชาย คือ xy 46 ตัว โครโมโซมชนิด y ทำให้ต่อมเพศกลายเป็นอวัยวะและหลั่งฮอร์โมนเพศออกมา แต่ทารกเหล่านี้ได้รับยีน (gene) ผิดปกติจากแม่ ทำให้เนื้อหนังไม่ยอมรับการกระตุ้นโดยฮอร์โมนชาย ส่วนต่างๆ จึงเจริญเติบโตเป็นผู้หญิง แต่ยังมีอวัยวะซึ่งหลั่งฮอร์โมนเพศชายอยู่ โดยถือตามหลักพันธุศาสตร์ บุคคลเหล่านี้ก็คือผู้ชาย แต่เนื่องจากพวกเขามีร่างกายและจิตใจเป็นผู้หญิงจึงถือว่าเป็นผู้หญิง

2. พวกลักเพศ (Transvestism) หมายถึง บุคคลที่มีอวัยวะเพศปกติแต่ชอบหรือพอใจที่จะแต่งกายเป็นเพศตรงข้าม ซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเสมอไป

3. พวกแปลงเพศ (Transsexualism) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะทางเพศภายนอกและฮอร์โมนเป็นเพศเดียวกันครบถ้วน แต่จิตใจต้องการเป็นเพศตรงข้าม และมีความต้องการที่จะเปลี่ยนเพศของตนตามที่ตนพอใจ

จะพบว่าคำนิยามคำว่า “กะเทย” ทางการแพทย์ หมายถึงคนที่มีความผิดปกติทางอวัยวะเพศ แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นพวกรักร่วมเพศ จากนิยามดังกล่าวจะเห็นว่าได้มีผู้เสนอว่า (ปริตดา เฉลิมเผ่า กอนันต์กุล, ม.ป.ป: 41-43)

...การที่บุคคลมีลักษณะกายภาพเป็นคน 2 เพศและถูกนิยามว่าเป็นกะเทยทางชีววิทยานั้น เป็นความคิดที่ได้รับอิทธิพลทางการแพทย์ที่อาศัยลักษณะทางกายวิภาคมาจำแนก ในขณะที่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 ในตะวันตกคำว่ากะเทยแท้หรือคนสองเพศ หรือ “hermaphrodite” ถูกนำมาใช้ในความหมายเชิงพฤติกรรมที่นอกเหนือจากความหมายกายวิภาค นั่นคือคนสองเพศถูกใช้เรียกผู้ชายที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นฝ่ายรุกฝ่ายรับได้ในคนๆ เดียวกัน นั่นแสดงให้เห็นว่า ความคิดในเรื่องเพศและเพศสภาพที่เคยผูกติดอยู่กับการจำแนกเป็น 2 เพศด้วยกรอบความคิดแบบใดโครงสร้างทางการแพทย์ได้มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปรากฏการณ์ที่สะท้อนในเชิงพฤติกรรมสังคมในตอนปลายศตวรรษที่ 18 โดยจำแนกภาวะเพศสภาพ (gender) ว่า ประกอบด้วยผู้ชาย ผู้หญิง กลุ่มชายรักร่วมเพศ (homosexual man) และกลุ่มหญิงรักหญิง (lesbian woman) ความหมายที่ปรากฏใน

ช่วงแรกๆ นั้นแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ผิดไม่เหมาะสม สู่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 คำว่า “homosexual” ได้รวมเอาความหมายระหว่าง “อัตลักษณ์ทางเพศ” (sexual identity) เข้ากับมิติอารมณ์และความรู้สึกร่วม (emotional) ที่เกิดในกลุ่มเพศเดียวกัน จนกระทั่งช่วงศตวรรษที่ 60 (ค.ศ. 1965- 1970) คำว่า gay” ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เพื่ออธิบายความหมายของการก่อรูปหรือการสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มที่เรียกว่า homosexual

เมื่อมีการนำเสนอสังคมในที่ต่างๆ ทั่วโลกว่า กลุ่มคนที่มีคุณสมบัติแบบกะเทย/เกย์และคนรักเพศเดียวกัน มีฐานะเป็นเพศหนึ่งหรือเป็นคนกลุ่มเพศที่สาม (third sex – third gender) ซึ่งระบบดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าบางสังคมไม่ได้จำแนกโครงสร้างทางเพศเพียงแค่สองเพศ แต่อย่างน้อยสังคมนั้นก็ยอมรับในระบบโครงสร้างทางเพศ 3 เพศขึ้นไป (ที่เรียกว่า third sex – third gender)

6. รักร่วมเพศทางสังคมวิทยา

สังคมมีอิทธิพลอย่างมากในการกำหนดพฤติกรรมของคนเพื่อให้เป็นไปตามบรรทัดฐาน อันจะยังความสงบเรียบร้อยให้เกิดขึ้น ดังนั้นเราจะเห็นในสังคมทั่วไปมีการกำหนดว่าอะไรคือบรรทัดฐาน อะไรคือความผิดปกติหรือเบี่ยงเบนไปจากค่านิยมทั่วไป

พฤติกรรมรักร่วมเพศในทางสังคมวิทยาจะถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ (sexual deviance) เป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมีผลต่อบุคคลในสังคมจำนวนไม่มาก เป็นพฤติกรรมที่ไม่ผิดกฎหมาย แต่อาจสร้างความยุ่งยากบางประการในด้านการสัมพันธ์กับสมาชิกในสังคม

นักสังคมวิทยาได้ให้ความหมายพฤติกรรมเบี่ยงเบนเอาไว้ แตกต่างกันไปใน 4 ลักษณะ คือ ความหมายในลักษณะตายตัว ความหมายเชิงสถิติ ความหมาย เชิงตราประทับ และความหมายในเชิงสัมพัทธ์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช, 2526:171) ดังนี้

1. ความหมายในลักษณะตายตัว เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือบรรทัดฐานพื้นฐานของสังคมเป็นสำคัญ หมายถึง “พฤติกรรมที่ไม่ปฏิบัติตามบรรทัดฐานทางสังคม”

2. ความหมายเชิงสถิติ เป็นการให้ความหมายของพฤติกรรมเบี่ยงเบน ซึ่งพิจารณาว่าเป็นการเบี่ยงเบนออกจากบรรทัดฐานของสังคมโดยเฉลี่ย โดยถือว่าวิถีทางใดก็ตามที่คนส่วนใหญ่กระทำคือวิถีทางที่ถูกต้อง

3. ความหมายในเชิงตราประทับ เป็นการให้ความหมายโดยยึดถือผลของการใช้กฎเกณฑ์และบทลงโทษของผู้อื่นต่อผู้ “ละเมิด” ซึ่งถูกประทับตราว่าเป็น “ผู้เบี่ยงเบน” ได้สำเร็จ พฤติกรรมการเบี่ยงเบนก็คือ “พฤติกรรมที่ถูกประทับตราไว้เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนโดยหน่วยควบคุมทางสังคม” ดังนั้น พฤติกรรมเบี่ยงเบนจึงเป็นพฤติกรรมที่คนอื่นรับรู้ก่อนและองค์การควบคุมทางสังคมอย่างเป็นทางการมีปฏิกิริยาต่อพฤติกรรมนั้นๆ ในฐานะที่เป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนสาระสำคัญของความหมายนี้ไม่ได้อยู่ที่การละเมิดบรรทัดฐาน แต่เป็นการประทับตราให้แก่การละเมิดนั้นๆ ดังนั้น พฤติกรรมใดๆ จะไม่ถือว่าเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนนอกเสียจากว่าคนอื่นค้นพบและมีปฏิกิริยาบางประการต่อพฤติกรรมนั้น เช่น เด็กผู้ชายชอบสวมใส่เสื้อผ้าผู้หญิงโดยคิดว่าเป็นเสื้อผ้าที่น่าสวมใส่และไม่คิดว่าการใส่เสื้อผ้าของผู้หญิงเป็นสิ่งผิดปกติ จนกระทั่งพ่อแม่มาพบเห็นว่าลูกผู้ชายสวมใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง จึงได้กล่าวหาว่าลูกผู้ชายมีพฤติกรรมเป็น “กะเทย” การกล่าวหาของพ่อแม่ดังกล่าว ก็คือ สิ่งที่เรียกว่าการประทับตรานั้นเอง

4. ความหมายในเชิงสัมพัทธ์ (Relative) เป็นการให้ความหมายโดยพิจารณาพฤติกรรมเบี่ยงเบนในแง่ของความไม่แน่นอนในชีวิตสังคมปัจจุบัน โดยกลุ่มสังคมหนึ่งๆ ตัดสินว่าอะไรคือพฤติกรรมเบี่ยงเบนไม่เหมือนกัน รกร่วมเพศอาจเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมหนึ่ง แต่อาจเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนที่ร้ายแรงในอีกสังคมหนึ่ง ดังนั้นกลุ่มคนในสังคมหนึ่งๆ จะเป็นผู้สร้างกฎเกณฑ์และลงโทษพฤติกรรมบางชนิด ในกรณีนี้ พฤติกรรมใดๆ ในสังคมหนึ่งโดยตัวของมันเองไม่ได้ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือศีลธรรม ดังนั้น ตัวแปรที่สำคัญในการพิจารณาความเบี่ยงเบนก็คือ “ผู้อื่น” หรือสังคม เนื่องจากเขาเหล่านั้นเองที่เป็นผู้ตัดสินว่าการกระทำใดที่เป็นพฤติกรรมความเบี่ยงเบน

สรุปได้ว่า พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง พฤติกรรมที่กลุ่มคนในสังคมเห็นว่าละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมหรือผิดไปจากคนทั่วไปยึดถือปฏิบัติ เกิดการไม่ยอมรับ ต่อต้าน และลงโทษ ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น จนผู้เบี่ยงเบนเรียนรู้และยอมรับพฤติกรรมที่ถูกกล่าวหาจากสังคม

6.1 สาเหตุรักร่วมเพศทางสังคมวิทยา

นักสังคมวิทยาบางกลุ่มเชื่อว่าสภาพสังคมเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศ

1. สาเหตุจากครอบครัว อาจเกิดจากการที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันกับเด็ก เนื่องจากสาเหตุใดก็ตามทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศของบิดามารดาที่มีเพศเดียวกันกับตนเอง หรือการที่บิดามารดาทะเลาะกันเป็นประจำ อาจทำให้เด็กเกลียดกลัว เช่น เด็กชายเห็นบิดาทำร้ายมารดา จึงสงสารมารดาและเกลียดบิดา จึงหันไปใกล้ชิดและเลียนแบบมารดา เมื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์จึงแสวงหาความสุขทางเพศกับผู้ชาย

นอกจากนี้ การเลี้ยงดูเด็กอย่างผิดเพศอาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศ เนื่องจากบิดาหรือมารดาไม่ยอมรับเพศของเด็ก เช่น ต้องการลูกผู้หญิงจึงเลี้ยงดูลูกผู้ชายแบบลูกผู้หญิง ทำให้กลายเป็นคนรักร่วมเพศได้เช่นกัน ในบางกรณีเกิดจากการเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่น การที่เด็กหญิงมีโอกาสเห็นบิดามารดาร่วมเพศกัน อาจทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าบิดากำลังทำร้ายมารดา เด็กหญิงอาจเกลียดกลัวบิดาตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคน และหันไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า

สรุปได้ว่า ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเป็นสิ่งสำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ หากพ่อแม่ให้ความสำคัญแก่ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูได้อย่างเหมาะสม ลูกก็จะเติบโตตามเพศที่ตรงกับกายภาพที่มีมาแต่กำเนิด หากพ่อแม่เลี้ยงดูลูกไม่เหมาะสมส่งผลให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งตรงกับผลการศึกษาวิจัยของไพบูลย์ จาตุรปัญญา และอรทัย ชื่นมนุชย์

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายกับหญิง อาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้เช่น เด็กชายที่ผิดหวังความรักครั้งแรกจากเด็กหญิงอาจเศร้าเสียใจมาก และมองเห็นชีวิตรักต่างเพศเป็นความปวศรัวใจจึงหันมาสนใจเพศเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังครั้งที่สอง หรือเด็กหญิงที่อารมณ์อ่อนไหวง่าย หากไม่ได้รับความสนใจหรือถูกเยาะเย้ยจากชายคนรัก ก็อาจหันไปหาเพศหญิงด้วยกัน

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยส่งเสริมทางสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ทำให้เกิดการตัดสินใจเป็นรักร่วมเพศมากขึ้น เช่น บาร์รักร่วมเพศ หนังสือโป๊รักร่วมเพศที่วางขายตามแผงหนังสือ ทีวีโป๊รัก

ร่วมเพศ เกมสัคมพิวเตอร์รักร่วมเพศ สิ่งเหล่านี้ ล้วนเป็นสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นทำให้เกิด พฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. สาเหตุทางเศรษฐกิจ คนที่มีเหตุจำเป็นต้องใช้เงินอาจต้องเข้าสู่งานขายบริการทางเพศในบาร์ชายรักร่วมเพศ หลายคนต้องฝืนทำในระยะแรก แต่ต่อมากลับกลายเป็นความเคยชินจน กลายเป็นชายรักร่วมเพศหรือรักสองเพศในที่สุด

นอกจากนี้ ยังพบสาเหตุการเป็นรักร่วมเพศทางสังคมอีกหลายสาเหตุดังผลการศึกษา สาเหตุทางสังคมของ อรทัย ชื่นมนุษย์ (2518) ดังนี้

1. ครอบครัวที่เคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป บังคับลูกให้คบแต่ เฉพาะคนเพศเดียวกัน ทำให้เกิดการรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการทดลองคบหาระหว่างกันและ กัน ต่อมามีความสัมพันธ์ทางเพศและได้รับความสุขทางเพศ ทำให้เกิดความต้องการกระทำบ่อยๆ จนในที่สุดกลายเป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศ

2. ความรู้สึกกดดันทางเพศที่ไม่มีโอกาสได้ระบายออกกับคนต่างเพศเพราะอยู่ใน สถานที่ย่ำกัด เช่น นักเรียนอยู่หอพักของโรงเรียนประจำ ผู้ชายที่ไปสงคราม นักโทษในคุก คนใน สถานกักกัน เป็นต้น

3. การถูกชักชวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่วัยรุ่นซึ่งเริ่มมีความสนใจหรือมีอารมณ์ ทางเพศ และเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนร่วมกลุ่ม จึงทำให้ถูกชักชวน ชักนำได้ง่ายที่สุด

เราอาจสรุปได้ว่า สภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ หากสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะสม ซึ่งมีทั้งการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวและ สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ อันจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ขัดแย้ง ต่อบรรทัดฐานทางสังคม เพราะในบางสังคมถือว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างเช่น พฤติกรรมรัก ร่วมเพศ นั้นเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

6.2 การวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศด้วยทฤษฎีประคับค้ำ

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนมี 4 ลักษณะ และลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศคือทฤษฎีการประคับค้ำ นักสังคมวิทยาบางรายได้ขยายความทฤษฎีการประคับค้ำเพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ทฤษฎีการประคับค้ำเป็น กระบวนการทางสังคมที่ทำให้เกิดความเบี่ยงเบน ความเบี่ยงเบน ไม่ได้เกิดขึ้นได้ด้วยตัวเอง แต่เป็นผลจากปฏิกิริยาทางสังคมที่มีต่อพฤติกรรม และภายใต้กระบวนการประคับค้ำ ผู้ประคับค้ำ คือ บุคคลส่วนใหญ่ของสังคมจะมีภาพของผู้เบี่ยงเบนอยู่ในความคิด การเบี่ยงเบนมี 2 ประเภท (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526) คือ

1. การเบี่ยงเบนปฐมภูมิ (Primary Deviance) คือ การที่บุคคลที่มีการกระทำเบี่ยงเบนยังคงครองสถานภาพและบทบาทที่สังคมยอมรับต่อไป หมายถึง ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ามีความเบี่ยงเบนและสามารถใช้ชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นได้ เช่น เด็กผู้ชายที่ชอบเล่นตุ๊กตาผู้หญิง เล่นทำกับข้าว มักถูกกล่าวหาจากบุคคลรอบข้างในสังคมว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นพวกตุ๊ด กะเทย ทั้งๆ ที่เด็กอาจจะไม่ได้คิดอะไร นอกจากนี้การกำหนดคำนิยามที่บุคคลรอบข้างในสังคมกล่าวหาว่าเป็น ตุ๊ด กะเทย จะถูกจดจำไว้ในความคิดของเด็ก คำนิยามที่บุคคลในสังคมกล่าวหาถือว่าเป็นการเบี่ยงเบนปฐมภูมิ

2. การเบี่ยงเบนทุติยภูมิ (Secondary Deviance) คือ การเบี่ยงเบนที่พัฒนาจากขั้นปฐมภูมิ โดยเฉพาะเมื่อการเบี่ยงเบนไปมีความเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมของผู้เบี่ยงเบน และแสดงตัวว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบน กล่าวโดยสรุปว่า การเบี่ยงเบนทุติยภูมิ เป็นบทบาทการเบี่ยงเบนที่เข้าไปเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมด้วยวัฒนธรรมย่อยของผู้เบี่ยงเบน กระทั่งมีความเข้าใจและสามารถเรียนรู้การเบี่ยงเบนอย่างมีเหตุผล ตลอดจนมีทักษะในการหลีกเลี่ยงการลงโทษจากสังคม เช่น ในขั้นการเบี่ยงเบนปฐมภูมิ เด็กจะถูกกล่าวหาจากบุคคลรอบข้างในสังคมว่าเป็น ตุ๊ด กะเทย เพราะเล่นตุ๊กตา เล่นทำกับข้าว ซึ่งเป็นการเล่นของเด็กหญิง ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ค่านิยมของคำว่า ตุ๊ด กะเทย และเรียนรู้พฤติกรรมของค่านิยมเหล่านั้น ในที่สุดก็กลายเป็น ตุ๊ด กะเทยจริงๆ ซึ่งการเรียนรู้และยอมรับค่านิยมจนมีพฤติกรรมต่างๆ ในค่านิยมดังกล่าวที่ถูกกล่าวหา เรียกว่าเป็นการประคับค้ำ ขั้นทุติยภูมิจากสังคม

อาจกล่าวได้ว่า การกลายเป็นผู้เบี่ยงเบนทางเพศขั้นทุติยภูมิ เกิดจากผู้เบี่ยงเบนทางเพศได้มีพฤติกรรมที่ขัดแย้งกับบรรทัดฐานในสังคมรักร่วมเพศ จนสังคม “ประคับค้ำ” ให้เป็นคนรัก

ร่วมเพศ ซึ่งเป็นการประทับตราชั้นปฐมภูมิ ขึ้นทุติยภูมิเกิดขึ้นเมื่อบุคคลผู้นั้นเรียนรู้พฤติกรรมรัก
ร่วมเพศ และยอมรับการถูก “ประทับตรา” ว่าเป็นคนรักร่วมเพศ การยอมรับนี้เองที่อาจเป็นการลด
ความรู้สึกวิตกกังวลของตนเองได้

สรุปได้ว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศคือพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานทาง
สังคมหรือตามที่บุคคลในสังคมมุ่งหวัง ซึ่งเกิดขึ้นในทุกสังคม โดยทั่วไปผลที่เกิดขึ้นจะเป็นโทษต่อ
สังคมมากกว่าเป็นประโยชน์ แต่พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางอย่างก็เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับสังคมมากยิ่งขึ้น ทำให้สังคมมีการพัฒนาขึ้น
พฤติกรรมเบี่ยงเบนมี 3 รูปแบบ คือ การกระทำเบี่ยงเบน นิสัยเบี่ยงเบนและการเบี่ยงเบนทางจิต
พฤติกรรมเบี่ยงเบนบางประเภททำให้เกิดผลกระทบรุนแรงต่อสังคมควรถูกควบคุมไม่ให้เกิดขึ้น
หรือให้เกิดเพียงเล็กน้อย ทั้งควบคุมภายในและควบคุมภายนอก เช่น พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ
เกิดจากการกระทำเบี่ยงเบนทำให้สังคมมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น ในปัจจุบันนักวิชาการทางสังคม
ได้ศึกษาพฤติกรรมเบี่ยงเบนและกำหนดทฤษฎีเกี่ยวกับการเบี่ยงเบนหลายทฤษฎี เช่น ทฤษฎีการ
ประทับตรา

จะเห็นได้ว่า สาเหตุของรักร่วมเพศสามารถแบ่งได้ 2 แนวทางคือ สาเหตุทางชีววิทยา
และสาเหตุทางสิ่งแวดล้อม แนวคิดทางชีววิทยาจะเชื่อเรื่องของโครโมโซมเพศที่มีความผิดปกติที่
เกิดขึ้น หรือที่เรียกว่า “ยีนเกย์” (gay gene) ทำให้ร่างกายเกิดความผิดปกติ ในอีกทฤษฎีหนึ่งเชื่อว่า
เกิดจากความผิดปกติของฮอร์โมน มีผลต่อสมองศูนย์กลางทางด้านอารมณ์และศูนย์ควบคุมความ
พฤติกรรมทางเพศ ซึ่งอาจเกิดจากการได้รับสารเคมีและความเครียดบางอย่างในช่วงที่แม่ตั้งครรภ์
ซึ่งจะมีผลต่อฮอร์โมนในร่างกายของเด็กต่อไป กล่าวโดยสรุปก็คือ แนวคิดนี้เชื่อว่ารักร่วมเพศเป็น
สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด และจะเป็นเช่นนี้ตั้งแต่เกิดจนตาย ส่วนแนวคิดเรื่องสิ่งแวดล้อมจะปฏิเสธ
แนวคิดที่ว่ารักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ทฤษฎีแรกที่เสนอความคิดนี้คือ จิตวิเคราะห์
ของฟรอยด์ โดยเห็นว่ารักร่วมเพศมีความเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กในขั้นตอนการพัฒนาการ
บุคลิกภาพที่ต้องผ่านขั้นพัฒนาการต่างๆ อย่างเหมาะสมเพื่อไม่ให้เกิดการติดขั้นพัฒนาการและ
สามารถจัดปมออกปัสให้หมดไป ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้
เหมาะสม หากพ่อแม่ไม่สามารถเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่เด็ก จะส่งผลต่อเด็กให้เกิดการติดขั้น
พัฒนาการและหาทางออกเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมเพื่อชดเชยสิ่งที่ขาดหายไป หากสิ่งแวดล้อมที่เด็ก
เรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม จะทำให้เด็กใกล้ชิดกับบุคคลเพศเดียวกันจนถึงช่วงพัฒนาการทางเพศ จน
สร้างความประทับใจ และส่งผลต่อสภาพจิตใจของเด็ก ทำให้มีโอกาสมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ
ในอนาคต นอกจากนี้ จิตวิทยาสังคมก็มักจะอธิบายสาเหตุของรักร่วมเพศว่าเป็นผลมาจากการเลี้ยง

ดูอย่างผิดๆ ของพ่อแม่ หรือเกิดจากบทบาทในครอบครัวของพ่อและแม่ที่กลับกัน คือพ่ออ่อนแอ ส่วนแม่เป็นผู้นำ หรือครอบครัวที่ขาดพ่อเป็นต้นแบบ

7. ทศนคติของสังคมต่อชายรักร่วมเพศ: จากอดีตถึงปัจจุบัน

ในประวัติศาสตร์ไม่พบว่ามีกรบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศที่เด่นชัดในลักษณะของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ จากหลักฐานที่ถูกบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่ปรากฏกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศของชายรักร่วมเพศ เทอดศักดิ์ ริมจำปา (2545) กล่าวว่า ในสมัยรัตนโกสินทร์ ตอนต้นมีปรากฏพฤติกรรมทางเพศระหว่างเพศเดียวกันในวงการสงฆ์ที่มีการเลี้ยง “เด็กหนุ่ม” จนถึงขั้นมีการทะเลาะเบาะแว้งลงไม้ลงมือเพื่อช่วงชิงกัน หรือด้วยความหึงหวงดังปรากฏในกฎหมายตราสามดวง หรือในสมัยรัชกาลที่ 2 ที่พระสังฆราชที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศกับหนุ่มๆ แต่ยังไม่ถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์ เพียงแต่มีการสัมผัสจับต้องอวัยวะเพศกับเด็กหนุ่มๆ เท่านั้น แต่ก็ถูกถอดออกจากสมณศักดิ์และเนรเทศออกจากวัดมหาธาตุ

ในสมัยรัตนโกสินทร์ได้มีการบันทึกพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเกี่ยวกับคำที่เรียกพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เรียกว่า การเป็นสาวทหรือเล่นสาวท มักจะเกิดขึ้นในเหล่านักดนตรี นักละคร กับเหล่าเสนาบดี ขุนนาง เพราะมีบทลงโทษของผู้ที่เป็นสาวทกัน

ในรัชสมัยรัชกาลที่ 3 พบหลักฐานทางประวัติศาสตร์สมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวมีการกล่าวถึงความประพฤติของเจ้านายบางพระองค์ที่ไม่อยู่ร่วมกับหม่อมห้าม แต่กลับนิยมบรรทมอยู่กับพวกละครที่ทรงเลี้ยงไว้ โดย กิตติศักดิ์ ประกิต (2526) ได้อธิบายไว้ในเรื่องตำนานรักร่วมเพศ คือ กรมหลวงรักษรณเรศร พระองค์เจ้าชายไกรสร พระราชโอรสของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ 1 ที่มีปรากฏในพระราชพงสาวดารกรุงรัตนโกสินทร์สะท้อนให้เห็นทัศนคติของคนในสังคมไทยต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเฉพาะพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ กรมหลวงรักษรณเรศรมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศกับบรรดาโขนละครที่ทรงเลี้ยงไว้ ได้ถูกบันทึกในพระราชพงสาวดารรัชกาลที่ 3 ซึ่งต่อมา กรมหลวงรักษรณเรศรถูกลำเลิกโทษเพราะเกิดคิดกบฏ มีการกล่าวถึงการคบกับพวกโขนละคร เป็นการชักพาให้เสียคน วินิจฉัยคดีไม่เป็นธรรม และเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าไม่ไว้วางพระราชหฤทัย เมื่อสืบทราบต่อมาว่าคิดกบฏจึงทรงลงพระราชอาญาสำเร็จโทษด้วยท่อนจันทน์ที่วัดปทุมคงคา

แม้จะถูกประหารชีวิตด้วยสาเหตุเพราะคิดกบฏ ไม่ใช่ด้วยเรื่องรักร่วมเพศ แต่อีกสาเหตุหนึ่งเห็นได้ว่าสังคมไทยเห็นพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นเรื่องเสื่อมเสีย แม้ในทางประวัติศาสตร์จะไม่ปรากฏภาพของชายรักร่วมเพศที่เห็นได้ชัดเจนแต่พฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ในทางประวัติศาสตร์นั้นถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้การยอมรับ

ในแง่กฎหมาย ก็เห็นว่าบุคคลรักร่วมเพศเป็นผู้ที่ไม่น่าเชื่อถือ เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา (2549) ศึกษากฎหมายตราสามดวงว่ามีการกล่าวถึงบุคคล 3 ประเภทที่น่าจะเทียบเคียงได้กับคนที่มีความผิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ หรือมีลักษณะที่ไม่เป็นชายคือ กะเทย บัณเฑาะก์ และขันที ขันทีในพระไอยการตำแหน่งนายพลเรือน ในส่วนของข้าราชการสำนักฝ่ายในเป็นผู้ชายที่ถูกดอนอวัยยะเพศเพื่อให้ทำงานรับใช้ฝ่ายในซึ่งมีแต่ผู้หญิง ส่วนกะเทยและบัณเฑาะก์นั้นปรากฏอยู่ในพระไอยการลักษณะกษัตริย์ในส่วนที่กล่าวถึงลักษณะของบุคคลที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นพยานเมื่อเกิดคดีความขึ้น กะเทย และบัณเฑาะก์ในที่นี้จะหมายถึงคนอีกเพศหนึ่งที่แตกต่างไปจากหญิงและชาย คนในสังคมสามารถแยกความแตกต่างของคนกลุ่มนี้ออกมาได้

กฎหมายตราสามดวงเป็นเอกสารที่สันนิษฐานว่าเริ่มตราขึ้นในช่วงอยุธยาตอนต้น ได้มีการดัดแปลงแก้ไขเรื่อยมาจนถึงต้นฉบับที่ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงคือฉบับที่ชำระในสมัยรัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ศักราชที่ระบุนวไ้ในบานแผนกของพระไอยการลักษณะกษัตริย์ คือ ไอยการลักษณะกษัตริย์ คือ ศักราช 1894 ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 (เจ้าสามพระยา) พระราชบิดาของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

ภายใต้อาณาจักรรัฐออกกฎหมายเพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมและจัดระเบียบสร้างแนวปฏิบัติของคนในสังคมให้เป็นไปตามทางที่ชนชั้นปกครองมองว่าถูกและควร ตัวอย่างเช่นกฎหมายที่ตีกรอบความสัมพันธ์ของคนกับคน ทั้งยังกำหนดความหมายให้ความสัมพันธ์ชิดใกล้ในเพศเดียวกันกลายเป็นเรื่องผิด (เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา, 2549 : 26) ตอนที่กล่าวถึงกะเทยและบัณเฑาะก์ ปรากฏดังนี้

... หญิงนกร โสภณิ 1 คนเปนเพื่อนกินอยู่สมเลกับผู้เปนความ 1 หญิงแพศยา 1 หญิงมีครรภ 1 คนวิวาทกับผู้เปนความ 1 คนมักมาก ถ้อย ความ 1 เปนกระเทย 1 เปนบันเดาะ 1 แลคนผูกเวรกับผู้เปนความ 1 คนเปนพ่อ แม่ มด 1 คนเปนโรคมก 1 คนเปนพิกลจริต 1 เดก 1 เข้า 1 หมอยาหมีได้เรียนคำกิริยาแพท 1 ถ้ำ 70 1 ช่างเกือก 1 คนมักเลี้ยวต่อท่าน 1 คน

ปะมง 1 คนเต็นรำของทานเลียงชีวิตร 1 คนนักเลงเล่นเบี้ยบ่อน 1 คนจับขอทานท่าน 1 คนเปนโจร 1 คน โทโสมาก 1 คนเปนเพชฌา 1”

ในสมัยรัตนโกสินทร์ กฎมณเฑียรบาล ข้อที่ 124 ยังมีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ชดไถ่ในเพศเดียวกันว่า เช่น

อนึ่ง สนมกำนัลคบผู้หญิงหนึ่งกับทำคุณชายเป็นชู้เมียกัน ให้ลงโทษด้วยลดหนังสือ 50 ที่ ศักดอนประจานรอบพระราชวัง ที่หนึ่งให้เอาเป็นชาวสดีง ที่หนึ่งให้แก่พระเจ้าลูกเธอ หลานเธอ

ในประมวลกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ในส่วนที่ 6 ว่าด้วยความผิดที่กระทำอนาจาร หมวดที่ 1 ความผิดฐานกระทำอนาจารอันเกี่ยวแก่สาธารณะ มาตราที่ 242 ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดกระทำชำเราผิดธรรมเนียม ด้วยชายก็ดี หญิงก็ดี หรือทำชำเราด้วยสัตว์เดียรฉานก็ดี ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษติดคุกตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไปจนถึง 3 ปี และให้ปรับตั้งแต่ 50 บาทขึ้นไป จนถึง 500 บาท ด้วยอัตรา 1” ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญา ร.ศ. 127 ความผิดฐานนี้ได้รับการลดหย่อนให้มีโทษต่ำลง คือเหลือโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงสามปี

ตัวอย่างกฎหมายเหล่านี้แสดงการสร้างกฎควบคุมชีวิตมนุษย์ในเรื่องเพศในหมู่ของชนชั้นสูงของประเทศสมัยนั้น โดยมองครอบครัวเป็นสถาบันทางการเมืองที่สำคัญ การเพิ่มจำนวนสมาชิกของครอบครัวมีความสำคัญต่อการดำรงรักษาและสืบทอดอำนาจ ดังนั้น พฤติกรรมรักร่วมเพศย่อมถูกมองว่าเป็นภัยต่อระเบียบทางการเมืองการปกครอง เพราะไม่ทำให้เกิดบุตร

ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก กิตติศักดิ์ ประกติ (2526) อธิบายไว้ว่า ทรงมีพระบรมราชโองการให้กำหนดกฎหมายว่าด้วยการให้ราษฎรรักษาศีล คือศีลห้าในฐานะเป็นกิจศีลกับศีลแปดในฐานะเป็นอุโบสถศีล และตามกฎหมายฉบับนี้ถือว่าการเสพเมถุนธรรมโดยทางมุขมรรค และเวจมรรคในกิริยาตนเอง เป็นการละเมิดศีลห้าข้อที่ว่าด้วยกาเมสุมิฉฉา ส่วนการเสพเมถุนธรรมทางเวจมรรคกับผู้หนึ่งผู้ใดที่ไม่ต้องห้ามตามศีลห้าข้อกาเมสุมิฉฉา ก็เป็นการละเมิดศีลข้อพรหมจริยา อันเป็นอุโบสถศีล อย่างไรก็ตามไม่มีการกำหนดโทษสำหรับการละเมิดศีลตามพระราชกำหนดฉบับนี้ไว้เป็นการเฉพาะ มีแต่เพียงระบุไว้ว่าเป็นการทั่วไปว่า “ถ้าแลผู้ใดมิได้กระทำตามพระราชกำหนดนี้ จะเอาผู้นั้นเป็นโทษตามโทษานุโทษ”

ในวงการสงฆ์สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นปรากฏพฤติกรรมรักร่วมเพศในวงการสงฆ์หลายครั้งด้วยกัน เช่นหลักฐานที่ปรากฏในกฎสงฆ์ที่อยู่ในกฎหมายตราสามดวง (กรมศิลปากร, 2521: 586) กล่าวไว้ว่า

กลางเหล่าเณรชายเด็กลูกข้าราชการอนาประชารายถูกรูปร้างหมดหน้าก็พูดจาเกลี้ยกล่อมชักชวนไปไว้แล้วกอดจูบหลับนอนเคล้าคลึงไปไหนเอาไปด้วย แต่งตัวเด็กโอ้อวดประกวดกัน เรียกว่า ลูกสาวดี, ลูกสุคติ, ศรียตราณังรัต, ยานัต ก็มีบ้าง ช่วงชิงกัน หิงษาพายาจนเกิดวิวาทตีรันกันตายด้วยไม้กระบองชั้นพิจารณาได้ตัวมารับเปนสัจ ได้ไม้กระบองชั้นเปนหลายอัน

แม้แต่ในวงการสงฆ์ในสมัยรัชกาลที่ 2 ก็ปรากฏว่าพระสังฆราชมีพฤติกรรม รักร่วมเพศกับลูกศิษย์หนุ่มๆ เพียงแค่สัมผัสจับต้องอวัยวะไม่ถึงกับมีเพศสัมพันธ์ แต่ก็ถูกถอดจากสมณศักดิ์และเนรเทศออกจากวัดพระมหาธาตุ ดังที่ เจ้าพระยาทิพากรวงศ์ (2521) กล่าวไว้ว่า

...ในเดือนสิบเอ็ดนั้นพระนพรัตนอาคที่แห่มาแต่วัดสระเกษมาอยู่วัดมหาธาตุ ได้รับที่ตั้งเป็นสมเด็จพระสังฆราชนั้นต้องอธิกรณ์ พอใจลูกหลานของที่ลับพวกศิษย์ที่รุ่นหนุ่มสวยๆ โปรดให้ตระลาการชำระได้ความจริง แต่เพียงนั้นไม่ถึงปาราชิก ทรงเห็นว่าหมองอยู่ ไม่ถอดเสียจากที่พระพนรัตน์ ให้เนรเทศเสียจากวัดมหาธาตุ

ในส่วนของกฎหมายในสังคมไทยสมัยโบราณ ที่กล่าวถึงกะเทยไปปรากฏว่าจะมีการลงโทษผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างรุนแรง แต่อย่างไรก็ตามกะเทยและบัณฑิตก็ถูกมองว่าไม่มีความน่าเชื่อถือในการเป็นพยานในศาลและพระสงฆ์ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีการลงโทษเพียงให้สึกจากพระสงฆ์เท่านั้น

ยุทธนา สุวรรณประดิษฐ์ (2543) ตั้งข้อสังเกตไว้ว่าแม้ในปัจจุบันจะไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายใดที่บ่งว่าพฤติกรรมระหว่างคนรักเพศเดียวกันเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายแต่ในสภาพที่ไม่มีกฎหมายรับรองสิทธิและเสรีภาพของชายรักร่วมเพศอาจส่งผลให้ชายรักชายพบปัญหาในการใช้ชีวิตร่วมกันโดยชอบตามกฎหมาย การขาดสิทธิและสวัสดิการที่ได้จากการอยู่ร่วมกัน รวมถึงการจัดการทรัพย์สิน อำนาจในการดูแลบุตร การรับภาระภาษีร่วมกัน การมีสิทธิในกองมรดกซึ่งบุคคลรักร่วมเพศได้สร้างร่วมกันและการได้รับการคุ้มครองในชีวิตและร่างกายจากการถูกระงับ

ซ้ำเราทางเพศ ซึ่งแม้จะมีการปรับใช้กฎหมายที่มีอยู่แต่ไม่ตรงกับความต้องการของร่วมเพศได้อย่าง สมบูรณ์จึงควรมีการออกกฎหมายที่ใช้สำหรับคนรักเพศเดียวกันหรือชายรักชายโดยเฉพาะ

จากข้อสังเกตของยูทธนา สุวรรณประดิษฐ์ ขำตัน สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์ (2548) อธิบาย ว่าเราอาจตีความได้ว่า การไม่แสดงความตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างคนรักเพศเดียวกัน ดังกล่าวนี้อาจจะแสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับในความสัมพันธ์ของคนรักเพศเดียวกันว่าเป็น ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องชอบธรรมหรือมีความจริงจึงเท่าเทียมกับความสัมพันธ์รักต่างเพศ ดังนั้นคน รักเพศเดียวกันจึงไม่ควรได้รับผลประโยชน์ตามกฎหมายตามที่พลเมืองควรได้รับ ดังในกรณีของ ความสัมพันธ์ระหว่างพลเมืองชายและหญิงรักต่างเพศที่จะได้รับการรับรู้และการคุ้มครองทาง กฎหมาย การไม่สนใจหรือการเพิกเฉยต่อสถานะของกฎหมายของคนรักเพศเดียวกันเช่นนี้ก็จะอาจจะเป็น การแสดงออกถึงการกำกับควบคุมอย่างหนึ่งของสังคมเช่นกัน

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการรับวัฒนธรรม ตะวันตก ทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จึงส่งผลให้เกิดการบริโภคข้อมูล ข่าวสารอย่างแพร่หลายในสังคม มีการยอมรับบทบาทของสื่อสารมวลชนในฐานะที่เป็นสื่อกลางที่ เสนอความเคลื่อนไหวและเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏในสังคมให้แก่ประชาชนโดยเฉพาะเรื่องราว พฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ปัจจุบันถูกนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศมีการพัฒนาที่ ก้าวทันต่อสถานการณ์ทางสังคม อีกทั้งยังเป็นการเชื่อมโยงบุคคลรักต่างเพศและรักร่วมเพศให้มีความ เข้าใจอันดีต่อกัน

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันพบว่า เกิดการต่อต้านภาพลักษณ์รักร่วมเพศในสังคมที่สะท้อน ออกมาในสื่อสารมวลชน เช่น เหตุการณ์พฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ได้ถูกนำเสนอผ่าน หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นมากมายในสังคมไทยที่แสดงออกถึงทัศนคติในรูปแบบต่างๆ จาก บุคคลในสังคม โดยผ่านหนังสือพิมพ์หลายฉบับ โดยมีเหตุการณ์ที่สำคัญ ได้แก่ การที่สถาบันราช ภัฏออกกฎ ห้ามผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหรือกลุ่มรักร่วมเพศให้เข้าศึกษา ดังปรากฏใน หนังสือพิมพ์ ข่าวสด 22 ธันวาคม 2539 ที่ได้นำเสนอข่าว “ราชภัฏ จดกฎเข้มห้าม ตูด สมักรสอบ” (ข่าวสด, 2539) ดังนี้

...ในปี พ.ศ.2540 คณะกรรมการสถาบันราชภัฏ (สรภ.) ได้มีนโยบายห้ามผู้มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศหรือกลุ่มรักร่วมเพศให้เข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ ในสาขาการศึกษาโดย

มีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าศึกษาในสาขาวิชาการศึกษาของสถาบันราชภัฏทั้ง 39 แห่งทั่วประเทศจะต้องเป็นบุคคลที่ไม่เคยมีประวัติและเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรูปแบบต่างๆ ซึ่งทาง สรภ. มองว่าเป็นอุปสรรคและก่อให้เกิดความเสียหายในการประกอบอาชีพครูได้ ซึ่งมีการเริ่มใช้ครั้งแรกในปีการศึกษา 2539 โดย สรภ. เห็นพ้องกันว่าบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาจะต้องออกไปทำหน้าที่ครูซึ่งต้อง “รับผิดชอบสังคม” จึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณลักษณะแตกต่างจากบุคคลที่จะศึกษาสาขาวิชาการศึกษาอื่นๆ โดยการตัดสินใจสร้างกฎเกณฑ์นี้ของสถาบันราชภัฏเป็นผลมาจากเมื่อมีการเปิดการสอบคัดเลือก โดยไม่มีการกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมดังกล่าว ปรากฏว่ามีนักศึกษา “เบี่ยงเบนทางเพศ” ที่เข้ามาเรียนเป็นจำนวนมากเมื่อจบการศึกษาไปแล้ว จำนวนมากไม่มีงานทำ บางคนเป็นครูอยู่ได้ไม่นานก็ถูกไล่ออก เข้ากับสังคมไม่ได้หรือในบางกรณีเป็นผู้ชายอยู่ดีๆ กลับมี “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” ไป และมีหัวใจของความเป็นครูลดลง จึงนำไปสู่การทำการศึกษาวิจัยถึงลักษณะของครูที่สังคมต้องการ โดยผลการศึกษาปรากฏว่าสังคมไม่ต้องการคนที่เป็นกะเทย หรือมีพฤติกรรมทางเพศมาเป็นครูอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักจิตวิทยาหลายคนที่ออกมาสนับสนุนการออกกฎเกณฑ์ดังกล่าวเพราะเชื่อว่าหากปล่อยให้ครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสอนหนังสือและส่งผลให้เกิดการเลียนแบบและสร้างเยาวชนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเกิดขึ้นอีกมากมาย

เหตุการณ์ที่ส่งผลให้เกิดกระแสต่อต้านสถาบันราชภัฏและมีการเรียกร้องสิทธิของคนเป็นรักร่วมเพศจากทั้งสื่อสารมวลชน นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา นักวิชาการ และนักสิทธิมนุษยชน โดยมองการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนและเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างยิ่ง

เสรี สุวรรณภานนท์ (2540) กล่าวว่าไว้ว่าการสั่งห้ามผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเข้าศึกษาครั้งนี้เป็นการกระทำที่ผิดต่อรัฐธรรมนูญ ในฐานะของพลเมืองแล้วทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันภายใต้การคุ้มครองทางกฎหมาย นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการหลายคนที่ออกมาแสดงทัศนคติที่คัดค้านเหตุการณ์ของคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ

สังคมไทยมีความวิตกกังวลต่อปรากฏการณ์ที่นักเรียนและเยาวชนที่มีการแสดงพฤติกรรมรักร่วมเพศที่นับวันจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในเรื่องการแต่งกายที่ผิดเพศ เช่น ใส่เสื้อผ้าวของผู้หญิง การแต่งหน้าทาปาก รวมถึงพฤติกรรมการแสดงกิริยาที่ไร้ความอาย ไม่ให้ความเคารพในสถานที่ ด้วยการ โอบกอด จูบปาก อย่างนักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มักจะแต่ง

กายไม่สุภาพ เช่น ใส่กางเกงรัดรูปหรือเอด้าให้เห็นชุดชั้นใน ปลดกระดุมเสื้อให้เห็นหน้าอก (ไทยโพสต์, 2547)

ในสังคมไทยยังมองเรื่องรักร่วมเพศว่าเป็นเรื่องผิดปกติ รวมทั้งมีการควบคุมการเปิดเผย พฤติกรรมรักร่วมเพศที่มีต่อสาธารณชน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดช่องว่างของการยอมรับเพศของความ หลากหลายทางสังคมทำให้การพัฒนาทางการศึกษาหลักสูตรการศึกษา สถานศึกษา บุคลากร เป็นไปอย่างล่าช้า ทั้งที่มีนักจิตวิทยา นักวิชาการ นักกฎหมาย จำนวนไม่น้อยมีทัศนคติและแนวทาง ที่ดี แต่ด้วยอคติและทัศนคติที่มีต่อประเด็นรักร่วมเพศ ทำให้มีความพยายามควบคุมและแทรกแซง รักร่วมเพศในสังคม แม้ว่าจะไม่มีบทลงโทษคนรักร่วมเพศ ที่รุนแรงจากสังคม

นอกจากนี้ ข่าวสารเหตุการณ์ของรักร่วมเพศที่ได้ปรากฏในสภาพสังคมและเป็นที่สนใจ ของบุคคลในสังคมอีกข่าวคือ หนังสือพิมพ์มติชน (19 พฤษภาคม 2542) เสนอข่าวว่า “นายก ชวน ดันเหตุเป็นเกย์” (มติชน, 2542) ว่า

ในปี พ.ศ. 2542 ได้มีเหตุการณ์การขอความร่วมมือจากกรมประชาสัมพันธ์ไปยัง สถานีโทรทัศน์ต่างๆ ให้มีความเข้มงวดเรื่องการปรากฏตัวของชายรักชายและชายแปลง เพศ (หรือบุคคลที่มีความผิดปกติทางเพศ ตามที่ระบุในหนังสือราชการของกรม ประชาสัมพันธ์) บนหน้าจอโทรทัศน์โดยกรมประชาสัมพันธ์ให้เหตุผลว่าการปรากฏตัว ของคนกลุ่มนี้อาจจะมีผลกระทบด้านลบต่อเยาวชน ก่อให้เกิดการเลียนแบบ เนื่องจาก ในช่วงเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมามีการนำเอาคนรักเพศเดียวกันมาออกรายการโทรทัศน์ใน รายการสนทนาและละครทางโทรทัศน์จะทำให้ประชาชนบางส่วนร้องทุกข์ถึงเรื่องนี้เข้า ไปยังโฮมเพจของนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย จนเป็นเหตุให้เกิดการขอความร่วมมือ ดังกล่าวซึ่งก็ได้รับการตอบโต้จากกลุ่มคนทำงานเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกัน แพทย์และคน ในวงการสื่อว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิมนุษยชน เป็นการจำกัดสิทธิของคนรักเพศ เดียวกันที่จะประกอบอาชีพที่สุจริต รวมถึงเป็นการตอกย้ำถึงและสร้างความเข้าใจผิดว่าคน รักเพศเดียวกันเป็นที่มีความผิดปกติทางเพศซึ่ง น.พ. ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานต์ จิตแพทย์ กระทรงสาธารณสุขให้ความเห็นไว้ว่าเป็นการใช้คำที่สร้างความเข้าใจผิดและ คลาดเคลื่อนจากหลักวิชาการ เนื่องจากความหมายของผู้ผิดปกติทางเพศคือคนที่ได้มาซึ่ง ความสุข และความพึงพอใจทางเพศด้วยวิธีการที่สังคมไม่ยอมรับ เช่น ถ้ามอง โข้วอวัยวะ เพศ มีเพศสัมพันธ์กับเด็ก หรือมีเพศสัมพันธ์โดยทำร้ายฝ่ายตรงข้าม ซึ่งสามารถเกิดได้ทั้ง คนที่รักเพศเดียวกันและรักเพศตรงข้าม และในท้ายที่สุดกรมประชาสัมพันธ์ก็ออกมาแก้

เกี่ยวกับการประกาศว่าเป็นความเข้าใจผิดของการตีความเนื่องจากกรมประชาสัมพันธ์
 เพียงแค่ให้สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งใช้ดุลยพินิจลงกรงรายการที่ออกอากาศ พร้อม
 ยืนยันว่าสื่อมวลชนมีเสรีภาพอย่างเต็มที่ในการนำเสนอเพียงแต่มีหลายประเด็นที่ขอให้
 การกลั่นกรองก่อนออกอากาศเท่านั้น

เหตุการณ์ครั้งนี้ไม่ใช่เหตุการณ์เพียงครั้งเดียวที่มีการเรียกร้องการควบคุมการนำเสนอภาพ
 แทนของคนรักเพศเดียวกันในสื่อ ความกังวลเรื่องการเลียนแบบของเยาวชนจากการชมตัวละครรัก
 เพศเดียวกันในสื่อปรากฏเป็นข่าวอยู่บ่อยครั้งในหน้าหนังสือพิมพ์ อาทิ “จิตแพทย์ชี้เพศที่ 3 อยู่ใน
 สังคมได้ แต่ควรจำกัดวงก่อนเยาวชนสับสนและเลียนแบบ”
 (แนวหน้า, 10 ธันวาคม 2545) “เกลื่อนตลาดมายา!! เลิฟซีน เกย์-เลสเบี้ยน” (คมชัดลึก, 30 มกราคม
 2547) “หวั่นกะเทยยั่วยุทำสังคมสับสน” (คมชัดลึก, 9 ธันวาคม 2545) “ชายรักชาย แผลงจอทีวี
 เตรียมแบน” (ไทยโพสต์, 8 มิถุนายน 2547) ซึ่งตอกย้ำประเด็นเรื่องความกังวลว่าการปรากฏตัวของ
 คนรักเพศเดียวกันในสื่อจะทำให้เยาวชนของชาติมีแนวโน้มที่จะกลายเป็นคนรักเพศเดียวกันมาก
 ขึ้น ต่อมาในช่วงกลางปี พ.ศ. 2547 (ไทยโพสต์, 2547) กล่าวไว้ว่า

กระทรวงวัฒนธรรมได้มีนโยบายไม่รับคนรักเพศเดียวกันเข้าทำงานเป็นข้าราชการ
 หรือเจ้าหน้าที่ของกระทรวงซึ่งรองปลัดกระทรวงวัฒนธรรมนายกล้า สมตระกูลได้ให้
 เหตุผลว่าการแพร่หลายของ “พฤติกรรมรักร่วมเพศ” ไม่ว่าจะเป็นหญิงรักหญิง ชายรักชาย
 หรือกะเทยในกลุ่มวัยรุ่นทั้งในวัยศึกษาเล่าเรียนและในวัยทำงานเป็นพฤติกรรม
 แสดงออก ซึ่งความรักที่ไม่ถูกต้องอย่างเปิดเผยไม่ว่าจะเป็นในสถานที่ทำงานหรือที่
 สาธารณะโดยไม่อาศัยต่อสายตาผู้คน และมีแนวโน้มว่าจะมีกลุ่มรักร่วมเพศเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
 อันเป็นผลจากอิทธิพลของสื่อที่ขอมรักส่งเสริมในพฤติกรรมดังกล่าวของกลุ่มวัยรุ่น อัน
 นำไปสู่การสร้างปัญหา อาทิ การยกพวกไล่ตบตีแย่งแฟนกันระหว่างสถาบันไม่ต่างจาก
 กลุ่มเด็กช่างกล รวมถึงปัญหาการขายบริการทางเพศกลุ่มรักร่วมเพศชาย ซึ่งส่งผลต่อ
 วัฒนธรรมอันดีของไทย ในฐานะของกระทรวงวัฒนธรรมยอมรับพฤติกรรมดังกล่าวไม่ได้
 โดยขอเรียกร้องให้ประชาสังคมช่วยกันต่อต้านไม่ให้พฤติกรรมรักร่วมเพศแพร่ระบาด
 มากกว่านี้ รวมทั้งในสื่อต่างๆ ไม่ควรให้มีการนำเสนอภาพคนรักร่วมเพศออกอากาศโดย
 กระทรวงฯ จะทำหนังสือไปถึงสถานีโทรทัศน์ทุกช่องเพื่อขอความร่วมมือ และในส่วน
 ของกระทรวงฯ เองจะมีการจัดระเบียบเจ้าหน้าที่ข้าราชการที่มีพฤติกรรมดังกล่าวไม่ให้เกิด
 การเปิดรับผู้ที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเข้าทำงาน ทั้งนี้เพื่อให้กระทรวงเป็นแบบอย่างที่ต้องการ
 กับสังคม เพราะถ้ากระทรวงวัฒนธรรมณรงค์แต่กลับเป็นเสียเอง สังคมคงจะไม่พึงเลียง

จากข่าวสารข้อมูลที่ถูกนำเสนอได้สะท้อนให้เห็นถึงความวิตกกังวลที่มีต่อเด็กและเยาวชน บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศซึ่งสังคมยังมีแนวความคิดว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็น ความผิดปกติ เป็นปัญหาที่ควรจะต้องทำการรักษา และควบคุมแก้ไขแต่ในความเป็นจริงที่ ปรากฏในสังคมบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศกลับมีการเปิดเผยและแสดงตัวตนที่แท้จริง อย่างมากขึ้น จนทำให้พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบัน ซึ่งไปมี ความขัดแย้งต่อแนวคิดเรื่องทางเพศที่มีผู้ชายและผู้หญิงในสังคมปัจจุบันยังไม่มีบทลงโทษ ที่รุนแรงเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแต่ก็มีแนวคิดบางประการที่จะออกมา ต่อต้านพฤติกรรมรักร่วมเพศอย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับพฤติกรรม รักร่วมเพศและไม่ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศต่อไปในสังคม

จากเหตุการณ์พฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในสังคมทำให้เห็นถึงทัศนคติของสังคมที่ ยังมองพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ได้ถูกนำเสนอผ่านสื่อ รูปแบบหนังสือพิมพ์ เพื่อให้บุคคลในสังคมได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ เพื่อร่วมกันแสดงความ คิดเห็นต่อพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ธงชัย วินิจจะกุล (2540) อธิบายว่า การออกกฎหมายที่ปิดกั้นกลุ่มรักร่วมเพศดังกล่าวเป็น การสวนกระแสของโลก และเป็นการแสดงว่าสังคมไทยไม่สามารถขจัดความเกลียดกลัวใน พฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ปลูกฝังความคับแค้นทางจิตใจให้แก่ เยาวชนรุ่นหลัง ทำให้เกิดความแตกแยกในความเป็นเพื่อนมนุษย์เพียงเพราะกลุ่มรักร่วมเพศมีความ แตกต่างไปจากบุคคลในสังคม ดังนั้นสังคมไทยจึงควรพยายามจะสร้างความเข้าใจรักร่วมเพศว่า เป็นสิ่งปกติเป็นความพึงพอใจของมนุษย์ที่แตกต่างกันเท่านั้น

บทที่ 4

ภาพแทนชายรักร่วมเพศในสารคดี พ.ศ. 2544 – 2548

ปัจจุบันมีการแบ่งวรรณกรรมตามลักษณะการเขียนออกเป็นสองประเภทใหญ่ๆ คือ วรรณกรรมบันเทิงคดี และสารคดี ในบทนี้มุ่งศึกษาสารคดีโดยมีผู้รู้หลายท่านให้ความหมายเกี่ยวกับสารคดีดังนี้

อิงอร สุพันธุ์วิช (2547: 2) กล่าวว่า “สารคดี” หมายถึงงานเขียนที่ผู้แต่งเจตนาให้สาระความรู้เบื้องต้น มีความเพลิดเพลินเป็นเบื้องหลัง นักเขียนสารคดีที่มีฝีมือบางคนอาจจะเขียนสารคดีให้อ่านได้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลินเหนือกว่าบันเทิงคดีทั่วไป

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2548: 105) กล่าวว่า คำว่า “สารคดี” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า non-fiction ซึ่งหมายถึง เรื่องทั่วไปที่เป็นเรื่องจริง ไม่ใช่เรื่องสมมติเหมือนบันเทิงคดี มีความหมายตรงกับภาษาอังกฤษว่า fiction สารคดีเป็นงานเขียนหรือวรรณกรรมที่ผู้เขียนมีเจตนาที่เสนอสาระที่เป็นจริงตามข้อเท็จจริงและเหตุการณ์ที่ปรากฏ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับความรู้ ความคิด ความกระจ่าง แต่ขณะเดียวกันผู้เขียนก็ต้องสร้างสรรค์ผลงานของตนอย่างมีศิลปะ มีวิธีการเสนอเรื่องให้เกิด “รส” เสมือนหนึ่งว่าผู้อ่านมีส่วนร่วมในเรื่องหรือเหตุการณ์นั้นๆ จนเกิดความบันเทิงหรือความประทับใจ

กล่าวโดยสรุป สารคดี หมายถึงงานเขียนที่เป็นเรื่องจริงไม่ใช่เรื่องสมมติ มุ่งให้สาระความรู้ และความคิดเป็นสำคัญ

การอ่านสารคดีโดยใช้วิจารณญาณจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง ได้แนวคิดจากการอ่าน สามารถนำความรู้ ความคิดเห็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและประกอบอาชีพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม (จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ, 2548: 108)

ปัจจุบันสารคดีเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้รับความนิยมจากสังคมโดยเห็นได้จากจำนวนหนังสือเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศที่วางจำหน่ายในท้องตลาดมีมากขึ้น

สารคดีชายรักร่วมเพศที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาในครั้งนี้จำนวน 13 เรื่อง โดยแบ่งเป็น 6 หมวดดังต่อไปนี้

1. คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ ได้แก่ 1. แกะกล่องเกย์ โดย นที ชีระโรจนพงษ์
2. ถอดรหัสหัวใจเกย์ โดย นที ชีระโรจนพงษ์ 3. ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน โดย ดัง (นามแฝง)
4. เป็นตุ๊ดทั้งที ต้องดีที่สุดในที่สุด โดย ปกรณ์ พิมพ์ทนต์ 5. ดีใจจังได้เกิดเป็นเกย์ โดย แกงกะหรี่สีม่วง (นามแฝง)
2. อัตชีวประวัติ ได้แก่ 1. ฉันไม่ใช่ผู้หญิง โดย มาบูนี่ (นามแฝง) 2. หลังมานางโชว์ โดย เฉชาวุฒิ ฉันทากะโร
3. ชีวประวัติ ได้แก่ 1. แม่ครับผมเป็นเกย์ โดย สุดาร์ตน์ ศิริเมือง 2. แทงหลังกะเทย โดย ปิยะ เสวตพิกุล และ 3. วันเคยโซว์ โดย เฉชาวุฒิ ฉันทากะโร
4. คู่มือนำเที่ยวชายรักร่วมเพศ ได้แก่ เบิกทวาร โดย เบน (นามแฝง)
5. พจนานุกรม ได้แก่ 1. กะเทยานุกรม โดย เต็มที่ (นามแฝง) และ 2. พจนานุกรมฉบับเกย์และเลสเบี้ยน โดย นพพร สุวรรณพานิช

นอกจากที่กล่าวมาแล้วยังมีหนังสือที่แสดงทัศนคติที่ชายรักร่วมเพศมีต่อสังคมรักร่วมเพศ และสังคมรักต่างเพศ ได้แก่ ไซแล้วครับผมเป็นเกย์ gray โดย วิทยา แสงอรุณ

1. คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ

สารคดีประเภทคู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศมีปรากฏจำนวน 5 เล่มจากทั้งหมด 13 เล่ม เนื้อหาของคู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศจะเน้นการใช้ชีวิตของชายรักร่วมเพศในสังคมรักต่างเพศ สาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศ รูปแบบชายรักร่วมเพศ พ่อแม่เมื่อมีลูกเป็นชายรักร่วมเพศ เพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ เป็นต้น โดยจะเสนอเรื่องราวการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศที่ต้องอยู่ร่วมกับทั้งสังคมรักต่างเพศและสังคมชายรักร่วมเพศ การวางบุคลิก ข้อมูลเหล่านี้มุ่งหมายให้ชายรักร่วมเพศสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. สารคดีเรื่อง **แกะกล่องเกย์** ผู้เขียน นที วีระโรจนพงษ์ ได้อธิบายการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศในหัวข้อต่างๆ เพื่อให้ชายรักร่วมเพศเข้าใจถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เช่น ผู้ชายร่อนๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ และประเภทชายรักร่วมเพศ กะเทาะเปลือกเกย์อธิบายถึงสาเหตุการเป็นเกย์ในประเทศไทย เกย์ในวัยเยาว์ จริงหรือที่เขาบอกว่าเกย์ต้องเก่งต้องกู๊๊ด เป็นต้น โดยผู้เขียนอธิบายการใช้ชีวิตของชายรักร่วมเพศจากแนวคิดของผู้เขียนที่ประสบความสำเร็จเป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศและชายรักร่วมเพศ

2. สารคดีเรื่อง **ถอดรหัสหัวใจเกย์** ผู้เขียน นที วีระโรจนพงษ์ ผู้เขียนได้อธิบายการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศต่อจากเรื่อง แกะกล่องเกย์ เพื่อให้ชายรักร่วมเพศเข้าใจถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในหัวข้อต่างๆ เช่น จุดเริ่มต้นของความเป็นเกย์ เมื่อพ่อแม่มีลูกเป็นเกย์ ความรักของเกย์ ข้อดีเด่นของลูกเกย์ เป็นต้น โดยผู้เขียนจะพยายามอธิบายพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่มีความเกี่ยวข้องกับพ่อแม่และเพื่อนในสังคมรักต่างเพศ และข้อดีของการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ มุมมองความรักในรูปแบบต่างๆ ของชายรักร่วมเพศ จากแนวคิดของผู้เขียนที่ประสบความสำเร็จในการเป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ

3. สารคดีเรื่อง **ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน** ผู้เขียน ดัง (นามแฝง) ได้อธิบายการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศในสังคมรักต่างเพศ โดยให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ เช่น สาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศ รูปแบบชายรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศในหมู่ชาย แหล่งความรู้ชายรักร่วมเพศ เป็นต้น โดยผู้เขียนจะบอกเล่าจากประสบการณ์จริงและการศึกษาค้นคว้าของผู้เขียนเพื่อเป็นแนวทางให้กับชายรักร่วมเพศและผู้สนใจไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

4. สารคดีเรื่อง **เป็นตุ๊ดทั้งที ต้องดีทีสุด** โดย ปกรณ์ พิมพ์ทนต์ ผู้เป็นบุคคลที่ริเริ่มจัดงานเทศกาลชายรักร่วมเพศเป็นคนแรกๆ ในประเทศไทยได้บอกเล่าเรื่องราวชีวิตชายรักร่วมเพศในสังคม โดยอธิบายการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศจากประสบการณ์ชีวิตของผู้เขียน หลังจากนั้นได้อธิบายตามหัวข้อต่างๆ เช่น คุณพ่อคุณแม่ที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศควรปฏิบัติตัวเช่นไร จากตุ๊ดรุ่นใหญ่ถึงตุ๊ดรุ่นน้องตุ๊ด สาเหตุการปกปิดของชายรักร่วมเพศ ดูอย่างไรว่าผู้ชายเป็นตุ๊ด คำศัพท์ตุ๊ด การใช้ชีวิตของตุ๊ดติดเชื้อเอดส์ เมื่อมีสามีเป็นตุ๊ด ความฝันที่มีในชีวิตของ ปกรณ์ พิมพ์ทนต์ เป็นต้น จากหัวข้อต่างๆ ที่ผู้เขียนได้อธิบายบอกเล่าถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในทุกมุมมองของผู้เขียนอย่างน่าสนใจ ผู้เขียนจะใช้คำที่ว่า “ตุ๊ด” แทนคำว่า ชายรักร่วมเพศ

5. สารคดีเรื่อง **ดีใจจังได้เกิดเป็นเกย์** ผู้เขียน แองกะห์รีสีม่วง (นามแฝง) ได้บอกเล่าเรื่องราวการใช้ชีวิตของชายรักร่วมเพศที่รูปร่างหน้าตาไม่ดี โดยเล่าจากประสบการณ์ของผู้เขียนเน้นการดำเนินเรื่องอย่างสนุกสนาน โดยเสนอประสบการณ์ชีวิตและทัศนคติในหัวข้อต่างๆ เช่น ความรักของชายรักร่วมเพศ มิตรภาพระหว่างเพื่อนชายรักร่วมเพศ การใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ เล่าให้เหลื่อมผู้ชาย เป็นต้น ผู้เขียนถ่ายทอดถึงความรู้สึกของชีวิตชายรักร่วมเพศที่มีต่อความสุขและพอใจในสิ่งที่ตนเป็น ในหนังสือจะให้คำนิยามของคำว่า เกย์ กะเทย ตุ๊ด เป็นต้น ในการสื่อความหมายถึงชายรักร่วมเพศ

ในสารคดีกลุ่มนี้มีเนื้อหาที่เกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในประเด็นต่อไปนี้

1.1 **นิยามของชายรักร่วมเพศ** สารคดีประเภทคู่มือชายรักร่วมเพศจะเสนอคำนิยามชายรักร่วมเพศในสังคมไทยยุคปัจจุบัน คำนิยามที่เกี่ยวกับชายรักร่วมเพศมีอยู่มากมาย สามารถกล่าวถึงชายที่มีความพึงพอใจหรือแนวโน้มพฤติกรรมรักร่วมเพศ คำนิยามที่เรียกชายรักร่วมเพศ พบในเรื่อง แกะกล่องเกย์ ของ นที ชีระโรจนพงษ์ และถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน ผู้เขียน ดัง (นามแฝง)

หนังสือดังกล่าวสร้างคำนิยามชายรักร่วมเพศที่แตกต่างจากสังคมรักต่างเพศเพราะสังคมรักต่างเพศเรียกและให้คำนิยามเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศไม่ต่างกัน เช่น ไม่แยกความแตกต่างระหว่างกะเทย ตุ๊ด เกย์ รักร่วมเพศ แต่ในสังคมชายรักร่วมเพศได้ให้ความหมายของคำเหล่านี้ที่แตกต่างกัน เราสามารถสรุปการศึกษาถึงคำและนิยามที่แสดงถึงชายรักร่วมเพศที่เป็นสมาชิกในสังคม พบว่ามีคำที่แสดงถึงกลุ่มชายรักร่วมเพศอยู่หลายคำ ดังต่อไปนี้

รักร่วมเพศหรือโฮโมเซ็กซ์ชวล (Homosexual) ความหมายกว้าง หมายถึง บุคคลที่มีความพึงพอใจทางเพศเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นเพศชายกับเพศชาย หรือ เพศหญิงกับเพศหญิง เป็นคำที่เสนอภาพรวมของคนรักร่วมเพศทั้งหมด แต่มีคำเรียกแยกย่อยอีก ดังนี้

1.1.1 **กะเทยและตุ๊ด** หมายถึง คำที่แสดงถึงชายที่มีลักษณะและพฤติกรรมแบบผู้หญิง เช่น การเดิน การพูด หรือการแต่งกาย ตลอดจนจิตใจ บางคนอาจมีความต้องการที่จะผ่าตัดแปลงเพศ พฤติกรรมเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความกล้าของแต่ละคนว่าจะสามารถแสดงออกได้มากน้อยเพียงใด เช่น บางคนทำตัวกระตือรือร้น มีลักษณะนิสัยคล้ายผู้หญิง สวมเสื้อผ้าที่แตกต่างจากผู้ชายอยู่บ้าง ในขณะที่บางคนจะแต่งหน้าทาปากเขียนหรือกันคิ้ว ใส่เสื้อผ้าผู้หญิง ตลอดจนต้องการเป็นผู้หญิง

และพึงพอใจในทางเพศกับเพศชายด้วยกันเท่านั้น กะเทยจะมีความรู้สึกและความต้องการเหมือนผู้หญิง

ส่วนตุ๊ดมีความหมายเหมือนกะเทย เป็นคำย่อที่มาจากคำว่า ทูตซี่ (tootsie) ซึ่งเป็นภาพยนตร์ฮอลลีวูดเกี่ยวกับตัวละครเอกชายที่ปลอมตัวเป็นผู้หญิงเพื่อให้ได้รับบทในละครทีวี ในระยะแรก คำว่าตุ๊ดและกะเทย มีความหมายในเชิงดูหมิ่น ส่วนมากจะใช้โดยกลุ่มต่อต้านและพวกรังเกียจชายรักร่วมเพศ แต่ต่อมากลุ่มชายรักร่วมเพศเองก็ยอมรับคำนี้ นอกจากนี้ยังมีคำเรียกที่หลากหลายคำและมีความหมายเดียวกับกะเทยและตุ๊ด เช่น หัวโปก แ้ว คู้ อีแอบ ลูกสาว น่องเตย ประเทือง ผู้ชายนะยะ เป็นต้น

1.1.2 เกย์ มาจากภาษาอังกฤษคำว่า gay ความหมายเดิมแปลว่า ร่าเริง สนุกสนาน แต่ต่อมาได้นำมาใช้เรียกกลุ่มรักร่วมเพศอย่างกว้างขวาง โดยหมายถึง ชายที่พอใจที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนเพศเดียวกัน โดยที่ไม่ได้มีลักษณะหรือความต้องการที่จะเป็นผู้หญิงเหมือนกะเทย ชายรักร่วมเพศจะเน้นในเรื่องของความพึงพอใจทางเพศหรือความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายโดยที่ไม่ต้องการเปลี่ยนรูปลักษณะของตนเอง ชายรักร่วมเพศกลุ่มนี้จึงปรากฏตัวต่อสังคมและปฏิบัติสังสรรค์กับผู้คนในลักษณะผู้ชายธรรมดา โดยที่บุคคลอื่นไม่สามารถจะระบุถึงความเป็นชายรักร่วมเพศได้ของเขาได้หากไม่บอก

ในภาษาอังกฤษ คำว่า gay มีความหมาย 2 ระดับ คือ ความหมายกว้าง หมายถึง โฮโมเซ็กซ์ชวล คือ รักร่วมเพศทั้งชายและหญิง แต่ในระดับที่ 2 คือ ความหมายแคบ หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่เป็นผู้ชายเท่านั้น จะเห็นว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศในประเทศไทยใช้คำนี้ในความหมายแคบ

จากคำนิยามข้างต้นจะเห็นว่า ชายรักร่วมเพศในสารคดีเหล่านี้ แยกประเภทตามลักษณะท่าทางภายนอก โดยแบ่งจากการแต่งกายและลักษณะท่าทาง

1.2 ประเภทของชายรักร่วมเพศ นอกจากสารคดีประเภทคู่มือชายรักร่วมเพศจะเสนอ นิยามของรักร่วมเพศตามลักษณะภายนอกแล้ว ยังแบ่งประเภทชายรักร่วมเพศในสังคมไทยแยกย่อยออกไปอีก โดยแบ่งตามบทบาททางเพศระหว่างการใช้เพศสัมพันธ์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปแล้วแต่ความต้องการและพื้นฐานทางพฤติกรรมของแต่ละคน เป็นการนิยามที่มีความละเอียดมากกว่า สังคมรักต่างเพศ พบในสารคดีดังต่อไปนี้

สารคดีเรื่อง **แกะกล่องเกย์** ผู้เขียน นที ชีระโรจนพงษ์ ให้คำนิยามชายรักร่วมเพศแยกย่อยดังต่อไปนี้ (นที ชีระโรจนพงษ์, 2548: 28-29)

...ในความคิดของคนในสังคมปัจจุบันจำแนกชายรักร่วมเพศออกเป็น 2 ประเภท คือ ชายรักร่วมเพศคิง (active homosexuality) หมายถึง ชายรักร่วมเพศแสดงบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุกหรือฝ่ายกระทำ (active) ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตนเอง และชายรักร่วมเพศควีน (passive homosexuality) หมายถึงชายรักร่วมเพศ ที่มีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำ (passive) ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักของตน

จะเห็นได้ว่าคำอธิบายดังกล่าวได้แบ่งประเภทชายรักร่วมเพศตามบทบาททางเพศในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ ประเภทของชายรักร่วมเพศดังกล่าวจึงขึ้นอยู่กับความชอบหรือความถนัดในพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ระหว่างกัน นับว่าเป็นการแยกย่อยกว่าสังคมรักต่างเพศ จะเห็นว่าประเภทเหล่านี้ ได้ถูกจำแนกภายใต้กรอบทางโครงสร้างทางเพศในสังคมรักต่างเพศที่แบ่งออกเป็น 2 เพศ คือ เพศชายกับเพศหญิง รูปแบบของชายรักร่วมเพศที่กล่าวมาแล้วข้างต้นถูกกำหนดไว้ด้วยบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ ที่สำคัญคือ มีการให้นิยามแบบความสัมพันธ์ทางสังคมรักต่างเพศ คือ “สามีภรรยา” ซึ่งอาจแสดงว่า คนรักร่วมเพศได้สร้างโลกของตนโดยเลียนแบบจากกรอบความคิดที่มีอยู่ในสังคมรักต่างเพศ อันเป็นความต้องการยืนยันว่าโลกของตนไม่ได้ต่างจากรักต่างเพศ

เราจะพบว่าสารคดีเรื่อง **ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน** ของ ดั่ง (นามแฝง) ได้แบ่งประเภทชายรักร่วมเพศ (ดั่ง, 2547: 21) ดังต่อไปนี้

ไบรูก คือชายที่มีหน้าที่เป็นฝ่ายกระทำอย่างเดียว ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายหรือเพศหญิง

ไบรับ คือ ชายที่มีหน้าที่เป็นฝ่ายกระทำเพศหญิงอย่างเดียว ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับชายรักร่วมเพศกลับเป็นฝ่ายถูกกระทำจากชายรักร่วมเพศ

ไบโบ๊ท คือ ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิง ชายรักร่วมเพศ เกเทย โดยที่ตนเองจะเป็นฝ่ายกระทำหรือถูกกระทำขณะมีเพศสัมพันธ์แล้วแต่กรณี

คำว่า “**ไบ**” ในที่นี้เป็นคำย่อมาจาก “**ไบเซ็กซ์ชวล**” การแบ่งดังกล่าวแบ่งตามพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ว่า ชายที่มีหน้าที่เป็นฝ่ายกระทำอย่างเดียวในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับเพศชายหรือเพศหญิง เรียกว่า ไบรูก และชายที่มีหน้าที่เป็นฝ่ายกระทำเพศหญิงอย่างเดียวในขณะที่

มีเพศสัมพันธ์ แต่เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับชายรักร่วมเพศกลับเป็นฝ่ายถูกระงับจากชายรักร่วมเพศ เรียกว่า ไบรับ แต่ถ้าหากชายที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิง ชายรักร่วมเพศ หรือกะเทย โดยที่ตนเองเป็นฝ่ายกระทำหรือถูกระงับขณะมีเพศสัมพันธ์แล้วแต่สถานการณ์ เรียกว่า ไบโบ้ท

การแบ่งดังกล่าวก็เช่นเดียวกรณีของการแบ่งออกเป็นเกย์คิงและเกย์ควีน คือ เป็นการแบ่งตามบทบาทในเพศสัมพันธ์ เพียงแต่ในกรณีนี้เป็นการกล่าวถึงการแบ่งรักร่วมเพศเป็นอีกประเภทหนึ่ง คือ กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งชายและหญิง ซึ่งแสดงว่ากลุ่มรักร่วมเพศได้รวมเอา “ไบเซ็กชวล” อยู่ในกลุ่ม “ไฮโมเซ็กชวล” ด้วย

คำนิยามและประเภทของชายรักร่วมเพศดังกล่าวถูกสร้างขึ้นเพื่อกำหนดลักษณะของพฤติกรรมและบทบาททางเพศของชายรักร่วมเพศในสังคม ลักษณะที่เด่นคือการแยกเป็นประเภทย่อยอย่างละเอียดแสดงถึงความหลากหลายของรสนิยมทางเพศ และยังแสดงว่าเรื่องเพศเป็นประเด็นหลักของชีวิตชาวรักร่วมเพศ

1.3 สาเหตุของรักร่วมเพศ สารคดีประเภทคู่มือชายรักร่วมเพศได้เสนอสาเหตุการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อให้ชายรักร่วมเพศทราบถึงสาเหตุของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เดิมมีความเข้าใจว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิต ปกรณ พิมพ์ทนต์ (ปกรณ พิมพ์ทนต์, 2546: 20) ได้เขียนเตือนบิดามารดาว่า

อย่ามองลูกที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศว่าเป็นผู้ป่วยทางจิตแต่ควรทำความเข้าใจลูกไม่ใช่พาไปพบจิตแพทย์ เพราะลูกชายรักร่วมเพศต้องการความรักความเข้าใจ และอย่าใช้วาจาที่ไม่สุภาพกับการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพราะจะทำให้ลูกชายรักร่วมเพศเกิดความน้อยใจ

ในหนังสือเหล่านี้ได้กล่าวอ้างแนวคิดทางจิตวิทยา ชีววิทยา สังคม เพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เช่น สารคดีเรื่อง เป็นตุ๊ดทั้งที่ ต้องดีที่สุดในชุด ผู้เขียน ปกรณ พิมพ์ทนต์ อธิบายเกี่ยวกับสาเหตุการมีพฤติกรรมชายรักร่วม โดยใช้จิตวิทยาของฟรอยด์มาอธิบายดังต่อไปนี้

1.3.1 สาเหตุทางจิตวิทยาตามแนวคิดของซิกมันด์ ฟรอยด์

เรื่อง ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน ของ ดัง (นามแฝง) ได้อธิบายสาเหตุการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยจิตวิทยาวิเคราะห์ ดังนี้ (ดัง, 2547: 24)

ก่อนจะอธิบายปัจจัยในด้านต่างๆ กับการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศอย่างถึงทฤษฎีของฟรอยด์ ที่ได้แบ่งการพัฒนาบุคลิกภาพ 5 ขั้นตอน การพัฒนาดังกล่าวหากเป็นไปตามขั้นตอนก็จะไม่เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ หากมีการสะดุดหรือติดขั้นพัฒนาการขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งย่อมส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ดังที่ได้กล่าวในบทที่ 3 แล้วว่า สาเหตุการเกิดรักร่วมเพศเกิดจากการพัฒนาบุคลิกภาพตามแนวความคิดของฟรอยด์ 5 ขั้นตอนเกิดการติดขั้นพัฒนาการพฤติกรรมการติดขั้นพัฒนาการดังกล่าวจะนำไปสู่ลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในวัยผู้ใหญ่

1.3.2 สาเหตุทางการแพทย์

เรื่อง ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน ของ ดัง (นามแฝง) กล่าวถึงปัจจัยทางชีววิทยาที่เป็นสาเหตุการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศทาง “พันธุกรรม” และ “ฮอร์โมน” อธิบายดังนี้ (ดัง, 2547: 25-26)

โครโมโซมเพศจะแสดงออกถึงลักษณะทางเพศของเพศใดเพศหนึ่งนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับโครโมโซมเพศแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับฮอร์โมนที่จะส่งผลทำให้แต่ละเพศแสดงออกถึงลักษณะทางเพศของตนเองและส่งผลกระทบต่อร่างกายการใช้ชีวิตและจิตใจ

เรื่อง แกะกล่องเกย์ ของ นที วีระโรจนพงษ์ กล่าวถึงปัจจัยทางชีววิทยาที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ทางพันธุกรรม และฮอร์โมนดังต่อไปนี้ (นที วีระโรจนพงษ์, 2548: 36)

เหตุปัจจัยทางชีววิทยาเดิมเชื่อเรื่องการถ่ายทอดทางพันธุกรรม หรือที่อาจจะเรียกได้ว่าเป็นกรรมพันธุ์ และปัจจัยทางชีววิทยาเกี่ยวกับฮอร์โมนที่ส่งผลต่อร่างกายและจิตใจ จน

กลายเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้ชายคนหนึ่งมีรูปร่างและรสนิยมทางเพศ เปลี่ยนไปจากผู้ชาย
ทั่วๆ ไป

ปัจจัยทางชีววิทยามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของพันธุกรรมและฮอร์โมน หากเกิด
ความผิดปกติจะส่งผลกระทบต่อบุคคลให้มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในอนาคต

1.3.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อม (“ครอบครัว” และ “การอบรมเลี้ยงดู”)

สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญแก่ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในเรื่อง
ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน ของ ดัง (นามแฝง) ได้อธิบายสาเหตุการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจาก
สิ่งแวดล้อมทางด้านครอบครัวดังต่อไปนี้ (ดัง, 2547: 26)

...บางครอบครัวที่ผู้เป็นพ่อต้องไปทำงานนอกบ้าน อยู่ต่างจังหวัดหรือต่างประเทศเป็น
เวลานานๆ ก็จะทำให้เด็กเกิดความห่างเหินจากพ่อ โดยเฉพาะเด็กผู้ชายต้องมีแบบอย่าง
ของบุคลิกภาพที่เป็นผู้ชายที่ถ่ายทอดมาจากพ่อ จึงทำให้เด็กไปใกล้ชิดแม่มากกว่าพ่อ จน
รู้สึกประทับใจคิดว่าแม่เก่งจึงเลียนแบบแม่

เรื่อง แกะกล่องเกย์ ของ นที ชีระโรจนพงษ์ แสดงปัจจัยทางสังคมที่เป็นสาเหตุ
ของการเกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศทางสังคมในเรื่องของ “การอบรมเลี้ยงดู” (นที ชีระโรจนพงษ์,
2548: 37)

(สาเหตุ) เกิดจากการอบรมเลี้ยงดู การถูกเลี้ยงดูตั้งแต่เด็กแรกเกิดมีความสำคัญเป็น
อย่างยิ่ง การที่ได้ใกล้ชิดกับแม่ พี่สาว กับกลุ่มเด็กผู้หญิงที่เป็นเพื่อนเล่นด้วยกัน จึงเป็น
สาเหตุที่ทำให้เด็กชายมีพัฒนาความรู้สึกรักใคร่ไปเป็นชายรักร่วมเพศในที่สุด

ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูจะมีผลต่อพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เนื่องจากพ่อ
ไม่เป็นแบบอย่างที่ดี หรือขาดแบบอย่างจากพ่อ ทำให้ลูกไม่สามารถเลียนแบบพฤติกรรมจากพ่อได้
จึงส่งผลกระทบต่อลูกทำให้ไปเรียนแบบพฤติกรรมของแม่เพื่อทดแทนแบบอย่างจากพ่อ

จะเห็นได้ว่า สารคดี เหล่านี้ ให้สาเหตุพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกับ
นักจิตวิทยาที่เสนอเกี่ยวกับพัฒนาการบุคลิกภาพ (จิตวิเคราะห์ของฟรอยด์) ทางกายภาพ

(“โครโมโซม”และ“ฮอว์โมน”) และนักสังคมวิทยา (“ครอบครัว”และ “การเลี้ยงดู”) แต่อาจแตกต่างกัน นักเขียนแต่ละคนให้ความคิดเห็นส่วนตัวแตกต่างกันไป การหาสาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศจะกล่าวถึงปัจจัยทางชีววิทยา จิตวิทยา สังคม มีความเชื่อมโยงกับการให้ความหมายในสังคมรักต่างเพศ เพื่อนำมาอธิบายและยืนยันว่าความจริงแล้วชายรักร่วมเพศไม่ยากแตกต่างจากบุคคลในสังคม แต่มีประสบการณ์ที่แตกต่างจากเด็กทั่วไปจึงทำให้กลายมาเป็นชายรักร่วมเพศและเป็นการลดความรู้สึกผิดที่สังคมมักกล่าวหาว่าการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งผิดต่อบรรทัดฐานทางสังคม โดยชายรักร่วมเพศโยงสาเหตุของการเป็นชายรักร่วมเพศว่าความเป็นชายรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากความต้องการของชายรักร่วมเพศ หรือไม่ใช่ความผิดปกติทางจิต แต่เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพราะเป็นมาแต่กำเนิด หรือเป็นเพราะการเลี้ยงดูในครอบครัวซึ่งทั้งหมดนี้ไม่ได้เป็นความผิดของชายรักร่วมเพศ ดังนั้นชายรักร่วมเพศจึงต้องใช้ชีวิตในรูปแบบชายรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

1.4 การทำความเข้าใจสถานะชายรักร่วมเพศ นอกจากสารคดีประเภทคู่มือชายรักร่วมเพศได้เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการเข้าใจสถานะรักร่วมเพศโดยมักเน้นการสื่อสารกับบรรดาพ่อแม่เพื่อให้พ่อแม่และชายรักร่วมเพศต่างเข้าใจถึงความรู้สึกซึ่งกันและกัน เมื่อต้องใช้ชีวิตอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว พบในสารคดีดังต่อไปนี้

สารคดีเรื่อง **เป็นตุ๊ดทั้งที ต้องดีที่สุดใน** ของ ปกรณ์ พิมพ์ทนต์ อธิบายเกี่ยวกับคำพูดที่พ่อแม่ที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศควรใช้เมื่อรับรู้ว่ามีลูกเป็นชายรักร่วมเพศ (ปกรณ์ พิมพ์ทนต์, 2546: 20) โดยยกตัวอย่างคำพูดของพ่อแม่ดังนี้

“กูจะฆ่ามึงให้ตาย ถ้ามึงไม่เลิกเป็นตุ๊ด”

“ถ้าแกเป็นเกย์ เป็นไอ้พวกตุ๊ด ฉันจะตัดขาดจากความเป็นพ่อแม่ลูกกันเลย”

ผู้เขียนได้เสนอว่าพ่อแม่ที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศควรใช้วาจาที่สุภาพกับชายรักร่วมเพศ พ่อแม่ไม่ควรใช้วาจาหยาบคายกับชายรักร่วมเพศ เพราะชายรักร่วมเพศให้ความสำคัญต่อครอบครัวโดยเฉพาะพ่อแม่เป็นอย่างมาก จึงควรพูดด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน

สารคดีเรื่อง **ถอดรหัสหัวใจเกย์** ผู้เขียน นที วีระโรจนพงษ์ อธิบายปฏิกิริยาเมื่อพ่อแม่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศเพื่อให้ลูกชายรักร่วมเพศได้เตรียมตัวในการปรับตัวเข้าหาพ่อแม่ (นที วีระโรจนพงษ์, 2547: 98)

...พ่อแม่อาจเกิดการงหรือสับสนเมื่อมีลูกเป็นชายรักร่วมเพศจนบางครั้งอาจปฏิเสธไม่ยอมรับลูกชายรักร่วมเพศซึ่งอาจมีความรู้สึกลักษณะอื่นเช่น ตกใจ เสียใจกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ มีพ่อแม่ไม่น้อยคนที่จะเข้าใจในความรู้สึกของลูกชายรักร่วมเพศในช่วงแรกที่ทราบว่ามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

จากตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า การทำความเข้าใจ เรื่องรักร่วมเพศภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ดังนั้นผู้เขียนจึงนำเสนอความรู้สึกของพ่อแม่ที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศในคู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศเพื่อที่จะนำไปเป็นแนวทางการแก้ไขในชีวิตเมื่อต้องพบกับเหตุการณ์ที่ครอบครัวทราบว่าตนเองมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

1.5 การใช้ชีวิตแบบชายรักร่วมเพศ สารคดีประเภทคู่มือชายรักร่วมเพศเสนอการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ เช่น ชีวิตการทำงาน การคบเพื่อน การมีความรัก การเข้าสังคม การดูแลสุขภาพ ซึ่งจะเห็นว่าเป็นประเด็นที่ไม่ต่างกับชีวิตของคนรักต่างเพศ ที่น่าสนใจคือการใช้ชีวิตในบ้านปลายเมื่อสุดท้ายต้องอยู่เพียงลำพัง ชายรักร่วมเพศต้องปรับตัวในช่วงเวลาเมื่อมีอายุมากขึ้นเพื่อจะได้ใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศอย่างมีความสุข พบในสารคดีดังต่อไปนี้

สารคดีเรื่อง **ดีใจจังได้เกิดเป็นเกย์** ของ แกงกะหรี่สีม่วง (นามแฝง) ได้อธิบายการมีชีวิตตัวคนเดียวของชายรักร่วมเพศเมื่อมีอายุมากขึ้นต้องทำใจและมองโลกมุมมองที่ดีและพอใจกับสิ่งที่ตนเองมี (แกงกะหรี่สีม่วง, 2546: 75-76)

ต้องรู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเองมี การไม่มีแฟนไม่มีคู่หรือไม่ได้แต่งงานก็ถือว่าไม่ใช่จะไม่มีความสุขหากเรารู้จักพอใจกับชีวิต

หนังสือเล่มนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศเพียงลำพัง โดยเสนอว่า จะต้องรู้จักทำใจและพอใจในสิ่งที่ตนเองมี ชีวิตชายรักร่วมเพศไม่มีอะไรแน่นอน นอกจากต้องฝึกใจตัวเองให้ยอมรับความเป็นจริงว่าสุดท้ายชีวิตชายรักร่วมเพศต้องอยู่เพียงคนเดียว

คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศเป็นการเขียนบอกเล่าถึงสาเหตุของรักร่วมเพศที่มาของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ การปรับทัศนคติที่มีต่อชายรักร่วมเพศ การยอมรับว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งผิดปกติ และได้สร้างคำนิยามเพื่อให้ชายรักร่วมเพศเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมย่อยของตน นอกจากนั้นยังได้แนะนำการใช้ชีวิตเพื่อให้ชายรักร่วมเพศมีชีวิตอย่างปกติสุข คู่มือการใช้ชีวิตชาย

รักร่วมเพศผลิตเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์และทัศนคติของชายรักร่วมเพศ ที่ผู้เขียนมีแนวคิดว่าหากผู้อ่านได้นำไปปฏิบัติจะนำความสุขมาให้กับชีวิต กลุ่มการใช้ชีวิตเป็นการถ่ายทอดความเป็นชายรักร่วมเพศ ให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน เพื่อที่จะสร้างพื้นที่ในสังคมโดยผ่านรูปแบบกลุ่มการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ

2. อัตชีวประวัติชายรักร่วมเพศ

สารคดีชายรักร่วมเพศที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวประวัติของผู้เขียนชายรักร่วมเพศมีจำนวน 2 เรื่องจากทั้งหมด 13 เรื่อง เนื้อหาของสารคดีชายรักร่วมเพศประเภทอัตชีวประวัติเป็นเรื่องราวประวัติของผู้เขียนในเรื่องต่างๆ กว่าจะมาเป็นชายรักร่วมเพศที่เป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ เช่น ประวัติในวัยเยาว์ ความสามารถพิเศษ ประสบการณ์ในการถูกดูหมิ่นจากการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ การต่อสู้จนได้รับการยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ ความผิดหวังในความรัก ทัศนคติในการใช้ชีวิต เป็นต้น เรื่องราวดังกล่าวจะพบในหนังสืออัตชีวประวัติชายรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการโน้มน้าวให้ผู้อ่านเข้าใจถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ พบในสารคดีดังต่อไปนี้ คือ

1. สารคดีเรื่อง **ฉันไม่ใช่ผู้หญิง** ของ มาบุญชี (นามแฝง) ได้เขียนบอกเล่าเรื่องราวชีวิตชายรักร่วมเพศของผู้เขียนตั้งแต่วัยเยาว์ สาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศ สิ่งที่ทำให้เสียใจมากที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงชีวิตของผู้เขียนโดยการผ่าตัดแปลงเพศ ชีวิตการทำงาน มุมมองของความรัก ความปรารถนาในชีวิต ทัศนคติการวางตัวของชายรักร่วมเพศต่อสังคมรักต่างเพศ เป็นต้น คำที่แทนพฤติกรรมชายรักร่วมเพศผู้เขียน จะใช้คำว่า “สาวประเภทสอง” โดยใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ดิฉัน”

2. สารคดีเรื่อง **หลังม่านนางโชว์** ของ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร ได้เขียนเล่าประวัติชีวิตของผู้เขียนในวัยเยาว์ การต่อสู้ในการทำงาน ความสนุกสนานจากการมีชีวิต เป็นชายรักร่วมเพศ การใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศในสังคมรักต่างเพศ การเข้าวงการบันเทิงของผู้เขียนความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

อัตชีวประวัติของชายรักร่วมเพศมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 **ชีวิตในวัยเยาว์** สารคดีอัตชีวประวัติเล่าถึงชีวิตในวัยเยาว์ในการเป็นชายรักร่วมเพศเพื่อที่จะได้อธิบายความลำบากของชีวิตชายรักร่วมเพศที่ต้องต่อสู้กับปัญหาต่างๆ พบในสารคดีดังต่อไปนี้

เรื่อง **หลังม่านนางโชว์** ของ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร ได้อธิบายชีวิตในวัยเยาว์ที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะยากจน ครอบครัวแตกแยกและต้องทำงานหนักตั้งแต่วัยเยาว์ (เดชาวุฒิ ฉันทากะโร, 2545: 29)

ชีวิตเคยเกิดมาไม่มีอะไรให้เก็บไปคิดเป็นปมด้อยได้ตั้งเยอะแยะ
ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฐานะ ขาดความอบอุ่นในครอบครัว พ่อแม่แยกทางกัน

ในเรื่องเดียวกัน ของ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร ได้อธิบายว่าช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ก็ต้องไปช่วยพ่อทำงานก่อสร้าง (เดชาวุฒิ ฉันทากะโร, 2545: 30)

...เสาร์- อาทิตย์ วันหยุดเรียน เคยจะต้องไปช่วยพ่อทำงาน ทั้งร้อนทราय ผสมปูน
ขนอิฐ เรียกว่าง่าย ๆ ว่าจับกัง

ชายรักร่วมเพศมักจะต่อสู้กับปัญหาต่างๆ เช่น ทำงานพิเศษส่งเสียตนเองเรียน ครอบครัวแตกแยก เพื่อที่จะได้ประสบความสำเร็จชีวิตแม้ว่าจะมีปัญหาดังมากมายแต่ก็ต้องมีความพยายามจึงจะประสบความสำเร็จในชีวิตเพื่อที่จะเป็นที่ยอมรับของครอบครัวและสังคมรักต่างเพศ

2.2 **ความสัมพันธ์กับครอบครัวของชายรักร่วมเพศ** งานสองเรื่องนี้เล่าถึงความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวเพื่อจะบอกให้ผู้อ่านสารคดีรับรู้ถึงความทุกข์ของชายรักร่วมเพศกล่าว คือการที่คนรอบข้างไม่เข้าใจพฤติกรรมรักร่วมเพศของตน พบในสารคดีต่อไปนี้

เรื่อง **ฉันไม่ใช่ผู้หญิง** ผู้เขียน มานูชี (นามแฝง) ผู้เขียนเล่าถึงสิ่งที่ทำให้พ่อของคุณต้องเสียใจกับการที่ผู้เขียนมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศและผู้เขียนก็อยากจะกล่าวคำขอโทษพ่อของคุณ (มานูชี, 2547: 34)

พ่อไม่เคยตัดพ้อหรือต่อว่าอะไรฉันเลย เพียงแต่ในสายตาของพ่อมันบอก ถ้าฉันสามารถหลั่งน้ำตาแล้วก้มลงกราบเท้าขอโทษพ่อได้สักล้านๆ ครั้งฉันจะทำถ้าจะมีสิ่งใดที่มันสามารถชดใช้ความผิดหวังของพ่อได้ทั้งหมด

ในเรื่องเดียวกันได้อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ทำให้พ่อต้องเสียใจแต่ผู้เป็นแม่กลับมีความเข้าใจชายรักร่วมเพศมากกว่าคนอื่น อย่างไรก็ตามผู้เขียนก็รักพ่อและแม่เท่าๆ กัน ดังนี้ (มานูชี, 2547: 34)

...ไม่เหมือนกับแม่ของฉัน ที่ค่อนข้างจะยอมรับตรงจุดนี้ได้มากกว่า ฉันไม่แน่ใจหรอกนะว่าความเป็นผู้หญิงหรือเปล่าที่ทำให้แม่ละเอียดอ่อนมากพอในการที่จะเข้าใจว่าฉันรู้สึกอย่างไรหรือต้องการอะไรแต่นั่นก็รักพ่อเท่าๆ กับที่ฉันรักแม่

ครอบครัวเป็นสิ่งที่ชายรักร่วมเพศให้ความสำคัญมากที่สุด ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่ มักจะตั้งใจทำงานและตั้งใจเรียนเพื่อชดเชยความผิดหวังให้กับพ่อแม่ที่ต้องมีลูกชายเป็นชายรักร่วมเพศ พ่อจะเป็นบุคคลที่ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้ยากที่สุด ส่วนแม่จะเข้าใจชายรักร่วมเพศได้มากกว่าพ่อ ดังนั้นชายรักร่วมเพศจะมีความกังวลในเรื่องของความรู้สึกของพ่อเป็นอย่างมากที่จะไม่ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

2.3 ความรัก อติชิวประวัติทั้งสองเรื่องจะเล่าถึงมุมมองของความรักที่ตนเองที่เคยผ่านประสบการณ์มาเพื่อถ่ายทอดข้อคิดให้กับชายรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศที่ได้อ่าน พบในสารคดีดังต่อไปนี้

เรื่อง **หลังม่านนางโชว์** ของ เดชาวุฒิ ฉันทากะโร เล่าถึงความรักของผู้เขียนที่ได้ผ่านความรักมาตั้งแต่อยู่มัธยมศึกษาตอนปลาย แต่ผู้เขียนได้บอกว่าสุดท้ายชายรักร่วมเพศก็ต้องการมีรักแท้ไม่ต่างจากบุคคลรักต่างเพศ และไม่ได้อยากจะเปลี่ยนคู่นอนบอยๆ อย่างที่สังคมรักต่างเพศเข้าใจ (เดชาวุฒิ ฉันทากะโร, 2545: 101)

จริงๆ แล้วกะเทยทุกคนก็อยากจะมีครอบครัวผัวเดียวเมียเดียว ไม่อยากให้ใครชี้หน้าด่าได้ว่าอีนี่ล้ำสอน ปัญหาส่วนใหญ่ก็คือคู่เบ๊ไปเอง พอใจอยู่ก็อยู่ อย่าหวังว่าจะถือไม้เท้ายอดทองกระบองยอดเพชรจนวันตาย

ในเรื่องเดียวกันนี้ผู้เขียนได้อธิบายไว้ตอนที่ท้ายว่าสุดท้ายก็ต้องเลือกหน้าที่การงานมาก่อนสิ่งอื่นใดเพื่อที่จะทำให้ตัวเองคู่ดีที่สุด (เดชาวุฒิ ฉันทกะโร, 2545: 104) อธิบายดังต่อไปนี้

ความรักสำหรับเคย์ไม่ใช่เรื่องใหญ่ หน้าที่การงานต่างหากที่เคย์ต้องการทำมันให้ดีที่สุด

เรื่อง **ฉันไม่ใช่ผู้หญิง** ของ มาบุญชี (นามแฝง) ผู้เขียนได้ออกเล่าเรื่องราวของความรักในชีวิตของผู้เขียนที่มีความสุขและความผิดหวัง โดยให้ทัศนคติต่อความรักว่าเป็นสิ่งที่สวยงาม (มาบุญชี, 2547: 34)

...คำว่ารักบางทีก็ได้ยินไม่ชัดเท่าที่ตามองเห็นหรือใช้ความรู้สึกสัมผัส จากมือที่เกาะกุมไว้ หลายสถานการณ์จะบีบจนแน่นหรือจะผ่อนจนคลาย มีแค่คุณกับเขาเท่านั้น

เรื่องเดียวกันนี้ผู้เขียนได้อธิบายเรื่องการแต่งงานว่าสำหรับเขาซึ่งเป็นสาวประเภทสอง คิดว่าการแต่งงานไม่ใช่เรื่องจำเป็น หากไม่ได้แต่งงานก็จะมีความมั่นคงในความรักต่อไป การแต่งงานไม่มีความสำคัญไปกว่าการที่มีความรักที่แท้จริง (มาบุญชี, 2547: 155)

...แต่ถ้าหากเราไม่มีโอกาสในการแต่งงาน หรือเราเลือกเอง ก็ขอให้จงเข้าใจว่าความรักในรัก มันไม่ได้หายไปไหนหรอก เพราะความรักวัดกันที่ใจ ไม่ใช่การแต่งงาน

ความรักสำหรับชายรักร่วมเพศจะเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ดังนั้นชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะทำใจในเรื่องของความรักโดยที่จะทุ่มเทไปในเรื่องของการทำงานเพื่อที่จะทำให้ชีวิตมีความสุขและหลีกเลี่ยงจากความผิดหวัง หากชายรักร่วมเพศมีความรักก็จะต้องใช้เหตุผลมากกว่าความรู้สึก

เนื่องจากอัตลักษณ์เป็นเรื่องของการประกอบสร้างผ่านวาทกรรม และเป็นผลจากการตีความหมายให้แก่การเล่าเรื่อง ในการศึกษาเรื่องสารคดีประเภทอัตชีวประวัติพบว่า ผู้เขียนอาจได้สร้างอัตลักษณ์ของตนผ่านการเล่าเรื่อง ดังนั้น ในการพิจารณาเรื่องของอัตลักษณ์จึงจำเป็นอย่างยิ่ง

ที่ต้องให้ความสำคัญแก่ผู้เล่าเรื่อง บริบทในการเล่า และวัตถุประสงค์ของผู้เล่าเป็นหลัก แนวคิดใหม่ในการวิเคราะห์งานเขียนประเภทอัตชีวประวัติทำให้มองเห็นว่าแท้ที่จริงแล้วสิ่งที่ผู้เขียน “อ้าง” ว่าเป็นความจริงที่น่าเสนอผ่านงานเขียนประเภทนี้ดูไม่ต่างจาก “ความจริง” ที่ปรากฏในงานเขียนประเภทบันเทิงคดี เช่น นวนิยาย เพราะผู้เล่าย่อมเลือกสรร (ปั้นแต่ง) เรื่องราวในชีวิตของตนเพื่อให้บรรลุประสงค์ และในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างอัตลักษณ์ของตนผ่านการเล่าเรื่องด้วย

การทำชีวิตให้เป็นเรื่องเล่าไม่สามารถนำเสนอทุกอย่างได้หมด ผู้เล่าเสนอได้เพียงเศษเสี้ยวของชีวิต และส่วนที่เลือกมาเล่าต้องสอดคล้องกับรูปแบบและขนบของเรื่องเล่า สิ่งที่น่าเสนอคือสิ่งที่สามารถเล่าได้ และมีสิ่งที่เล่าไม่ได้อีกมากมายที่ถูกเก็บเอาไว้

กระบวนการเล่าเรื่องแสดงให้เห็นว่าขณะที่เล่าเรื่องนั้นผู้เขียนได้มีการปรับรูปโฉมให้แก่ประสบการณ์ชีวิตของตน เช่น เรียงลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง เชื่อมโยงเหตุการณ์ให้สัมพันธ์กัน เรื่องเล่าจึงมีบทบาทเป็นเครื่องมือในการอ่าน ตีความหมาย ทำความเข้าใจปรากฏการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต

เมื่อนำแนวคิดดังกล่าวมาศึกษาสารคดีชายรักร่วมเพศแนวอัตชีวประวัติพบว่าผู้เขียนได้บอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตของตนเรียงตามลำดับเวลา และสิ่งที่น่าสังเกตคือ ทั้งสองเล่มมีวิธีการเล่าเรื่องคล้ายคลึงกัน เช่น เล่าเรื่องครอบครัว ความยากลำบากในวัยเยาว์ การถูกกลั่นแกล้ง การไม่ได้รับการยอมรับจากครอบครัว การค้นหาและการค้นพบอัตลักษณ์ของตน สิ่งที่ทำให้ชายรักร่วมเพศรู้สึกเสียใจ ความรัก ฯลฯ เรื่องราวเหล่านี้จะผูกกันเป็นเหตุเป็นผล แต่บางเรื่องก็อาจถูกละเลยไป เช่น ฉากเพศสัมพันธ์ ซึ่งไม่สามารถเล่าอย่างตรงไปตรงมาได้

หนังสือทั้งสองเรื่องมีความคล้ายกันตรงที่เป็นเรื่องเล่าของ “สาวประเภทสอง” ชื่อน่าสังเกตคือแทบไม่ปรากฏภาพในวัยเยาว์ขณะที่เป็นชาย สารคดีเหล่านี้ผู้เขียนนำเสนอตัวผู้เขียนในรูปแบบบุคคลที่มีความภาคภูมิใจในสรีระของตนเองโดยการเสนอภาพประกอบของเรื่องเล่าจำนวนมาก ภาพเหล่านี้ผู้เขียนแต่งตัวเป็นหญิงอย่างงดงาม และโพสต์ท่าเพื่อเป็นการแสดงความงาม “แบบผู้หญิง” ของตน

เรื่องเหล่านี้ได้พยายามบอกเล่าถึงชีวิตของชายรักร่วมเพศว่าไม่ต่างกับบุคคลรักต่างเพศที่มีทั้งความสุขและความทุกข์ในการดำรงชีวิต เพื่อที่จะเป็นแนวทางให้กับผู้อ่าน โดยเน้นถึงความยากลำบาก และความพยายามที่ฝ่าฟันปัญหาต่างๆ ให้อ่านผ่านไปได้อย่างดีด้วยการทำความดี ให้สังคม

ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างโอกาสพื้นที่ทางสังคม เพื่อให้ชายรักร่วมเพศมีพื้นที่การแสดงความคิดเห็นที่มีอยู่ในจิตใจต่อสังคมรักต่างเพศ และเป็นการสร้างแบบอย่างให้ชายรักร่วมเพศนำไปต่อสู้ชีวิต

3. ชีวิตประวัติชายรักร่วมเพศ

สารคดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประวัติของชายรักร่วมเพศมีปรากฏจำนวน 3 เรื่องจากสารคดีทั้งหมด 13 เรื่อง เนื้อหาเป็นเรื่องราวประวัติของชายรักร่วมเพศหลายคนโดยบอกเล่าประเด็นต่างๆ กว่าที่จะมาเป็นชายรักร่วมเพศที่เป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ เช่น โดนผู้ชายหลอกให้เลี้ยงดูเรื่องตกในการทำงาน ทศนคติของชายรักร่วมเพศ เป็นต้น

เนื้อหาสารคดีประเภทชีวิตประวัติมีเนื้อเรื่องและกลวิธีที่ผู้ชายหลอกให้ชายรักร่วมเพศให้ทรัพย์สิน การวางตัวของชายรักร่วมเพศในสังคมรักต่างเพศ ทศนคติของชายรักร่วมเพศ จากเรื่องราวต่างๆ ที่ผู้เขียนได้อธิบายพร้อมกับยกตัวอย่างเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัวของผู้เขียนโดยเฉพาะเพื่อนของผู้เขียน การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างสนุกสนานเพื่อที่จะไม่รู้สึกรู้สึการบังคับผู้อ่าน และจะมีการอธิบายรายละเอียดและข้อผิดพลาดของเหตุการณ์ พร้อมกับส่งสอนไปในเวลาเดียวกันจนสุดท้ายก็สรุปเหตุการณ์ด้วยคติสอนใจ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกประทับใจในตัวผู้เขียนที่รู้เท่าทันเหตุการณ์ต่างๆ เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและความเป็นผู้นำทางความคิดของชายรักร่วมเพศไปพร้อมกัน เพื่อที่จะทำให้นักคิดในสังคมรักต่างเพศรับรู้ว่าการที่กลุ่มชายรักร่วมเพศคิดอย่างไร

งานอัตชีวประวัติและงานชีวิตประวัติมีจุดมุ่งหมายไม่แตกต่างกัน แต่มีส่วนเนื้อหาที่อัตชีวประวัติแตกต่างก็คือ จะมีการเล่าถึงชีวิตของผู้เขียนในวัยเยาว์ที่พบความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เรื่อง *หลังม่านนางโชว์* ของ เดชาวุฒิ ฉันทกะโรธิบายไว้ว่าครอบครัวแตกแยกฐานะยากจน ต้องขยันทำงานส่งเสียตนเองเรียน ช่วยทำงานบ้านทุกอย่างแทนแม่ หรือเรื่อง *ฉันไม่ใช่ผู้หญิง* ผู้เขียน มานูชี (นามแฝง) ที่ครอบครัวมีความสุขอบอุ่นแต่ผู้เขียนรู้สึกผิดที่ทำให้พ่อต้องเสียใจที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศ และถูกเพื่อนชายรักต่างเพศสมัยวัยรุ่นกลั่นแกล้ง หากแต่ในงานเขียนชีวิตประวัติจะไม่มีเรื่องเล่าในวัยเยาว์ของผู้เขียนโดยจะเล่าแต่ประวัติการทำงาน การใช้ชีวิตของผู้เขียน และของเพื่อนหลังจากเข้าสู่วัยรุ่น ประวัติการศึกษา รวมทั้งการทำประโยชน์เพื่อสังคมชายรักร่วมเพศ

ในเนื้อหาอัตชีวประวัติและชีวประวัติ ผู้เขียนจะแสดงความคิดพร้อมกับตัดสินด้วยการที่คมคายว่าการกระทำหนึ่งๆ ถูกหรือผิด โดยยกตัวอย่างที่ดีและไม่ดีทั้งในสังคมชายรักร่วมเพศ และรักต่างเพศมาวิเคราะห์วิจารณ์ ผู้เขียนทำตนเองเสมือนเป็นตัวแทนของกลุ่มชายรักร่วมเพศเพื่อสร้างความเป็นผู้นำ และความน่าเชื่อถือ

ผู้เขียนพยายามสร้างบรรทัดฐานในสังคมชายรักร่วมเพศตามแนวคิดของผู้เขียนโดยใช้สารคดีประเภทคู่มือเป็นเครื่องมือถ่ายทอดทัศนคติส่วนตัวเพื่อสร้างสถานภาพความเป็นผู้นำในสังคมชายรักร่วมเพศ

4. คู่มือนำเที่ยวชายรักร่วมเพศ

สารคดีชายรักร่วมเพศที่เป็นประเภทคู่มือนำเที่ยวของบรรดาชายรักร่วมเพศมีปรากฏจำนวน 1 เล่มจากสารคดีทั้งหมด 13 เล่ม เนื้อหาจะเน้นการท่องเที่ยวของกลุ่มรักร่วมเพศ โดยจะบอกวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศที่มีการเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในรูปแบบของการสังสรรค์ในหมู่ชายรักร่วมเพศในสังคม เป็นการปลดปล่อยความตึงเครียดจากการใช้ชีวิตในสังคมรักต่างเพศและการแสวงหาเพื่อน หรือคู่นอน

งานเล่มนี้ชี้ให้เห็นว่าชายรักร่วมเพศมีวิถีชีวิตและสังคมของกลุ่มตน มีพื้นที่ในสังคมที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมการใช้ชีวิตของชายรักร่วมเพศ แสดงอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่มีอยู่ในสังคมรักต่างเพศและเป็นแหล่งชายรักร่วมเพศสังสรรค์เพื่อหาเพื่อน คู่รัก คู่ขา

สารคดีเรื่อง **เบิกทวาร** ผู้เขียน เบน (นามแฝง) ได้เขียนอธิบายถึงสถานที่ท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศภายใต้สังคมรักต่างเพศโดยที่สังคมชายรักร่วมเพศเป็นสังคมที่มีวิถีชีวิตการท่องเที่ยวที่มีลักษณะเฉพาะโดยผู้เขียนได้รวบรวมสถานที่ท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศในสังคมโดยแบ่งหัวข้อต่างๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศบนถนนสีลม สถานที่อบไอน้ำชายรักร่วมเพศ วังสระปทุมย์แหล่งขายบริการทางเพศของชายรักร่วมเพศ รัชวิภาแหล่งหาคู่นอนตามสวนสาธารณะ เป็นต้น เพื่อเป็นการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศทั้งในอดีตและปัจจุบัน บอกเล่าประวัติความเป็นมาอย่างละเอียด เพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับชายรักร่วมเพศในสังคม

คู่มือดังกล่าวทำให้ชายรักร่วมเพศสามารถเลือกสถานที่พักผ่อน เสนอโลกของชายรักร่วมเพศซึ่งเป็นพื้นที่ที่ต่างจากสังคมรักต่างเพศ แสดงวิถีปฏิบัติ บรรทัดฐาน ค่านิยม ความเชื่อ และ

ลักษณะของวิถีชีวิตทางเพศ และการเข้าสมาคมกับชายรักร่วมเพศอื่นๆ ในสังคมกับท้องเที่ยวของชายรักร่วมเพศที่มีเปิดอยู่ทั่วสังคมเพื่อชายรักร่วมเพศโดยเฉพาะ ที่เป็นแนวทางให้กลุ่มชนชายรักร่วมเพศได้ดำเนินรอยตาม แหล่งท่องเที่ยวที่ปรากฏมีดังนี้

1. **บาร์ชายรักร่วมเพศ** เป็นแหล่งเที่ยวและจุดนัดพบที่สำคัญของชายรักร่วมเพศโดยจะจัดในรูปแบบต่างๆ เช่น บาร์เหล้า ผับ (pub) คอกเทลเลาจ์ (cocktail lounge) บาร์ที่บริการทั้งอาหารและเครื่องดื่ม บาร์เต้นรำหรือดิสโกเทค (discotheque bar) บาร์โชว์ไนท์คลับ (night club) หรือแม้แต่บาร์ที่ขายบริการทางเพศ ซึ่งแฝงอยู่ในรูปของบาร์ทั่วไปเป็นที่รับรู้กันว่าโดยส่วนใหญ่แล้วบาร์ชายรักร่วมเพศในกรุงเทพฯ มักจะรวมกันอยู่ในบริเวณพัฒน์พงศ์ นอกจากนั้นยังกระจายอยู่ตามย่านสุขุมวิท รัชดาภิเษก เพชรบุรี สาทร และถนนพหลโยธิน สำหรับต่างจังหวัดจะสามารถพบได้ที่พัทยา เชียงใหม่ และภูเก็ต บาร์ชายรักร่วมเพศตามสถานที่ต่างๆ เหล่านี้กล่าวได้ว่าเป็นโลกเฉพาะที่มีความหมายยิ่งสำหรับชายรักร่วมเพศ ในแง่ของการสมาคมติดต่อหรือการปฏิสังสรรค์ทางสังคมกับชายรักร่วมเพศด้วยกันได้ง่ายขึ้น และเปิดโอกาสให้ชายรักร่วมเพศได้เลือกเพื่อนหรือคู่รักคู่ขาชายรักร่วมเพศตามความชอบของตนเองซึ่งสามารถแสวงหาความรื่นรมย์ในแบบต่างๆ อย่างเสรี โดยไม่ต้องกังวลต่อคำติฉินนินทาจากสังคมภายนอก

นอกจากนี้แล้วเห็นว่าบาร์ชายรักร่วมเพศคือสถานบันเทิงให้ความรู้สึกรื่นเริงใจ และเปิดโอกาสให้ชายรักร่วมเพศได้รู้จักมักคุ้นซึ่งกันและกันภายในชุมชนของตนเอง ยังเข้าสู่บาร์ชายรักร่วมเพศเพื่อซื้อบริการทางเพศจากเด็กขายบริการในบาร์อีกด้วย

บาร์ชายรักร่วมเพศคือโลกส่วนตัวของชายรักร่วมเพศในการแสวงหาความสนุกสนาน การค้นหาคู่ขา การพบปะสังสรรค์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศในสังคมของชายรักร่วมเพศ และเป็นสถานที่ที่ชายรักร่วมเพศสามารถแสดงพฤติกรรมที่พวกเขาไม่สามารถกระทำหรือทำได้ยากในสังคมรักต่างเพศ

2. **บาร์อะโกโก้** ตามตึกแถวที่เปิดเป็นร้านริมถนนย่านพัฒน์พงศ์ เราอาจจะพบบาร์ชายรักร่วมเพศซึ่งมีป้ายนิออนเล็กๆ อันแสดงสัญลักษณ์และชื่อบาร์ แม้ว่าสถานที่ที่จะค่อนข้างมีคิติด แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มของนักท่องเที่ยวว่านี่คือบาร์ชายรักร่วมเพศ นอกจากนั้นบาร์ดังกล่าวยังมีเด็กบริการคอยยื่นต้อนรับลูกค้าที่หน้าประตูบาร์ เพื่อดึงลูกค้าเข้ามาชมและใช้บริการภายในลักษณะของบาร์จะตกแต่งเช่นเดียวกับบาร์อะโกโก้ทั่วไป ส่วนรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆ ขึ้นอยู่กับรูปแบบการจัดสถานที่ของแต่ละบาร์รวมทั้ง ขึ้นอยู่กับลูกค้าที่มาใช้บริการ และระดับราคาค่าบริการ ลูกค้า

จะต้องจ่ายเป็นค่าบริการในรูปของค่าดื่ม ประมาณ 200 บาท ถึง 400 บาท ต่อหนึ่งแก้ว สำหรับลูกค้าผู้ชายแต่ในกรณีที่ลูกค้าเป็นหญิงแล้วทางบาร์จะคิดค่าบริการพิเศษในราคาสูงกว่าลูกค้าชายถึง 2 หรือ 3 เท่าในฐานะของผู้คนต่างประเทศที่เป็นชนส่วนน้อยไม่กี่คนภายในบาร์

นอกจากจะบริการเครื่องดื่มแล้วในบาร์ ยังมีวิดีโอแสดงความสัมพันธ์ทางเพศของชายกับชาย ส่วนบนเวทีมีการแสดงการเต้นอะโกโก้ประกอบเพลงของเด็กหนุ่มวัยรุ่นหน้าตาดี และยังมีช่วงการแสดงโชว์ เช่น การโชว์ขนาดอวัยวะเพศ การแสดงความสัมพันธ์ทางเพศแบบหลากหลายหลายลีลา หากว่าลูกค้าต้องการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กก็เสียค่าบริการให้แก่บาร์ได้

สำหรับอะโกโก้ เป็นการแสดงการเต้นของเด็กผู้ชาย ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายแท้ๆ ที่ต้องการมาหาเงินมากกว่าที่จะเป็นชายรักร่วมเพศจริงๆ เพราะรายได้ดี มีที่พักพร้อมอาหาร ซึ่งถ้าเขาต้องการก็พักอาศัยที่บาร์ได้ นักเต้นเด็กชายเหล่านี้มักมีอายุประมาณ 14-15 ปี ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกว่าบาร์นั้นๆ มีแต่เด็กที่มีคุณภาพ

3. บาร์บริการอาหารและเครื่องดื่ม บาร์ชายรักร่วมเพศลักษณะนี้เปิดบริการในรูปของร้านอาหาร ผับ เป็นต้น ซึ่งค่อนข้างจะเปิดเผยและให้บริการแก่ลูกค้าโดยทั่วไป แต่ละบาร์จะพยายามสร้างบรรยากาศของความโรแมนติก หูหรร่า ร่มรื่น มีความเป็นส่วนตัว ให้ความรู้สึกสบายๆ และเป็นกันเองกับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าโดยเฉพาะบรรดาชายรักร่วมเพศได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากภารกิจการทำงาน หรือชีวิตส่วนตัวภายในสังคมของตนเอง อันจะทำให้พบปะกับผู้รักร่วมเพศคนอื่นๆ ผู้ซึ่งมีรสนิยมและวิถีชีวิตในแบบเดียวกัน

โดยปกติแล้วบาร์ประเภทนี้จะเป็นแหล่งนัดพบของชายรักร่วมเพศ ซึ่งเปิดโอกาสให้ชายรักร่วมเพศทั้งหลายสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันมากกว่าที่จะมาแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศ หรือมาซื้อบริการทางเพศแต่อย่างไรก็ตาม บางบาร์ก็มีบริการด้านนี้ให้ หากลูกค้าต้องการ

4. สถานบริการอบไอน้ำ เป็นสถานบริการที่เริ่มเกิดขึ้นและได้รับความนิยมจนเป็นที่รู้จักกันดีของชายรักร่วมเพศในปัจจุบัน สถานบริการอบไอน้ำจะเปิดบริการคล้ายๆ กับสถานอาบน้ำอบนวด โดยมีพนักงานบริการเป็นผู้ชายทั้งสิ้น และจำกัดเฉพาะแต่ลูกค้าที่เป็นผู้ชาย เท่านั้น

สถานที่อบไอน้ำเป็นแหล่งนัดพบชายรักร่วมเพศและเหตุผลของการไปสถานที่อบไอน้ำก็คือเรื่องหาความสัมพันธ์ทางเพศ

สถานที่อบไอน้ำในกรุงเทพฯ มักจะรวมกันอยู่ในบริเวณที่เป็นแหล่งรวมสถานที่ท่องเที่ยวกลางคืน แต่ก็มีบางแห่งที่ตั้งอยู่ค่อนข้างโดดเดี่ยว แหล่งท่องเที่ยวที่รู้จักกันดี ก็คือ บริเวณถนนสีลม-สาทร ลีแอกสะพานควาย-ถนนปทุมวัน บริเวณตามซอยต่างๆ ตามถนนสุขุมวิท ถนนพระโขนง-คลองตัน และบริเวณมหาวิทยาลัยรามคำแหง-สนามกีฬาคลองจั่น บริเวณเหล่านี้เป็นแหล่งรวมสถานที่บันเทิงทุกรูปแบบ สถานที่เหล่านี้จะจัดสร้างพื้นที่ใช้งานสำหรับพักผ่อน และหาความพอใจหลายประเภท เช่น มีห้องอาหารออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ บ่อน้ำวน ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย – สถานที่แต่งตัว ห้องอาบน้ำแบบรวมและส่วนตัว ห้องอบไอน้ำ ห้องอบความร้อน ห้องนวด ห้องโทรทัศน์สำหรับดูวิดีโอ ห้องนั่งเล่น อ่านหนังสือ ห้องคาราโอเกะ ห้องนอนขนาดกะทัดรัด ห้องมีจัดเป็นทางเดินแบบเขาวงกต การตกแต่งจะมีระดับต่างกันมากตั้งแต่ค่อนข้างธรรมดา ไม่ใช้วัสดุราคาแพง จนถึงบางแห่งที่เน้นการใช้วัสดุ และเครื่องตกแต่งราคาสูงมากๆ มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกทันสมัยเช่นเดียวกับโรงแรมชั้นพิเศษ

การจัดสถานที่จะมีสิ่งส่งเสริมอารมณ์อยู่ทุกแห่ง ห้องอาหาร ห้องนั่งเล่นและห้องออกกำลังกาย มักจะสว่างและโปร่ง มีเครื่องเรือนและอุปกรณ์มาตรฐานทันสมัย ส่วนพื้นที่อื่นมักจะค่อนข้างมืด มีมุมมืดพิเศษเพื่อให้มีโอกาสจับคู่โดยไม่เปิดเผยเกินไป จัดทางเดินให้บางส่วนแคบทำให้ต้องเดินสวนกันอย่างใกล้ชิด สร้างโอกาสให้มีการสัมผัสในห้องอบไอน้ำและอบความร้อนจะมีคนมาก มีที่นั่งซึ่งจัดเป็นช่องให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัวบ้าง ห้องนั่งเล่นมีนิตยสารของชายรักร่วมเพศเป็นหลัก จะมีวารสารบันเทิงทั่วไปอยู่บ้าง ห้องโทรทัศน์จะเปิดวีซีดีไปของชายรักร่วมเพศ จัดที่นั่งดูเป็นแถวแบบโรงภาพยนตร์ ห้องเขาวงกตจะมีเด็กเก๋อบสนิทมีผนังกันเป็นช่องทางเดินแคบๆ ให้ต้องเดินเฉียดกัน และมีมุมมืดสนิทที่ให้ความรู้สึกลับเฉพาะ ไม่มีโอกาสทราบว่าเป็นใคร สถานที่อบไอน้ำบางแห่งซึ่งมีบริการ นวด จะมีห้องส่วนตัวไว้ใช้นวด มีเตียงและอุปกรณ์ประกอบการนวด ห้องนอนขนาดกะทัดรัดจัดไว้จำนวนมาก พอสมควร ส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณชั้นบนของอาคาร มีอุปกรณ์เสริมการร่วมเพศ บางแห่งจะมีห้องขนาดใหญ่กว่าห้องนอนส่วนตัวที่จัดไว้มีเตียงแต่ไม่มีประตูและมีคนสนิท

โดยทั่วไปแล้วจะเห็นว่า สถานบริการอบไอน้ำ เป็นที่พบปะทางสังคมแบบหนึ่งของชายรักร่วมเพศ และยังใช้ประโยชน์ในแง่ของสุขภาพเป็นที่แสวงหาความสุขทางเพศ เพื่อผ่อนคลายสำหรับชายรักร่วมเพศบางกลุ่มเท่านั้น ไม่ใช่บริการอบไอน้ำเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริง

เราจะพบว่าสถานบริการทั้งหมดที่กล่าวมานั้น ถือได้ว่าเป็นศูนย์รวมสำคัญที่ทำให้ชายรักร่วมเพศได้มีจุดร่วมในการมีกิจกรรมร่วมกัน หรือมีโอกาสดัดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งนอกจากจะเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่เป็นตัวเร่งให้ผู้รักร่วมเพศเปิดเผยตัว โดยสร้างความมั่นใจให้กับผู้รักร่วมเพศว่าความจริงแล้วเขาไม่ได้โดดเดี่ยว อย่างน้อยภายในโลกของชายรักร่วมเพศ ยังมีเพื่อนชายรักร่วมเพศอีกมากมายที่ก้าวเข้ามาเพื่อแสวงหาวิถีชีวิตที่แท้จริงของตนเอง เช่นเดียวกันแล้ว ยังเป็นแหล่งรวมข่าวสารและถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นรักร่วมเพศอีกด้วย

5. **สวนสาธารณะ/สวนหย่อม** เป็นสถานที่ที่กลุ่มบุคคลทั่วไปต้องการมาพักผ่อน ออกกำลังกาย แต่สำหรับชายรักร่วมเพศบางกลุ่มเป็นสถานที่พบปะเพื่อนฝูง ออกกำลังกายและหาคนถูกใจในเวลาเดียวกัน บางรายถึงกับกล่าวว่า ที่นี่คือสวรรค์ที่ไม่มีชนชั้น เกือบทุกสวนจะเป็นแหล่งหาความสุขของชายรักร่วมเพศ ครั้งแรกอาจจะมาคนเดียว เมื่อรู้จักมีความคุ้นเคยจะเริ่มมีเพื่อนหรือมีเพศสัมพันธ์กับคนถูกใจ อาจคบหากันต่อไปหรือเปลี่ยนไปเรื่อยๆ เพราะคนที่มาส่วนใหญ่ต้องการมาหาความสุขชั่วคราวเท่านั้น

สารคดีชายรักร่วมเพศเรื่อง **เบิกทวาร** ได้บรรยายถึงการแสวงหาหุ่นนอนชายรักร่วมเพศที่มีการบอกปากต่อปากในสังคมชายรักร่วมเพศที่มีการถ่ายทอดเรื่องราวชายรักร่วมเพศโดยเฉพาะการหาเพศสัมพันธ์ตามสวนสาธารณะ (เบน, 2547: 68-69) อธิบายไว้ว่า

...ช่วงเวลากลางคืนชายรักร่วมเพศจะแสวงหาหุ่นนอนตามสวนสาธารณะแห่งแรกที่นี่ก็คือ สวนลุมพินี ในตอนเย็นหรือกลางคืนคือที่มีคนมาออกกำลังกาย ตรงบริเวณของสวนลุมพินี เช่น ริมสระน้ำ เวทีลีลาศ สุมทุมพุ่มไม้ต่างๆ และสถานที่ต่อมา สวนรัชวิภาใต้ทางด่วนรัชวิภา สวนสาธารณะบึงกุ่ม บางกะปิ สวนตรงหน้าสนามกีฬาแห่งประเทศไทย ห้วยหมาก

ขณะที่อีกกลุ่มมาเพื่อพูดคุยกับเพื่อนที่ส่วนใหญ่มีความนิยมทางเพศเดียวกัน ระบายความรู้สึกโดยไม่จำเป็นต้องสนใจสายตาผู้คนทั่วไป บางรายมาหาเพื่อนบ้าง หากเจอคนถูกใจอาจจะมีการสัมพันธ์กัน การสื่อกันด้วยสายตาจะรู้ว่าใช่ชายรักร่วมเพศหรือไม่ ชอบแบบไหนอย่างไร จะดูกันออกทันที ตามสวนสาธารณะ จะมีจุดที่ชายรักร่วมเพศไปอยู่เป็นแห่งๆ เช่น ยืนตามต้นไม้ นั่งม้าหิน หรือจับกลุ่มคุยกันในขณะที่สายตาจะมองดูผู้ชายที่เดินไปมา เช่น สวนสมเด็จพระยาฯ หน้าเซ็นทรัลลาดพร้าว สนามกีฬาย่านรามคำแหง เป็นต้น

วังสราญรมย์เป็นสวนสาธารณะของกรุงเทพฯ ที่เป็นแหล่งชุมนุมใหญ่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของพระบรมมหาราชวัง รอบนอกจะเป็นที่ชุมนุมของผู้ขายยั่ว มีผู้ขายยั่วตั้งตั้งแต่ประมาณเวลา 17.00 นาฬิกา จนไปถึงเช้าวันใหม่ มีคนหลากหลายวัย ตั้งแต่อายุ 11-30 ปี เด็กยั่วตัวก็จะมีประมาณ 20-100 คน ในแต่ละวัน จะมีมากในวันศุกร์ เสาร์ และในช่วงเวลา ตี 1 – ตี 3 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สถานบันเทิงปิด ปัจจุบันเด็กยั่วจะนิยมไปยืนตรงบริเวณพระบรมมหาราชวังและริมคลองหลอด

ชายรักร่วมเพศและผู้ขายบริการทางเพศที่ย่านวังสราญรมย์ล้วนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการของแต่ละฝ่ายเพื่อเติมเต็มบางอย่างในชีวิตที่ต้องการ วังสราญรมย์คือหลักฐานทางสังคมที่แสดงให้เห็นพื้นที่ของชายรักร่วมเพศ ที่มีตัวตนในสังคมและเป็นสถานที่แสดงอัตลักษณ์ทางรสนิยมทางเพศแบบชายรักร่วมเพศ

6. ห้างสรรพสินค้า/สวนสนุก เป็นสถานที่กว้างขวางมาก ความนิยมในแต่ละห้างฯ มากน้อยแตกต่างกัน พื้นที่บริเวณใดที่มีโอกาสได้รู้จักกับกลุ่มชายรักร่วมเพศจะมีการบอกต่อๆ กัน โดยเฉพาะบริเวณหน้าห้องน้ำชายหรือมุมที่มีโทรศัพท์สาธารณะ สำหรับห้องน้ำชายจะปรากฏมากบริเวณชั้นที่ไม่ค่อยมีคนทั่วไปใช้บริการ อีกส่วนหนึ่งคือ บริเวณสระว่ายน้ำของห้างฯ ที่จะไปพบปะกันมากช่วงใกล้ค่ำ เพราะคนทั่วไปเริ่มกลับ นอกจากนี้บริเวณต่างๆ ในสวนสนุกก็เช่นกัน กลุ่มชายรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่รู้จักกันดีว่าบริเวณไหนที่จะมีโอกาสได้รู้จักคนแปลกหน้าที่เป็นคนกลุ่มเดียวกัน และภายในห้างฯ ยังมีโรงภาพยนตร์ชั้นหนึ่ง สถานที่ซึ่งเอื้อให้กลุ่มชายรักร่วมเพศมีโอกาสได้เริ่มรู้จักกัน และมีความสัมพันธ์ทางเพศ

7. โรงภาพยนตร์ กลุ่มชายรักร่วมเพศมักเข้าไปหาความสุขทางเพศในโรงภาพยนตร์ ส่วนใหญ่เป็นโรงภาพยนตร์ชั้นสอง ตั้งอยู่บริเวณแหล่งเก่าแก่ของกรุงเทพฯ กลางเมือง และบริเวณชานเมือง และเขตปริมณฑล ผู้มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นคนระดับล่างถึงระดับกลาง ทำงานบริษัท ลูกจ้างโรงงาน ข้าราชการ นักศึกษา ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 20-40 ปี

บริเวณที่ผู้มาใช้บริการมีโอกาสทักทายทำความรู้จักมีทั้งบริเวณด้านหน้า และภายในโรงภาพยนตร์ เริ่มตั้งแต่ประตูเข้า บรรยากาศภายในค่อนข้างมืด พอมองเห็นรูปร่างหน้าตาได้ต่างๆ อยากหากเห็นชัดๆ ก็เดินเข้าไปใกล้ๆ ตัว โดยที่ไม่อายกันเพราะเป็นกลุ่มที่มาหาความสุขแบบเดียวกัน

อาจกล่าวได้ว่า พื้นที่เหล่านี้เป็นทั้งที่สาธารณะและส่วนตัว ที่หล่อหลอมโลกแห่งวัตถุ และโลกแห่งจินตนาการของชายรักร่วมเพศ พิเชฐ สาย กล่าวไว้ว่า ชายรักร่วมเพศที่เข้ามาใช้ชีวิตในพื้นที่สาธารณะเหล่านี้เห็นมันมีคุณสมบัติเหมือนเป็น “โลกส่วนตัว” ของพวกเขาเอง ที่สามารถเข้ามาด้วยกันค้นหา ค้นพบ ตอบสนองตนเอง มีอิทธิพลต่อการรับรู้และเข้ามาเรียนรู้ เป็นโลกของความสนุกสนานเพลิดเพลิน โลกของอิสระและปลดปล่อย โลกของการแสดง และโลกของการแสวงหา ซึ่ง “โลก” เหล่านี้ได้สร้างตัวตนให้ชายรักร่วมเพศแต่ละคนและได้สร้างภาพลักษณ์ที่เกิดจากจินตนาการร่วม กลุ่มชายรักร่วมเพศ ภาพลักษณ์เหล่านี้เกิดจากการสร้างวาทกรรมทางภาษา จินตนาการของบุคคลซึ่งต่อมาได้รับการยอมรับและปฏิบัติร่วมกันของกลุ่มและถูกนำเสนอออกมาในลักษณะชักจูง สั่งสอน อธิบาย ให้ข้อมูล ส่งผลถึงการสร้างภาพลักษณ์ของตัวเอง (image of himself) ซึ่งเป็นการตอกย้ำจิตสำนึกของปัจเจกนิยม (individualism) ที่ต้องค้นหาอยู่ตลอดเวลา เพราะกระบวนการสร้างตัวตนของมนุษย์เป็นกระบวนการที่สร้างไม่เสร็จ ไม่มีความสมบูรณ์ ไม่สิ้นสุด เช่นเดียวกับความหมายของสถานที่ (place) แต่ละแห่งที่มีการเปลี่ยนความหมายได้ตลอด พันธุ์ (ปริตตา เกลิมเผ่า กอนันตกุล, ม.ป.ป.: 88)

พื้นที่สาธารณะเหล่านี้เป็นที่ที่ชายรักร่วมเพศจะได้ค้นพบตัวเองและเรียนรู้สังคมของชายรักร่วมเพศ รวมทั้งค้นพบชายรักร่วมเพศคนอื่นๆ โดยเข้าไปสัมผัสสถานที่เหล่านี้ ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้เห็นว่าการใช้ชีวิตในสถานที่เหล่านี้มีความแตกต่างหลากหลาย และเห็นวิธีคิดและค่านิยมของคนกลุ่มนี้ กล่าวคือแต่ละแห่งต่างมีคุณค่าและความหมายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง กำกับอยู่ จึงสามารถแสดงตัวตนของคนผู้นั้นได้ สถานที่เหล่านี้จึงไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่ทางสังคมเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ทางจิตใจของชายรักร่วมเพศด้วย

สารคดีเหล่านี้เสนอเรื่องราวในสังคมชายรักร่วมเพศที่หาโอกาสติดต่อสร้างมิตรภาพระหว่างชายรักร่วมเพศ นอกจากนี้สถานที่ท่องเที่ยวชายรักร่วมเพศยังเป็นตัวเร่งให้เกิดการยอมรับอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศ โดยสร้างความมั่นใจให้แก่ชายรักร่วมเพศเพื่อให้ชายรักร่วมเพศรู้ว่าไม่ได้อยู่คนเดียวในสังคม และมีเพื่อนชายรักร่วมเพศอีกหลายคนที่กำลังเข้ามาสถานที่ท่องเที่ยวชายรักร่วมเพศ เพื่อแสวงหาวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศและนำไปสู่อัตลักษณ์ที่แท้จริง และเป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ

สารคดีแนวนี้อาจเสนอแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งหาความสุขทางเพศเพื่อแสดงวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศ ในเมื่อชายรักร่วมเพศยังดำรงชีวิตอยู่ในสังคมรักต่างเพศที่ย่อมมีความต้องการ

พื้นที่ของตนเอง สารคดีดังกล่าวจึงเป็นการให้ข้อมูลเพื่อให้ชาวยรักร่วมเพศทั้งแสดงความต้องการได้อย่างเสรีและมีทางเลือก คือ การสามารถเลือกลักษณะการดำเนินชีวิตว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับสังคมชาวยรักร่วมเพศ หรือจะมีความสัมพันธ์กับสังคมรักต่างเพศมากน้อยเพียงใด เพื่อการประสานกันระหว่างโลกของชาวยรักร่วมเพศกับโลกของรักต่างเพศ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตต่อไปในสังคม และสามารถใช้ชีวิตในรูปแบบชาวยรักร่วมเพศไปด้วยอย่างมีความสุข

คู่มือสถานที่ท่องเที่ยวของชาวยรักร่วมเพศแสดงให้เห็นแหล่งรวมของกิจกรรมเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง เราจะเห็นได้ว่าสถานที่เหล่านี้เป็นแหล่งเศรษฐกิจที่ไม่อาจมองข้ามได้ ในพื้นที่เหล่านี้ชาวยรักร่วมเพศจะประกอบอาชีพและแสดงความเป็นตัวตนที่แท้จริงอย่างเสรี เช่น ร้านคาราโอเกะ สถานที่เดินร่ำ คาบาเรต์โชว์ สถานสุขภาพเสริมสวยความงาม เป็นต้น เป็นแหล่งประกอบอาชีพของชาวยรักร่วมเพศตามความถนัดซึ่งส่วนใหญ่จะมีเป็นเรื่องของความสนุกสนานและความบันเทิง ความสวยงาม ซึ่งตรงกับเนื้อหาสารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติที่ผู้เขียนได้เล่าเรื่องราวการทำงานที่มีความเกี่ยวข้องกับความสุขสนุกสนาน เช่น เรื่อง **หลังม่านนางโชว์** และ **วันเคยโชว์** โดย เฉชาวุฒิ จันทกะโร ที่ผู้เขียนประกอบอาชีพนักแสดงโชว์คาบาเรต์และเล่าเรื่องราวถึงเพื่อนนักแสดงในขณะที่ยังทำงาน เรื่อง **ฉันไม่ใช่ผู้หญิง** โดย มานูซี่ ผู้เขียนได้ประกอบอาชีพในด้านการการออกแบบ และเรื่อง **แม่ครับผม ปีนเกล่** โดย สุภารัตน์ ศิริเมือง ได้รวบรวมชีวประวัติของชาวยรักร่วมเพศที่เป็นที่ยอมรับในสังคมที่มีการประกอบอาชีพทางวงการบันเทิงและความสวยงาม จะเห็นได้ว่าชาวยรักร่วมเพศจะประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับความถนัดเฉพาะด้าน รวมทั้งยังสามารถแสดงความเป็นชาวยรักร่วมเพศได้อย่างเปิดเผย และเป็นสิ่งที่จะช่วยผลักดันให้เกิดการสร้างงานในกลุ่มชาวยรักร่วมเพศและสังคมรักต่างเพศ

5. พจนานุกรมชาวยรักร่วมเพศ

“ภาษา” เป็นสิ่งที่สร้างเรื่องราวของกลุ่มคน และเป็นสื่อที่ทำให้เข้าใจตัวตนของมนุษย์ “ภาษา” จึงเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้อธิบายความคิด โลกทัศน์ ความเข้าใจต่างๆ เพื่อสร้างนิยามความหมายให้กับตนเองและสังคม นอกจากนั้น ภาษายังเป็นตัวแทน “ความรู้” (knowledge) ที่เกิดจากการนิยามและอธิบายเกี่ยวกับโลก และความสัมพันธ์ที่มนุษย์มีต่อโลก

ความรู้เป็นสิ่งที่ถูกอธิบายผ่านวาทกรรมหลายๆ ชุด มนุษย์แต่ละคนจะรับเอาคำอธิบายเหล่านั้นมาสร้างเป็นนิยามตนเอง หรือผลิตซ้ำวาทกรรมเหล่านั้น ปรับแต่งวาทกรรมให้เป็นคำพูด

ของตนเองเพื่อที่จะบอกว่าเราใคร และต้องการสิ่งใด คำอธิบายที่มนุษย์บอกต่อ ผลิตภัณฑ์ปรับปรุงแก้ไข ล้วนเต็มไปด้วยการต่อสู้ทางภาษาของการสร้างความหมายที่ไม่รู้จบ และเป็นสิ่งที่ยังไม่เสร็จ (work in progress) ความหมายหรือคำอธิบายที่ถูกย้ำ ถูกอ้าง ถูกกล่าว ล้วนผสมปนเปกัน จนยากจะแยกแยะความรู้อันไหนเป็นจริงกว่ากัน นอกจากนี้ภาษายังมีความสัมพันธ์กับรูปแบบชีวิต (life style) (นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ, 2545: 80)

ในสังคมไทยชายรักร่วมเพศได้บัญญัติคำศัพท์ขึ้นมาอย่างหลากหลายเพื่อใช้สื่อความหมายระหว่างชายรักร่วมเพศ ในระหว่าง พ.ศ. 2543-2548 เกิดสารคดีประเภทพจนานุกรมจำนวน 2 เล่ม คือ **กะเทยานุกรม** ผู้เขียนคือ “เต็มที” (นามแฝง) และ **พจนานุกรมลับเกย์และเลสเบี้ยน** ผู้เขียนคือนพพร สุวรรณพานิช พจนานุกรมทั้งสองเล่มเป็นการรวบรวมคำศัพท์ชายรักร่วมเพศ

นอกจากนี้คำศัพท์ชายรักร่วมเพศในรูปแบบพจนานุกรมยังมีการรวบรวมไว้ในสารคดีชายรักร่วมเพศประเภทอื่น เช่น **ชีวประวัติชายรักร่วมเพศ** **อัตชีวประวัติชายรักร่วมเพศ** คู่มือแนะนำเที่ยวชายรักร่วมเพศ คู่มือการใช้ชีวิตชายรักร่วมเพศ ส่วนใหญ่จะมีคำศัพท์รวบรวมไว้ในตอนท้ายของแต่ละเล่มโดยจะเรียกชื่อหัวข้อแตกต่างกันออกไป เช่น พจนานุกรมลับเกย์ไทย คำศัพท์ตุ๊ด พจนานุกรมเกย์ไทย เป็นต้น แต่ละชื่อล้วนมีความหมายที่จะตอกย้ำในการเป็นชายรักร่วมเพศในสังคมให้มากยิ่งขึ้นโดยใช้คำว่า กะเทย ตุ๊ด เกย์ ดังชื่อในหัวข้อการรวบรวมคำศัพท์ชายรักร่วมเพศ

งานประเภทพจนานุกรมมีจำนวน 2 เล่ม และงานดังกล่าวได้แสดงนัยของการสร้างอัตลักษณ์ชายรักร่วมเพศผ่านภาษา ดังต่อไปนี้

1. **กะเทยานุกรม** โดย เต็มที (นามแฝง) เป็นพจนานุกรมชายรักร่วมเพศที่รวบรวมคำศัพท์ชนิดของคำ คำแปล ตัวอย่างการใช้จากสังคมชายรักร่วมเพศโดยแบ่งหมวดหมู่พจนานุกรมตามพยัญชนะ 44 ตัวของไทย โดยเรียง ก - ฮ จำนวนคำศัพท์ 156 คำ แต่จะไม่มีคำศัพท์ชายรักร่วมเพศครบทุกพยัญชนะ วิธีการนำเสนอมีการอธิบายคำศัพท์และหน้าที่ในประโยค รวมทั้งให้ตัวอย่างดังนี้ คำส่วนใหญ่จะสื่อเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ เช่น

ลั่นทม หมายถึง (กริยา) การป่าวประกาศให้เพื่อนๆ รับรู้ และเกิดความอิจฉาหลังจากตัวเองไปมีเพศสัมพันธ์มา

ตัวอย่างการใช้: เมื่อคืนน้องหนึ่งชวนฉันไปลั่นทม อ๊ย! ...สุดยอดเลยล่ะแก

ฮอลล์ หมายถึง (กริยา) การแบ่งสามีกันใช้

ตัวอย่างการใช้: อะไรนะ แกอยากขอฮอลล์สามีนี้อย่างงั้นหรืออะ...อีโง่ นี่มัน
เมียฉันโว้ย

2. พจนานุกรมฉบับเกย์และเลสเบียน โดย นพพร สุวรรณพานิช เป็นพจนานุกรมสอง
ภาษา คือ รวบรวมภาษาชายรักร่วมเพศและภาษาหญิงรักร่วมเพศ ผู้เขียนได้อธิบายประวัติความ
เป็นมาของชายรักร่วมเพศในสังคมไทยในอดีตและปัจจุบันอย่างละเอียด แต่เน้นการอธิบายประวัติ
ความเป็นมาชายรักร่วมเพศมากกว่าของหญิงรักร่วมเพศทั้งที่ผู้เขียนบอกว่าเป็นพจนานุกรมเกย์
และเลสเบียน เป็นพจนานุกรมสองภาษา และ เป็นการรวบรวมคำศัพท์ชายรักร่วมเพศ-หญิงรักร่วม
เพศ ในภาษาอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา และอินเดีย โดยแบ่งเป็นสองส่วน
คือ

2.1 รวบรวมคำศัพท์ชายรักร่วมเพศและหญิงรักร่วมเพศในภาษาไทยตั้งแต่พญชนะ
ก-ฮ แปลเป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษและภาษาไทย

พจนานุกรมเกย์และเลสเบียน ได้รวบรวมคำศัพท์ของชายรักร่วมเพศและหญิงรักร่วม
เพศที่เป็นทางการมีครบทุกหมวดตั้งแต่ ก – ฮ โดยจะมีความหมายภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
ของคำศัพท์ เช่น

กะเทย หมายถึง Fox lady (ผู้หญิงเจ้าเสน่ห์)

กะเทย หมายถึง Capon แปลตรงตัวว่า ไก่ที่ถูกจับตอน เพื่อให้มีเนื้อนุ่ม

กะเทย หมายถึง Fancy –pants โฮโม (ผู้ทำหน้าที่ผู้หญิง)

กะเทย หมายถึง Haricot ทั้งนี้เพราะ haricot bean ถั่วสีขาว คล้ายกับ queen

กะเทย หมายถึง King Lear ถั่วชื้อบละครของเชกสเปียร์

กะเทย หมายถึง Kingly แปลตรงตัวว่า คนที่พิกลเกี่ยวกับเรื่องเพศ

กะเทย หมายถึง Lavender, lavender boy คือผู้ทำหน้าที่ผู้หญิง แปลตรงตัวว่า ดอก
ลาเวนเดอร์สีน้ำเงินม่วงกลิ่นหอม, เด็กผู้ชายดอกลาเวนเดอร์ ทั้งนี้เพราะลาเวนเดอร์ถือว่าเป็นสีของ
เกย์ แต่ไทยมักเปรียบเป็นสีม่วง

กะเทย หมายถึง Oscar เพราะเกี่ยวข้องกับนักประพันธ์ Oscar Wilde (1894-1900) นักเขียนชาวไอร์แลนด์ซึ่งถูกจำคุกให้ทำงานหนักสองปีและตกอยู่ในกลุ่มกะเทย

กะเทย หมายถึง Raisin เข้าใจว่ามาจากภาษาฝรั่งเศส raisin ลิปสดิก เพราะกะเทยชอบทาลิปสดิก

กะเทย หมายถึง Rimadona เลียนเสียงคำว่า prima – donna ผู้หญิงหากินชั้นสูง โดยยืดคำว่า ream ด้วย รวมกันแล้วมีความหมายว่าผู้อดตัวดำ

กะเทย หมายถึง Secko ผู้ที่ชอบรังแกเด็กในเรื่องเพศ

กะเทย หมายถึง Shim หมายถึงผู้ทำหน้าที่ผู้หญิง มาจาก she – him เมื่อพูดเร็วๆ

กะเทย หมายถึง Will ไอ้ตัว

กะเทยแก่ หมายถึง Gonsel

กะเทยครั้งแรก หมายถึง Debut

กะเทยทำหน้าที่ผู้ชาย หมายถึง Husband แมงดา, ผัวเกย์

กะเทยแท้ๆ หมายถึง Greek by injection กะเทย

กะเทยผิดเพศ หมายถึง Wrong-genderness

กระเทียม หมายถึง off – color กะเทย แปลตรงตัวว่า สีแปลก, ผู้ชาย

เทียม, ประตูล้าง

กะเทยแบบตั้งรับ หมายถึง She-man กะเทยหมายถึง ผู้ทำหน้าที่ผู้หญิง, ควิน, สีม่วง, เกย์, สีลาเวนเดอร์

กะเทยวัยเด็ก หมายถึง your mother เกย์แก่

กะเทยชาย หมายถึง Seafood เป็นแสลงของลูกเรือ Want some Seafood, eh? = เอากะเทยชายไหม?

กะเทยทำหน้าที่เป็นฝ่ายรับ หมายถึง Mary ควิน, บ๊อบ

จากตัวอย่างคำศัพท์ชายรักร่วมเพศที่ นพพร สุวรรณพานิช ได้อธิบายโดยการตั้งคำศัพท์เป็นเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศเป็นภาษาไทย แต่นำเสนอคำแปลที่เป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย ที่หลากหลายจนทำให้สับสนในความหมายเพราะคำศัพท์บางคำไม่มีคำแปลภาษาไทย จึงใช้คำแปลทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

2.2 รวบรวมคำศัพท์ชายรักร่วมเพศและหญิงรักร่วมเพศในภาษาอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา อินเดีย และแปลความหมายเป็นภาษาไทย

พจนานุกรมเกย์และเลสเบียนในส่วนที่สอง จะเป็นคำศัพท์หมวดภาษาต่างประเทศ โดยมีการรวบรวมศัพท์ชายรักร่วมเพศ และหญิงรักร่วมเพศจากต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษ อเมริกัน ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา และอินเดีย โดยมีทุกหมวดตั้งแต่ A-Z เช่น ศัพท์หมวด S

Satchel หมายถึง บั้นท้าย, ประตูล้าง, ก้น, ตูด

Sexual variety หมายถึง ความซ้ำซ้อน, ความหลากหลายทาง

Sad หมายถึง เป็นกะเทย เป็นลักเพศ, นางกอ, แอบจิต, สลัวจิต

Sausage หมายถึง อวัยวะเพศชาย แปลตรงตัวว่า ไส้กรอก, กุนเชียงของผู้ชาย

Sad หมายถึง เป็นกะเทย, เป็นลักเพศ, นางกอ, แอบจิต, สลัวจิต

Seafood หมายถึง กะเทย

Second eye หมายถึง รู้งัน, รูทวาร, รูข้างหลัง, รูข้างกาย, ถ้ามอง, ดูเย้น

จากตัวอย่างอักษรภาษาอังกฤษจะเลือกคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาหนึ่งคำเป็นตัวตั้ง และหาความหมายภาษาไทยที่มีความเกี่ยวข้องกับคำศัพท์ไปอธิบายคำศัพท์เหล่านั้น ทำให้มีความหมายภาษาไทยที่หลากหลาย

ส่วนการรวบรวมคำศัพท์ของชายรักร่วมเพศตามหนังสือสารคดีประเภทอื่นๆที่ไม่ใช่พจนานุกรม มีการแบ่งหมวดหมู่ไว้เช่นกันและอธิบายความหมายตามยุคสมัยของคำศัพท์ที่รวบรวม

นอกจากนี้ในภาษาชายรักร่วมเพศที่อยู่ในหนังสือชายรักร่วมเพศที่ไม่ใช่พจนานุกรมก็จะมีการแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ตามพยัญชนะ ก-ฮ เหมือนกับพจนานุกรมชายรักร่วมเพศ โดยรวบรวมคำศัพท์เพื่อที่จะพยายามอธิบายให้ผู้อ่านชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศเข้าใจลักษณะเฉพาะของสังคมชายรักร่วมเพศ สิ่งเหล่านี้มีการอธิบายในพจนานุกรมและหนังสือที่ไม่ใช่พจนานุกรมในภาษาชายรักร่วมเพศอยู่ตลอดเวลา นับเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมย่อยของชายรักร่วมเพศ เช่น ในกลุ่มของชายรักร่วมเพศ คำว่า กะเทย เกย์ ตู้ด มีความหมายไม่เหมือนกัน

นิธิ เอียวศรีวงศ์ ผู้เขียนเรื่อง ว่าด้วยเพศ ความคิด ตัวตน และอคติทางเพศ ผู้หญิง เกย์ เพศศึกษา และกามารมณ์ (2545: 4) ให้คำอธิบายเกี่ยวกับภาษาชายรักร่วมเพศไว้ว่า คำศัพท์ของชายรักร่วมเพศแบ่งได้เป็นสามหมวดใหญ่คือ

1. ศัพท์ที่แยกประเภทของเกย์ หรือพฤติกรรมหรืออากัปกิริยา
2. ศัพท์ที่บ่งบอกกิริยาส่วนใหญ่เป็นกิริยาในการร่วมเพศ แต่จะมีกิริยาประเภทอื่นอยู่ด้วย
3. ศัพท์ที่บ่งบอกอารมณ์ความรู้สึก

จากการศึกษาพจนานุกรมเฉพาะเรื่องกระเทยานุกรม สามารถอธิบายแยกประเภทของคำเพิ่มเติมจากที่นิตี เอียวศรีวงศ์ กล่าวในบทความ ดังนี้

1. ศัพท์ที่แบ่งแยกประเภทของชายรักร่วมเพศ
2. ศัพท์ที่บ่งบอกกิริยาในการร่วมเพศ
3. ศัพท์ที่บ่งบอกความหมายอวัยวะเพศชาย และเครื่องเพศ
4. ศัพท์ที่บ่งบอกถึงคำชมเชยหรือยกย่อง
5. ศัพท์ที่มีความหมายพฤติกรรมเชิงลบ
6. ศัพท์ที่บ่งบอกความหมายเกี่ยวกับผู้ชายและผู้หญิง
7. ศัพท์ที่เป็นคำกริยาแสดงอากัปกิริยาและพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ
8. ศัพท์ที่เป็นคำนามแสดงลักษณะชายรักร่วมเพศ

ศัพทดังกล่าวที่ปรากฏในกระเทยานุกรมมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ศัพท์ที่แบ่งแยกประเภทของชายรักร่วมเพศ กระเทยานุกรมได้แยกแยะความหมายของรักร่วมเพศได้ถึง 25 คำ ดังนี้

1. เกย์ (Gay) = สนุกสนาน, ร่าเริง, เบิกบาน และคำว่าเกย์ถูกนำมาใช้เรียกพวกรักร่วมเพศ (homosexual) เนื่องจากลักษณะของชายรักร่วมเพศมักมีการแสดงออกที่สนุกสนาน ร่าเริง แต่งตัวด้วยสีฉูดฉาด สันนิษฐานว่าเข้ามาในประเทศไทยในช่วงหลัง พ.ศ. 2500 จากการที่มีกลุ่มชายรักร่วมเพศ ของไทยไปเรียนต่อในต่างประเทศและคิดคำศัพท์มาใช้ และได้เผยแพร่จนกลายเป็นคำทับศัพท์ในภาษาไทย

2. เกย์คิง = คนที่มีรสนิยมทางเพศในเพศเดียวกัน ในรูปแบบเป็นชายหรือฝ่ายรุก

3. เกย์ควีน = คนที่มีรสนิยมทางเพศในเพศเดียวกัน ในรูปแบบเป็นฝ่ายหญิงหรือฝ่ายรับ

4. เกย์คิง = คนที่มีรสนิยมทางเพศในเพศเดียวกันทั้งในรูปแบบเป็นฝ่ายชายและหญิงที่มีทั้งรุกและรับ และในปัจจุบันนำคำว่า Both หมายถึง ทั้งคู่มาใช้แทนสันนิษฐานว่า Both เป็นศัพท์ที่ใช้ในกลุ่ม ชายรักร่วมเพศ ชาวต่างชาติโดย Both เข้ามาในประเทศไทยจากการเล่น Chat เนื่องจากในยุคแรกของกระแสดอทคอมไทย โปรแกรม Chat ได้เกิดก่อน Pitch และ ICQ โดยห้อง Chat ที่โด่งดังจะอยู่เว็บ www.gay.com โดยแบ่งเป็นห้องแต่ละประเทศ ซึ่งมีห้อง Thailand และมักมีชาวต่างชาติเข้ามาเล่นเพื่อหาคู่ ดังนั้นเป็นไปได้ว่ากลุ่ม ชายรักร่วมเพศ ชาวไทยได้เข้าไปเล่นและนำคำว่า Both มาเผยแพร่ใช้ใน Pitch และออกมาใช้เป็นศัพท์พูดทั่วไป (เดิมที , 2546)

5. กระเทียม = กะเทย สันนิษฐานว่าเป็นศัพท์ที่แปลงมาให้สุภาพกว่ากะเทย และดูดลกขบขันแต่ยังคงลักษณะความหมายเดิมไว้

6. ไบ = ชายที่สามารถร่วมเพศได้ทั้งหญิงและชาย

7. ไบรุก = ชายที่สามารถร่วมเพศได้ทั้งหญิงและชายโดยมีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุกทั้งหญิงและชาย

8. ไบรับ = ชายที่สามารถร่วมเพศได้ทั้งหญิงและชายโดยมีบทบาททางเป็นฝ่ายรุกกับผู้หญิง แต่มีบทบาททางเพศกับผู้ชายเป็นฝ่ายรับ

9. ไบไบท์ = ชายที่สามารถร่วมเพศได้ทั้งหญิงและชายโดยมีบทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุกสำหรับฝ่ายหญิงแต่ในฝ่ายชายมีบทบาททางเพศ ทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ แล้วแต่สถานการณ์

10. สาวเลียบ = ชายที่มีการแสดงออกเป็นหญิง แต่บทบาททางเพศเป็นฝ่ายรุก คือ เกย์สาวที่มีการเลียบมากกว่าการถูกเลียบสาเหตุเพราะเป็นเกย์คิง แต่เป็นเกย์คิงที่สาวแตก

11. ชะมด = กะเทย, เกย์, ตุ๊ด

12. สะเท็นน้ำสะเท็นบก = ไบเซ็กซ์ชวล

13. นางกอ, น้องเตย = กะเทย เกย์

14. แอบจิต = เกย์ไม่แสดงออก
15. สลักจิต = เกย์ที่แสดงออกบางครั้ง
16. สว่างจิต = เกย์ที่แสดงออกตลอดเวลา
17. หม่อม = เกย์สูงศักดิ์
18. แบกแดด, ดับเป็ด = กะเทยบ้านๆ คำๆ คล้าๆ
19. คาวนิล = เกย์คำคล้าแต่ผิวเนียน
20. นนนี่ = เกย์ที่มีแผนหวังเกาะคนอื่นกิน
21. แต้ว = เกย์ที่แสดงออกมากแต่ว่างมาคเป็นนางเอก
22. ตู้ค, ตู้คคู่ = เกย์ไม่แสดงออกแต่ว่างมาคเป็นพระเอก
23. เจ้หัก = เกย์อีสานที่มีจุมูกหัก
24. เทวดา = เกย์รวยมีเงินเยอะเลี้ยงผู้ชาย
25. โอลด์ = เกย์แก่

2. ศัพท์ที่บ่งบอกกิริยาในการร่วมเพศ กระเทยानุกรมแสดงคำศัพท์ที่บ่งบอกกิริยาในการร่วมเพศ 33 คำ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. เก็บสบู่, สบู่ตก = ทำทางการร่วมเพศในลักษณะ โก้ง โคง
 2. ไก่อสามอย่าง = การร่วมเพศสามทางคือ ปาก ช่องคลอด และทางทวารหนัก
 3. ข้าวต้มกลางวัน = การมีเพศสัมพันธ์ในตอนกลางวัน
 4. ข้าวต้มกลางคืน = การมีเพศสัมพันธ์ในตอนกลางคืน
 5. คั่น = อาการอยากมีเพศสัมพันธ์
 6. ทำแท้ง หรือควักกะปิ = การใช้นิ้วมือแหย่เข้าไปในทางทวารหนักเพื่อทำความสะอาดก่อนการร่วมเพศ และ ถั่วดำ, โด๊ะ, โด๊ะ, ฉิ่งฉับ, ตู๋ย = การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก
 7. แชนวิช = การมีเพศสัมพันธ์พร้อมกันสามคน
 8. คำแดง, ต้อง, ตู๊ๆ = สำเร็จความใคร่ด้วยมือ
 9. ตะเภาแก้วตะเภาทอง พระเพื่อนพระแพง = การมีเพศสัมพันธ์แบบหมู่
 10. ดีฉิ่ง, ดีฉาบ = การมีเพศสัมพันธ์ของเกย์ควีนกับเกย์ควีน
 11. ฟันดาบ = การมีเพศสัมพันธ์ของเกย์คิงกับเกย์คิง
 12. รับประทานคุดน้ำหวาน = การมีเพศสัมพันธ์แบบเต็มท่ทั้งจูบปาก แลกลิ้น
- ฟันต่อฟันตาต่อตาจนมีรอยกัดหรือรอยเขียวคล้ำตามคอ

13. สโม้กกีไบร์, อูมาพร, อมฮอลล์, บั๊วบ, ถวายบั๊ว, เล่นบาส, เลี้ยงบาส = การทำรักด้วยปาก หรือ Oral Sex

14. นั่งเทียน = การนั่งลงไปบนอวัยวะเพศชาย

15. น้ำต๋อง = น้ำอสุจิ

16. บั๊วฉวัดเฉวียง = กระเทยที่ทำ Oral Sex ได้แบบฉวัดเฉวียง

17. บั๊วเผื่อน = กระเทยที่ทำ Oral Sex ไปแบบให้ผ่านไปที่

18. บั๊วเรียบ = กระเทยที่ทำ Oral Sex ได้แบบเรียบร้อย ไม่ตื้นตื้น

19. บั๊ว – ไม่เย – ซอง

20. ไม่บั๊ว – เย – ซอง

21. บั๊ว – เย – ซอง

22. บั๊ว – เย – ไม่ซอง

บ่งบอกถึงกิจกรรมทางเพศว่าทำอะไรบ้าง

23. บั๊วสวรรค์ = กระเทยทำ Oral Sex ได้อย่างเด็ดสะระตี่เหมือนผีมาจาก

สวรรค์

24. กระชากไส้ = การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่อวัยวะเพศใหญ่มากๆ

25. ไปสนามหลวง = สำเร็จความใคร่ด้วยมือ

26. ผัดไทย หรือข้างขึ้นข้างแรม = การปลัดเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับในการมี

เพศสัมพันธ์

27. แหกทุเรียน = การเปิดประตูหลังตอนมีเพศสัมพันธ์

28. โอเย่, เย่ = การมีเพศสัมพันธ์

29. ฟิน = การสำเร็จความใคร่

30. ฟ้อนเทียน = นั่งข่มอวัยวะเพศ

31. ซิมาโลชั่น = อาการอยากมีเพศสัมพันธ์

32. ล้างตู้เย็น = การใช้ลิ้นทำความสะอาดประตูหลังหรือทวาร

33. ตีฆ้องวงใหญ่ = การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคน เช็กซ์หมู่

3. ศัพท์ที่บ่งบอกความหมายอวัยวะเพศชาย และเครื่องเพศ

1. ไม้, หอหมก, เป้า

2. เก

3. แหนม

4. ไส้กรอก

อวัยวะเพศผู้ชาย

5. มะเขือ
 6. เงาะ = อ้นทะ
 7. มาม่า สาหร่าย = ขนเพชร
 8. ไข่ต้ม
 9. ไข่พะโล้
 10. ไข่เยี่ยวม้า
- อวัยวะเพศชายสีต่างๆ

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มคำศัพท์ชายรักร่วมเพศอื่นๆ ดังนี้

4. ศัพท์ที่บ่งบอกถึงคำชมเชยหรือยกย่อง

1. เก๋ไก๋สไลเดอร์
2. เริดหรูอุณวัน กีบเกี้ยวเร้า
3. กีบเกี้ยวเลวังก้า เก๋ก๊วต เก๋เปรี้ยวเยี่ยวราด
4. คาราส่า = แต่งตัวดูดี
5. โมเดส = มั่นใจมาก
6. เยลเลอร์ = เรื่องมาก
7. หญิงงาม = สวย ชมตัวเอง
8. อลัง = ยิ่งใหญ่ดูดีมาก
9. ฉ่ำโป๊ะ = หน้าขาวมาก
10. ช่างกล้า, ช่างมัน = มั่นใจ
11. แคม, งาม, ไข่แดง, ดาวล้อมเดือน = ดูดีมากในที่นี้หมายถึงผู้ชายหน้าตาดี
12. กีบปี่ = อร่อยน่ากิน
13. สะเมนแตน = เริด
14. จ๊าบตั้ง = สวยแบบดูฉลาดบาดตา

5. ศัพท์ที่มีความหมายพฤติกรรมเชิงลบ

1. ซี = กะเทยเรื่องมาก
2. งมฉาย = ทำตัวไร้สติ
3. อีบางระจัน = ใจเฝ้าไม่รู้เรื่อง

4. ผีสามบาท = ชอบมั่ว
5. จะปี่จะอั้น = ไม่มีความคิดเห็นของตนเอง
6. สเติบ = ทำตัวไม่ถูกกาละเทศะ
7. โลบ้ง = ทำตัวไม่ดีบ้าง บอๆ
8. ลำแดง = ทำตัวแปลกประหลาด
9. อิบรู = พูดยาไม่รู้เรื่อง
10. สะเบ๋ยเฮ้ย = ทำตัวน่ากลัวจนไม่อยากจะอยู่ใกล้
11. จันอับ = จัญไร + อับปรี
12. แกวค = ควาย+แรด
13. น่อยหลุด = กิริยาแบบต่ำ
14. เผา = นินทาผู้อื่น
15. ชูตู่ = ชันต่ำ
16. สะตอ = ตอแหล
17. ชุงแหล = โกหกเก่ง
18. ช้างลาก = คำคำที่เจ็บปวดมักเป็น คำสรวลของประ โยค
19. เฒ่า = แก่ใกล้ตาย
20. ป้วง = บ้าบอคอแตก
21. ดอก = ดอกทอง
22. มโนรมย์ = พุดเพื่อเจ้อ
23. โหลกลา = คำด้อยด้อยคำมาจาก คำว่า กะโหลก+กะลา
24. เรียม = กระแต
25. เจ้นเจ้อ = คำหนี
26. สตรอเบอรี่หน้าเหงือก = กะเทยเด็กไม่สวยแต่นิสัยตอแหล
27. สวังเต้ง = วิชาวิยเกินธรรมชาติ
28. แอ๊ะ แอ๊ะ แอ๊ะ = ตอแหลมาก
29. แหนบ = ไร้สาระ

6. ศัพท์ที่บ่งบอกความหมายเกี่ยวกับผู้ชายและผู้หญิง

6.1 คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับผู้ชาย

1. ง่าม = ผู้ชายหน้าตาดี ถูกใจมาก
2. ประคิษฐ์ = ผู้ชายหล่อเกินความจำเป็น
3. แคมรี = ผู้ชายหล่อมากๆ รวยมาก
4. เจือก, หน้าเจือก เหงือกพะยูน = ผู้ชายหน้าตาแย่มาก
5. ชง, ภูชงค์ = ผู้ชาย

6.2 คำศัพท์ที่มีความหมายเกี่ยวกับผู้หญิง

1. ชะนี = ผู้หญิง
2. ชบา = ผู้หญิงแท้ๆ ทำงานกลางคืน

7. ศัพท์ที่แสดงอากัปกิริยาและพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

1. กระรอก = การให้ทำผู้ชายของกะเทย
2. กันซี่ = อาการหว่งผู้ชาย
3. เก็กชง = แสร้งแสดงออกทางร่างกายให้คนอื่นเข้าใจว่าคนเป็นชายแท้ๆ
4. น้อราษฎร = การแอบให้ทำผู้ชาย
5. น้ามก = แสดงออกถึงความร่าเริงแจ่มใส
6. แซ่ม = สอดรู้สอดเห็นเล็กน้อย
7. แซ่มหลวง = สอดรู้สอดเห็นอย่างมาก
8. ชอง = จ่ายเงินเลี้ยงผู้ชาย
9. ชองจู = เลี้ยงผู้ชายจนเกินฐานะ
10. ซ่า = อาการเซ็ง
11. เซ็ง = กะเทยชักชวนไปจับผู้ชาย
12. เดี่ยวโบก = อาการโบกหลังมือเพื่อจะคบ
13. ตะนอย = การแตะโลมผู้ชายแบบเจ็บๆ คันๆ
14. ตั่งหม้อ = แย่งผู้ชายคนอื่น
15. ตั่งเตา = ตั่งวงนินทาผู้อื่น
16. แม่ครัวใหญ่ = ผู้เริ่มการนินทา
17. เผา = นินทาผู้อื่น

18. ไหม้ = นิินทาไม่เป็นผล
19. ตาแจ้ง = บอกอย่างชัดเจน
20. เปรี๊ยะ = ออกไปสนุกสนาน
21. มิสเปรุ = ทุ่มเทเลียงผู้ชาย
22. เมขลา = โปรยเสน่ห้ให้กับชายหน้าตาเหี้ยมๆ คล้ายกับเมขลา ล่อราวมสุร
23. โมเดส = มั่นใจ
24. ลั่นทม = บอกกล่าวให้คนอื่นทราบวาตนเองยังไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมา
25. ลูกนายนก = ซื่อผู้ชายที่ไม่น่าไว้วางใจมานานอนค้ำที่บ้าน
26. ลูกสาวกำนัน = กะเทยนิสัยแก่นแก้ว
27. ส่งข้าวห่อ = เดินทางไปหาแฟนระยะไกลๆ
28. สะว่าน = ทำตัวให้เป็นจุดเด่น
29. หิวก็ = ต้องการผู้ชาย
30. หนีบโຈ้ = รักนวลสงวนตัวแบบชั่วคราว
31. ออกรอบ = ออกล่าผู้ชาย
32. แอ้ว = จีบผู้ชาย
33. จุดพลุ = การแสดงพฤติกรรมบางอย่างเพื่อเรียกร้องความสนใจจากบุคคลรอบข้าง

8. ศัพท์ที่เป็นคำนามแสดงลักษณะชายรักร่วมเพศ

1. กล้าปี้ค = กะเทยพูดมากโดยไม่ดูทิศทาง
2. กุ้งนาง = กะเทยทำตัวให้อ่อนแอ่นคล้ายผู้หญิง
3. แอ๊บนี้ = กะเทยแสดงท่าที่เป็นผู้หญิง

จะเห็นได้ว่าการสร้างศัพท์ของชายรักร่วมเพศมีการแยกราชละเอียด ซึ่งเป็นประเด็นที่คนกลุ่มนี้น่าสนใจ เช่น ความสวยและการทำศัลยกรรมเป็นสิ่งที่คนกลุ่มนี้ให้ความสนใจถึงขนาดสร้างเป็นศัพท์เพื่อแยกแยะความแตกต่าง ดังตัวอย่าง

1. สวยปัง = ดูดี หรือสวยโดยกำเนิด
2. สวยตุ้ม = ไปทำศัลยกรรมแล้วดูดี
3. เก๋กูด = ชมพวกที่แต่งตัวดูดี

4. แคม = หล่อ ดูดี

ตัวอย่างจากคำที่ยกมาล้วนเป็นคำศัพท์ที่สื่อความหมายว่า ดูดี สวย หล่อ ที่แตกต่างกันไปแล้วแต่ลักษณะ ส่วนคำศัพท์ที่สื่อความหมายว่าไม่สวย ดูไม่ดี ขี้เหร่ ก็มีใช้ดังคำต่อไปนี้ เช่น

1. เจ้หัก = เกย์มุกหัก หรือเกย์ไม่มีตั้ง
2. แบกแดด = เกย์หน้าตาเถื่อน หน้าตาไม่ดี
3. พะโล้ = พวกตัวอ้วนใหญ่
4. เจือก = เกย์ไม่สวย

อีกตัวอย่างคือการแยกคำศัพท์ประเภทของคนที่แปลงเพศ สำหรับชายรักร่วมเพศที่ถูกผ่าตัดแปลงเพศ (ที่เรียกว่า “เจาะ”) และสวยเหมือนผู้หญิง (แต่ไม่ใช่ตุ๊ด) มีคำศัพท์ที่ใช้เรียกในสังคมชายรักร่วมเพศ ดังต่อไปนี้

1. นางฟ้า 2. สาวประเภทสอง 3. ดอกไม้พลาสติก 4. นางฟ้าจำแลง 5. เซลามูน 6. สาวดาวเทียม	}	ชายรักร่วมเพศที่ผ่าตัดแปลงเพศแล้วโดยมีหน้าอก
และอวัยวะเพศเป็นผู้หญิง |
|--|---|---|

จะเห็นได้ว่ากลุ่มรักร่วมเพศมีการให้ความสำคัญและแยกรายละเอียดของภาษาในบางประเด็นที่คนกลุ่มนี้ให้ความสนใจ เช่น การแยกประเภทคนรักร่วมเพศ ลักษณะของการร่วมเพศ ซึ่งมีความละเอียดต่างกับภาษาของสังคมรักต่างเพศ สังคมรักต่างเพศอาจไม่เห็นความจำเป็นต้องแยกแยะละเอียดเช่นนี้ การที่สังคมรักต่างเพศอาจไม่สามารถเข้าใจภาษาเหล่านี้ได้เพราะความไม่เข้าใจในวัฒนธรรมของชายรักร่วมเพศ ในกรณีของภาษาที่แตกต่างกันเช่นนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงอัตลักษณ์ที่ชัดเจนของกลุ่มรักร่วมเพศว่าเป็นกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะประเด็น คือ เรื่องเพศ ลักษณะการสร้างภาษานั้นการสร้างความคิด สนุกสนานในการสนทนาเฉพาะในกลุ่มของตน

ภาษาชายรักร่วมเพศเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ชายรักร่วมเพศได้บัญญัติคำศัพท์เฉพาะขึ้นมาเพื่อใช้สื่อสารความหมายต่อกัน เป็นการสร้างพื้นที่ทางสังคม และอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศที่ได้แยกส่วนออกจากสังคมรักต่างเพศ กลุ่มชายรักร่วมเพศแต่ละกลุ่มมักจะกำหนดคำศัพท์ขึ้นมาใช้และเป็นที่เข้าใจกันในหมู่สมาชิกเพื่อเป็นการยืนยันพื้นที่ทางสังคมและบ่งบอกว่าชายรักร่วมเพศมีวัฒนธรรมทางด้านภาษาเพราะภาษาแสดงถึงควมมีอัตลักษณ์

ภาษาชายรักร่วมเพศได้เผยแพร่ไปในสังคมของกลุ่มคนผ่านการปฏิสังสรรค์และผ่านสื่อต่างๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้ภาษาชายรักร่วมเพศกระจายกว้างไปสู่สังคมชายรักร่วมเพศ นับเป็นการสร้างอำนาจและพื้นที่ทางสังคม

นอกจากสารคดีที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยยังพบสารคดีชายรักร่วมเพศที่นำเสนอในรูปแบบปกิณกะอีก 1 เรื่องซึ่งเป็นสารคดีที่เสนอแนวคิดไว้อย่างหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศโดยผู้เขียนได้หยิบยกเรื่องราวชายรักร่วมเพศมาอธิบาย เพื่อรักษาสติความเป็นชายรักร่วมเพศเช่นเดียวกับรักต่างเพศในสังคมทั่วไป

หนังสือเรื่อง **ใช่แล้วครับผมเป็นเกย์ gray** ผู้เขียน วิทยา แสงอรุณ ได้รวบรวมบทความจากรวมบทความคอลัมน์ Metro Life (ส.ค. 47 - มี.ค. 48) ในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับวันเสาร์ โดยแบ่งหัวข้อที่หลากหลายที่เกี่ยวข้องในสังคมรักต่างเพศและสังคมชายรักร่วมเพศ ซึ่งมี

เนื้อหาโดยละเอียดดังนี้

1. การเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศขั้นแรก กล่าวคือต้องสามารถยอมรับได้ว่าตนเองคือชายรักร่วมเพศ ดังข้อความที่ว่า (วิทยา แสงอรุณ, 2547: 148)

ผมเคยเป็นเกย์ที่ไม่ชอบกะเทยและจะย้ำเสมอว่าเกย์กับกะเทยไม่เหมือนกัน ผมไม่ชอบคนที่แสดงออกอาการคั่งคั่ง ผมคิดว่าพวกเขาอ่อนแอ และในตอนนั้น หากใครมาเรียกผมว่า กะเทย ไอ้คู้ด ไอ้เต๊ว ผมจะรู้สึกเดือดร้อน และโกรธมาก เพราะผมไม่ได้เป็นอย่างนั้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปผมเพิ่งรู้ว่าผมต่อต้านความรู้สึกตัวผมเอง เราต่อต้านความแตกต่างในมนุษย์และเราก็ก้าวกับการยอมรับความจริงเพราะเราไม่อยากจะแตกต่างจากบุคคลอื่นในสังคม

ชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยตนเองเกิดจากสภาพจิตใจที่มีความกลัวการถูกปฏิเสธจากสังคมรอบข้างเพราะกลัวว่าจะถูกมองว่าไม่เหมือนกับบุคคลรอบข้าง ดังนั้นการเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้สังคมรักต่างเพศรับรู้จึงเป็นการลดความเครียดในจิตใจและสามารถใช้ชีวิตในรูปแบบที่เป็นชายรักร่วมเพศโดยที่ไม่ต้องกังวลในใจว่าจะมีใครรับรู้ถึงความเป็นชายรักร่วมเพศ

2. สาเหตุที่ชายรักร่วมเพศจะต้องแต่งงานกับผู้หญิง (วิทยา แสงอรุณ, 2547: 115)

เหตุผลที่ชายรักร่วมเพศแต่งงานก็คือแต่งเพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ยิ่งกรณีลูกชายคนเดียวก็น่าเห็นใจ แต่ชายรักร่วมเพศกลับมองการบอกพ่อแม่ว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ เป็นการทำให้พ่อแม่ผิดหวัง

ผู้เขียนจะเน้นเรื่องของการเปิดเผยตัวของชายรักร่วมเพศ การแต่งงานไม่ใช่เป็นการตอบแทนบุญคุณพ่อแม่เพราะหากแต่งไปชีวิตครอบครัวมีโอกาสล่มสลาย เพราะตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ ควรที่จะเปิดเผยต่อพ่อแม่ว่าตนเองไม่สามารถแต่งงานได้และตอบแทนพ่อแม่ด้วยการเป็นคนดีหรือวิธีอื่นๆ

3. สาเหตุที่ชายรักร่วมเพศแสวงหาเพื่อนรักร่วมเพศ (วิทยา แสงอรุณ, 2547: 115)

คนเป็นชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่มิมีเพื่อนแน่นอน แต่เพื่อนไม่ได้เป็นชายรักร่วมเพศ พอเราเปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศออกไปจะเริ่มโหยหาอยากมีเพื่อนชายรักร่วมเพศ แม้เพื่อนชายรักต่างเพศจะเป็นผู้รับฟังที่ดีแต่ก็มีหลายอย่างที่เพื่อนที่ไม่ใช่ชายรักร่วมเพศไม่เข้าใจ การคบหาเพื่อนชายรักร่วมเพศหลังจากที่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศจะทำให้ชายรักร่วมเพศมีความสุขในชีวิตมากยิ่งขึ้น

4. ความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยที่เรียกว่า “ควั่นคั่นเดียว” (วิทยา แสงอรุณ, 2547: 186)

คว่นคินเดียวช่วยลดความปรารถนาจากพลังขับเคลื่อนทางเพศ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า มนุษย์เพศชายรวมทั้งมนุษย์เกย์บางคนมักต้องการเพื่อนร่วมกิจกรรมทางเพศ โดยเฉพาะเพื่อนคว่นคินเดียวคือเพื่อนร่วมทางที่ไร้ข้อผูกพันใดๆ

จากตัวอย่างผู้เขียนอธิบายเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากพลังขับเคลื่อนทางเพศทั่วไปของมนุษย์ที่เกิดทั้งชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ โดยเฉพาะสังคมชายรักร่วมเพศต้องการเพื่อนแบบ “คว่นคินเดียว” คือ เพื่อนที่แสวงหาความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์ข้ามคินแบบไร้ข้อผูกมัด เหมาะกับชายรักร่วมเพศที่ยังไม่พร้อมกับการมีแฟน หรือเรียกว่า พวกรักสนุก มักเป็นที่นิยมในสังคมชายรักร่วมเพศ จนบางคนมีการพัฒนาไปสู่การเป็นคู่ขา และในที่สุดอาจเป็นคนรัก แต่ส่วนใหญ่การมีเพศสัมพันธ์แบบคินเดียวจะไม่มีการพัฒนาความสัมพันธ์ไปมากกว่าเรื่องเพศ หากชายรักร่วมเพศมีพฤติกรรมหาความสุขแบบนี้บ่อยๆ อาจเกิดการติดนิสัยที่จะต้องเปลี่ยนคู่นอนตลอดเวลา

5. การวิพากษ์วิจารณ์การสร้างภาพลักษณ์ชายรักร่วมเพศที่คลาดเคลื่อนไปเป็นจุดขายสินค้า (วิทยา แสงอรุณ, 2547: 115)

โฆษณาที่น่าพฤติกรรมชายรักร่วมเพศไปเป็นจุดดึงดูดความสนใจของผู้ชมรายการโฆษณาต่างๆ เช่น โฆษณาห้างแว่นที่อปเจริญที่นำลักษณะกะเทยอับลักษณ์มาเป็นจุดขายสินค้า หลังจากนั้น หนู่มในโฆษณาโทรศัพท์ I – Mobile ที่เดินทำช่วยวนเมื่อได้ยินเสียงเพลง I will Survive จนเพื่อนผู้หญิงอับอาย และของ M – Shop เด็กดูจกนมอยู่ แล้วมองหน้าออกผู้หญิงสารพัดแบบ ทำเสียงจ๊วบๆ แล้วหันหน้ามาเจอหน้าอกใหญ่มหัพารของกะเทยคนหนึ่ง เด็กทำหน้าแหะ อ้วกใส่ ร้องจ๊าก

ผู้เขียนวิจารณ์โฆษณาดังกล่าวว่าเป็นการนำเสนอภาพของชายรักร่วมเพศในลักษณะของเกย์ และกะเทยที่บ้าเซ็กซ์ ทำให้ชายรักร่วมเพศกลายเป็นตัวตลกของสังคม หรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม แสดงให้เห็นว่าสังคมรักต่างเพศไม่เข้าใจชายรักร่วมเพศ และได้สร้างภาพของชายรักร่วมเพศที่มีลักษณะเข้าแบบ (Stereotype) เพื่อเป็นจุดขาย ซึ่งเป็นการเหยียดหยามความเป็นมนุษย์

สารคดีปกิณกะเรื่อง ไข่แล้วครับผมเป็นเกย์ gray นี้มุ่งเน้นเรื่องของการแสดงทัศนคติต่อสังคมรักต่างเพศและสังคมชายรักร่วมเพศที่ผู้เขียนประสบ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ

รู้มาจากกลุ่มเพื่อน เป็นการบอกเล่าวิถีการใช้ชีวิตให้มีความสุขหากยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตน รวมทั้งการปรับทัศนคติให้ชายรักร่วมเพศเข้าสู่วิถีชีวิตชายรักร่วมเพศ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวล้อมวลชนที่น่าเสนอชายรักร่วมเพศ

สรุปภาพแทนชายรักร่วมเพศในสารคดี พ.ศ. 2544 - 2548

ชายรักร่วมเพศมักจะถูกมองว่าเป็นคนชายขอบเพราะความแตกต่างจากสังคมส่วนใหญ่ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเขาเป็นเพียงชนกลุ่มที่ผิดปกติ จะเห็นได้จากวาทกรรมที่ถูกสร้างขึ้นในประเทศไทย ที่เปลี่ยนแปลงภาพแทนชายรักร่วมเพศ ให้กลายเป็นคนชายขอบ โดยที่รัฐบาลไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการที่สมบูรณ์ส่งผลให้ชายรักร่วมเพศพยายามที่จะหาพื้นที่ของตนในสังคม

โลกของชายรักร่วมเพศเป็นสังคมย่อยส่วนหนึ่งของสังคมไทยโดยมีวัฒนธรรมย่อย ซึ่งมีบรรทัดฐาน ค่านิยม ความเชื่อ และวิถีชีวิตที่เป็นแนวทางให้ชายรักร่วมเพศให้ดำเนินตาม ซึ่งการถ่ายทอดเนื้อหาทางวัฒนธรรมย่อยนั้น ชายรักร่วมเพศจะได้รับข้อมูลและความรู้ในวิถีชีวิตแบบชายรักร่วมเพศเพื่อสร้างอัตลักษณ์

ชายรักร่วมเพศได้รับรู้ และเข้าใจข้อมูลที่ได้รับจากการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงกับชายรักร่วมเพศด้วยกันและสื่อสารมวลชน เช่น บทความ คู่มือแนะนำเที่ยวชายรักร่วมเพศ หนังสือเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ สิ่งเหล่านี้ทำให้รู้ถึงความเคลื่อนไหวของชายรักร่วมเพศในหลากหลายมุมมอง อีกส่วนหนึ่งก็คือการเข้าสู่โลกของชายรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นลักษณะของการเข้าร่วมกิจกรรม และการเข้าสู่สมาคมกับชายรักร่วมเพศบุคคลอื่นในสังคมของชายรักร่วมเพศ เราสามารถสรุปแนวความคิดที่ปรากฏในสารคดีได้ดังต่อไปนี้

1. การหาเหตุผลอธิบายสาเหตุของการเป็นชายรักร่วมเพศ เพื่อจะชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมและแนวโน้มของชายรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากความต้องการของชายรักร่วมเพศแต่เป็นเพราะสาเหตุทางชีววิทยา จิตวิทยา และสังคม

นอกจากนี้ยังมีแนวคิดที่ว่าความเป็นชายรักร่วมเพศไม่ใช่ทางเลือกแต่เป็นโดยกำเนิด โดยอธิบายจากทฤษฎีทางชีววิทยา อาจเกิดจากชายรักร่วมเพศไม่สามารถค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของการเป็นชายรักร่วมเพศเพื่อตอบคำถามว่าความเป็นชายรักร่วมเพศเป็นเพราะสาเหตุอะไร ดังนั้นจึงกล่าว

อ้างทฤษฎีทางชีววิทยาว่าพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ซึ่งในสังคมชายรักร่วมเพศจะ ใช้คำว่า “เกิดมาเป็นชายรักร่วมเพศ” Born To Be

จากเหตุผลของการเป็นชายรักร่วมเพศ ทั้งทางข้อมูลทางชีววิทยา จิตวิทยา และสังคม เป็นการหยาบยืมสาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศของสังคมรักต่างเพศมาอธิบายพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพื่อการยืนยันว่าเป็นความเป็นจริงว่า ชายรักร่วมเพศไม่ได้อยากที่จะแตกต่างจากบุคคลอื่นๆ เป็นการลดความกดดันหรือความรู้สึกผิดของความเป็นชายรักร่วมเพศจากสังคม โดยการอธิบายให้เป็นเรื่องของความรับผิดชอบของบุคคลหรือสถานการณ์อื่น และรสนิยมส่วนบุคคล

2. การสร้างพื้นที่ในการติดต่อสื่อสารในหมู่ชายรักร่วมเพศ เช่น องค์กรของชายรักร่วมเพศ หรือพื้นที่ทำกิจกรรมของชายรักร่วมเพศ ทำให้เกิดความเข้าใจ และการตัดสินใจ เพราะสิ่งเหล่านี้ช่วยจัดการความขัดแย้งทางจิตใจจากความคาดหวังทางสังคม นอกจากนี้วัฒนธรรมย่อยต่างๆ ของชายรักร่วมเพศ กำหนดพื้นที่ให้กับชายรักร่วมเพศไว้พบเพื่อนใหม่ คู่ขา คู่นอน ความหมายในชีวิตชายรักร่วมเพศ และแบบแผนชีวิตใหม่

3. ชายรักร่วมเพศได้สร้างวัฒนธรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารในสังคมชายรักร่วมเพศ และสร้างความรู้สึกเป็นพวกพ้องกัน ภาษาชายรักร่วมเพศมีปริมาณคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักร่วมเพศมีความเคลื่อนไหวในสังคมและมีการยอมรับวัฒนธรรมชายรักร่วมเพศทางภาษา

4. การสนับสนุนให้ชายรักร่วมเพศยอมรับพฤติกรรมในตนเอง เพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตตามความต้องการในจิตใจโดยไม่ต้องฝืนพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ โดยการแต่งงานของชายรักร่วมเพศกับผู้หญิงเพื่อที่จะปกปิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เป็นการลดปัญหาสังคม

5. การสร้างความเป็นผู้นำในสังคมชายรักร่วมเพศ เกิดนักเขียนรักร่วมเพศจำนวนมากขึ้น ที่พยายามสร้างทัศนคติในเรื่องต่างๆ และเป็นตัวแทนชายรักร่วมเพศ บอกเล่าประวัติการทำงานที่มีต่อสังคม บอกเล่าประวัติการศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือในสังคมเพื่อที่จะทำให้ชายรักร่วมเพศเกิดความน่าเชื่อถือ และจะได้เป็นที่ยอมรับว่าบุคคลนั้นเป็นผู้นำทางความคิดและวัฒนธรรมของสังคมชายรักร่วมเพศ

สารคดีดังกล่าวเป็นการสร้างค่านิยม รูปแบบ ประเภท ค่านิยม วิธีชีวิตชายรักร่วมเพศ ถือได้ว่าเป็นสื่อเชื่อมโยงชายรักร่วมเพศกับกิจกรรมต่างๆ เป็นการสร้างอัตลักษณ์ให้กับกลุ่มชายรักร่วมเพศพร้อมกับสร้างความสามัคคีของกลุ่ม

ปรากฏการณ์ทางสังคมของชายรักร่วมเพศได้แสดงให้เห็นความมีอัตลักษณ์ และเป็นที่รับรู้กันว่าชายรักร่วมเพศมีตัวตนในสังคม ชายรักร่วมเพศได้สร้างรูปแบบชีวิตเฉพาะผ่านสื่อสารมวลชนต่างๆ และวรรณกรรมที่หลากหลาย รวมทั้งการสร้างรูปแบบกิจกรรมทางสังคม เช่น งานบางกอกเกย์เฟสติวัล ทั้งหมดนี้ชายรักร่วมเพศพยายามสร้างอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศโดยผ่านวาทกรรมต่างๆ ในสังคมไทยให้เกิดการยอมรับมากขึ้น

บทที่ 5

ภาพแทนชายรักร่วมเพศในวรรณกรรม พ.ศ. 2544 – 2548

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศประเภทนวนิยายและเรื่องสั้นเป็นภาพแทนของชายรักร่วมเพศที่เสนอปัญหาและสภาพของรักร่วมเพศหลายด้าน ได้แก่ สาเหตุและการเยียวยา การต่อต้านและการยอมรับ การประกาศตัวตน ความรักและเพศสัมพันธ์ การสร้างพื้นที่ทางสังคมของชายรักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นภาษาเฉพาะชายรักร่วมเพศ เนื่องจากนักเขียนทั้งชายและหญิงเหล่านี้มีประสบการณ์ที่รับรู้กับชายรักร่วมเพศ จึงอาจนำเรื่องราวมาเป็นข้อมูลในการเขียนนวนิยายและเรื่องสั้น ประกอบกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้บุคคลที่ไม่ใช่ชายรักร่วมเพศสามารถสืบค้นหาข้อมูลได้ หากเป็นนักเขียนชายอาจมีการแฝงตัวเข้าไปสำรวจตามสถานที่เฉพาะของชายรักร่วมเพศ ที่มีอย่างเปิดเผยและหลากหลาย สิ่งเหล่านี้ช่วยให้มีการนำข้อมูลมาสร้างสรรค์ในวรรณกรรม ดังตัวอย่างในนวนิยายเรื่อง **รักนี้ของจอมกับเดียว** โดยผู้เขียน “มน. มีนา” ได้กล่าวไว้ในตอนท้ายของหนังสือซึ่งมีบทความอ่านประกอบ มีบทความ 12 ชิ้นตอนสำคัญก่อนบอกพ่อแม่ว่าเป็นชายรักร่วมเพศ และพ่อแม่ควรทำอย่างไรเมื่อลูกรักเพศเดียวกัน ตอนท้ายของบทความจะมีการอ้างแหล่งที่มาของบทความกลุ่มอัญจารี องค์กรสนับสนุน และปกป้องสิทธิคนรักร่วมเพศเดียวกัน และมีการสืบค้นข้อมูลจากองค์กรและหน่วยงานให้คำปรึกษาเรื่องชายรักร่วมเพศ เช่น นายแพทย์ สุกมล วิชาวิพลกุล เว็บไซต์ www.zotoday.com องค์กรบางกอกเรนโบว์เว็บไซต์

www.bangkokrainbow.org และ สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย เว็บไซต์ www.fasiroong.org นอกจากนี้ มน.มีนา ยังอธิบายว่าเคยทำงานในประเด็นเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ และเขียนหนังสือ (มน. มีนา, 2549) จะเห็นว่าผู้เขียนมีการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และเคยทำงานในด้านรักร่วมเพศโดยมีความคุ้นเคยใกล้ชิดกับกลุ่มชายรักร่วมเพศ จึงมีข้อมูลเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศและนำมาเขียนในรูปแบบนวนิยาย

นอกจากนี้ผู้เขียนวรรณกรรมชายรักร่วมเพศบางคนที่ยอมรับว่าเป็นชายรักร่วมเพศ อย่างเช่น “ปลิว (นามปากกา)” ผู้แต่ง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** ได้อธิบายการเขียนนวนิยายไว้ในคำนำ (ปลิว, 2534) ดังต่อไปนี้

ผมคงไม่กล้าลุกขึ้นมาเรียกร้องให้สังคมหันมายอมรับชายรักร่วมเพศ (เกย์) ผมก็แค่ชายรักร่วมเพศตัวเล็กกะจ้อยร่อยคนหนึ่งที่ผมสามารถทำได้คือ ผมอยากจะบอกเล่าเรื่องราวของผมเองตั้งแต่เกิดจนผมโตเดี๋ยวนี้

ส่วน“อรรถวุฒิ มุขมา” ได้วิจยนวนิยายเรื่อง **ซากดอกไม้ว** ของวิรวฒน์ กนกนุเคราะห์และได้สรุปผลอภิปรายของ การวิจยเรื่องซากดอกไม้ว (2546) โดยกล่าวไว้ว่า

ในด้านการสะท้อนภาพชีวิตสังคมภายในโลกของชายรักร่วมเพศผู้เขียนได้กล่าวไว้เป็นอย่างดี เพราะผู้เขียนได้ศึกษาข้อมูลทั้งจากเอกสารและจากการแสวงหาประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับคนรักร่วมเพศอย่างละเอียด ก่อนนำมาพัฒนาประกอบเรื่อง (ผู้อ่านสามารถทราบข้อมูลเท็จจริงนี้ได้จากหน้ากิตติกรรมประกาศที่ผู้เขียนแถลงไว้ในนวนิยายเรื่องนำ)

จากการสรุปอภิปรายผลผู้วิจยพบว่า ผู้เขียนมีความละเอียดในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ ก่อนที่จะนำข้อมูลมาประกอบการเขียนนวนิยาย

จากตัวอย่างที่กล่าวไว้ข้างต้นจะพบว่าผู้เขียนวรรณกรรมเหล่านี้มีการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและเอกสารต่างๆ เช่น บทความ งานวิจย และรู้จักบุคคลที่เป็นชายรักร่วมเพศ มีการสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นอกจากนี้ยังมีผู้เขียนบางคนยอมรับว่าตนเป็นชายรักร่วมเพศ ผู้แต่งที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยตรงย่อมสามารถถ่ายทอดภาพวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศในมุมมองต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่นำมาศึกษาทั้งหมด 11 เรื่องมีนวนิยาย 9 เรื่อง ได้แก่

1. **Born To Be (เกิดมาเพื่อจะเป็น)** โดย พิชิตพล (นามแฝง)
2. **สามีสีม่วง** โดย ม่านเมฆ (นามแฝง)
3. **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** โดย ปลิว (นามแฝง)
4. **ดาวเที่ยงวันตะวันเที่ยงคืน** โดย ตรีนุชา (นามแฝง)
5. **ความรักสี่รัฐ** โดย มากิ (นามแฝง)
6. **ด้ายสีม่วง** โดย วิรวฒน์ กนกนุเคราะห์
7. **รักนี้ของจอมกับเดียว** โดย มน. มีนา (นามแฝง)
8. **แล้วสายลมก็พัดพา** โดย สีนเวหา (นามแฝง)
9. **Bad Gays Trip** โดย เบน (นามแฝง)

และรวมเรื่องสั้น 2 เล่ม โดยผู้แต่งหลายคน ได้แก่

1. ดาวสีม่วง
2. ถนนสายปรารถนา

วรรณกรรมเหล่านี้มีลักษณะ โครงเรื่องแยกย่อยได้ 3 แบบ ดังนี้

1. ตัวละครเอกไม่รู้ตัวว่าเป็นชายรักร่วมเพศ แต่เมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลงความรู้สึกทางเพศก็เริ่มเรียนรู้ความเป็นชายรักร่วมเพศ โดยการคบเพศเดียวกันและท่องเที่ยวตามสถานที่เฉพาะของชายรักร่วมเพศ ในการเปลี่ยนแปลงตนเองดังกล่าวได้เกิดความขัดแย้งกับครอบครัวที่ไม่ยอมรับ สุดท้ายตัวละครสามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนและสามารถปรับความเข้าใจกับครอบครัวได้ พบในนวนิยายทั้งหมด 2 เรื่อง ได้แก่เรื่อง **ความรักสีรุ้ง** และ **รักนี้ของจอมกับเดียว**

2. ตัวละครเอกรู้ตัวว่าเป็นชายรักร่วมเพศและเรียนรู้พฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยการคบเพื่อนเพศเดียวกัน และท่องเที่ยวตามสถานที่เฉพาะของชายรักร่วมเพศ แต่ตัวละครผู้นี้ยังไม่ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตน เพราะเกิดความขัดแย้งภายในใจของตนเอง ยังไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนได้ แต่สุดท้ายตัวละครก็ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตน พบในนวนิยาย 2 เรื่อง คือ เรื่อง **ดาวเพียงวันตะวันเพียงคืน** และ **เรื่องสามสีม่วง**

3. ตัวละครรู้ตัวว่ามีพฤติกรรมเป็นชายรักร่วมเพศ และเรียนรู้พฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยการคบเพื่อนเพศเดียวกันและท่องเที่ยวตามสถานที่เฉพาะของชายรักร่วมเพศ ตัวละครเอกเกิดความขัดแย้งกับตัวละครอื่นๆ เกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ และสุดท้ายตัวละครแวดล้อมอื่นๆ ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ พบในนวนิยาย ทั้งหมด 5 เรื่อง โดยมีความแตกต่างของโครงเรื่องแต่ละเรื่องเล็กน้อย ดังต่อไปนี้

3.1 โครงเรื่องแสดงความขัดแย้งของตัวเอกกับบุคคลในครอบครัว ซึ่งในเรื่อง **ด้ายสีม่วง** ก็คือภรรยาของตนเอง โดยต้องปกปิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนจากภรรยา ส่วนเรื่อง **Born To Be** ตัวละครเอกมีความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัวก็คือ พ่อแม่ และบุคคลรอบข้าง ก็คือ เพื่อนของตัวละครที่จะรับรู้และไม่ยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศ

3.2 เรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** ตัวละครเอกมีความขัดแย้งกับบุคคลรอบข้าง ซึ่งก็คือเพื่อนรักต่างเพศที่จะรับรู้ถึงความเป็นชายรักร่วมเพศของตนและไม่ยอมรับ

3.3 เรื่อง **สายลมก็พัดพาและเรื่อง Bad Gays Trip** ตัวละครเอกมีความขัดแย้งกับเพื่อนชายรักร่วมเพศด้วยกัน โดยที่ตัวละครแต่ละตัวไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะมุ่งจะดำเนินชีวิตตามความต้องการของตนเอง

จะเห็นได้ว่า โครงเรื่องแบบนี้แสดงการแสวงหาอัตลักษณ์ความเป็นชายรักร่วมเพศโดยฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดจากคนรอบข้าง คือ การไม่รับรู้ ความไม่เข้าใจ การไม่ยอมรับ และมักจบเรื่องด้วยความเข้าใจและการยอมรับ ดังนั้น บันเทิงคดีกลุ่มนี้จึงมีแนวคิดและแก่นเรื่องที่ต่างจากกลุ่มบันเทิงคดีก่อนหน้านี้อย่างชัดเจน

ด้านเนื้อหาสามารถแบ่งออกเป็นหัวข้อต่างๆ ได้แก่ สาเหตุของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ การต่อต้านและการยอมรับ การประกาศตัวตน ความรักและเพศสัมพันธ์ การสร้างพื้นที่ทางสังคมของชายรักร่วมเพศ ภาษาเฉพาะชายรักร่วมเพศ

1. สาเหตุพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

วรรณกรรมเหล่านี้ให้ความสำคัญแก่การให้เหตุผลของการเป็นชายรักร่วมเพศเพื่อชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมชายรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากความต้องการของชายรักร่วมเพศ แต่พัฒนาขึ้นโดยที่ชายรักร่วมเพศปฏิเสธไม่ได้ โดยมีการอ้างเหตุผลเพื่ออธิบายถึงสาเหตุของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในด้านศาสตร์ต่างๆ ในสังคมปัจจุบัน เช่น จิตวิทยา สังคม การแพทย์ ชีววิทยา เป็นต้น

อิทธิพลการเป็นชายรักร่วมเพศอาจสืบเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมการอบรมเลี้ยงดูภายในครอบครัว ซึ่งส่งเสริมให้ชายรักร่วมเพศแสดงบทบาทของเพศหญิง โดยอาจถูกสั่งสอนให้มีความพิถีพิถัน และมีกิจกรรมของเพศหญิง บางครั้งเกิดจากการขาดบทบาทของเพศชายโดยพ่อแม่แยกทางกันทำให้แม่เป็นฝ่ายเลี้ยงดู ทำให้ชายรักร่วมเพศรู้สึกไม่ดีต่อฝ่ายชายและหันออกเห็นใจฝ่ายหญิง (แม่) ที่คอยเลี้ยงดูชายรักร่วมเพศตั้งแต่เล็ก หรือบทบาทของพ่อฝ่ายทำร้ายแม่ สิ่งเหล่านี้ทำให้ลูกชายรู้สึกกลัวเพศชายและมีความรู้สึกภาคภูมิใจแทนเพศหญิงที่ต่อสู้ในชีวิตในการเลี้ยงดูคนใน

ครอบครัว การอ้างเหตุผลจากสิ่งแวดล้อมเป็นการป้องกันตนเองของชายรักร่วมเพศและลดรอย
มลทินในความเป็นชายรักร่วมเพศจากสังคม พื้นฐานครอบครัวชายรักร่วมเพศเป็นสาเหตุสำคัญของ
การรักร่วมเพศ โดยแพทย์หญิงลลิตา ชีระศิริ (2530) กล่าวไว้ว่า

จากการศึกษาของชาگیرและ โรยีนส์พบว่า มีชายรักร่วมเพศ 60% มาจากครอบครัวที่มี
แม่เป็นใหญ่ในบ้าน พ่อจะกลายเป็นคนกลัวแม่และอ่อนแอ ถ้าจะต้องมีการตัดสินใจใน
เรื่องสำคัญ ๆ เช่น การเป็นของบ้าน พ่อจะทิ้งปัญหาให้แม่เป็นผู้จัดการ และมีชายรักร่วม
เพศถึง 20% มาจากครอบครัวที่มีพ่อเลี้ยง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อเลี้ยงมักจะไม่ได้
ส่วนมากจะเกิดขึ้นในขณะที่เด็กชายคนนั้นยังอายุน้อยมาก จนเขามองไม่เห็นผู้ชายคนใด
ที่ออกมาเป็นแบบอย่างให้เขาเลียนแบบพฤติกรรมนอกจากพ่อเลี้ยงเขาเกลียดด้วยเหตุที่
ความสัมพันธ์พ่อกับลูกไม่ดี เด็กผู้ชายในวัยเรียน จึงไม่เกิดความประทับใจในตัวพ่อของ
เขาและไม่เห็นว่าพ่อสามารถเป็นตัวอย่างให้เขาเลียนแบบได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่าง
ชายรักร่วมเพศในวัยเด็กกับแม่ของเขา กล่าวกันว่าเด็กชายกับแม่จะมีความใกล้ชิดกันเป็น
พิเศษ เขาจะเป็นลูกติดแม่ ถ้าเขามีปัญหาแม่จะแก้ปัญหาให้เขาทุกอย่าง แม่มักจะไม่นิย
ยให้ลูกชายตัดสินใจเอง นอกจากนี้ ชายรักร่วมเพศที่ขาดพ่อไม่ว่าจะเนื่องจากพ่อตาย หรือ
การหย่าร้าง ทำให้ชายรักร่วมเพศมีความสนับสุนเห็นอกเห็นใจแม่ของตน และแม่มักจะ
ดึงลูกเอาไว้ติดตัวอยู่ตลอดเวลา การกระทำแบบนี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กชายในวัย
เจริญเติบโตเลียนแบบแม่ซึ่งมีผลต่อการเป็นชายรักร่วมเพศ

จากบทความที่กล่าวมาจะพบว่าพ่อจะเป็นแบบอย่างของพฤติกรรมของเพศชาย หากพ่อไม่
มีความสามารถ เสียชีวิต หรือหย่าร้าง ทำให้พ่อไม่สามารถเป็นแบบอย่างได้ ทำให้ลูกมีความสนิท
สนมกับแม่ และหันไปเลียนแบบพฤติกรรมจากแม่ทำให้มีความเสี่ยงในอนาคตจะเป็นชายรักร่วม
เพศโดยมีสาเหตุจากสิ่งแวดล้อมทางด้านครอบครัว จากการศึกษาพบว่าวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ
กลุ่มนี้ได้ให้ความสำคัญในการเสนอสาเหตุของรักร่วมเพศว่าเกิดจากสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1.1 สาเหตุพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาพบว่าวรรณกรรม
ชายรักร่วมเพศได้สร้างเรื่องโดยชี้ให้เห็นว่า บิดาเป็นสาเหตุที่สำคัญทำให้ตัวละครกลายเป็นชายรักร่วม
เพศพบในนวนิยาย เรื่อง ดาวเที่ยงวันตะวันเที่ยงคืน ปวีณเห็นบทบาทของพ่อที่ทำร้ายร่างกาย
แม่และตนตลอดเวลาโดยจะมีพคุณซึ่งเป็นอาคอยช่วยเหลือปวีณตลอดมาโดยที่พ่อของปวีณไม่

สนใจ ปวีณจะเห็นความรักของนพคุณกับอัศไนยที่เป็นเพื่อนซี้รักร่วมเพศ โดยที่ปวีณในวัยเยาว์ไม่เข้าใจความสัมพันธ์นี้จนเมื่อเติบโตขึ้น ผู้เขียนบรรยายตอนปวีณถูกบิดาทำร้ายไว้ว่า (ศรีนุชา, 2547 : 13)

ตั้งแต่จำความได้...ปวีณก็เห็นทั้งอาณพคุณและอาไหนด ฝ่ายอาไหนดนั้นไม่ได้พักอาศัยอยู่กับอาณพคุณอย่างถาวร หากก็แวะเวียนมาหาอาณพคุณแทบทุกวันจนปวีณรู้จักมักคุ้น และสามารถพูดคุยกับเขาได้อย่างสนิทใจเหมือนดังว่าเขาเป็นอาแท้ๆ อีกคนหนึ่ง

นพคุณบอกให้ปวีณนอนคว่ำหน้าลงบนเตียง...เขาใช้คำลีเซ็ดน้ำยาไล่แมลงโลมลงบนรอยเนื้อที่แตกเป็นริ้วบนบั้นท้ายของหลาน เด็กชายแทบจะร้องไห้โฮออกมาอีกครั้งด้วยความเจ็บปวด หากก็พยายามเก็บเสียงสะอื้นไว้ให้มิดชิดที่สุดเพราะเสียงของนพคุณที่ปลุกปลอบไปพลางว่า

“เป็นลูกผู้ชายต้องเข้มแข็ง...ต้องอดทน...รู้ไหมครับ โป่ง เจ็บตัวแค่นี้...” นพคุณพูดออกไปอย่างฟืดฟิ่น ด้วยมองเห็นว่ารอยแผลของหลานชายนั้นฉกรรจ์อยู่มิใช่น้อย “เจ็บแค่นี้ไม่เป็นอะไรมากหรอก โตไปโป่งจะต้องเจออะไรในชีวิตที่อาจทำให้โป่งเจ็บกว่านี้อีกมาก เพราะฉะนั้น โป่งต้องฝึกตัวเองให้เข้มแข็งและอดทนเข้าไว้... โป่งเข้าใจที่อาพูดไหมครับ”

ปวีณพยักหน้ารับคำ ทั้งน้ำใสที่ยังซึมหน่วยดา...

คืนนั้น พ่อไม่มาตามปวีณที่เรือนของอาณพคุณ ปวีณจึงนอนค้างอยู่ที่นั่นเลย นพคุณสละที่นอนบนเตียงให้เด็กชายได้เอนกาย ส่วนเขากับอัศไนยซึ่งมาค้างคืนเช่นเดียวกันนอนบนฟูกที่ปูไว้ข้างๆ เตียง...

ปวีณทอดสายตาลงมาเบื้องล่าง...เขาเห็นอาณพคุณนอนหนุนอยู่บนวงแขนกำยำของอาไหนดเหมือนอย่างที่เขาเคยเห็นแม่นอนหนุนแขนพ่อเมื่อครั้งเขายังเยาว์กว่านี้นัก

หากจะวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละคร โดยใช้ทฤษฎีจิตวิทยาวิเคราะห์ของ فروยด์ ในการพัฒนาบุคลิกภาพจะเห็นว่าปวีณมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่เกิดจากขั้นตอนการพัฒนาบุคลิกภาพในขั้นที่ 3 ก็คือ ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะเพศปฐมภูมิ (Phallic stage) อายุระหว่าง 3-5 ปี ที่จะเลียนแบบพฤติกรรมพ่อแม่ไปพร้อมกับเกิดปมออดิปัส เด็กจะมีความปรารถนาที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับพ่อหรือแม่ที่เป็นเพศตรงข้ามของตน ด้านพ่อหากไม่มีบทบาทอะไรในครอบครัวหรือเป็นคนที่ไม่เด่นและเข้มงวดเกินไปจนเด็กจะไม่อาจเอามาเป็นแบบอย่างได้พ่อแม่หย่าร้างจากครอบครัวหรือตายจากไป เด็กก็อาจไม่ยอมเลียนแบบนิสัยพ่อ ซึ่งเป็นตัวแทนของความเป็นเพศชาย หรือ ในเรื่องนี้ปวีณได้พบเห็นบทบาทของพ่อที่ทำร้ายร่างกายแม่ของปวีณและพ่อแม่ของปวีณก็

หย่าร้างแยกทางกันอยู่ ปวีณรู้สึกสงสารแม่ ปวีณไม่อยากเลียนแบบพฤติกรรมของผู้เป็นพ่อจนทำให้ ปวีณมีความตั้งใจทำให้มีบุคลิกภาพแปรปรวนต่างๆ จนเกิดปัญหาเบี่ยงเบนไปจากปกติในช่วงขั้น พัฒนาการที่ 3 ส่งผลต่อพัฒนาการบุคลิกภาพและทัศนคติในเรื่องเพศ ทำให้เกิดการคิดขัดใน ขั้นตอนการพัฒนาการ กล่าวคือปมออดิปุสจะต้องหมดไปในระยะนี้แต่ปวีณไม่สามารถกลืนกลายปม ออดิปุสได้ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมการเลี้ยงดู ขาดความเอาใจใส่ดูแลจากผู้เป็นพ่อและโดนทำร้าย ร่างกายจิตใจอยู่ตลอดเวลาจากพ่อของตนเองการได้รับการช่วยเหลือจากนพคุณและอัสนัยทุกครั้ง ที่ปวีณโดนพ่อทำร้ายร่างกาย ส่งผลให้ปวีณเห็นแบบอย่างที่รุนแรงของผู้เป็นพ่อ และรู้สึกประทับใจ บทบาทของนพคุณและอัสนัย จึงทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมส่งผลให้ปวีณเกิดพฤติกรรมรัก ร่วมเพศในวัยผู้ใหญ่

และหากจะตีความสาเหตุในทางสังคม เราอาจพบว่าสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังกล่าวเกิดจากการประทับตราทางสังคม โดยที่พ่อของปวีณกล่าวหาว่าปวีณเป็นชายรักร่วมเพศ เนื่องจากตอนเด็กปวีณชอบเล่นตุ๊กตา ทำให้พ่อของปวีณทำร้ายร่างกาย และคำว่าปวีณเป็น “ตุ๊ก” เป็นการประทับตราจากบุคคลผู้เป็นพ่อ จนทำให้ปวีณรู้สึกเจ็บปวดทางจิตใจ ปวีณเรียนรู้ค่านิยม ชายรักร่วมเพศมาไว้ในจิตใจทุกครั้งที่ปวีณโดนพ่อทำร้ายร่างกายและจิตใจ รวมทั้งการมีแบบอย่าง ของนพคุณและอัสนัยที่เป็นชายรักร่วมเพศทำให้ปวีณได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม คือ จากพฤติกรรม ชายรักร่วมเพศของนพคุณและอัสนัย จนเข้าใจถึงวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศและยอมรับเรียนรู้ พฤติกรรมชายรักร่วมเพศเมื่ออย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่

เรื่อง สามีสีม่วง ได้อธิบายถึงคนวัยที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่มาจากสิ่งแวดล้อม เนื่อง มาจากเกิดในครอบครัวที่มีแม่เป็นหลักเพราะพ่อแม่แยกทางไป (มานเมฆ, 2548: 12) ผู้เขียน บรรยายไว้ว่า

... ครอบครัวของคนนี้เป็นครอบครัวเล็กๆ มีกัน 3 คนแม่ลูก คือ วงเดือน ผู้เป็นแม่ คนยา ผู้เป็นน้องสาว และตัวเขาคณัยเอง ส่วนพ่อนั้นจากไปตั้งแต่เขายังไม่ทันโตเป็นวัยรุ่น จึงมี แม่ที่ทำงานสารพัดเพื่อหาเลี้ยงเขาและน้องสาว จนกระทั่งเขาเรียนจบมหาวิทยาลัย เมื่อได้ทำงานคณัยจึงรับภาระรับผิดชอบส่งน้องสาวให้ได้เรียนต่อ เพื่อแบ่งเบาภาระจากผู้ เป็นแม่ เพราะหลายสิบปีที่ผ่านมา แม่ก็เหนื่อยกับเขามากแล้ว อะไรที่ทำให้แม่สบายใจ สบายกายได้ คณัยจึงไม่รีรอที่จะลงมือทำ

และบัดนี้เขาก็ทำสำเร็จไปอีกเรื่องหนึ่งแล้ว แกรมเป็นเรื่องสำคัญเสียด้วย ชายหนุ่มรู้สึกภาคภูมิใจอยู่ไม่น้อยกับการเป็นผู้ชายคนเดียวของครอบครัว ซึ่งตอนนี้ได้กลายเป็นกำลังหลักของบ้านไปแล้ว

หากวิเคราะห์พฤติกรรมรักร่วมเพศของดนัยโดยใช้ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของฟรอยด์พบว่า ในขั้นตอนการพัฒนาการบุคลิกภาพขั้นตอนที่ 3 ก็คือ ขั้นแสวงหาความสุขจากอวัยวะเพศปฐมภูมิ (Phallic Stage) อายุระหว่าง 3-6 ปี เป็นระยะที่เด็กมีการเลียนแบบพฤติกรรมพ่อและแม่ ซึ่งเด็กชายจะเลียนแบบพ่อ แต่พ่อของดนัยเสียชีวิตไปตั้งแต่เขายังเด็ก ทำให้ดนัยไม่มีต้นแบบในการเลียนแบบผู้ชาย การที่เกิดความบกพร่องในการเรียนรู้พฤติกรรมเพศชายส่งผลให้ดนัยเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นไม่สามารถทำหน้าที่ทางเพศของผู้ชายได้อย่างสมบูรณ์ เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ฉะนั้น พ่อแม่ผู้เลี้ยงดูจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยย้ําบทบาททางเพศของเด็กพัฒนาไปอย่างเหมาะสม เพราะบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางเพศเป็นสิ่งที่เด็กเลียนแบบจากพ่อแม่

สาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศของดนัยเกิดจากสิ่งแวดล้อมที่ดนัยเติบโตมาจากครอบครัวที่ขาดแบบอย่างผู้เป็นพ่อ ดนัยเห็นแบบอย่างของแม่มาตั้งแต่เด็ก แม่คอยเลี้ยงดูดนัยและน้องสาวชื่อคนยามาโดยตลอด ประกอบกับเมื่อดนัยเรียนจบยังต้องแบกรับภาระในการดูแลคนยาน้องสาวในเรื่องการศึกษา สิ่งเหล่านี้ทำให้ดนัยได้เห็นแบบอย่างของผู้เป็นแม่ที่ต้องทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่ในเวลาเดียวกัน และยังต้องรับภาระในการเลี้ยงดูคนยาน้องสาวและดูแลแม่ยิ่งทำให้ดนัยรู้สึกภาคภูมิใจในแบบอย่างของผู้เป็นแม่ จึงส่งผลให้เลียนแบบพฤติกรรมของแม่และเกิดความชอบเพศเดียวกันมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

เรื่อง **Born To Be** ได้แสดงสาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศจากแบบอย่างไม่ดีของผู้เป็นพ่อ ดังเช่น ธนา กล่าวถึงพ่อของตนที่มีภรรยาโดยนํามาเป็นข้อต่อรองในการช่วยเหลือ ร.ต.อ.พฤษ์ พฤติกรรมของพ่อของธนาไม่เป็นแบบอย่างของผู้ชายที่ดี (พิชิตพล, 2544 : 15) ผู้เขียนบรรยายตอนที่ธนาเผชิญหน้ากับบิดาว่า

...“คุณพ่อแอบมีบ้านเล็กมาหลายปี” ในที่สุดก็บอกไปทั้งที่เหงหัวใจตนเองให้เจ็บปวด “จนลูกโตเป็นหนุ่มเป็นสาว เรียนมหาวิทยาลัยกันหมดแล้ว”

ท่านรัฐมนตรีถึงกับแสดงอาการตกใจถ้อยจาจ้วงแทงภาวะความเป็นพ่ออย่างไม่ให้ตั้งตัว

สาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศของธนาเกิดจากสิ่งแวดล้อมโดยที่บทบาทของผู้เป็นพ่อไม่รักเดียวใจเดียว โดยที่พ่อของธนามีภรรยาน้อยทำให้แม่ของธนาต้องทนทุกข์ใจแต่ก็ต้องทำเป็นเหมือนไม่รับรู้ว่ามีสามีของตนไม่มีภรรยาน้อย สิ่งเหล่านี้ทำให้ธนาารู้สึกว่าพ่อของตนขาดความรับผิดชอบ ไม่ซื่อสัตย์ต่อแม่ของตน เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีของเพศชายจึงทำให้ธนาารู้สึกว่าเพศหญิงน่าสงสาร และเห็นอกเห็นใจ

1.2 สาเหตุพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเกิดจากการทดลองการมีเพศสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศพบในวรรณกรรมดังต่อไปนี้

เรื่อง **แล้วสายลมก็พัดพา** ฉัตรชายหนุ่มที่แสวงการมีเพศสัมพันธ์สนุกสนานจนมีเพศสัมพันธ์กับชายด้วยกันจนรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์กับชายเป็นสิ่งที่ตนแสวงหามานาน (สินเวหา, 2548: 70-71) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...ฉัตรจำได้แคว່ตอนที่เขาอายุได้เพียงเก้าปี พ่อแม่แท้ๆ ของเขาก็เสียชีวิตในเหตุการณ์กลุ่มโจรเข้าปล้นหมู่บ้านบนภูเขาสูง ครุในหมู่บ้านใกล้ๆ รับพี่สาววัยสิบสองปีไปอุปการะ ส่วนฉัตรก็อยู่ในความดูแลของครอบครัวมิชชันนารี และเมื่อครอบครัวนี้ย้ายกลับมาออสเตรเลีย ฉัตรก็เลยถูกพาข้ามน้ำข้ามทะเลมาด้วย

วัยหนุ่มของฉัตรจึงเต็มไปด้วยอิสระ และเขาก็เลือกที่จะทำอะไรตามใจตนเองโดยไม่รังรองแม่แต่น้อย ตอนที่อายุสิบเจ็ดเขาควงกับสาวกรีก แต่ก็แค่ความสัมพันธ์ชั่วคราวตามประสาอยากรู้ อยากลองกันทั้งสองฝ่าย ความรักครั้งนั้นไม่ได้มีอะไรให้ฉัตรจดจำนัก

กว่าจะอายุยี่สิบ ฉัตรก็รักแล้วรักเล่ากับหญิงสาวอีกหลายคน แล้วมันก็ลงเอยไม่ต่างกัน เพราะรักและใคร่ทุกครั้งก็ยังไม้อาจเต็มเต็มความเว้งว่างในใจเขาได้ อาการในใจของเขามันฟ้องว่าผู้คนที่เขามีความสัมพันธ์ด้วยเหล่านั้น “คล้ายว่าใช่” แต่ก็ไม่ใช่สักที

จนเมื่อเขาเรียนจบและไปตะลอนแบกเป้เที่ยวในรัฐทางตอนใต้ ชายหนุ่มชาวแคนาดาคณหนึ่งที่พบกันระหว่างทางก็เข้ามาผูกมิตรและชักชวนให้ร่วมเดินทางด้วยกันเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย แล้วในคืนหนึ่งที่เมาสายด้วยกัน ฉัตรก็ได้เรียนรู้ประสบการณ์แปลกใหม่ และเขาค้นพบแล้วว่าสิ่งที่ “ใช่” สำหรับเขา ก็คือการได้มีสัมพันธ์ทางกายกับผู้ชายด้วยกัน แต่เมื่อการเดินทางสิ้นสุดลง ความสัมพันธ์นั้นก็จบลงพร้อมๆ กัน

ทฤษฎีทางสังคมวิทยาอธิบายถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของจักรได้ว่าสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยในการทำให้เกิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ กรณีของจักรเกิดความอยากรู้อยากทดลองจึงเกิดความเบี่ยงเบนทางพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายด้วยกัน ประกอบกับเกิดความเบื่อหน่ายในรสชาติของกามารมณ์กับผู้หญิง และด้วยฤทธิ์ของสุราทำให้เกิดอาการขาดสติ การเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศแบบชายรักร่วมเพศทำให้จักรเกิดความพึงพอใจ

1.3 สาเหตุพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่เกิดจากพันธุกรรมทางชีววิทยา

ดังที่ได้กล่าวในบทที่ 3 ว่าแนวคิดทางชีววิทยาเชื่อว่าการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเกิดจากความผิดปกติทางพันธุกรรมภายในร่างกายมาตั้งแต่เกิดโดยจะมีโครโมโซมเพศเป็น xxy หรือ xyy เพิ่มขึ้นมาจากปกติที่ผู้ชายจะมีโครโมโซมเพศ xy พบในวรรณกรรมต่อไปนี้

เรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** ปลิวได้อธิบายสาเหตุของการเป็นชายรักร่วมเพศ (ปลิว, 2548: 75) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... ผมมีความมั่นใจในตัวเองเพิ่มขึ้นอีกมากมาย เพราะผมสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างเป็นตัวของตัวเอง ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกันมาเมื่อ ม.6 เพราะเพื่อนๆ เหล่านี้แท้ๆ ที่ทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนแปลงไป และเป็นอิสระเสียที คราวนี้พอได้คบผมก็จะเอาออก ผมมาเริ่มคิดๆ ดูแล้วว่าจะเปิดเผยตัวเองให้กับครอบครัวหรือไม่ อันที่จริงแล้วผมเคยอธิบายเพื่อนๆ หลายคนนะครับ เพราะเวลาที่พวกเขามีปัญหาเขาจะไม่เคยปิดบังที่บ้านเลย เขาจะเอาปัญหาต่างๆ ไปปรึกษาและระบายให้ครอบครัวของเขาฟัง เหมือนว่าทุกๆ ครั้งที่ชีวิตเขาล้มลง เมื่อเขาหันมองกลับไป เขาก็จะมีครอบครัวของเขาคอยให้กำลังใจ และอุ้มชูเขาให้ผ่านพ้นปัญหาต่างๆ ไปด้วยดีเสมอๆ ที่ผมอธิบายพวกเค้าไม่ใช่เพราะว่าครอบครัวผมไม่อบอุ่นอย่างครอบครัวไหนๆ นะครับ ครอบครัวผมอบอุ่นมากๆ ไม่มีสักวินาทีที่ผมจะรู้สึกถึงความรักและความอาทรในบ้านของผม ทุกๆ คนดีต่อกันมากๆ ผมเป็นตัวอย่างหนึ่งของเกย์ที่ไม่ได้เกิดมาในครอบครัวที่มีปัญหา ผมเป็นเกย์มาตั้งแต่เกิดของผมเอง ไม่เกี่ยวกับครอบครัวผมเลย อยากให้ทุกๆ คนได้เข้าใจกันเสียที่ว่าบางครั้งครอบครัวก็ไม่เกี่ยวโปรดซ้ำเติมความเจ็บช้ำน้ำใจให้คนที่เป็เกย์หรือ เลสเบี้ยน (ซึ่งได้รับความเจ็บปวดจากคำพิพากษาของสังคมมากพอแล้ว) ด้วยการไปตราหน้าครอบครัวเค้าว่าเป็นครอบครัวที่เลี้ยงเขาไม่ดีเลย

จากคำพูดของปลิว เขาได้อธิบายสาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศของตนเองไว้ว่า “ไม่ได้เกิดจากสาเหตุทางครอบครัว แต่เกิดจากตัวของตนเอง ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมาจากความรู้ทางชีววิทยาที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องของพันธุกรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ปลิวมีพฤติกรรมเป็นชายรักร่วมเพศมาตั้งแต่จำความได้ แนวคิดทางชีววิทยาเป็นหนึ่งในแนวคิดที่สังคมชายรักร่วมเพศมักจะกล่าวอ้างถึงเพื่อเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องของ “Born To Be” คือ “เกิดมาเป็นชายรักร่วมเพศ” โดยอาศัยแนวคิดทางชีววิทยาในการอธิบาย นอกจากนี้ปลิวยังได้ออกสาเหตุการเป็นชายรักร่วมเพศของตนเองว่าเกิดจากแนวคิด Born To Be (ปลิว, 2548:34) ดังต่อไปนี้

อย่างผมนี้เนี่ยไม่ได้อยู่โรงเรียนชายล้วนก็เป็นเกย์ได้ ก็ผมมันเป็น
อย่างงี้มาตั้งแต่เกิดนะครับ ไอ วอส บอร์น ทู บี (I was born to be)

แนวคิดเรื่องของ Born To Be เป็นแนวคิดสำหรับชายรักร่วมเพศที่ไม่สามารถหาคำตอบให้กับตนเองได้ว่าเกิดจากสาเหตุอะไร จึงอาศัยแนวคิดทางชีววิทยาจากสังคมรักต่างเพศมาอธิบายพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ นอกจากนี้การมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจากสาเหตุทางชีววิทยาและสิ่งแวดล้อมอาจมีส่วนทำให้ผู้เขียนสร้างสาเหตุพฤติกรรมของตัวละครปลิว

ในเรื่องเดียวกัน ปลิวได้อธิบายเรื่องของชีววิทยาและสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เขามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศดังนี้

... มันเป็นเรื่องของกฎทางชีววิทยานั่นแหละครับ ทุกๆ อย่างที่เป็นตัวเรานั้นมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมทั้งนั้น เรื่องของความเป็นเกย์เองก็เช่นกัน

จากการอธิบายถึงสาเหตุของการเป็นชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมเหล่านี้ จะพบว่าผู้เขียนมักกล่าวอ้างการเป็นชายรักร่วมเพศจากแนวคิดทางชีววิทยา หรือสภาพแวดล้อม การอ้างเหตุผลในลักษณะดังกล่าวก็เพื่อเป็นการยืนยันว่า ความจริงแล้วชายรักร่วมเพศไม่ได้ต้องการที่จะแตกต่างจากคนอื่นๆ ในสังคม แต่มีเหตุการณ์และประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างออกไปที่ผลักดันให้มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยมีการกล่าวอ้างถึงสาเหตุทางชีววิทยา สิ่งแวดล้อม การทดลอง เพื่อให้ชายรักร่วมเพศเข้าใจที่มาของพฤติกรรมของตน และลดแรงกดดันทางสังคม โดยอาจกล่าวได้ว่าเป็นการปิดความรับผิดชอบให้กับบุคคลหรือสถานการณ์อื่นๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมชายรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากความต้องการของชายรักร่วมเพศ แต่เป็นสิ่งที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้มากกว่า

2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้เป็นชายรักต่างเพศ

วรรณกรรม พ.ศ. 2513 – 2543 มักมีแนวคิดที่ว่า ชายรักร่วมเพศจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กลับเป็นชายรักต่างเพศได้ด้วยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิงพบในวรรณกรรมต่อไปนี้ คือ

1. ในเรื่อง **พิมพิลาป** ของ โบตัน (นามแฝง) ไพทีกบหากับหยาดพิรุณซึ่งเป็นเพื่อนของพิมพรรณน้องสาว โดยหวังให้เธอช่วยรักษาเยียวยาความเป็นคนผิดเพศของตน คราวไปเที่ยวชายทะเลจังหวัดระยอง ไพทีกลองจูบหยาดพิรุณ เพื่อทดสอบความเป็นรักต่างเพศ แต่ไร้ผล ไพทียังคงรู้สึกจืดชืดเย็นชาตามเดิม ทำให้เขาอ่อนใจ เมื่อไพทิบอกหยาดพิรุณว่าเขามีจิตใจฝักใฝ่เพศเดียวกัน หยาดพิรุณตกใจมาก แต่เธอรักไพทิและเต็มใจที่จะใช้ชีวิตร่วมกับเขา จึงขอให้เขาแต่งงานกับเธอ เพื่อจะได้มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดผู้หญิงมากขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อการรักษาเยียวยาสภาพจิตใจ

เมื่อแต่งงานแล้ว หยาดพิรุณพาไพทิไปรักษาตัวกับจิตแพทย์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เวลานานพอสมควร ไพทิซาบซึ่งน้ำใจของภรรยา จึงเปิดโอกาสให้เธอหย่ากับเขา หากจิตใจของเขาไม่มีทางแก้ไขให้เป็นปกติได้ แต่แล้วจู่ ๆ วันหนึ่งไพทิเกิดความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาอย่างไม่คาดฝัน เขาสามารถมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาได้แม้ไม่สมบูรณ์นักก็ตาม หยาดพิรุณรู้สึกดีใจ แม้แต่ไพทิเองก็ยังงุนงงกับความต้องการทางเพศของตน เขาสงสัยว่าสภาพจิตใจของเขาจะดีขึ้นเรื่อย ๆ หรือไม่ และวิตกกังวลว่า ถ้าหยาดพิรุณเปลี่ยนใจไม่ร่วมชีวิตกับเขา เขาคงต้องหวนกลับไป มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตามเดิมอีก

2. ในเรื่อง **เก้าอี้ทอง** ของ สีฟ้า (นามแฝง) ตั้งแต่โตเป็นหนุ่ม อรรถนั้ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงมาก่อน และไม่เคยคิดที่จะทำเช่นนั้นด้วย เพราะเขาชิงชังเพศตรงข้าม เขามีเพศสัมพันธ์กับเฉพาะผู้ชายด้วยกันเท่านั้น แต่ชายที่เขามีความสัมพันธ์ทางเพศอยู่ด้วยอย่างลึกซึ้งเกิดติจาก โดยย้ายออกจากบ้านไปอยู่ที่อื่นเพราะโกรธที่อรรถนั้พูดจาดูหมิ่นเหยียดหยามตน อรรถนั้เสียใจ เขานึกถึงคำพูดของลการที่ยุให้ลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง

คืนหนึ่งเขาไปเที่ยวกลับในย่านที่มีสถานบันเทิงเรีงมย์มากที่สุดของกรุงเทพฯ คี๋มสุราจนเมา หลังจากนั้นก็ไปเที่ยวผู้หญิง โดยหลับนอนกับหญิงโสเภณีสมัครเล่น ซึ่งเป็นนักศึกษามาหาค่าไฟพิเศษที่โรงแรมชั้นสอง อรรถนั้เกิดอารมณ์ทางเพศอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน ในที่สุดเขาก็สามารถมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวผู้นั้นได้ (สีฟ้า, 2538: 531) ดังเหตุการณ์ที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“เขานอนตัวแข็งปล่อยให้ห่อหุ้มเปลือยเปลือยออกจากร่าง อยากขยับหนีเมื่อห่อหุ้ม
 ทาบริมฝีปากอุ่นลงแนบริมฝีปาก แล้วก็ไต่เรื่อยลงมาถึงทรวงอกเปลือยของเขา
 ห่อหุ้มคงแปลกใจเหมือนกันที่เขาไม่ยอมกระดิกกระเดี้ยสนองตอบห่อหุ้ม
 สถิตของอรรถนักร้องร่างขึ้นทุกที แต่ก็ยังรู้สึกถึงความนุ่มนวล อบอุ่น ละมุนละไม
 ขณะที่ห่อหุ้มแนบร่างเบียดเสียด ใจหนึ่งรังเกียจอยากผลักไสแต่ทว่านอกจากไม่มีแรงแล้ว
 ยังเกิดอารมณ์ว้าวหวีกำซาบซ่ากับสิ่งที่กำลังได้รับจากห่อหุ้ม รสชาติและรสสัมผัสที่เขา
 เคยตั้งใจเอาไว้ว่าชาตินี้จะไม่ยอมลิ้มลอง
 สัญชาตญาณเพศผู้ที่ถูกปมด้อยจับไล่ให้หนีซุกซ่อนกำลังถูกห่อหุ้มดึงให้กลับคืนมา
 อรรถนักร้องผลอยหลับไปหลังจากนั้น

ประสบการณ์แบบรักต่างเพศครั้งแรกและครั้งนี้สามารถทำให้ความรู้สึกของ
 อรรถนักร้องที่มีต่อผู้หญิงแต่เดิมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี อรรถนักร้องอยากทำความรู้จักคลินลา หญิงคู่แข่งที่
 ตนเคยชิงชังให้ลึกซึ้งกว่าที่เป็นอยู่ เขารู้สึกชอบเธอแทนที่จะชิงชังดังแต่ก่อน และต้องการผูกไมตรี
 กับเธอในฐานะเพื่อนหญิงคนพิเศษ

3. ในเรื่อง **รูปทอง** ของ กฤษณา อโศกสิน ที่มะขุมความสัมพันธ์ทางเพศกับลาภเพื่อน
 สนิท ต้องการหันไปคบหาหญิงคนรักชื่อเรียวข้าวซึ่งต้องการช่วยเหลือเขาแก้ไขพฤติกรรมรักร่วม
 เพศ คืบหนึ่งหลังกลับจากเต็นท์บาร์ คนทั้งสองแหวะที่โมเต็ล แล้วมีเพศสัมพันธ์กัน โดยที่เรียวข้าว
 ต้องโน้มน้าวใจที่จะให้หันมาชื่นชมรักต่างเพศ โชคดีที่มะขุมสามารถร่วมเพศกับเธอได้แม้จะไม่
 สมบูรณ์ (กฤษณา อโศกสิน, 2532 : 297) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... ดูเอาเถิด เส้นกรอบร่างของห่อหุ้มและเขายามแนบเข้าหากันนั้น สวยนัก เขาเองก็
 กำลังเพ่งมอง แขนเขาล้อมอยู่รอบเอวอ่อนแอ้นของห่อหุ้ม ซึ่งวาดโค้งลงไปผายเป็น
 สะโพกและต้นขา อ่อนหวาน ขณะที่เขาวดเนื้อมวลกล้ามเนื้อแน่นแข็งจึงของทรวงอกเรียบ
 รับเอาเส้นโค้งแห่งคอดเนินคู้หนึ่งไว้แนบเนา ต่างคนต่างมีสิ่งที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มี สองสิ่ง
 สอดสวมกันได้พอเหมาะคู่แค้นต้องมึนแนวนอนคอยกำกับ

ปากกามีปลอกคอยปกป้อง ดินสอมีรูกบสำหรับเหลา เรียวข้าวนึกแล้วขบขันความ
 อุดรของมนุษย์เสียยิ่งนัก เขาทั้งปวงเป็นสัตว์โลกอันประเสริฐนี้เอง สมองและใจเขาจึง
 ดิ้นไปไม่มีที่สิ้นสุด หาไฟมาป้อนอารมณ์และค้นหา ไม่ให้หยุดอยู่กับที่ได้เลย

แต่แล้วที่มะขุมก็เข้าใจความเป็นแค้นของตัวเอง เขายังคงเป็นได้เรียวข้าวตระหนกแค้น
 จากของจริง แม้จะไม่รู้สึกสุขสมชื่นนัก เพราะไม่วายเกร็งกับการพิสูจน์และไม่วาย

ขัดข้องกับความไม่คล่องตัวของตนเอง หากหล่อนก็ปลาทปลาปริ่มพอใช้ ขณะที่เขาหลุดพ้น พายุลูกนั้น และหย่อนแผงอกลงแนบอกหล่อนด้วยลักษณะของไฟสิ้นเชื้อ ชั่วครู่จึงผละจากไปเพื่อตั้งถ้อยงามยามที่ใช้ป้องกันออกทั้งตะกร้า

ความใกล้ชิดและการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงคนรักช่วยเพิ่มความมั่นใจให้แก่ทีฆะว่า ตนจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ เขาจึงทดลองใช้ชีวิตคู่กับเรียวข้าว โดยยังไม่แต่งงานกัน เรียวข้าวหวังว่าเธอจะช่วยเหลือทีฆะให้เลิกพฤติกรรมรักร่วมเพศได้อย่างถาวร ทั้งนี้ ตัวทีฆะเองก็จะต้องให้ความร่วมมืออย่างแข็งขันด้วย

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กลับกลายเป็นชายรักต่างเพศใน วรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2544 - 2548 ก็ปรากฏเช่นเดียวกัน คือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง โดยอาจจะคบหาเป็นคู่รักกัน หรือไม่อาจจะมีการแต่งงานมีครอบครัว เพื่อที่จะได้รู้สึกว่าเป็นชายรักต่างเพศ แต่การใช้ผู้หญิงเปลี่ยนแปลงการเป็นชายรักร่วมเพศมักปรากฏในช่วงแรกของเรื่อง แต่สุดท้ายแล้วความคิดที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมให้เลิกชอบเพศเดียวกันและไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายนั้นเป็นไปไม่ได้ แม้ว่าตัวละครเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง และชอบผู้หญิงได้ แต่ในส่วนตัวลึกของจิตใยังติดในความสุขกับเพศเดียวกัน ตัวละครบางตัวสามารถควบคุมตนเองได้ หากขาดสติหรือมีโอกาสดังนั้นก็กลับมามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศอีกเช่น

ในเรื่อง **สามีสีม่วง** ดนัยเมื่อย้อนคิดถึงรักครั้งแรกที่ตนเองรักกับรุ่งอรุณ หญิงคนแรกที ดนัยได้มีความรู้สึกให้แบบชายหญิง แต่ก็รู้สึกขัดแย้งเมื่อนึกถึงความรักครั้งแรก (ม่านเมฆ, 2548: 22) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... เพราะดนัยพบว่าเขาสนใจผู้ชายด้วยกันมากกว่า ความสนใจในระดับปกติธรรมดา ทั่วๆ ไป มันเป็นความสนใจอันเจียมเจียม ที่แม้ตัวเขาเองก็พยายามจะปฏิเสธความรู้สึกดังกล่าวของตน มันเกิดขึ้นมานานแล้ว ตั้งแต่เขายังเป็นวัยรุ่นนั่นล่ะ แต่เขาพยายามไม่สนใจ ด้วยการหั่นหานี้มาทำ เพื่อจะได้ไม่มีเวลาไปคิดถึงมัน เขาเคยตกใจตัวเองที่พบว่าใจเขาสั่น เต้นแรง เมื่อเด็กหนุ่มรุ่นพี่ที่เขาแอบชื่นชอบเดินผ่านมาแล้วก็ยิ้มให้ รอยยิ้มนั้นช่างสั้น ไหวหวัใจเขาเหลือเกิน

การมาถึงของรุ่งอรุณจึงช่วยเขาได้มาก รู้สึกหวั่นไหวบางอย่างที่เขาติดต่อเธอ ทำให้ ดนัยเบาใจต่อสิ่งที่เคยทำให้เขาตระหนกตกคั่น ไม่มีอะไรสักหน่อย ก็ดูดีเล่า... ใครๆ ก็รู้ว่าเห็นว่าเขาคบหากับรุ่งอรุณในฐานะคู่รักกัน

ทุกคำคืนที่ผ่านมา คนยจึงเฝ้าตอกย้ำตัวเองด้วยความคิดนั้น เขาสบายดี เขามีความสุขดี และเขากำลังรอคอยผู้หญิงสักคนที่มีคุณสมบัติพิเศษอย่างรุ่งอรุณต่างหากเล่า ชายหนุ่มถอนลมหายใจออกมา ก่อนจะพยายามข่มตาให้หลับสำหรับคำคืนนี้...

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของคนยโดยที่จะพยายามบอกกับตนเองอยู่ตลอดว่าตนเองมีจิตใจรักอยากคบหากับผู้หญิงแบบคนรักและมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง สิ่งเหล่านี้คนยพยายามสร้างขึ้นในชีวิตเพื่อให้ตนเองมีความสบายใจว่าตนไม่ใช่ชายรักร่วมเพศ แต่สุดท้ายคนยก็ไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้แต่กลับยอมรับความเป็นจริงและใช้ชีวิตแบบชายรักร่วมเพศ

ในเรื่อง ดาวเที่ยงวัน ตะวันเที่ยงคืน ปวิณกับเทวิทย์กำลังโต้แย้งที่ปวิณพยายามเปลี่ยนตัวเองให้กลับไปเป็นผู้ชายรักต่างเพศ (ตริณช, 2547: 47) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“ติดฟังก่อน...ติดเข้าใจใหม่ พยายามเหมือนผู้ชายคนอื่นๆ พยายามมีลูก อยากมีครอบครัวเหมือนใครๆ เขา พี่ไม่อยากให้ใครมาตราหน้าว่าพี่เป็นเกย์ เป็นพวกเสียดชาติเกิด เป็นพวกวิปริตผิดเพศ!”

“พี่โป่งนะบ้า ทั้งบ้า ทั้งโง่!” เทวิทย์เหยียดยิ้มที่มุมปาก “คนที่ เป็นเกย์คือคนที่ถูกสาปสาปให้ชอบเพศเดียวกันและไม่มีทางที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองได้ คนอย่างพวกเราไม่ใช่แค่ว่าพลัดเปลี่ยนเสื้อผ้าแล้วก็มาบอกว่า เป็นเกย์ได้นะ แต่นี่...” ชายหนุ่มขึ้นนิ้วเข้าที่อกของตัวเอง “มันเป็นมาจากข้างใน มันเป็นมาจากจิตใจของเราเอง พี่โป่งไม่มีทางเปลี่ยนแปลงมันได้หรอก”

“ก็พี่กำลังพยายามอยู่นี่ไง ติดเข้าใจพี่หน่อยสิ”

“ผมไม่เข้าใจ เพราะขนาดตัวพี่โป่งเองยังไม่เข้าใจตัวเองเลย นอกจากจะไม่เข้าใจแล้ว พี่ยังหลอกตัวเองอีกต่างหาก พี่โป่งอาจจะหลอกนังผู้หญิงคนนั้น หรือหลอกคนทั้งโลกได้ แต่พี่ไม่มีทางหลอกตัวเองได้หรอกว่าพี่ไม่ใช่เกย์”

คำพูดของเทวิทย์ทำให้ปวิณรู้สึกปวดร้าว...มันทั้งตอกย้ำ ทั้งย้ำให้เขารู้สึกรับรู้แต่ความปราชัยเท่านั้น

“โธ่...ติด...ติดให้โอกาสพี่บ้างสิ เพราะถึงแม้พี่จะคิดคบหากับเขา แต่พี่ก็ไม่เคยคิดที่จะทิ้งติดเลยนะ”

ถ้อยคำของปวิณยิ่งทำให้ดวงตาของเทวิทย์วาวโรจน์

“ทำไมพี่ไปถึงถึงมีความคิดที่เห็นแก่ตัวอย่างร้ายกาจได้ขนาดนี้ อย่างน้อยที่สุดพี่น่าจะคิดได้ว่าใครที่ไหนเขาจะยอมใช้แปร่งสีฟันอันเดียวกับคนอื่น”

การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กลับมาเป็นชายรักต่างเพศที่ปวีณทำก็คือการกลับไปคบหากับผู้หญิงแบบคนรักเพื่อให้ตนเองมีความรู้สึกรักผู้หญิงแบบคู่รักหรือมีความต้องการทางเพศกับผู้หญิง โดยที่ปวีณทำไปเพื่อหวังว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้ แต่สุดท้ายก็ไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้

ในเรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** หลังจากแม่ของปลิ้วรับรู้ว่ามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศแม่ของปลิ้วได้หาวิธีรักษาลูกด้วยการพาไปรณรงค์เพื่อจะได้หายจากการเป็นชายรักร่วมเพศ (ปลิ้ว, 2545: 122) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

วันต่อๆ มาผมแอบหนีออกไปเห็นกระดาดเอกสารถ่ายเอกสารขนาดเอ 4 ปีกใหญ่ในอุ้งมือแม่ ข้อความต่างๆ ที่อยู่ในนั้นทำให้ผมตาของผมเบลอโพล่ง เพราะมันอุดมไปด้วยโปรแกรมรักษาภัยต่างๆ เท้าที่สมองของแม่จะกลั่นเค้นออกมาได้ ผมอ่านคร่าวๆ แล้วแทบลมจับ เพราะมันประกอบไปด้วยไปรณนามันต์ ไปหาหมอผี อาจารย์ท่านโน้นท่านนี้ ณ สำนักผีบาอะไรบ้างก็จำกันไม่หวาดไหว

เมื่อแม่เห็นว่าบรรดาศาสตร์มิด (มน) ต่างๆ ไม่สามารถทำอะไรวิญญูณณ์ของผมได้แม่จึงจัดแผนนี้ออกมาใช้ หลังจากแผน A ล้มเหลวไม่เป็นท่า แผน B ที่ว่านี่คือ พาผมไปพบจิตแพทย์ โอ้โฮ... ไปก็ไปแม่ ถึงไหนถึงกันอยู่แล้ว แต่ลึกๆ มันเจ็บปวดมากครับ แต่ผมก็ต้องไปเพื่อความสบายใจของแม่ ผมไม่ได้เป็นโรคจิตหรือเป็นบ้า

จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2513 - 2543 ซึ่งส่วนใหญ่เขียนโดยนักเขียนหญิง มักเสนอตัวละครชายรักร่วมเพศที่มีความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงตนให้เป็นชายรักต่างเพศโดยการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง เนื่องจากความเชื่อดั้งเดิมที่ว่าชายรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางร่างกายและจิตใจ ไม่เป็นที่ปรารถนาของสังคม และนอกจากนี้ยังมีชายรักร่วมเพศจำนวนหนึ่งไม่พึงพอใจพฤติกรรมทางเพศของตนเอง ต้องการเปลี่ยนไปมีพฤติกรรมรักต่างเพศ โดยที่ชายรักร่วมเพศใช้ผู้หญิงหรือการแต่งงานเพื่อปิดบังอำพรางพฤติกรรมทางเพศของตน

แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีทางจิตวิทยาของสมัยฟรอยด์ที่เชื่อว่า มีวิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กลับมาเป็นชายรักต่างเพศด้วยวิธีการที่หลากหลาย

เนื่องจากในยุคนั้นมีแนวคิดจิตวิทยาที่เชื่อว่าการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นอาการป่วยทางจิต และหากมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศก็ต้องทำการรักษาอย่างเร่งด่วน เช่น การสะกดจิต ใช้ไฟฟ้า กระตุ้นแบบอ่อนๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้คือวิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กลับมาเป็นชายรักต่างเพศโดยจะมุ่งเน้นในการรักษาจิตใจที่เกิดอาการติดขัดในการพัฒนานุคลิกภาพ ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงแนวคิด ดังที่กรมการอนามัยโลกประกาศให้พฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นเพียงรสนิยมทางเพศของแต่ละบุคคลไม่ใช่โรคจิต แนวคิดในการรักษาพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจึงเปลี่ยนแปลงเป็นการทำความเข้าใจพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ลักษณะดังกล่าวต่างกับวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 คืองานในช่วงนี้มีการสร้างตัวละครให้ใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยสร้างความสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่เรื่องมักจบด้วยการให้ตัวละครยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยสามารถดำเนินชีวิตในสังคมรักต่างเพศอย่างมีความสุข เนื่องจากพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นเพียงรสนิยมความชอบส่วนบุคคลเท่านั้น เช่น การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้ตัวละครมีความชอบเพศหญิงในวรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 มีปรากฏในเรื่อง *สามีสีม่วง* แต่สุดท้ายคนนี้ก็กลับมามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เนื่องจากการเป็นชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมที่ปรากฏล้วนเกิดมาจากจิตใจที่เป็นชายรักร่วมเพศไม่ว่าจะเกิดจากสาเหตุใดก็ตาม ตัวละครรักร่วมเพศย่อมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้แม้จะพยายามเปลี่ยนเป็นชายรักต่างเพศก็ตาม

ลักษณะเช่นนี้อาจวิเคราะห์ได้ว่า เป็นการตอกย้ำกรอบความคิดทวิลักษณ์รักต่างเพศ/รักร่วมเพศ ที่รักต่างเพศเป็นฝ่ายครอบงำ การที่เห็นว่ารักต่างเพศเป็นความปกติ และรักร่วมเพศเป็นความผิดปกติ ทำให้นวนิยายในยุคนี้ต่างสร้างเรื่องให้ความเป็นหญิงสามารถดึงชายรักร่วมเพศให้มาอยู่ในกรอบของความปกติได้

3. การต่อต้านและการยอมรับ

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 มักจะเสนอปมขัดแย้งเกี่ยวกับการต่อต้านความเป็นชายรักร่วมเพศ ซึ่งแสดงออกในส่วนที่เป็นของทัศนคติของตัวละครซึ่งปรากฏในเรื่อง และมักจบจบด้วยการยอมรับ

3.1 การสร้างบุคลิกตัวละคร

ผู้เขียนให้ความสำคัญแก่การสร้างบุคลิกตัวละครโดยมีลักษณะกว้างๆ สองแบบ คือ บุคลิกภาพของชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยและไม่เปิดเผย แต่ก็มีความแตกต่างกับวรรณกรรมชายรักร่วมเพศก่อนหน้านี้ กล่าวคือ วรรณกรรมก่อน พ.ศ. 2544 มักสร้างตัวละครให้มีพฤติกรรมแบบผู้หญิง คือเป็นแบบกระเทยเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ช่วง พ.ศ. 2544-2548 มักสร้างให้ตัวละครรักร่วมเพศที่เป็นตัวเอกมีบุคลิกที่ไม่ต่างกับชายรักต่างเพศ

ในการวิจัยเรื่อง นวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – 2543) สมเกียรติ คู่ทวีกุล (2545) พบว่าตัวละครชายรักร่วมเพศมีบุคลิกภาพของผู้หญิงมากขึ้นแตกต่างกัน โดยแสดงออกทางร่างกาย คำพูดหรืออุปนิสัย เป็นต้น และได้สรุปบุคลิกภาพของตัวละครชายรักร่วมเพศของนักเขียนชายไว้ว่า จะไม่นิยมเขียนมีบุคลิกแบบผู้หญิง แต่มีสภาพจิตใจของผู้หญิง

นักเขียนชายบางคนกล่าวถึงความเป็นผู้หญิงของชายรักร่วมเพศอย่างลึกซึ้ง ในลักษณะของการต่อสู้ด้านจิตใจที่ส่งผลกระทบต่อความต้องการของร่างกาย โดยชี้ให้เห็นว่า การที่ผู้ชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากความเป็นผู้หญิงซึ่งแอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจถูกกระตุ้นเสริมแรงจนสามารถเอาชนะความเป็นผู้ชาย และเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ดังเห็นได้จากความรู้สึกขัดแย้งภายในจิตใจของจักรพงษ์ในเรื่อง *ที่นี่ไม่มีสวรรค์* ของ อาทิตย์ สุรทิน หลังจากเขามีเพศสัมพันธ์กับสมดุลย์ (อาทิตย์ สุรทิน, 2522: 98-99) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ผลจากการกระทำของสมดุลย์ในคืนนั้น กลายเป็นวีรกรรมที่รัดตรึงใจของจักรพงษ์ ให้แนบแน่นอยู่กับตัวเขา อย่างไม่มีทางคืนหลุด

ส่วนหนึ่งในใจที่ปวกเปียก อ่อนแอ ไว้ด้วยจิตและวิญญาณของอติเทพซึ่งซ่อนเร้นอยู่ในใจ ถูกวีรกรรมป้องกันเกียรติของคนรักก่อจนตะกอนที่นอนก้นลึกลับฟุ้งกระจาย จุดอ่อนแห่งความอ่อนแอคือ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น ต้องการผู้ที่จะปกป้องคุ้มครอง พิทักษ์โพยภัยทั้งหลาย ที่อาจมีมาถึงตัวให้ตนปลอดภัยได้และความรู้สึกดังกล่าว ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้จักรพงษ์ต้องมีชีวิตเช่นที่เป็นอยู่ บัดนี้เมื่อมีผู้ซึ่งตนรักอยู่เป็นทุนได้แสดงวีรกรรมความกล้าออกปกป้องคุ้มครองตน ความเป็นหญิงที่มีอยู่ก็กลับเพิ่มอัตรากว้างขวางและรุนแรงขึ้นจนจักรพงษ์ไม่อาจควบคุมได้ หมดปัญญาจะต่อสู้กับมัน อารมณ์และตณห์คติของเขาในขณะนี้เหมือนน้ำที่ออกจากกระบอก กระเจิดกระเจิงปั่นป่วนไปตามความแรงของสายน้ำไหลสับสนต่าง ๆ จากสมดุลย์ จะมีพลังลึกลับเพิ่มมากยิ่งขึ้น มันเพิ่มให้ทั้งอารมณ์และความสุขชั้นยอด ทั้งนี้เพราะจิตใจส่วนที่คงความเป็น

ชาย ถูกไฟแห่งโลกันต์เผาไหม้ เป็นจุลวิจุลไปนานแล้ว และรุนแรงยิ่งขึ้น ในทันทีที่มีโอกาสได้เล่นรักกัน

ในขณะที่นักเขียนหญิงสะท้อนภาพชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2513-2543 ว่า ชายรักร่วมเพศกับผู้หญิงคือสิ่งเดียวกัน หมายถึง สภาพจิตใจของชายรักร่วมเพศมีสภาพจิตใจที่คิดแบบผู้หญิง เห็นได้จากคำพูดของสังขกับมังกรใน เรื่อง **สร้อยสวาท** เมื่อชายหนุ่มทั้งสองสนทนากันถึงจิราศรี นายจ้างของนับทองว่า (สุวรรณี สุคนธา, 2517: 403)

นั่นแหละเกย์ หรือ กะเทย มันก็อีหอบเดียวกัน

ชายรักร่วมเพศคือผู้ชายที่มีจิตใจของผู้หญิง เห็นได้อีกจากเรื่อง **เมืองมายา** ผู้เขียนพรรณนา ความรู้สึกนึกคิดคือของโดมินิคที่มีต่อผู้หญิง และกล่าวว่าชายรักร่วมเพศคือผู้ชายที่มีจิตใจของผู้หญิง (สุวรรณี สุคนธา, 2522: 185) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

พวกโฮโมส่วนมากมักจะเกลียดผู้หญิงอย่างฝังลึก ๆ ในใจ อัจฉนาที่ตรงผู้หญิงมีเครื่องเพศ มีความเย้ายวนใจ ในขณะที่พวกเขาอยากจะมี และก็มีไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ความคิดจิตใจทั้งหมดของเขาเป็นผู้หญิงแท้ ๆ

นักเขียนหญิงช่วง พ.ศ. 2513- 2543 สะท้อนภาพชายรักร่วมเพศในด้านบุคลิกภาพที่มีอุปนิสัย จิตใจ และความรู้สึกที่เป็นผู้หญิง ดังนั้น ตัวละครชายรักร่วมเพศของนักเขียนหญิงจะมีบุคลิกภาพทางร่างกายและสภาพจิตใจเป็นผู้หญิงเหมือนๆ กันโดยไม่แยกแยะและแสดงความหลากหลาย

แต่ในนวนิยายและเรื่องสั้นใน พ.ศ. 2544 - 2548 พบว่า บุคลิกภาพของตัวละครเอกชายรักร่วมเพศ ไม่นิยมเอียงมีเหมือนผู้หญิงหรือที่เรียกว่า กะเทย และไม่มีการผ่าตัดแปลงเพศหรือแต่งตัวเป็นผู้หญิง ในงานวรรณกรรมชายรักร่วมเพศใน กลุ่มนี้ ตัวละครเอกในนวนิยายและเรื่องสั้นจะมีบุคลิกภาพแบบชายรักต่างเพศทั่วไป คือ แต่งตัวดี สะอาด รูปร่างหน้าตาดี มีการศึกษา ทำงานเก่ง มีความสามารถ เป็นต้น บุคลิกภาพภายนอกของตัวละครเหล่านี้จะไม่สามารถบ่งชี้ได้เลยว่าตัวละครมีพฤติกรรมเป็นชายรักร่วมเพศ นอกจากตัวละครจะบอกกล่าวให้สาธารณชนได้รับรู้ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่ามี บุคลิกภาพชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผย

3.1.1 บุคลิกภาพชายรักร่วมเพศแบบไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ

นวนิยายที่แสดงออกถึงบุคลิกภาพของตัวละครแบบไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ พบในรวมเรื่องสั้น **ดาวสีม่วง** ซึ่งตัวละครเอกตุลย์ได้อธิบายความรู้สึกและบุคลิกภาพของตุลย์ที่เป็นชายรักร่วมเพศ แต่ไม่แสดงออกทางด้านบุคลิกภาพ (ดาวสีม่วง, 2548: 48) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... ในขณะที่ตุลย์เป็นพระเอกหนุ่มซึ่งมากมายด้วยผู้หญิงที่รุ่มล่อม เขาผ่านการมีแฟนมาแล้วหลายคน แต่ละคนระดับนางเอกทั้งนั้น ยกเว้นรายล่าสุดที่เขากำลังคงอยู่ เป็นคนนอกวงการ เป็นสาวไอโซ ชื่อคังที่สวยเด่น ไม่น้อยหน้าผู้หญิงคนก่อน ๆ ที่ตุลย์เคยคง ไกรจึงเหมือนภาพต่างที่ทับซ้อนอยู่ในความคิดของตุลย์อยู่ตลอดเวลา เพราะตุลย์ไม่เคยมั่นใจในสิ่งที่ตัวเองเป็น และเลือกที่จะเป็นเลย แต่ทุกอย่างมันก็ไม่ได้ขึ้นอยู่กับเขา ชีวิตและตัวตนของตุลย์ผูกติดอยู่กับครอบครัวและหน้าที่ เป็นสิ่งที่เขาต้องรับผิดชอบ และเดินไปตามเส้นทางของครอบครัว และหน้าที่กำหนดเท่านั้น

ถ้าเพียงแต่บิดามารดาบกร่องในหน้าที่เพียงน้อยนิด เขาก็คงมีข้ออ้างในการเดินไปยังเส้นนอกกรอบนั้นได้บ้าง แต่ความรัก และความอบอุ่นของบิดามารดาที่มอบให้เขานั้นช่างมากมาย จนทำให้เขาไม่กล้าเดินไปยังเส้นทางอันแปลกแยกจากที่ครอบครัวและสังคมขีดเส้นไว้

ตุลย์จึงเป็นนักแสดงหนุ่มที่เพียบพร้อมด้วยความสามารถ ผู้ซึ่งมาจากครอบครัวของคนชั้นสูง แต่เป็นขวัญใจของสาวทุกคนชั้น

ตุลย์อยากยอมรับในสิ่งที่ตัวเองเป็นและเลือกอย่างมีความสุข แต่พลังชีวิตของชายหนุ่มที่เรียกขานตัวเองว่า “เกย์” อย่างเต็มปากเต็มคำของไกร ปลุกเร้าสิ่งที่ตุลย์ซ่อน

ตุลย์เป็นชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศต่อสังคมรักต่างเพศ เนื่องจากภาระหน้าที่การงาน ซึ่งทำให้เขาเกิดภาวะเครียด และขัดแย้งในตนเอง

การไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศของตุลย์ เกิดจากกลัวการปฏิเสธของบุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะ พ่อของตุลย์มีอาชีพรับราชการทหาร และตำแหน่งหน้าที่การงานของตุลย์ที่เป็นนักแสดง ย่อมถูกคาดหวังจากประชาชนว่าจะต้องชอบผู้หญิง แต่ตุลย์กลับละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมทางด้านจิตใจ โดยที่ตุลย์มีความรู้สึกชอบผู้ชายด้วยกัน อย่างไรก็ตามการแสดงออกทางสังคมของตุลย์ยังต้องปฏิบัติตามบรรทัดฐานแบบรักต่างเพศเพื่อปกปิดความเป็นชายรักร่วมเพศ

ในเรื่อง ดาวเที่ยงวันตะวันเที่ยงคืน ซึ่งตัวละครเอก คือ ปวีณมีบุคลิกภาพที่เป็นชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผย (ตริษฐา, 2547: 22-23) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... ปวีณเป็นบุรุษรูปงาม รูปร่างสูงใหญ่ กำยำอันเป็นผลมาจากการเล่นกีฬาอีกทั้งกิริยาท่าทางภายนอกตลอดจนการแต่งกายไม่ได้บ่งบอกเลยนักนิค เขาเคยมีรสนิยมทางเพศที่ผิดไป

บุคลิกภาพไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศของปวีณเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวที่พ่อของปวีณมีอคติต่อชายรักร่วมเพศจนทำให้ปวีณรู้สึกหวาดกลัวว่า หากตนมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศที่เปิดเผยอาจถูกพ่อทำร้าย รวมทั้งการเรียนรู้พฤติกรรมชายรักร่วมเพศของปวีณในวัยเด็กมาจากนพคุณและอัสนัยที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผย จึงทำให้ปวีณเรียนรู้ยอมรับบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผยต่อสังคมรักต่างเพศ

นอกจากนี้สังคมรักต่างเพศในที่ทำงานของปวีณก็มีบรรทัดฐานว่าผู้ชายต้องมีบุคลิกภาพแบบผู้ชายจนทำให้ปวีณเรียนรู้สภาพสังคมและปรับตัวให้มีบุคลิกภาพเสรีชนชายรักร่วมเพศเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงาน

เรื่อง **Bad Gays Trip** คาริน่า พาเพื่อนกะเทยไปพบเพื่อนพี่ชาย ซึ่งเป็นชายรักร่วมเพศที่จังหวัดนครสวรรค์ โดยอธิบายถึงบุคลิกภาพของเพื่อนพี่ชายที่เป็นตำรวจ (เบน, 2549: 52) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... รถเรามาจอดที่บ้านพักตำรวจ สงสัยจะใหญ่จริง บ้านนี้หลังใหญ่สุด มีคนรับใช้หัวเกรียนหลายคน คุณพี่นายตำรวจก็เดินออกมาต้อนรับ ท่าทางดูดี อายุเกือบห้าสิบ มาดแมน ส่องผ่าเผย หน้าตาใจดี มีอำนาจ เห็นแล้วก็เกร็ง ๆ มิน่า นั่งคาริน่าถึงได้บอกให้เราแอบ แนะนำตัวแบบแมน ๆ กันเรียบร้อย เธอก็พาเราไปที่ห้องรับแขก เธอก็ปิดประตูสนิท เปิดแอร์เย็นฉ่ำ ในห้องมีแค่เรา 5 คน กันคุยพี่นายตำรวจ เด็กรับใช้ออกไปข้างนอกหมดแล้ว

จะเห็นว่าบุคลิกภาพของเพื่อนพี่ชายคาริน่าจะเป็นบุคลิกภาพแบบชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผย เนื่องด้วยประกอบอาชีพเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งจะต้องมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศตามบรรทัดฐานทางสังคมที่คาดหวังไว้ ทั้งที่แท้จริงแล้วเพื่อนพี่ชายของคาริน่ามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

บุคลิกภาพชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผยของเพื่อนพี่ชายของคารินเกิดจากการเรียนรู้บรรทัดฐานทางอาชีพการทำงาน เนื่องจากอาชีพการทำงานของเพื่อนพี่ชายเป็นอาชีพตำรวจที่สังคมรักต่างเพศมีความคาดหวังว่าจะต้องเข้มแข็งและเป็นผู้นำในแบบของผู้ชาย ต้องคุมครองดูแลประชาชน การที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเปิดเผยย่อมขัดแย้งกับบรรทัดฐานทางสังคมรักต่างเพศ แต่หากจะให้เพื่อนพี่ชายเปลี่ยนเป็นชายรักต่างเพศก็ยอมเป็นไปไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องของสภาพจิตใจและรสนิยมทางเพศ

3.1.2 บุคลิกภาพชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ

วรรณกรรมที่นำเสนอบุคลิกภาพของตัวละครชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศพบในเรื่อง **Bad Gays Trip** ที่ตัวละคร ชื่อ ตั้ว เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศต่อสาธารณชน โดยแต่งตัวเป็นผู้ชาย แต่แสดงพฤติกรรมคล้ายผู้หญิง เช่น การเดิน การพูด (เบน, 2548: 18) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“ป้าตั้ว เกย์คิง สาวแตก ชอบเดินพลั่วสะบัด ชอบใช้เครื่องสำอางมากแต่เป็นของคนอื่น”

จะพบว่าตั้วจะมีบุคลิกภาพแสดงออกเป็นชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผย โดยแสดงออกจากบุคลิกภาพ ท่าทางการเดิน ที่มีความคล้ายคลึงเพศหญิง เพราะเพศชายในสังคมรักต่างเพศจะไม่เดินพลั่วสะบัด ส่วนการใช้เครื่องสำอางเป็นการแสดงบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศได้บางส่วน เพราะในสังคมรักต่างเพศปัจจุบันมีการใช้เครื่องสำอาง ดังนั้น ในการจะระบุว่าคุณลักษณะหนึ่งในสังคมมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจะต้องอาศัยดูจากบุคลิกภาพหลายด้าน

เรื่อง **ดาวสีม่วง** ตัวละครเอกที่เป็นนักร้องแบบเสี้ยวผ้าได้เดินทางไปพักร้อนทางใต้ได้อธิบายบุคลิกภาพความเป็นชายรักร่วมเพศ กับสังคมรอบข้างรักต่างเพศ (นคธ, 2548: 106) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

คนเราถูกตีกรอบชีวิต ตามสถานะทางสังคมของแต่ละคนโดยไม่รู้ตัว ไม่เว้นแม้แต่เรื่องเซ็กส์

ผมเป็นเกย์ชั้นสูง ที่สังคมไม่กล้าแสดงท่าทางรังเกียจ ไม่ว่าผมจะเปลี่ยนหุ่นนอนเป็นว่าเล่น ทราบใดที่หุ่นนอนของผมเป็นคนในสังคมระดับเดียวกัน บางทีก็เป็นลูกไฮโซฯ บางครั้งก็เป็นดารานักแสดง นักร้อง

จากตัวอย่างจะพบว่า สังคมรักต่างเพศรับรู้พฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตัวละคร นักออกแบบเสื้อผ้า แต่ทุกคนก็ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพราะพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตัวละครมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่อเสียงและผลประโยชน์ในสังคมจึงไม่มีปฏิกิริยาการต่อต้านพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

อาชีพที่หลากหลายในสังคมรักต่างเพศ อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้าเป็นอาชีพที่ชายรักร่วมเพศให้ความสนใจประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก เนื่องจากพรสวรรค์ของชายรักร่วมเพศจะมีความละเอียดถี่ถ้วน อารมณ์อ่อนไหว อาชีพนักออกแบบจะต้องมีจินตนาการที่กว้างไกลและความรู้สึกเก็บกดที่อยากเป็นที่ยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ อาชีพนักออกแบบเสื้อผ้าเป็นอาชีพที่ยอมรับในสังคมและค่าตอบแทนสูง จึงส่งผลให้ชายรักร่วมเพศสนใจประกอบอาชีพนักออกแบบเสื้อผ้าเพราะสามารถแสดงบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยได้ตามที่ต้องการ

เรื่อง ดาวสีม่วง ได้กล่าวถึง ไกร พระเอกหนุ่มสังคมวงการบันเทิงที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ (นภคณ, 2548: 72) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... คนในวงการต่างรู้ว่าไกรนั้นเป็นชายรักร่วมเพศ และเขาก็ไม่ปฏิเสธตรงกันข้ามเขาคงอยากตะโกนออกมาดังๆ ให้ทุกคนรวมทั้งประชาชนได้รู้ว่าเขาเกิดมาเพื่อจะเป็นชายรักร่วมเพศเท่านั้น

จากตัวอย่างจะเห็นว่าไกรเป็นชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยที่บุคคลรอบข้างในวงการบันเทิงรับรู้ไกรเป็นชายรักร่วมเพศ อาชีพนักแสดงเป็นอาชีพที่ชายรักร่วมเพศให้ความสนใจ เพราะมีค่าตอบแทนสูงและการยอมรับจากสังคม หากแต่บุคคลนอกวงการบันเทิงที่ไม่ได้รู้จักกับไกรอย่างเป็นทางการย่อมไม่ทราบว่าไกรเป็นชายรักร่วมเพศ

ไกรเป็นพระเอกที่ได้รับการยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ เพราะไกรคือนักแสดงยอดนิยมของประชาชน ดังนั้น สังคมรักต่างเพศจึงมีความคาดหวังว่าไกรจะมีบุคลิกภาพแบบผู้ชายตามกายภาพที่ไกรเป็นอยู่ แท้ที่จริงไกรกับมีบุคลิกภาพแบบชายรักร่วมเพศเปิดเผย หากแต่เปิดเผยรับรู้ถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในกลุ่มเฉพาะวงการบันเทิงเท่านั้น เพราะการเปิดเผยบุคลิกชายรักร่วมเพศในสังคมที่ไม่ใช่วงการบันเทิง ย่อมมีผลต่อกระแสความนิยมการเป็นนักแสดงของไกร แต่บุคลิกภาพที่เปิดเผยในกลุ่มวงการบันเทิงมีผลกระทบต่อไกรไม่มาก เนื่องจากสังคมบันเทิงของไกรมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศเป็นส่วนใหญ่ แต่จะเปิดเผยหรือปกปิดพฤติกรรม

ชายรักร่วมเพศแล้วแต่บุคคล ดังนั้น ไกรมีบุคลิกภาพแบบเปิดเผยกับบุคคลรอบข้างในกลุ่มของเพื่อนร่วมงานบันเทิง จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการเปิดเผยบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศและเป็นการยอมรับถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของไกร ก่อนที่ไกรจะเปิดเผยให้บุคคลนอกวงการบันเทิงรับรู้ถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ในเรื่อง **Born To Be** กล่าวถึงสาวินที่มีแสดงออกถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่อสาธารณชน (พิชิตพล, 2544: 18) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... สาวินเพื่อนชายต้งต้งยื่นหน้าขาว จับปากเหินบสองสาว แต่ตนก็ไม่วายชมัยตาแสดงท่าทางยั่ววนเลียนแบบดาวยั่ว

ในเรื่อง **Born To Be** จะพบว่าสาวินมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศแบบแสดงออกต่อสาธารณชนโดยบุคคลรอบข้างก็คือเพื่อนที่สามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของสาวินได้

ตัวละคร ชื่อ สาวินจากเรื่อง **Born To Be** มีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผยต่อสังคมรักต่างเพศแนวคิดทางด้านสังคม สามารถอธิบายได้ว่า สาวินมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศเปิดเผยได้เนื่องจากสาวินยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศของตนเองได้และมีสภาพสิ่งแวดล้อมให้อิสระภาพ รวมทั้งบุคคลในสังคมรักต่างเพศของ สาวินมีแนวความคิดเกี่ยวกับการยอมรับบุคลิกภาพที่แตกต่างจากบรรทัดฐานทางสังคมรักต่างเพศ ในเรื่องรสนิยมทางเพศที่หลากหลายส่งผลให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยไม่มีปฏิกิริยาโต้ตอบกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ จึงทำให้สาวินกล้าเปิดเผยบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศ

ในเรื่องเดียวกัน สาวินสนทนากับธนาเพื่อนสนิทโดยที่สาวินได้อธิบายให้ธนารู้ว่า สมคิดเพื่อนในกลุ่มสมัยเรียนปัจจุบันนี้ได้เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศต่อสาธารณชน ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า “สมคิดเห็นห้าวๆ เซอร์ๆ เป็นนักกีฬาหลายก็ยังเป็นเหมือนกัน” (พิชิตพล, 2544: 98)

... สมคิดเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัยของสาวินและธนา หลังจากสำเร็จการศึกษาพอทำงานก็ยอมเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้กับเพื่อนสมัยเรียน

สมคิดมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศตอนสมัยเรียนแบบไม่เปิดเผยเนื่องจากสภาพจิตใจของสมคิดยังไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ รวมทั้งสถานภาพของสมคิดสมัยเรียนมหาวิทยาลัยคือนักกีฬาของมหาวิทยาลัย ในบรรทัดฐานสังคมรักต่างเพศมีความคาดหวังว่านักกีฬาต้องเข้มแข็งและเป็นผู้ชายที่จะต้องชอบผู้หญิง สิ่งเหล่านี้ทำให้สมคิดมีความกดดันในจิตใจ ทำให้สมคิดไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเองได้จึงส่งผลให้สมคิดมีบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศไม่เปิดเผยในช่วงสมัยเรียนมหาวิทยาลัย

จนกระทั่งเข้าสู่วัยทำงานสมคิดไม่สามารถจะฝืนอารมณ์ความรู้สึกและสภาพจิตใจได้อีกต่อไป สมคิดก็เริ่มยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้จึงส่งผลให้สมคิดละเมิดบรรทัดฐานทางสังคมรักต่างเพศ โดยที่ยอมเปิดเผยพฤติกรรม และแสดงบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศ โดยไม่ต้องฝืนเก็บพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่อไปให้สังคมรักต่างเพศรับรู้ความเป็นชายรักร่วมเพศ

สรุปได้ว่าบุคลิกภาพของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2544 - 2548 ปรากฏในงานวรรณกรรมจะมี 2 แบบ คือ

1. บุคลิกภาพที่ไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ มีสาเหตุที่ไม่เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศที่แตกต่างกันเช่น ครอบครัวไม่ยอมรับ อาชีพการทำงานไม่เอื้ออำนวย กลัวการปฏิเสธจากเพื่อน เป็นต้น จึงส่งผลให้ไม่แสดงบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศ เพื่อไม่ให้สังคมรักต่างเพศรับรู้ถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ
2. บุคลิกภาพเปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ เพราะมีความเอื้ออำนวยในการเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจากเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น ครอบครัวยอมรับ อาชีพเอื้ออำนวยยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ บุคคลรอบข้างมีความเข้าใจพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เป็นต้น จึงส่งผลให้ชายรักร่วมเพศเปิดเผยพฤติกรรมนี้ต่อสังคมรักต่างเพศโดยแสดงออกทางบุคลิกภาพทางร่างกาย เช่น การเดิน การสนทนา การแต่งกาย เป็นต้น ล้วนแสดงถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

งานวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ ได้สะท้อนบุคลิกภาพของตัวละครชายรักร่วมเพศที่มีบุคลิกภาพที่ไม่เปิดเผย และบุคลิกภาพชายรักร่วมเพศแบบเปิดเผย ซึ่งในกลุ่มนี้จะเสนอภาพตัวละครที่มีบุคลิกที่หลากหลาย คือ มีทั้งที่มีลักษณะภายนอกเป็นผู้ชายเต็มตัว และที่มีลักษณะค่อนข้างเป็นผู้หญิงมากน้อยต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า วรรณกรรมเหล่านี้ต้องการชี้ว่า ชายรักร่วม

เพศมีบุคลิกหลายแบบ และไม่สามารถกำหนดรูปแบบลักษณะชายรักร่วมเพศได้อย่างตายตัว เหมือนกับที่ปรากฏในวรรณกรรมก่อนหน้านี้

3.2 ทศนคติในสังคมไทยต่อพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

วรรณกรรมที่นักเขียนหญิงสะท้อนพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจากการศึกษาของ สมเกียรติ กุฑ์วิฑูล (2545) กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นเรื่องของ สภาพของจิตใจที่ผิดปกติ มีอาการเจ็บป่วย ย่อมมีอาการแสดงออกทางร่างกายเหมือนโรคทั่วไป ซึ่งมีความจำเป็นต้องพบจิตแพทย์เพื่อรักษา

งานวรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 แสดงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศว่าเกิดจาก สภาพของจิตใจที่ผิดปกติหรือเป็นโรคร้ายชนิดหนึ่ง โดยมีการแสดงออกทางร่างกายเหมือนโรค ทั่วไป พบในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ ดังเรื่องต่อไปนี้

ในเรื่อง **มนุษย์ จิตดิน** กรุ่นคิดถึงเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศของจิตริน้องชายในแง่ที่เป็น ความวิปริตด้านจิตใจว่า (สุภาวดี เทวกุลฯ, 2527: 261) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... อันที่จริงนั้นจิตดินจะมีใจเกลียดชังอะไรจิตรินี้ก็หาไม่ แต่ที่เขาใช้ถ้อยคำอันรุนแรง อย่างนี้ก็หมายจะให้จิตรินู้สึกอายและได้คิด ประพฤติตัวเสียใหม่ เพื่อแก้คำประณามนี้ แต่ จิตดินหารู้ไม่ว่าอันจิตที่วิปริตไปของคนเรานั้น จะแก้ด้วยคำพูดเพียงสองสามประโยคหา ได้ไม่ เพราะคนที่มีจิตและความคิดวิปริตไปจากคนธรรมดา นั้น มักจะมีความฝังตันไป ทางที่ผิดอีกด้วย (ข้อความเน้นโดยผู้วิจัย)

ลักษณะการบรรยายดังกล่าวสังเกตได้ว่าเป็นการสรุปของผู้เล่าเรื่อง ไม่ใช่สรุปจาก ความคิดของตัวละคร อันเป็นการแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ทศนคติที่ว่ารักร่วมเพศเป็น ความวิปริตทางจิตเป็นทัศนะที่ยอมรับกันทั่วไปในสังคมขณะนั้น เพราะได้สื่อความคิดผ่านการสรุปของ ผู้เล่าเรื่องแบบพระเจ้าหรือผู้รู้ (omniscient)

ในเรื่อง **เครื่องแบบสีขาว** อรุณพีชาปาริชาติ มีความเห็นว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศ ของ ดร. ทิฆัมพรน้องเขย เป็นเรื่องวิถาวร (ลดาวัลย์, 2519: 376) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ทำไมจะไม่ใช่ ก็มันอุตรวิถิตถาร ไอ้แบบนี้ละเมืองไทยเพิ่งจะระบาค ฝรั่งมันอุตริกันมานานแล้ว มันสนุกของมัน เป็นวิธีแสวงหารสชาติแปลก ๆ ทางเชืกซ์ของมัน ใจละคุณ ก็ไอ้พวกไปเมืองนอกไปคลุกคลีกับไอ้พวกนี้มานาน ๆ นี่แหละ ที่มันหาเรื่องอุบาทว์เข้ามาเป็นแพ้นในเมืองไทยไปด้วย

ในเรื่อง **บัลลังก์ไยบัว** ปุตตราวิถกกังวลเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศของตนกับสุรสีห์ เขา อับอาย และปิดบังซ่อนเร้นพฤติกรรมของตัวเอง ปุตตรารู้ดีว่าจิตใจของเขาผิดปกติอย่างรุนแรง (กฤษณา อโศกสิน, 2516: 219 – 220) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... แม้ว่าเขาจะถูกแวดล้อมอย่างอบอุ่นท่ามกลางบิดา มารดา บริวาร และศฤงคารทรัพย์ รวมทั้งความรู้เรื่องทางการค้าเพียงใดก็ตาม แต่ปุตตราที่เต็มไปด้วยความทุกข์อันมีดมน คับแค้นอยู่ในใจ ปุตตราเองรู้ดีว่า **เขาเป็นมนุษย์พิการวิกลทางจิตอย่างรุนแรง** (ข้อความเน้นโดยผู้วิจัย) พอ ๆ กับเพื่อนของเขา ก่อให้เกิดความอายชอกช้ำอยู่ในส่วนลึก พร้อม ๆ กับซ่อนเร้นกับตัว ปิดบัง

จากคำพูดของปุตตราที่ว่า “**เขาเป็นมนุษย์พิการวิกลทางจิตอย่างรุนแรง**” แสดงว่า ลักษณะการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศถือว่าเป็นอาการเจ็บป่วยทางจิตใจเป็นแนวคิดเดิมจากทางจิตวิทยาที่เชื่อว่าการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นอาการป่วยทางจิตและสมควรได้รับการรักษา เพื่อที่จะไม่เป็นปัญหาของสังคม

การสะท้อนภาพพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมใน พ.ศ. 2544 – 2548 แสดงทัศนคติเกี่ยวกับรักร่วมเพศที่เปลี่ยนไป ดังต่อไปนี้

3.2.1 ทัศนคติรักต่างเพศเกี่ยวกับรักร่วมเพศ

ในงานวรรณกรรม พ.ศ. 2544 – 2548 เสนอทัศนคติที่ต่างออกไปจากกลุ่มเรื่องสั้น 30 ปีก่อนหน้านี้ ดังนี้ 1. มีทัศนคติว่าพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ เป็นสิ่งที่สังคมรังเกียจ 2. มีทัศนคติปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ แต่สุดท้ายก็ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้ 3. มีทัศนคติว่าพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศแม้จะเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ แต่ก็ไม่มีความจำเป็นต้องเปิดเผย เพราะถือว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคล

1. พฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ในเรื่อง ดาวสีม่วง

พฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตุลย์คาราหนุ่มถูกสังคมรอบข้างปฏิเสธโดยสิ้นเชิง (นคธ, 2518: 89) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

แต่เมื่อรุ่งขึ้นเท่านั้น สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น เมื่อมีข่าวความสัมพันธ์ของเขากับไกร พร้อมภาพเลิฟซีนในบทภาพยนตร์ โชว์หราในหน้าหนังสือพิมพ์เกือบทุกฉบับ

ตุลย์นั่งหน้าซีดตัวสั่นด้วยความตื่นตระหนก เพราะแหล่งข่าวเหมือนจะล่วงรู้ ความสัมพันธ์อันลึกซึ้งของตุลย์กับไกรจริงๆ รู้กระทั่งว่าคืนวันนั้นเขาแอบไปหาไกรที่ห้อง

ตุลย์เดินเข้าไปหาบิดามารดาและพี่ชายในห้องนั่งเล่น ในสภาพที่หวาดหวั่น...แต่อย่างไรวันนี้เขาคงต้องพูดความจริง

ตุลย์ถูกสังคมรอบข้างปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจากครอบครัวและบุคคลในงานเลี้ยงไม่ให้การยอมรับโดยมีการต่อต้าน ทำให้ตุลย์ขาดความมั่นใจในตนเองและเกิดรู้สึกต่อต้านในพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนทำให้รู้สึกหวาดกลัวบุคคลรอบข้างจนทำให้ตุลย์ไม่มีความสุขในชีวิต

ตุลย์ถูกปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจากบุคคลรอบข้างในสังคมบุคคล โดยเฉพาะสังคมของตุลย์เป็นสังคมที่ยึดถือบรรทัดฐานรักต่างเพศ ซึ่งมีความคาดหวังว่าชายจะต้องชอบผู้หญิงแต่ตุลย์กับเป็นผู้ชายที่ไม่ได้เป็นไปตามบรรทัดฐานสังคมรักต่างเพศ จึงส่งผลให้บุคคลรอบข้างเกิดอาการผิดหวังที่ตุลย์ไม่ได้เป็นไปอย่างที่เขาหวัง รวมทั้งพื้นฐานทางครอบครัวของตุลย์เป็นครอบครัวนายทหารที่มีกฎระเบียบเข้มงวดน่าจะส่งผลให้ตุลย์มีพฤติกรรมรักต่างเพศ แต่กลับมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ จากพื้นฐานทางครอบครัวและความคาดหวังของสังคม ทำให้ตุลย์รู้สึกกดดันเมื่อทุกคนรับรู้ถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพราะบุคคลรอบข้างแสดงพฤติกรรมปฏิเสธความเป็นชายรักร่วมเพศของตุลย์อย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัวที่รู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก

2. ปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเองแต่สุดท้ายยอมรับ พบใน

วรรณกรรมดังต่อไปนี้

เรื่อง สามสีม่วง คนัยปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนตลอดเวลา (มานเมฆ, 2548: 61) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

เป็นอีกสิ่งที่คุณพบว่าเขานอนไม่หลับ แวดตาของเขารวมมองดูเขาเหมือนไปก่องานอะไรบางอย่างที่เคยสงบนิ่งอยู่ในที่ทางของมัน ให้เริ่มกระสับกระส่ายทีละน้อย

จากตัวอย่างจะพบว่าคุณมีความรู้สึกขัดแย้งกับสภาพจิตใจของคุณที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ แต่คุณพยายามเก็บความรู้สึกเมื่อพบเจอชายที่เป็นชายรักร่วมเพศที่ทำให้คุณรู้สึกถึงสภาพจิตใจที่แท้จริงยิ่งทำให้คุณกลัวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศภายในจิตใจของคุณ

ในเรื่องเดียวกันสุดท้ายคุณก็ยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้โดยมีชายเป็นบุคคลที่ทำให้คุณกล้ายอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ คุณได้ระบายความในใจเกี่ยวกับการยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ (มานเมฆ, 2548: 135) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... คุณพบว่าคนที่มนุษย์เราสามารถ “เป็น” ในสิ่งที่เรา “เป็นอย่างแท้จริง” ได้นั้น ช่างเป็นเรื่องยิ่งใหญ่เหลือเกิน

คุณสามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเองได้ในที่สุด เนื่องจากคุณสามารถอธิบายให้บุคคลรอบข้างให้ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้โดยเฉพาะน้องสาวคุณ ที่เป็นบุคคลที่ให้โอกาสและเปิดใจยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศโดยไม่มีปฏิกิริยาพฤติกรรมของคุณ การที่บุคคลรอบข้างให้การยอมรับ และมีความรู้เรื่องชายรักร่วมเพศก็ย่อมเป็นการลดความกดดันในสภาพจิตใจให้ชายรักร่วมเพศ ทั้งเป็นการช่วยให้ชายรักร่วมเพศเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่อสังคมใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขและลดการหลอกผู้หญิงมาแต่งงานเพื่อปกปิดพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

3. พฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ พบในวรรณกรรมเช่น

ลักษณะพฤติกรรมของชายรักร่วมเพศในเรื่อง *ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ* ผู้เขียนสะท้อนพฤติกรรมของปลิว (ปลิว, 2545: 73) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... อันที่จริงแล้วจะเรียกว่า “แสดง” อย่างนั้นก็ไม่ได้ เพราะผมไม่ใช่เกย์แบบที่เก็กแมน ไม่แสดงออกเลย ผมจะเรียบร้อยๆ ลำลองๆ มากกว่า แต่เพราะเพื่อนๆ ที่แสนดีเหล่านั้น อาจจะไม่อยากทำร้ายจิตใจ ผมก็ได้ เลยสรุปกันเองว่า ผมเป็นเด็กผู้ชายเรียบร้อย ธรรมดาและไม่ได้ทำอะไรออกมาตรงๆ แต่อย่างไรก็ตามเป็นธรรมดาของสังคม

ปลิวได้อธิบายพฤติกรรมของตนเองว่าเป็นพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออก ปลิวเข้าใจเกี่ยวกับการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกโดยเกี่ยวข้องกับความเป็นผู้หญิงและกิริยาแบบผู้หญิงแต่เรื่องของความรู้สึกและสายตาก็ยังแสดงออกให้เห็นอยู่บ้างว่าเป็นชายรักร่วมเพศ

นอกจากนี้ปลิวได้สารภาพความเป็นชายรักร่วมเพศให้กับเพื่อนๆ ได้รับทราบ โดยปลิวมีความคิดว่าเพื่อนสามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเองได้ (ปลิว, 2545: 74) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

หลังจากบอกเพื่อนๆ ไปแล้ว ทุกคนให้การต้อนรับผมดีมาก ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนผู้ชายหรือเพื่อนผู้หญิง อย่างกับเป็นนักร้องออกอัลบั้มใหม่ ทุกคนดีกับผมจนผมอดตื่นตื่นน้ำตาไหลออกมาไม่ได้ ผมมีความสุขเหลือเกิน ไม่น่าเชื่อว่าอะไรๆ มันจะง่ายขนาดนี้ กว่าจะได้เป็นตัวของตัวเองและหลุดพ้นจากกรอบพันธนาการ

จากที่ผมทนมาตลอด 16 ปี ชีวิตมีดๆ ของผมเริ่มมีแสงสว่างสดใสเข้ามาบ้างแล้ว

เพื่อนของปลิวไม่ได้ปฏิเสธพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของปลิวและสามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของปลิวได้ ในตอนแรกปลิวรู้สึกกลัวว่าเพื่อนอาจไม่ยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศจึงเกิดความรู้สึกเก็บกดในจิตใจ หลังจากที่ได้บอกความเป็นชายรักร่วมเพศกับเพื่อน และเพื่อนให้การยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ก็ทำให้ปลิวมีความสบายใจ

ในเรื่อง สามีสีม่วง ชาร์ได้เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศโดยที่ชาร์ไม่สนใจบุคคลรอบข้าง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาร์สามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเองได้ ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า (มานเมฆ, 2548: 40-41)

ซารเป็นเกย์ หรือที่คนทั่วไปเรียกว่าผู้ชายที่รักผู้ชายเพศเดียวกันนั่นล่ะ เขาไม่เคย
ปิดบังใคร พ่อแม่พี่น้องของซารรับรู้และเข้าใจ หรืออาจจะไม่เข้าใจไปพร้อมๆ กัน

แต่จะอย่างไรได้เล่า ในเมื่อเขาเป็นเช่นนี้ ซารเคยผ่านความทุกข์ทรมานมาแล้วใน
ช่วงหนึ่งของชีวิต ที่เขาสับสน ไม่รู้ว่าตัวเองทำเป็นเช่นนี้ แทนที่จะรักใคร่ค้นหาในเพศ
ตรงข้ามเช่นกับเพื่อนผู้ชายทั่วไป ซารกลับรู้สึกพึงพอใจทางอารมณ์กับเพศเดียวกัน
มากกว่า

แล้วพอโตมาเขาจึงได้รู้ว่าการเป็นเกย์มันไม่ได้เป็นโรคที่จะต้องไปรักษาอะไร ส่วนที่
เขาสับสนวุ่นวายใจในช่วงหนึ่งของชีวิตนั้น มักก็เป็นเรื่องธรรมดาของคนที่ยังรู้สึกว่าตัวเอง
ไม่เหมือนคนอื่น เพียงแต่เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับเพศที่สังคมยังไม่มีความเข้าใจ ความยาก
นั้นเลยมากกว่าธรรมดา

ซารได้เปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศกับบุคคลรอบข้างโดยเริ่มจากที่ซาร
ยอมรับในความเป็นชายรักร่วมเพศและเริ่มเปิดเผยกับเพื่อนร่วมงาน อันดับสุดท้ายก็คือครอบครัวที่
ซารยอมเปิดเผยความเป็นชายรักร่วมเพศ เพราะชายรักร่วมเพศถือว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่ชายรัก
ร่วมเพศให้ความสำคัญมากที่สุด

ในเรื่องรักนี้ของจอมกับเดียวก่กล่าวถึงนิลแม่ของจอมเข้าใจพฤติกรรมของลูก
ชายดังที่ (มน มีนา, 2548: 127) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

คุณนลมองตามแล้วก็ให้รู้สึกแปลกใจอย่างฉับพลันเหลือ หมายถึงว่าผู้ชายที่อยู่ในห้อง
นี้ ต่างรักผู้ชายเหมือนกันทั้งนั้นใช่ไหม รวมทั้งลูกชายของเธอด้วย

มองดูพวกเขาแล้วเธอก็ได้แต่ยิ้มออกมาเงิบๆ เธอคงต้องทำความเข้าใจกับเรื่องนี้อีก
เยอะจริงๆ นั่นแหละ

“ไป กลับบ้านกันเถอะลูก ขอบใจมากนะจ๊ะทุกคนที่แวะมาเยี่ยมจอม ขอบคุณนะละ
คุณหมอ คุณพยาบาลด้วยค่ะที่ช่วยรักษาจอมจนหายดี” คุณนลยิ้มให้ทุกๆ คน

นลยอมรับกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของลูกได้ เนื่องจากได้รับข้อมูลที่
ถูกต้องจากสมาคมนักจิตวิทยาว่าเป็นเรื่องธรรมดาในสังคมปัจจุบันทำให้นิลเข้าใจลูกและคนอื่นๆ
ที่มีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ในเรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** ปลิวได้ยืนยันกับแม่ว่าตนไม่สามารถเปลี่ยนไปเป็นชายรักต่างเพศได้ เขาได้เปรียบเทียบว่า

... ผมอยากบอกกับแม่ว่า ดอกบัวก็คือดอกบัว ดอกบัวไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นดอกไม้ชนิดอื่นได้ ดอกบัวทำได้ดีที่สุดก็เพียงแค่เป็นดอกบัวให้สวยที่สุด และมีกลิ่นหอมฟุ้งให้ตัดเอาไปบูชาพระเท่านั้น

หากพิจารณาตามแนวคิดทางสังคม อาจกล่าวได้ว่าการที่บุคคลรอบข้างชายรักร่วมเพศสามารถยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้เนื่องจากมีความเข้าใจถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

ขั้นตอนการยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศก็คือ

1. ชายรักร่วมเพศต้องยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศและทำความเข้าใจกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศว่าพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเป็นอย่างไร และหากมีข้อสงสัยในพฤติกรรมชายรักร่วมเพศควรศึกษาหาความรู้จากเอกสารตำรา หรือปรึกษาจิตแพทย์ เป็นต้น เพื่อให้สภาพจิตใจและข้อสงสัยที่มีอยู่คลี่คลายลงจากความเก็บกดในอารมณ์ความรู้สึก เป็นต้น ชายรักร่วมเพศเรียนรู้ถึงค่านิยมและยอมรับวิถีชีวิตได้ตามที่ตนเองต้องการพบในงานวรรณกรรม เช่น ชาร จากเรื่อง **สามสีม่วง** จอม จากเรื่อง **รักนี้ของจอมกับเดียว** ปลิว จากเรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** เป็นต้น

2. การเปิดเผยพฤติกรรมชายรักร่วมเพศให้บุคคลรอบข้างยอมรับ พฤติกรรมชายรักร่วมเพศดังกล่าวปรากฏในเรื่อง **รักนี้ของจอมกับเดียว** แม่ของจอมยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้เพราะแสวงหาความรู้จากชมรมพ่อแม่ที่มีลูกเป็นชายรักร่วมเพศ ทำให้เข้าใจอีกทั้งไม่เคยมีประสบการณ์ในทางด้านที่ไม่ดีกับชายรักร่วมเพศหรืออาจจะมียศแต่มีการยอมรับความหลากหลายทางเพศ สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในสังคมรักร่วมเพศ

วรรณกรรมดังกล่าวได้แสดงให้เห็นว่าการยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศของชายรักร่วมเพศและบุคคลรักต่างเพศในสังคมมีความสำคัญเป็นอย่างมากเพราะหากมีการยอมรับซึ่งกันและกันจะทำให้สังคมรักร่วมเพศกับสังคมรักร่วมเพศอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จากโครงเรื่องดังที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่า กลุ่มชายรักร่วมเพศมีการต่อสู้กับความรู้สึกในจิตใจของตนเองเพื่อให้เกิดการยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศของตนเอง และหลังจากที่ตนเองยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศได้แล้วก็จะพยายามสร้างการยอมรับจากบุคคลรอบข้างก็คือเพื่อนที่เป็นกลุ่มรักต่างเพศ และบุคคลที่ชายรักร่วมเพศจะพยายามให้เกิดการยอมรับเป็นอันดับสุดท้ายก็คือครอบครัวหรือภรรยา ซึ่งจะเป็นกลุ่มคนที่มีความสำคัญที่สุดต่อชายรักร่วมเพศ

จะเห็นได้ว่า ความเข้าใจรวมทั้งการยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศเป็นแนวคิดหลักของวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังเป็นการยืนยันและการประกาศอัตลักษณ์ของกลุ่มชายรักร่วมเพศต่อสังคมรักต่างเพศ โดยพิจารณาได้จากการที่วรรณกรรมเหล่านี้ทุกเรื่องจบลงอย่างมีความสุขด้วยการที่ตัวละครยอมรับและประกาศความเป็นชายรักร่วมเพศ ในขณะที่วรรณกรรม ช่วง พ.ศ. 2513 -2543 นักเขียนหญิงมักจะจบเรื่องด้วยการให้ชายรักร่วมเพศไม่สามารถยอมรับและประกาศตัวตนความเป็นชายรักร่วมเพศต่อสังคมรักต่างเพศได้

3. ความรักและเพศสัมพันธ์

ในงานวิจัยของสมเกียรติ คูทวีกุล เรื่องภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – 2543): การศึกษาศักยภาพข้อจำกัดและทางออกของนักเขียนหญิงได้สรุปการสะท้อนภาพความรู้สึกทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ กล่าวไว้ว่า นักเขียนหญิงสามารถสะท้อนภาพความรู้สึกทางเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศของชายรักร่วมเพศได้ไม่ชัดเจน

นักเขียนหญิงไม่สามารถสะท้อนการมีเพศสัมพันธ์ ความต้องการทางเพศของชายรักร่วมเพศ รูปแบบของการมีเพศสัมพันธ์ หรือบทบาทของการมีเพศสัมพันธ์ ได้เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นลีลาชีวิตอันละเอียดอ่อนสลับซับซ้อน จนเกินความเข้าใจของนักเขียนหญิง

การสะท้อนความรู้สึกทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศที่ปรากฏในนวนิยายและเรื่องสั้นระหว่าง พ.ศ. 2544 – 2548 คือ ความรู้สึกที่มีต่อเพศเดียวกัน โดยที่ตัวละครจะมีความรู้สึกดึงดูดทางเพศเนื่องความประทับใจในรูปร่างหน้าตา สัดส่วนของร่างกายที่ดูแข็งแรง กำยำ ในสรีระของผู้ชาย อาจเกิดจากตัวละครผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า อาบน้ำ ว่ายน้ำร่วมกัน เป็นต้น หรือเกิดจากการใกล้ชิดสนิทสนม เช่น การนอน ซ้อนรถจักรยานยนต์ด้วยกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงทำให้เกิด

ความรู้สึกทางเพศในที่สุด จึงต้องมีการปลดปล่อยความต้องการทางเพศของตนเองออกไป บางครั้งอาจต่อเนื่องด้วยการโอบกอด จูบได้ จวบ จนถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศ

4. ความรัก

กลุ่มชายรักร่วมเพศโหยหาความรักโดยพยายามแสวงหาบุคคลที่รักและห่วงใย โดยจะพบเห็นความรักรูปแบบต่างๆ ในวรรณกรรมดังกล่าว นั่นคือตัวละครจะแสวงหาบุคคลที่ตนเองรักอยู่ตลอดเวลา จึงทุ่มเทความรักไปให้กับบุคคลรอบข้าง และหากจะมีความรักก็จะมีครั้งละหลายคน วรรณกรรมเหล่านี้จึงมักแสดงปมของเรื่องที่ตัวละครชายรักร่วมเพศพบความผิดหวังจากความรัก ครั้งแล้วครั้งเล่า พิเชฐ สายพันธ์ได้กล่าวว่า

...ในขณะที่อธิบายเรื่องความรักของชายรักร่วมเพศมักจะถูกอธิบายด้วยอารมณ์และความรู้สึกมากกว่า ความรักจะถูกจัดให้อยู่ในโลกของอุดมคติมีความคลุมเครือในรายละเอียด จำต้องได้ยากไม่ว่าจะเป็นส่วนความคิดที่เป็นนามธรรมหรือชีวิตคู่ที่เป็นรูปธรรม วาทกรรมเรื่องความรักของชายรักร่วมเพศจะตั้งอยู่บนความขัดแย้งระหว่างอุดมคติและความเป็นจริง ความรักอุดมคติแม้จะถาวรอยู่เสมอว่า “ผมจะเจอกับใครที่จะรักผมจริงหรือเปล่า”

ชายรักร่วมเพศหลายคนทำให้เกิดมายาคติในบรรดาชายรักร่วมเพศว่า “การใช้ชีวิตคู่ของชายรักร่วมเพศไม่มั่นคงเหมือนชายจริงหญิงแท้” นั่นคงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ชายรักร่วมเพศตัดสินใจหันหลังให้กับความรักและชีวิตคู่ของชายรักร่วมเพศที่เป็นเส้นขนานแล้วมุ่งหน้าสู่เส้นทางที่มั่นคงด้วยรสพระธรรมโดยการเป็นพระในพระพุทธศาสนา

ความรักของชายรักร่วมเพศจึงประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ความรักในโลกอุดมคติกับชีวิตรักที่ดำเนินในรูปแบบความสัมพันธ์ต่างๆ ในโลกของวัตถุ ซึ่งรวมถึงชีวิตทางเพศและชีวิตรักของชายรักร่วมเพศ ชีวิตทั้งสองส่วนนี้เกิดขึ้นอย่างอิสระ ปลดปล่อย ไม่ผูกพัน ด้วยวิธีการสร้างความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นชายรักร่วมเพศจึงไม่ค่อยมีคำถามต่อชีวิตทางเพศของตนที่อิสระ ปลดปล่อย และไม่ผูกพัน แต่ชายรักร่วมเพศมักมีคำถามเสมอต่อเรื่องความรัก จึงเห็นได้เสมอว่าเนื่องจากความรักของชายรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่ขัดแย้งระหว่างอุดมคติกับการดำเนินชีวิตรัก จึงเห็นได้เสมอว่า เมื่อชายรักร่วมเพศผูกโยงการใช้ชีวิตรักของตนเข้ากับชีวิตทางเพศซึ่งเป็นโลกของวัตถุ ความรักของชายรักร่วมเพศในมิตินี้จะกลายเป็นสิ่งที่ไม่มั่นคงถาวร เป็นความรักแบบจับปล้น เลื่อนไหลและเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหรือเรียกได้ว่าเป็น “confluent love” (ปริตดา เฉลิเมฬา กอนันตกุล, ม.ป.ป.: 81)

ในเรื่อง *ด้ายสีม่วง* ตอนที่แม่ได้สนทนากับวินไท้นั้น แม่ของวินไทได้ซักถามถึงเรื่องราวความรักของลูกว่าเมื่อไรจะมีคนรักเป็นตัวตนเสียที โดยที่ผู้เป็นแม่เห็นวินไทมีคนรักเป็นผู้หญิง แต่ช่วงหลังๆ มากับเห็นแต่ผู้ชาย (วิวัฒน์ กนกุลเคราะห์, 2545: 649) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...วินไทอดหวนคิดถึงแฟนเก่าสองสามคน ที่แม่เอ่ยถึงไม่ได้ นั่นสินะ พวกนั้นไม่เห็นมีใครคบเขาได้นานจีรังสักคน ผ่านมาชั่วประเดี๋ยวประด๋าวแล้วก็ผ่านไป หาได้ดื่มด่ำซาบซึ้งถึงขนาดนั้นคงในความรักเป็นเรื่องเป็นราวแม้แต่รายเดียว รักของเขาไม่เคยถูกเติมเต็ม เติมแล้วก็ต้องค่อยเติมอีกอยู่ร่ำไป ความรักของวินไทถูกส่งผ่านและกระจายไปทั่วรักแม่ รักน้อง รักผองเพื่อน รักอ้อม รักจำ รักอาจารย์นนทวัฒน์ สำหรับแฟน เขาก็คบคราวละหลายคน ช่วงไหนใกล้ชิดใครที่สุดก็เรียนคนนั้นเป็น “แฟน” โทรศัพท์บอกรักถี่หน่อย เข้า กลางวัน เย็น ก่อนนอน

จากความคิดของ วินไท ได้แสดงให้เห็นทัศนคติในเรื่องของความรักของตนเองไว้ว่ามักจะ เป็นความรักเพียงชั่วคราว โดยที่ชายรักร่วมเพศจะต้องเผื่อใจมีคนรักครั้งละหลายๆ คนเพราะจะได้ไม่ทรมานความรู้สึกให้กับบุคคลเพียงคนเดียว และหากเลิกกับใครไปก็ยังมีคนอื่นทดแทน

ในเรื่องเดียวกันจะพบพฤติกรรมความรักที่ชายรักร่วมเพศจะมีคนรักมากกว่า 1 คน อย่างตัวละครที่ชื่อ ปลิง ได้สนทนาทางโทรศัพท์กับวินไท ทั้งที่ตนเองมีคนรักอยู่แล้วเชื่อมั่นที่แต่กลับแอบคบหากับวินไทอย่างลับๆ เพราะอีกใจหนึ่งของปลิงก็ยังรักมินท์ที่ไม่อยากให้เรื่องของปลิงกับวินไทไปทำร้ายความรู้สึกของมินท์ (วิวัฒน์ กนกุลเคราะห์, 2545: 649) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“วิน เรายังเป็นแฟนกันเหมือนเดิมนะครับ เรายังลักลอบเจอกันได้ แต่ต้องแอบเนียนหน่อย เราต้องไปนอนกันที่อื่น คงมานอนค้างที่ห้องผมไม่ได้แล้ว ผมไม่อยากให้มินท์เสียใจในเรื่องของเราอีกนะครับ ผมรักและสงสารมินท์มาก เท่าที่เป็นอยู่ก็บอบช้ำมากพอแล้ว”

จะพบว่าปลิงมีความรักกับวินไทและรักคนรักเก่าอย่างมินท์โดยที่ไม่สามารถเลือกได้ว่าจะเลือกรักใครดีกว่ากัน ปลิงจึงคบทั้งมินท์และวินไทไปพร้อมกัน จากพฤติกรรมของปลิงแสดงให้เห็นว่าชายรักร่วมเพศจะแฟนครั้งละมากกว่า 1 คนขึ้นไปสอดคล้องกับแนวความคิดของวินไทที่จะมีคนรักมากกว่าหนึ่งคนเช่นกัน

ความรักของชายรักร่วมเพศมักจะมีแต่เรื่องราวของความทุกข์ใจที่รักไม่สมหวัง พบในเรื่องเดียวกันตอนที่มินท์รับรู้ความจริงว่าปาลิงยังแอบคบกับวินไทอยู่จนทำให้มินท์ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ความรู้สึกได้อีกต่อไปจนระบายความรู้สึกออกมาต่อหน้าปาลิง ดังนี้ (วีรวัดน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 649)

“ปาลิงไปอ้ววินเขาสิครับ มินท์ไม่อยากจะให้คุณอีกแล้ว เราเดินด้วยกันก็จริง แต่มินท์รู้สึกเหมือนตัวคนเดียว ไม่ต้องสงสัยเลย คุณรักเขามาก คุณตัดเขาไม่ขาดหรอก เชื่อ มินท์เถอะ ไปกินดึกกันเสียคุณมีแต่ได้กับได้ ได้วินคืนมา ได้มินท์เป็นเพื่อน มินท์เองก็ไม่ต้องลำบากลำบากทนเดินกับศพไร้วิญญาณ”

“มินท์สงสารแล้วได้อะไร รักแล้วได้อะไร เรื่องอะไรที่มินท์เจ็บอีก พอกันทีกับความรักเสียดแทง รักจอมปลอม ได้ยินไหม กูเบื่อเต็มทีแล้ว”

จากคำพูดของมินท์จะพบว่าเรื่องราวความรักของชายรักร่วมเพศนั้นมีแต่ความทุกข์ใจหากไม่มีความยั่งยืนต่อให้ชายรักร่วมเพศจะใช้ความพยายามหรือความอดทนเท่าไรก็ไม่สามารถทำให้ความรักผ่านพ้นความผิดหวังไปได้

เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมความรักของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมเหล่านี้พบว่าประเด็นการแสวงหาความรักและความผิดหวังในความรักเป็นแนวคิดหลักของเรื่อง ตัวละครชายรักร่วมเพศมุ่งแสวงหาและต้องการความรักและคนที่คอยห่วงใยมาก แต่สิ่งที่ชายรักร่วมเพศค้นหา กลับกลายเป็นเพียงความรักแบบฉาบฉวย มีเรื่องของเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการทางร่างกาย

4.1 การสะท้อนความรู้สึกทางเพศ

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 มีวรรณกรรมที่แสดงภาพสะท้อนความรู้สึกทางเพศเช่นกัน ได้แก่ ในเรื่อง **ประตูที่ปิดตาย** นพโพธิ์เกียรติ์ ขณะเดินร่ำอยู่กับ แลน พาร์ตเนอร์ ประจำบาร์ เขาเกิดความต้องการทางเพศ (กฤษณา อโศกสิน, 2537: 161) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ความปั่นป่วนชวนใจเกิดง่ายที่สุดกับอารมณ์ของเขา ก็เพียงแต่ได้แลเห็นกล้ามเนื้อบางแห่งและรูปพรรณสัณฐานของอวัยวะบางส่วนของเขาเพียงอย่างเดียวกับเขาเท่านั้นเอง

อาจเป็นเงาของขนตาหนา แก้มที่ตอบอย่างเขี้ยววน หากแต่มีหนวดอ่อนๆ ไร่ไรอยู่
เหนือริมฝีปาก ลำคอบิดเอี้ยวในที่ท่าชวนวาบหวาม

และบางทีก็อาจจะเป็นกล้ำมุนตรงด้นแขน สะดือที่ดูเนียนและลึกซึ่งลับไปกว่านั้น
อีก ก็อาจจะเป็นอวัยวะบางแห่งที่มีสีสังคางาม มีรูปลักษณะเพียบพร้อม หาทัดมิได้ทางกาย
วิภาค

ในเรื่อง **ฝันสรวง** เวลาชิงชันเปล่าเปลี่ยวใจเขาจะดูหนังสือภาพผู้ชายเปลือยกายเพื่อ
กระตุ้นอารมณ์เพศดังผู้เขียนบรรยายว่า (สุวรรณณี สุคนธา, 2540: 80-87)

...เขาจะเลือกรับหนังสือประเภทรักร่วมเพศที่ทำขายกันเฉพาะกลุ่มรักร่วมเพศ เขาจึงจะ
ซาบซึ้งถึงใจ และการที่จะกระตุ้นอารมณ์ให้เขาเกิดอาการหน้าแดงขึ้นมาได้ก็ต้องเป็น
หนังสือผู้ชายด้วยกัน เขามีหนังสือแนวนี้อันลึกลับเป็นตั่งๆ คั่นไหนเปลี่ยวหนัก เขาก็จะ
เปิดหนังสือประเภทนี้ขึ้นมาดูบ้าง

จะพบว่านักเขียนหญิงได้สะท้อนภาพความรู้สึกทางเพศเป็นไปอย่างรวบรัดและอ้อม
ค้อมไม่สามารถเห็นภาพของตัวละครที่สร้างความรู้สึกระทึกใจให้กับตัวละครอีกฝ่ายที่มี
ความรู้สึกถึงขั้นอยากมีเพศสัมพันธ์ เพียงแค่บรรยายรูปร่างลักษณะโดยทั่วไปของร่างกายของเพศ
ชายด้วยกัน

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 มีวรรณกรรมที่แสดงภาพสะท้อน
ความรู้สึกทางเพศเช่นกัน โดยการสะท้อนความรู้สึกทางเพศของชายรักร่วมเพศปรากฏในนวนิยาย
ในเรื่อง **Born To Be** ธนาซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ของ ร.ต.อ. พฤกษ์ ไรจน์เสรี โดยผู้เขียนบรรยาย
ความรู้สึกทางเพศที่มีต่อ ร.ต.อ. พฤกษ์ ไรจน์เสรี (พิชิตพล, 2544 : 42-43) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...เพราะเวลานี้ลมหนาวยะเยือกมุงผลาญทำลายคนช้อนอย่างหนักหน่วง หนาวจนปากคอ
สั่นสะท้าน หากให้ผู้ชายผู้นี้ควรหันมาบอกกับปาก ให้ก่อร่างอุ่นผ่อนคลายเหน็บหนาว
สักหน่อยหนาวจับใจ ไม่รู้จะพึงพาสิ่งใดรอบตัว นอกจากผู้มีไอรุ่นแค้นตรงหน้า อยากจะ
โอบกอด อยากจะซบหน้าแนบลง ชุบเคลียคลอไอรุ่นผ่อนปรนความหนาว

การสะท้อนความรู้สึกทางเพศที่ธนามีต่อ ร.ต.อ.พฤกษ์นั้น เกิดจากความใกล้ชิดติดตอน
ซ้อนรถจักรยานยนต์ และบรรยากาศก็มีความหนาวเย็น รวมทั้งความพึงพอใจในตัวเองของ

ร.ต.อ. พุกษ์ สิ่งเหล่านี้ทำให้ธนาเกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นมา เนื่องจากความรู้สึกที่ตีรวมทั้งโอกาสในการใกล้ชิดซึ่งส่งผลให้อารมณ์ความรู้สึกของธนามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ร.ต.อ.พุกษ์ จนถึงขั้นเกิดความรู้สึกทางเพศ

ความรู้สึกทางเพศของชายรักร่วมเพศในเรื่อง สามีสีม่วง ขณะที่คนัยและซาร พบกันครั้งแรกจนทำให้คนัยรู้สึกถึงความต้องการในจิตใจที่มีต่อซาร (มานเมฆ, 2548: 38) ผู้เขียนได้บรรยายว่า

“หวัดดีครับ ยินดีที่ได้รู้จักครับ ขอโทษด้วยที่พาคนมาส่งเข้าไปหน่อย” ซารรีบบอก แล้วก็ยิ้มบางๆ กับท่าทางเก๋ๆ กังๆ ของพี่ชายคนยาที่เห็น

“อ้อ ครับ ขอบขอบคุณครับ พอดีคนไม่เคยกลับดึก เลยเป็นห่วงกันนะครับ ขอบคุณนะครับคุณซารที่มาส่งคน” คนัยเอ่ยตามมารยาท รู้สึกทำตัวไม่ค่อยถูกกับคนที่หน้าเด็กกว่า แต่กลับอายุมากกว่าเขา ไหนจะสายตาก็ฝ่ายนั้นมองเขา มันทำให้คนัยรู้สึกแปลกๆ แปลกมากทีเดียว

คนัยพบว่าตัวเองรู้สึกเขิน!!!

“ไม่เป็นไรครับ ผมพักอยู่คอนโดฯ ใกล้ๆ นี่ๆ เอง ไม่รบกวนอะไรหรอกครับ” ซารหมายถึงคอนโดฯ ของเขาที่อยู่ก่อนถึงบ้านคนยาไม่ถึงกิโลใกล้ๆ กันนี้

“อ้อ ครับ แต่ยังงี้ก็ขอบคุณ คน อ้าวขึ้นบ้านไปแล้ว แะจิง” คนัยหันไปหาคนยา แต่น้องสาวคงขึ้นไปหาแม่แล้ว คนัยเลยได้แต่ยืนยิ้มเก๋ๆ ให้กับคนตรงหน้าแทน

“ไม่เป็นไรละ จ้ะผมกลับก่อนก็แล้วกันไปละครับคุณ เอ่อ..นัยไซ้ไหมครับ สวัสดีครับ” ซารเตรียมเปิดประตูรถแล้วก็รีบยกมือรับไหว้คนัย ท่าทางสุภาพ เรียบร้อย แถมดูก็เกรงอกเกรงใจของอีกฝ่ายทำให้เขาอดยิ้มอย่างนึกเอ็นดูไม่ได้ ลูกชายลูกสาวบ้านนี้น่ารักดีแะ และมันก็ทำให้คำคิณันของซาร เป็นคิณที่เขานอนกลับฝันดีไปตลอดทั้งคืน...

ความรู้สึกทางเพศของคนัยกับซารเกิดจากความพึงพอใจในรูปร่างหน้าตาของทั้งสองฝ่ายเมื่อครั้งแรกที่พบกันหลังจากอาสาส่งคนยา รวมทั้งการช่วยวนคำพูดของซารที่มีให้คนัยอีก ทั้งคนัยก็เป็นชายรักร่วมเพศอยู่แล้ว ย่อมเกิดอาการความรู้สึกที่ดีกับซารอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สิ่งเหล่านี้ทำให้คนัยรู้สึกหวั่นไหว เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมา คนัยเป็นชายรักร่วมเพศไม่ยอมรับตนเองพยายามกดความรู้สึกให้ขอบเพศหญิงตลอด ซารเป็นเสมือนแรงกระตุ้นให้คนัยได้รู้สึกถึงความเป็นชายรักร่วมเพศที่แอบแฝงในจิตใจได้สำนึก ซึ่งคนัยมีอยู่ภายในจิตใจความรู้สึกถูกกระตุ้นผ่านร่างกายและบุคลิกภาพ สิ่งเหล่านี้ทำให้คนัยไม่สามารถควบคุมความรู้สึกให้ไม่หวั่นไหวต่อซารได้อีกต่อไป

แนวคิดทางสังคมเชื่อว่าความรู้สึกทางเพศเป็นการปลดปล่อยแรงกดดันในจิตใจทางสังคมที่คาดหวังว่าผู้ชายต้องมีความรู้สึกทางเพศ กับผู้หญิงจนชายรักร่วมเพศบางคนต้องเก็บกดความรู้สึกความต้องการทางเพศที่ชายรักร่วมเพศมีต่อเพศเดียวกัน เพราะชายรักร่วมเพศเป็นมนุษย์มีความต้องการความรู้สึกและอารมณ์ทางเพศหากพบสิ่งเร้าที่พึงพอใจจนทำให้เกิดความรู้สึกทางเพศระหว่างชายด้วยกัน จนทำให้เกิดความต้องการทางเพศ ดังที่ชนามีความรู้สึกกับ ร.ต.อ.พฤษณ์ เนื่องจากชนาพึงพอใจและมีโอกาสเอื้ออำนวยให้ชนามีเพศสัมพันธ์กับ ร.ต.อ.พฤษณ์ นอกนี้ยังพบในเรื่องสามีสีม่วง ระหว่างคนัยกับชนต้องเก็บกดความรู้สึกทางเพศจนทั้งสองคนเกิดความพึงพอใจซึ่งกันและกันจนเกิดความรู้สึกต้องการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อลดแรงกดดันทั้งสองคนที่มีความปรารถนาที่ดีต่อกัน

ความรู้สึกทางเพศของคนัยกับชนและ ร.ต.อ. พฤษณ์กับชนา เป็นการลดภาวะความกดดันทางจิตใจที่บรรทัดฐานทางสังคมคาดหวังว่าผู้ชายต้องมีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงเมื่อเกิดสิ่งเร้าที่พึงพอใจและโอกาสที่เหมาะสม ทำให้ชายรักร่วมเพศมีความรู้สึกทางเพศและความต้องการปลดปล่อยความรู้สึกทางเพศจากจิตใจโดยการมีเพศสัมพันธ์

จากการศึกษาพบว่า การสะท้อนความรักและความพึงพอใจของวรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 - 2548 เป็นไปอย่างรวบรัดเหมือนกับวรรณกรรม ช่วง พ.ศ. 2513 - 2543 คือไม่เน้นการบรรยายความรู้สึกในเชิงความรักและผูกพันแต่เน้นไปที่บทบาททางเพศในการมีเพศสัมพันธ์มากกว่า จนทำให้งานวรรณกรรมกลุ่มนี้ขาดการบรรยายความรู้สึกทางอารมณ์ของตัวละคร สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่า สังคมชายรักร่วมเพศเน้นการมีเพศสัมพันธ์และบทบาทลีลาทางเพศมากกว่าความรู้สึก

4.2 การมีเพศสัมพันธ์

การบรรยายฉากการมีความสัมพันธ์ทางเพศของตัวละครมีความสำคัญในบันเทิงคดีกลุ่มนี้เป็นอย่างมาก อาจกล่าวได้ว่าประเด็นการแสวงหาของตัวละครประการหนึ่งในเรื่อง คือ การได้มีเพศสัมพันธ์กับคนที่ตนพึงพอใจ ฉากรักเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกพึงพอใจของชายรักร่วมเพศที่มีต่ออีกฝ่าย เป็นการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึกที่มีซึ่งกันและกัน โดยมีการบรรยายลักษณะความสัมพันธ์ทางเพศที่ค่อนข้างเปิดเผยชัดเจน เช่น การกล่าวถึงเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก การมีเพศสัมพันธ์ด้วยปาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก พบในเรื่อง **Born To Be** ในขณะที่ชนากับ ร.ต.อ. พฤษัย ไรจน์เสรี นอนภายในห้องสองต่อสอง (พิชิตพล, 2544: 70-71) โดยผู้เขียนบรรยายความคิดของชนาขณะมีเพศสัมพันธ์ว่า

...เพ็ญรักกุโชน เมื่อสัมผัสถึงปลั่งสนอง และก็ดูเหมือนจะไม่ดับสิ้นไปได้ง่ายๆ เสียแล้ว
 บุษห่มผู้ห่ามหายรศกามารมณ์มานานเนิ่น เขาลืมไปแล้วหรือไรว่าร่างขาวนวลละออที่
 กอดรัดอยู่นั้นคือเพศพันธุ์เดียวกัน หรือว่าความสุขเกษมศานต์มิได้แบ่งแยกมนุษย์ที่มีเลือด
 เนื้อและไอร้อนรองรับไอร้อนได้เหมือนกัน ... หรือเขาก็เหมือนผู้ชายทั่วไปที่ยึดเหนี่ยว
 เกมราจะเป็นที่พึงชีวิต ยิ่งแต่ความกระหายเพียรเสพทุกครั้งเมื่อมีโอกาส

แต่ไม่ดอก...เป็นเพราะเขารักเรา...ไม่มากก็น้อย...เขาจึงเพียรเรียนรู้ประสบการณ์
 แปลกใหม่ไปพร้อมกับเรา...เขาพร้อมจะแสดงบทบาทที่ผู้ชายทั่วไปประกอบกรรมรักกับ
 ภรรยาสุดที่รัก...ไม่เช่นนั้นเขาจะมีสุขชั้นรส แรกแย้มแรงคำกฤษณาได้อย่างนุ่มนวล...
 ละมุนละไม...เราร้อน..ร้อนแรง...เป็นธรรมชาติได้ขนาดนี้เชียวหรือ

ในที่สุด...บุษห่มผู้แข็งแกร่งปราดเปรียวดั่งม้าศึกอาชาไนย ก็นำพาวิญญาณขึ้นไป
 ท่องแดนสวรรค์ชั้นกามาพจรได้เหมือนกัน แม้ประตูทางไปจะคับแคบแทรกตัวลำบาก
 กว่าที่เคย แต่ก็เกาะเกี่ยวคล้องใจกันไปได้อย่างแสนสุขสราญ

ดอกไม้มื่อเมื่อแรกแย้มส่งกลิ่นอบอวลกวนใจแมลงภู่งผึ้งเมื่อใด...เมื่อนั้นแมลงหนุ่มเจ้าชู้ก็
 จะคุดน้ำหวานจากเกสรสะสวยดอกนั้น...จนกว่าจะแห้งเหือดอับเฉา..และแมลงภู่นุ่มตัว
 นั้นก็มีวายุถูกริดเค้นน้ำหวานไปจนกว่าจะซิดเผือดชีวาวายตายไปกับมือ
 น้ำที่ละหยด ยังสามารถเต็มคุ่มได้ฉันใด...

หัวใจอ่อนๆ ก็ยอมเปลี่ยนแปลงไปได้ทีละน้อยฉันนั้น

การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างชนากับ ร.ต.อ. พฤษัย เกิดจากการอยู่ตามลำพังสองคนใน
 ห้องที่หนาวเย็น รวมทั้งความพึงพอใจของชนาและ ร.ต.อ. พฤษัย จึงส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์
 โดยเลี่ยงการบรรยายอย่างโจ่งแจ้งว่า “แม้ประตูทางไปจะคับแคบแทรกตัวลำบากกว่าที่เคย”
 นอกจากนี้ในตอนท้ายของข้อความที่ยกมา ยังแสดงการมีเพศสัมพันธ์ด้วยปาก โดยสิ่งที่น่าสนใจคือ
 มีการเปรียบเทียบ “จากอัสจรรย” แบบเดียวกับงานแนวชนบ คือ การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของ
 ชายต่อชายด้วยภาพแมลงภู่งกับดอกไม้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชายรักร่วมเพศนั้นก็มีการแบ่งบทบาททาง
 เพศคล้ายกับรักต่างเพศ คือ มีการแบ่งบทบาทเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ หรือฝ่ายกระทำและฝ่ายถูก
 กระทำ

นอกจากนี้การสะท้อนการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ ระหว่างปลิงกับวันไท ในเรื่อง **ด้ายสีม่วง** (วิระวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 481 – 482) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...ฝ่ามือของเขาค่อยสอดเข้ามาตามซอกเสื้อผ้าอันรัดรีง พร้อมกับช่วยปลดเปลื้องพันธนาการที่มีอยู่ออก ผมพยายามรื้อเขาให้ตื่นตาตื่นตัวถ้วนทั่วทุกส่วนของร่างกาย

การมีเพศสัมพันธ์ของปลิงกับวันไทนั้มีการเล่าโลมหรือการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ส่งผลจะมีการสัมผัสสอวัยวะหรือดูได้ตามร่างกายของกันและกันเพื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หลังจากนั้นก็มีเพศสัมพันธ์

นอกจากยังมีการมีเพศสัมพันธ์ทางปาก โดยจะเสนอตัวอย่างให้เห็นจากในเรื่อง **ซากดอกไม้** ซึ่งเป็นวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 เพื่อเปรียบเทียบดังนี้

ในเรื่อง **ซากดอกไม้** ชาติชาคริต์มีเพศสัมพันธ์กับชนที่โรงแรมม่านรูดในคืนแรกที่รู้จักกัน (วิระวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2540) ผู้เขียนบรรยายเหตุการณ์ผ่านสายตาของตัวละครตัวแรกว่า

ลูกนัทนี่เก่งเอาเรื่องแะ เห็นท่าทางเรียบร้อยออกอย่างนั้น พอไฟในห้องเริ่มสลัว เพลงบรรเลงก็เริ่มไอ้โฮ! คุณผู้ชมครับ ลูกนัทเขามารุงบำเรอผม ทุกอย่าง เน้นจิงหะชีวหาพาเพลิน ขนาดผมผ่านเวทีมาก ยังอดเคลิ้มลอยไปสู่สวรรค์ชั้นทิพย์วิมานไม่ได้

มือสองข้างผมเกร็งสุดขีด จิกผ้าปูที่นอนจนยับยู่ยี่ไม่มีชิ้นดี จะร้องครวญครางดังๆ ก็อายลูกนัท เพิ่งรู้จักกันแท้ๆ เดียวเขารู้หมดว่าเราเป็นยังงี้ แต่อันที่จริงบางคนเขาชอบให้ร้องดังๆ ครวญครางเสียงกระเส่าเร้าอารมณ์ดีพิลึก

ผมร้องพอประมาณ เรียกว่าพอเป็นพิธี ไม่ให้แลดูน่าเกลียดเกินไปนัก

แต่พอถึงตาผมทำให้ลูกนัทบ้าง

ไอ้โฮ! คุณผู้ชม เขาถึงกับร้องสุดใจขาดดินที่เดี๋ยวกับ ผมละตกใจหมดเลย ลีลาและเสียงร้องไม่น่าเชื่อว่า อีตาลูกนัทจะทำได้ขนาดนี้

นานพอประมาณ พายุลูกใหญ่เริ่มสงบ ทุกอย่างในห้องถูกรอบคลุมไว้ด้วยความเงียบ

จากพฤติกรรมทางเพศของตัวละคร คือ ชาติชาคริต์กับชนที่กำลังมีเพศสัมพันธ์แบบใช้ปาก ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการมีเพศสัมพันธ์ ภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศเรียกว่า ถวายบัว

การบรรยายภาพเพศสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นไม่ชัดเจนเท่ากับระยะต่อมา โดยในงานวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ พ.ศ. 2544 – 2548 มีความชัดเจนมากขึ้น ดังนี้

ภาพเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศในห้องน้ำสาธารณะของโรซี่ในเรื่อง

Bad Gays Trip (เบน, 2548: 49) ผู้เขียนบรรยายการมีเพศสัมพันธ์ไว้ว่า

...พวกเราเคาะเรียกเท่าไรก็ไม่เสียงตอบ ร็ว้านงโรซี่มันจะกรีดข้อมือตัวเองในห้องน้ำเหมือนในหนังที่นางเอกสวยๆ เวลาตายแล้วศพสวย มีแผลเล็กน้อยที่ข้อมือแล้วนอนจมกองเลือด แต่โรซี่ทำแล้วคงเหมือนเขาเชือดหมูตามโรงฆ่าสัตว์มากกว่า โรซี่ๆๆ ตะโกนเท่าไรก็ไม่เสียงตอบ นังคาริน่าใจร้อน เลยเอาเท้าที่สวมแตะจ้องซี่ถีบเข้าเต็มแรง ป้างประตูถูกเปิดออก ภาพที่ปรากฏ โรซี่กำลังถวายนัวให้กับบุรุษไร้นามร่างกายกำยำ เธอหันมามองหน้าพวกเรา...

การมีเพศสัมพันธ์ของโรซี่เรียกกันว่า ถวายนัว หรือการ “ทำรัก” ด้วยปากเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบภายนอกที่ไม่มีการสอดใส่อวัยวะทางทวารหนัก จะเห็นว่าการบรรยายดังกล่าวมีการใช้คำซึ่งเป็นศัพท์ของการมีเพศสัมพันธ์ด้วยปาก ดังนั้น ฉากนี้จึงไม่ต้องการบรรยายรายละเอียด นอกจากนี้ยังแสดงว่าในระยะก่อนหน้า พ.ศ. 2544 ศัพท์ดังกล่าวยังไม่เป็นที่แพร่หลาย

นอกจากชายรักร่วมเพศจะเน้นเรื่องของขั้นตอนการมีเพศสัมพันธ์แล้วยังให้ความสำคัญในเรื่องของสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ ชื่อน่าสังเกตคือ วรรณกรรมจำนวนหนึ่งแสดงภาพการมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะ

การมีเพศสัมพันธ์ในพื้นที่สาธารณะในสังคมชายรักร่วมเพศเรียกว่า แบบ “out door” พบในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 ได้แก่ ในเรื่อง **ดาวสีม่วง** เ็นกับคู่ขาของตนได้มีเพศสัมพันธ์กันที่ริมชายหาด โดยที่ไม่ใช่ที่ส่วนบุคคล (นคธ, 2548: 38) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...ฟ้าหนาวช่างสวยและโรแมนติคอะไรอย่างนี้ แสงดาววิบวับในเงาสลัวของคืนจันทร์เสี้ยว ทะเลมีเพียงแสงวอมแวมจากเรือหาปลา ได้เงาสลัวจากแสงดาวและจันทร์เสี้ยว ทินปลดปล่อยอีกชีวิตออกมาโลดแล่น

ร่างเขาเอนราบลงกับพื้นทรายที่เย็นเยียบ แต่ก็อุ่นขึ้นมาด้วยแรงสัมผัสจากเรือนร่างของเด็กหนุ่ม ซึ่งติดตามเขามาพักผ่อนด้วยเช่นกัน หากแต่พักอยู่คนละที่เท่านั้น

เงาตะกุ่มของร่างทั้งสองพันเกี่ยวคล้ายเชือกอันเหนียวแน่น เปล่งเสียงร้องแข่งกับคลื่นที่ซัดสาครกระแทกกระทั้นเข้าหาฝั่งอย่างเป็นจังหวะ เหมือนบทเพลง...ที่มีวาทยากรคอยควบคุมท่วงทำนอง

ทินไฉ่ฝ่ามือที่แผงออกกว้างของเด็กหนุ่มนักแสดงวัยรุ่นชื่อดังอย่างหลงไหล ก่อนจะก้มลงจูบเนื้อตัวที่อัดแน่นด้วยกล้ามเนื้อสววยอย่างมีรู่หน่าย

เอนกับคู่ขามีเพศสัมพันธ์กันนอกสถานที่ ซึ่งเป็นที่นิยมของชายรักร่วมเพศและชายรักร่วมเพศและเป็นการสร้างความสนุกตื่นเต้นในการมีเพศสัมพันธ์สำหรับผู้ที่เป็นผู้อำนวยการมีเพศสัมพันธ์แบบเดิมๆ ปกติทั่วไป

เรื่องเดียวกัน นักออกแบบเสื้อผ้าได้พูดคุยชวนชายหนุ่มที่นั่งอยู่โบริดไฟเพียงคนเดียวเพื่อมีเพศสัมพันธ์ (นคธ, 2548: 112-113) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“ถ้าคุณเพิ่มเงินให้ผมอีกห้าหมื่น...ผมรับรองคุณจะสนุกกับการเที่ยวครั้งนี้” เขาชะโงกหน้าเข้ามากระซิบริมหูผม นั่นทำให้ผมผ่าวร้อนไปทั่วร่างกาย

ผมยิ้มอย่างพึงใจ ก่อนพยักหน้า...

“จ้ะ...จะว่าอะไรไหม หากเราจะเริ่มในตอนนี้เลย” ผมเอ่ยขึ้นอย่างท้าทาย

เขาหัวเราะออกมาเบาๆ ก่อนจะมองผม แม้ในความสลับตาผมก็เห็นใบหน้าคร้ามเข้มแบบหนุ่มได้นั้นเป็นสีเข้มขึ้น

“กลัวคนเห็น...”

“ไม่มีใครเดินทางผ่านทางนี้หรอก นี่เป็นโบกีสุดท้ายที่รู้สึจะมีเพียงคุณกับผมเท่านั้น”

“หรือ...” เขาพึมพำ มองไปรอบๆ ตัวก่อนจะย้ายตัวเองมานั่งข้างๆ ผม

มันเริ่มต้นง่ายๆ เพียงผมลูบไปที่ช่วงขาที่อัดแน่นไปด้วยกล้ามเนื้อของชายหนุ่ม ละครรจ์ในกางเกงยีนส์แนบกาย และหยุดนิ่งตรงกลางลำตัว ผมรู้สึกได้ถึงความแข็งแกร่งและความรู้สึกไวต่อสัมผัสของชายหนุ่มที่ร้อนระอุด้วยปัญหาชีวิต และถูกแอลกอฮอล์ครอบงำ

และเมื่อผมทรุดนั่งลงกับพื้น พร้อมดึงกางเกงเขาลงอย่างไม่ยากเย็น ทุกอย่างก็ดำเนินไปอย่างสวยงาม...

ผมร้องออกมาอย่างสุดเสียงเมื่อร่างแข็งแรงของเขาทับทางเบื้องหลัง และกำลัง
กระแทกตัวเข้ามาหาอย่างหนักหน่วงรุนแรง

เสียงร้องครวญครางคล้ายเจ็บปวดเพื่อรอลดปล่อยนั้น ดังประสานกับล้อรถไฟที่ครูด
กับรางอย่างเป็นจังหวะ

อารมณ์ปรารถนาของผมพลุ่งพล่านราวคลื่นลมที่ถาโถมชายฝั่งให้กินกัฟ และเมื่อ
ร่างกายแข็งแรงนั้นชนแนบกับแผ่นหลังที่เปียกชื้นของผม
ผมก็ได้ยินเพียงเสียงหอบหายใจแรง

“ผมชักสนุกกับข้อเสนอของคุณแล้วละ”

ผมได้ยินเสียงกระเส้าน้อยๆ ใกล้ๆ หู จนเปลือยหัวเราะออกมาอย่างขบขัน

“รับรอง...มันเป็นการลงทุนที่คุ้มค่า และมันจะทำให้คุณรู้ว่า ในโลกนี้ไม่มีเพียงผู้หญิง
หรือคนะ...ที่จะทำให้ผู้ชายสุขสม”

“คุณพูดแบบนี้...ทำให้ผมไม่อยากแต่งงานแล้วละ”

แนวคิดทางสังคมการมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะเป็นการมีเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากการ
ทดลองของชายรักร่วมเพศที่ชอบความตื่นเต้นหรือเบื่อหน่ายในการมีเพศสัมพันธ์แบบในที่ส่วนตัว
นับว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์แบบที่ได้รับความนิยมในกลุ่มชายรักร่วมเพศโดยเฉพาะสำหรับชายรัก
ร่วมเพศที่ชอบความตื่นเต้นโดยมักจะมีเพศสัมพันธ์ตามสถานที่ต่างๆ เช่น ระเบียงอาคารที่พักอาศัย
ตามข้างถนนชานเมือง ลานจอดรถ ในซอยยามวิกาล บ้าน/ตึกร้าง กลางทุ่งนา/สวน เป็นต้น โดย
มักจะมีเพศสัมพันธ์กันแบบหลากหลายขั้นตอน เช่น การช่วยตัวเอง การทำรักด้วยปาก การร่วมเพศ
ทางทวารหนัก แล้วแต่ความกล้าของชายรักร่วมเพศแต่ละบุคคล โดยปฏิบัติการกิจในกลางแจ้งเป็น
ส่วนใหญ่เนื่องจากมีคนไม่มากสะดวกต่อการมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ในที่สาธารณะไม่พบในวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 ซึ่ง
ส่วนใหญ่เขียนโดยนักเขียนหญิง

นอกจากนี้วรรณกรรมเหล่านี้ยังเสนอการมีเพศสัมพันธ์ในสถานที่อบไอน้ำชายรักร่วม
เพศดังที่กล่าวแล้วในบทที่สามว่าในเมืองไทยมีกระจายอยู่ทั่วกรุงเทพฯ และหัวเมืองใหญ่ โดยในแต่ละ
ที่มีความแตกต่างกันและจุดขายไม่เหมือนกัน สถานที่อบไอน้ำสำหรับชายรักร่วมเพศเป็น
สถานที่ปลดปล่อยความต้องการทางเพศโดยในสังคมชายรักร่วมเพศ จะทราบกันโดยทั่วไปว่า การ
ไปสถานที่อบไอน้ำจะไปเพื่อการมีเพศสัมพันธ์ สำหรับเหตุผลที่กล่าวอ้างต่างๆ ล้วนแต่ปิดซ่อน
เหตุผลที่แท้จริงของการไปสถานที่อบไอน้ำ พบในวรรณกรรมดังต่อไปนี้

ในเรื่อง **ด้ายสีม่วง** ประจักษ์กับเอิร์ทนัดพบกันในสถานที่อบไอน้ำและมีเพศสัมพันธ์กันด้วยความพึงพอใจ (วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 354-356) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ในชวาม่า ถ้าคนสองใจตรงกัน การลงเอยจึงเป็นเรื่องปรกติและดูจะไม่ยากเย็นอะไร แต่ถ้าใจต่างกัน ... แม้คุณผู้ชมจะยิ้มให้เขามากเพียงไร เคน

ตามนานแค่ไหน เคนจน “ตลาดวาย” คุณผู้ชมก็จะไม่ได้ “อะไร” คิดไม่ติดมือ

กลับไป...เหมือนกับผมและคุณคนนั้น ซึ่งแน่นอน เราสองคนจบลงตรง “ห้องมืด”

เมื่อเข้าไปในห้องเราสองคนเริ่มคุยกัน คล้ายพยายามทำความรู้จักกันในบางแง่มุม แม้จะอย่างผิวเผิน แต่ก็สามารถช่วยปิดเป้าความเขินอายของนางออกไปได้ ถึงจะ “น้อยนิด” ก็ตาม

เขาเริ่ม “ลีลา” บางประการที่สามารถทำให้เด็กนวดอย่างผมผู้อยู่กับเรื่องแบบนี้เป็นอาชีพ ต้องผลอ “คราง” ออกเบาๆ จากนั้นก็ถึงกับแอ่นกายา บิดพลิ้วด้วยรู้สึกถึงความร่าร้อน ลูกร่น และปิติและเปี่ยมสุขอย่างบอกไม่ถูก

ผมกอดเขาแน่น รวากับกลัวว่าเขาจะหลุดลอยหายไป

เราต่างจูบกันอย่างดุคึด

ครั้งนี้...เป็นอีกครั้งที่ผมรู้สึกประทับใจใน “ลีลา” ซึ่งไม่มีเรื่องของ “เงิน” เข้ามาเกี่ยวข้อง

ผมหลับตาพริ้ม รู้สึกเคลิบเคลิ้ม ประหนึ่งกำลัง “ล่อง” ในทะเลนิมพิติ เราพลิกตัวกอดก่ายกลับกันไป-มา เป็นจังหวะลีลาต่อเนื่อง หากความสะกดติดขัดไม่มีเอาเสียเลย กระทั่ง...ผมเห็นว่าควรจะเริ่ม “กิจกรรมหนัก” เสียที เมื่อนั้น เขาจึงอืดออก อ้อยอิ่ง รวากับกำลังผจญกับเรื่องลำบากลำบากใจสุดแสน

“คุณแน่ใจว่าจะทำอะไรแบบนี้กับเอิร์ทจริงๆ หรือ?” เขาถามผม ในน้ำเสียงมีแว่ววิตกกังวล

“ครับ” ผมตอบโดยกระซิบข้างหูเขา

“แน่ใจนะ” เขาถามย้ำอีกครั้ง

“ครับ” ผมยืนยัน...

นั่นแล้ว...ผมจึงเริ่มต้น...เริ่มด้วยการสวมถุงยาง

คราวนี้...เราสองคนต่างร่ารือ ครวญคราง ประสานเสียงกันจนเป็นหนึ่งเดียว

เมื่อดนด้านนอกเริ่มตก ฟ้าร้องคำราม คุณ

จากการมีเพศสัมพันธ์ของประจักษ์กับเอิร์ท ในสถานที่อบไอน้ำนั้นสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบันดังที่อธิบายในบทที่สาม เนื่องจากสถานที่เหล่านี้เป็นสถานที่การมีเพศสัมพันธ์โดยที่จะนุ่งผ้าเช็ดตัวหรือนุ่งเพียงชุดชั้นใน หากมีความพึงพอใจก็จะชวนพูดคุยหรือชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์กันในห้องที่เตรียมหรือสถานที่ต่างๆ ที่จัดไว้ให้ และบุคคลส่วนใหญ่มาเที่ยวก็จะหวังเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นสำคัญ

จากความสัมพันธ์ทางเพศของชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 การมีเพศสัมพันธ์นอกสถานที่ และมีความละเอียดของการบรรยาย แต่อย่างไรก็ตามในจารึก ช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 จะอธิบายได้ละเอียดแต่ก็ยังไม่นำเสนอข้อมูลตรงกับความเป็นจริงในสังคมชายรักร่วมเพศได้ทั้งหมด เพราะศีลธรรมทางบรรทัดฐานทางสังคมในการนำเสนอ

บทบาททางเพศของชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมก่อน พ.ศ. 2544 จะเป็นบทบาททางเพศที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของชายรักร่วมเพศ กล่าวคือ ตัวละครที่มีบุคลิกภาพก่อนไปทางผู้ชายก็จะแสดงบทบาทสามีหรือผู้กระทำ ในทำนองเดียวกัน ตัวละครที่มีบุคลิกภาพแบบหญิงก็จะแสดงบทบาทภรรยาหรือผู้ถูกกระทำ บทบาทในการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครจึงแน่นอน เพราะแบ่งแยกจากกันอย่างเด็ดขาด และภาพสะท้อนบทบาทการมีเพศสัมพันธ์ของนักเขียนชายแตกต่างกับนักเขียนหญิง คือ มีความหลากหลาย ไม่สามารถคาดคะเนบทบาทได้จากบุคลิกภาพของตัวละครได้ว่าจะมีบทบาททางเพศแบบใดซึ่งสอดคล้องกับความเป็นจริงมากกว่างานของนักเขียนผู้หญิง

วรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 มีการแสดงความรู้สึกทางอารมณ์โดยผู้เขียนจะเน้นความรู้สึกอ้อมค้อมและขาดรายละเอียดการบรรยายทางสรีระของผู้ชายด้วยกันเหมือนกับงานวรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 แต่จะเน้นบทบาทลีลาทางเพศ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักร่วมเพศจะเน้นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยเพื่อสนองความต้องการทางเพศและความรู้สึกทางเพศ ความปรารถนาที่มีอยู่ในจิตใจชายรักร่วมเพศมาอธิบาย เพื่อให้ตัวละครได้ลดความเก็บกดภายในจิตใจที่มีอยู่ต่อชายรักร่วมเพศที่ตนพึงพอใจ ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งไม่ต่างจากชายหญิงที่ได้พูดความรู้สึกในใจที่มีต่อบุคคลที่ตนรัก เป็นการระบายความรู้สึกผ่านทางน้ำเสียง ความคิด ก่อนที่จะระบายความรู้สึกผ่านทางร่างกายสรีระเพื่อปลดปล่อยอารมณ์ สิ่งเหล่านี้นักเขียนได้อธิบายความรู้สึกและการมีเพศสัมพันธ์ของตัวละครเพื่อให้ลดความกดดัน และมีการบรรยายความรู้สึกการมีเพศสัมพันธ์อย่างละเอียดมากกว่าก่อน พ.ศ. 2513 -2543 แสดงให้เห็นว่ามีการเปิดเผยเรื่องทางเพศมากขึ้น และเสนอแนวคิดว่าแท้ที่จริงชายรักร่วมเพศมีความรู้สึกทางเพศและมีเพศสัมพันธ์ไม่ต่างจากชายหญิงทั่วไปที่มีความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจ วรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่แสดงการมี

เพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ ช่วง พ.ศ. 2544- 2548 ผู้เขียนได้อธิบายอย่างละเอียดมากกว่า พ.ศ. 2513 – 2543 นอกจากนี้ทั้งสถานที่การมีเพศสัมพันธ์ก็จะเป็นที่ส่วนบุคคลในการมีเพศสัมพันธ์ เพราะผู้เขียนมีรู้และความเข้าใจในพฤติกรรมชายรักร่วมเพศมากกว่าเดิม นอกจากนี้สังคมชายรักร่วมเพศอาศัยกรอบ โครงสร้างทางเพศแบ่งให้มีบทบาททางเพศแบบผู้ชายและบทบาททางเพศแบบผู้หญิงเหมือนกับสังคมรักต่างเพศ

5. การสร้างพื้นที่ทางสังคมของชายรักร่วมเพศ

ภาพวิถีชีวิตทางสังคมของชายรักร่วมเพศในงานวิจัยของสมเกียรติ คูทวีกุล ได้อธิบายสรุปไว้ว่า ชายรักร่วมเพศมีวงจรชีวิตอันเป็นแบบแผนเฉพาะตัว โดยเฉพาะเรื่องเพศสัมพันธ์ ชายรักร่วมเพศในเมืองจะไปแสวงหาก่อนหรือคู่ขาเพื่อมีเพศสัมพันธ์ด้วยกันตามสถานที่ต่างๆ อันได้แก่ บาร์ สวนลุมพินี ห้องน้ำ อ่างอบนวดชายรักร่วมเพศ เป็นต้น โดยจะปกปิดตัวตนที่แท้จริงในการทำมารู้จักกันและกัน และมีเพศสัมพันธ์กัน เพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกาย และอารมณ์ หลังจากนั้นมีการเพศสัมพันธ์สิ้นสุดลงทั้งคู่ก็จะกลายเป็นคนแปลกหน้าต่อกันทันทีและอาจไม่มีโอกาสพบปะกันอีกเลย

ภาพสะท้อนชีวิตสังคมของชายรักร่วมเพศในนวนิยายของนักเขียนหญิงที่แต่งขึ้นในปี พ.ศ. 2513- 2543 จะเป็นการสะท้อนสถานที่ท่องเที่ยวชายรักร่วมเพศได้แก่ บาร์หรือไนท์คลับของชายรักร่วมเพศโดยนักเขียนจะสะท้อนภาพไว้อย่างรวบรัด แม้ช่วงเวลาของการสะท้อนภาพจะยาวนานถึงสามทศวรรษก็ตาม แต่ผู้เขียนก็ไม่สามารถบันทึกภาพสถานที่ของชายรักร่วมเพศ โดยเฉพาะที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอาจเพราะชีวิตสังคมของชายรักร่วมเพศเป็นประสบการณ์ชีวิตที่นักเขียนหญิงไม่สามารถเข้าไปสถานที่ท่องเที่ยวชายรักร่วมเพศ ถึงแม้ว่านักเขียนหญิงจะสามารถสืบค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศนี้ได้จริง แต่ก็ไม่สามารถเข้าถึงวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศ

การสร้างพื้นที่ทางสังคมของชายรักร่วมเพศในด้านของสถานที่และข้อมูลทางสังคมชายรักร่วมเพศที่ทันสมัยและมีการเปลี่ยนแปลงโดยที่จะมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตเด็กชายขายบริการทางเพศ สถานที่อบไอน้ำ ห้องสุขาตามห้างสรรพสินค้า บาร์ชายรักร่วมเพศ องค์กรอิสระต่อต้านโรคเอดส์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะถูกถ่ายทอดให้มีความสอดคล้องกับวิถีชีวิตทางสังคมของชายรักร่วมเพศอยู่ปัจจุบันไม่มากนักน้อย แล้วแต่โอกาสในการมีกิจกรรมต่างๆ เหล่านี้ นวนิยายและเรื่องสั้น

ของชายรักร่วมเพศใน พ.ศ. 2544 – 2548 ได้นำเสนอได้อย่างกว้างขวางในด้านของรายละเอียด มีความคิดสอดคล้องกับความเป็นจริง

ชายรักร่วมเพศมีสถานที่เฉพาะซึ่งใช้เป็นแหล่งพบปะกับบรรดาผู้มีพฤติกรรมทางเพศเดียวกัน เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ หรือเพื่อแสวงหาความบันเทิงเรีงรมย์ การใช้ชีวิตตามสถานที่และกิจกรรมเหล่านี้ คือ วิถีชีวิตทางสังคมของชายรักร่วมเพศ ชุมชน โดยสะท้อนผ่านวรรณกรรมในด้านต่อไปนี้

5.1 อินเทอร์เน็ต

การติดต่อสื่อสารในโลกปัจจุบันทางอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดสมาคมของชายรักร่วมเพศในรูปแบบใหม่การรับรู้ข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในสังคมชายรักร่วมเพศรวดเร็วจับไว และตอบสนองความสะดวกสบายของผู้ได้ใช้บริการทุกรูปแบบ แลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสนทนา กระดานสนทนาที่สามารถเข้าไปฝากข้อมูลต่างๆ ไว้ได้ การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ตเป็นการสื่อสารไม่จำเป็นแบบคนรู้จัก ทำให้คนแปลกหน้าไม่เคยรู้จักกันพูดคุยกันได้ และสื่อสารในสิ่งที่ตนเองต้องการจะบอกได้กับทุกคนหรือแม้กระทั่งการแลกเปลี่ยนรูป นอกจากนี้ยังใช้กล้องเว็บแคม ผลัดกันแสดงรูปร่างหน้าตาถึงกันและกันสิ่งเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและเพศสัมพันธ์ได้อย่างดี สามารถจัดการติดต่อสื่อสารเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศได้โดยการสร้างโฮมเพจ ห้องคุย กระดานสนทนาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศ ดังตัวอย่างของเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศ ดังที่กล่าวโดยละเอียดในบทที่ 3 การสื่อสารของมนุษย์ผ่านเทคโนโลยีเหล่านี้เป็นการสื่อสารที่ขึ้นอยู่กับการทำงานคอมพิวเตอร์ ชุมชนบนอินเทอร์เน็ตจึงถูกเรียกว่า ชุมชนออนไลน์

ในขณะที่มนุษย์สื่อสารบนอินเทอร์เน็ต มนุษย์แต่ละคนจะเป็นผู้สร้างเรื่อง หรือคล้ายกับผู้ประพันธ์นวนิยายของตนเอง เรื่องเล่าในอินเทอร์เน็ตจึงมีหลายสำเนียง หลายรส หลายความหมาย เสมือนเป็นการทำทนาย เข้าเหย้าทางภาษา เรื่องเล่าแต่ละเรื่องจึงมีความน่าสนใจ และน่าประหลาดใจสิ่งเหล่านี้ต้องทบทวนและทำความเข้าใจต่อไปก็คือ เทคโนโลยีเหล่านี้นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องความจริงและความฝันอย่างไร ทำให้ชายรักร่วมเพศที่สื่อสารกันเข้าใจประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคนอย่างไร ภายใต้วาทกรรมของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต (นฤพนธ์ คิ้ววิเศษ, 2545: 89)

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่สะท้อนวิถีชีวิตภาพสังคมชายรักร่วมเพศ ดังต่อไปนี้

ในเรื่อง **Bad Gays Trip** ตอนที่กะเทยทั้ง 5 คน มานั่งรวมตัวประชุมว่าจะไปเที่ยวที่ไหน นั่นตัว ก็ได้เริ่มพูดประจบประชิดเพื่อนสาวที่ชื่อ โรซี่ เรื่องของการเล่นอินเทอร์เน็ตในการหาผู้ชายมาร่วมหลับนอน (เบน, 2548: 28) ดังที่ผู้เขียนบรรยายว่า

“นี่หล่อนไปเที่ยวกันเหอะ ฉันเบื่อจังเลยแม่ง...วันๆ มีแต่ทำงานๆ นั่งอยู่ในห้องแอร์ เชื้อเหลือเกิน” โรซี่เริ่มบ่น

“ทำไรอะ ฉันเห็นหล่อนเล่นอินเทอร์เน็ตจิกผู้ชายทั้งวัน”

การสื่อสารของชายรักร่วมเพศแบบชุมชนออนไลน์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เป็นพื้นที่ทางสังคมที่ชายรักร่วมเพศใช้เป็นช่องทางสำหรับการติดต่อสื่อสาร แสวงหาเพื่อน คนรัก หรือ คู่นอน โดยจะมีการแลกเปลี่ยนความคิด สะท้อนประสบการณ์ในเรื่องเพศ เชื้อชั ความรัก มิตรภาพ และความสัมพันธ์ต่างๆ เปรียบเสมือนพื้นที่สำหรับแสดงตัวในความเป็นชายรักร่วมเพศ

ในเรื่อง **ถนนสายปรารถนา** ปลายสนทนากับพิทักษ์ชายหนุ่มที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต (ชาคดอกไม้, 2548: 44) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... ชื้อ ทักห้ครับ...ตามหัวใจมาตามหารัก

ซึ่งอีกหน้าต่างหนึ่งวางขึ้นมา ปลายแปลกใจเล็กน้อย ปกตินักแชทในห้องนี้ จะเปิดฉากสนทนากันด้วยคำสั้นๆ เช่น ดี, สวัสดิ์ หรือ คีลรับ ตามด้วยถ้อยคำถามที่มุ่งจะรับทราบข้อมูลส่วนตัว

จะพบว่าอินเทอร์เน็ตที่ตัวละครชื่อ ปลายเล่นสนทนากับพิทักษ์เป็นอินเทอร์เน็ตในโปรแกรม MSN ที่นิยมเล่นกันในกลุ่มชายรักร่วมเพศและรักต่างเพศ โดยมีการโพสต์ข้อความเชิญชวนในการเข้ามาสนทนาระหว่างกัน

ในเรื่อง **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ** ปลิวได้อธิบายชีวิตของตนเองตอนที่พบรักกับแดนเพื่อนที่ได้มาจากทางอินเทอร์เน็ตที่ทำให้ปลิวต้องเจ็บปวด (ปลิว, 2545: 130-131) ดังที่ผู้เขียนบรรยายว่า

ชีวิตผมช่วงนั้นจึงคลุกคลีอยู่แต่ในโลกแห่งไซเบอร์ โลกแห่งอินเทอร์เน็ต ที่ซึ่งเราสามารถทำอะไรก็ได้ ปล่อยจิตปล่อยใจเป็นอิสระโลกซึ่งอะไรหลายๆ อย่างมันก็เป็นแค่ภาพลวงตา แต่โลกแห่งอินเทอร์เน็ตก็นำมาซึ่งเรื่องราวมากมายทั้งดีและร้าย และบางเรื่องก็ยังคงส่งผลกระทบมาสู่ชีวิตผมจนทุกวันนี้

ในคราวนี้เองที่ความรักครั้งใหม่เดินทางมาสู่ชีวิตผมอีกครั้ง คราวนี้มาเก้ เพราะมันมาแบบออนไลน์ผ่านสายโทรศัพท์สู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ถึงที่บ้าน ความรักของผมเริ่มต้นขึ้นในห้องสนทนาหรือ chatroom ในอินเทอร์เน็ตนั่นเอง ห้องสนทนาที่ว่าเนี่ย ก็เป็นห้องที่เฉพาะเจาะจงให้เกย์เข้ามาเล่นเท่านั้น ผู้หญิงดีๆ จะไม่เข้ามาให้เสียคอนเซ็ปต์ของห้องสมัยที่ผมเล่นนั้น คนเข้ามา chat หรือพูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ตเยอะแยะมากมาย คายด์ันตาเต็มไปหมด ถ้าใครคิดจะเข้ามาหาห่าแฟนนั้น...ก็มาถูกที่แล้ว เพราะจะมีผู้คนมากมายรื้อยพ้อพันแม่มาเรียงรายเป็นแก๊ตตาล็อกให้เลิกจิ้มเอา แต่เนื่องจากว่ามันเป็นโลกไซเบอร์ ทุกๆ คนไม่รู้ไม่เห็นกันว่าใครนิสัยใจคอและรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร ดังนั้นโปรดระวัง จะเลือกใครจะคุยกับใครก็ขอให้ระลึกเอาไว้เสมอๆ ว่า ตาดีได้ตาร้ายเสีย!!

อินเทอร์เน็ต เป็นเทคโนโลยีที่สร้างความสะดวกสบายตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้ทุกรูปแบบอีกทั้งยังจับใจ แลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องคุย กระดานสนทนาที่สามารถเข้าไปฝากข้อมูลต่างๆ ไว้ได้ หรือแม้กระทั่งการแลกเปลี่ยนรูปซึ่งกันและกัน หากมีกล้องอิเล็กทรอนิกส์ก็สามารถเล่นกล้องเห็นหน้ากันได้เลย สิ่งเหล่านี้ล้วนก่อให้เกิดพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและเพศสัมพันธ์เป็นอย่างดี สามารถจัดการติดต่อสื่อสารเฉพาะชายรักร่วมเพศ โดยการสร้างโสมเพจ ห้องคุย กระดานสนทนาเฉพาะกลุ่มขึ้นมา

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 ไม่มีการกล่าวถึงการเล่นอินเทอร์เน็ตในงานวรรณกรรมเนื่องมาจากในยุคสมัย พ.ศ. 2513 – 2543 เรื่องความรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ยังไม่เป็นที่แพร่หลาย และในช่วงหลัง พ.ศ. 2543 ก็พบว่าวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ ก็ไม่มีการกล่าวถึงการเล่นหาห่าทางอินเทอร์เน็ตจนมีปรากฏในช่วง พ.ศ. 2547 เป็นต้นมาที่งานวรรณกรรมกล่าวถึงอินเทอร์เน็ตและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง โดยมีการศึกษาหาข้อมูลอย่างหลากหลายผ่านระบบรูปภาพต่าง ๆ การดาวน์โหลดคลิบวิดีโอ โปรแกรมการสนทนา เช่น โปรแกรมเพิร์ช ไออาร์ซี MSN หรือ camfrog เป็นต้น ชายรักร่วมเพศได้อาศัยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตใช้ติดต่อระหว่างชายรักร่วมเพศด้วยกัน แต่ในช่วงพ.ศ. 2544-2548 วรรณกรรมชายรัก

ร่วมเพศได้เสนอเพียงโปรแกรม MSN เท่านั้น ทั้งที่ในความเป็นจริงยังมีโปรแกรมอีกมากมายในอินเทอร์เน็ตที่วรรณกรรมชายรักร่วมเพศยังไม่สามารถนำเสนอกับผู้เสพรณกรรม

5.2 สถานบันเทิงของชายรักร่วมเพศ

สถานบันเทิงชายรักร่วมเพศที่เป็นแหล่งที่นิยมของชายรักร่วมเพศ เป็นที่พบปะสังสรรค์ในย่านสำคัญต่าง ๆ ของกรุงเทพฯ ได้แก่ สุขุมวิท สะพานควาย รัชดาภิเษก จตุจักร (อ.ต.ก.) งามคำแหง สถานที่เที่ยวของชายรักร่วมเพศ ได้แก่ สถานที่อบไอน้ำ บาร์เกย์ และผับ คาราโอเกะ ดิสโก้เทค เป็นต้น

นอกจากนี้โรงภาพยนตร์ก็เป็นแหล่งสถานบันเทิงที่นิยมรูปแบบหนึ่งที่เอื้อให้ชายรักร่วมเพศพบปะสังสรรค์ เช่น พหลโยธินเรียเตอร์ ใกล้กับห้างสรรพสินค้าบิ๊กซีสะพานควาย เป็นต้น สถานบันเทิง เหล่านี้เป็นผู้รู้จักกว้างขวางจากการบอกเล่าปากต่อปาก การประชาสัมพันธ์ทางสิ่งพิมพ์ และสื่อโทรทัศน์ โดยเฉพาอินเทอร์เน็ต จึงทำให้สถานที่เหล่านี้เป็นที่รู้จักแพร่หลายในชายรักร่วมเพศ

บาร์ชายรักร่วมเพศ

บาร์ชายรักร่วมเพศ เปิดให้บริการกับชายรักร่วมเพศมาเป็นเวลา 20 ปี แต่เดิมบาร์ชายรักร่วมเพศตั้งอยู่ตามแหล่งท่องเที่ยวเช่น ถนนพัฒนาพงษ์ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างถนนสีลม – สุรวงศ์ กรุงเทพฯ และพัทยา จังหวัดชลบุรี ในระยะแรก มีจำนวนไม่มาก และผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย ต่อมาจึงเป็นคนไทยมาใช้บริการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนปัจจุบัน และเป็นแหล่งท่องเที่ยวและจุดนัดพบที่สำคัญของชายรักร่วมเพศ จะจัดอยู่ในรูปแบบต่างๆ เช่น บาร์เหล้า ผับ (pub) คอกเทลเลาจ์ (cocktail lounge) บาร์ที่บริการทั้งอาหารและเครื่องดื่ม บาร์เต้นรำหรือดิสโกเทค (discotheque bar) บาร์ไนท์ (night club) หรือแม้แต่บาร์ที่ขายบริการ ซึ่งแอบแฝงอยู่ในรูปแบบของบาร์ทั่วไปเป็นที่รู้จักกัน ในย่านต่อไปนี้ เช่น ถนนสุขุมวิท ถนนเพชรบุรี ถนนสาทร ถนนสุขุมวิท และถนนพหลโยธิน

สถานที่เหล่านี้เป็นโลกเฉพาะของชายรักร่วมเพศที่มีความสำคัญต่อชายรักร่วมเพศ ถือเป็นสถานที่ติดต่อพบปะสังสรรค์กับชายรักร่วมเพศด้วยกัน ถ้ายทอดวัฒนธรรมของชายรักร่วมเพศ และ

เปิดโอกาสให้แสวงหาคู่เพื่อนตามทัศนคติของชาวยรักร่วมเพศ สามารถแสวงหาความรื่นรมย์ในแบบต่าง ๆ อย่างอิสระ ในโลกของชาวยรักร่วมเพศ

นอกจากนี้ในงานวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2513- 2543 ก็มีการกล่าวถึงภาพชีวิตชาวยรักร่วมเพศในสถานบันเทิงเช่นกัน ได้แก่

ในเรื่อง **ถูกรัก** วิภาตพาป้อมเพื่อนสนิทที่เพิ่งกลับจากอังกฤษไปเที่ยวในท์คลับของเกย์ ซึ่งวอนเฉลยเพื่อนรุ่นพี่พาไปตอนที่วอนเฉลยเศร้าโศก เสียใจ เรื่องชายหนุ่มที่อุปการะติจากไปมีภรรยา ในท์คลับแห่งนี้มีผู้เพลงเปิดให้แขกเต้นรำ จำหน่ายสุราและมีพาร์ตเนอร์ผู้ขายขายบริการทางเพศ ดังที่ (สุวรรณี สุนทร, 2516 : 3-5) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...ผู้เพลงตั้งอยู่มุมหนึ่งของห้อง ซึ่งมีขนาดไม่กว้างขวาง แต่ก็มิได้แคบจนอุดอู้ แสงสว่างมีน้อยมากเหมือนในท์คลับทั่วๆ ไป เว้นแต่ว่าพาร์ตเนอร์ในที่นี้ไม่ใช่ผู้หญิง

วิภาตเดินสำรวจวันนูรีไปตลอดทาง เขาเคยสูบบุหรี่มาแล้วก็จริง แต่ในเวลานี้เขาไม่ถูกโรคกับวันนูรีนัก รู้สึกเสียดาและอึดอัด หากแต่ป้อมดูสุขสบายใจดี เขาเรียกคนนั้นคนนี้มีมาดูตัว พยายามเลือกคนที่หล่อถูกใจที่สุด

ป้อมสั่งเหล้าอย่างหวานสองแก้ว มีด็กี่น้อยที่สุด เพราะรู้อยู่แะใจว่าวิภาตไม่ถูกกับเครื่องคองของเมา ตรงกลางฟลอร์มีคนเต้นรำกันไม่มากนัก แต่ก็ไม่น้อยจนโหรงเหรง

ในเรื่อง **ประตูที่ปิดตาย** ตอนที่หลังจากนพิกับระบิลมีเพศสัมพันธ์กันแล้ว นพิกับระบิลได้ไปเที่ยวบาร์เกย์เพื่อเต้นรำและพูดคุยกับบรรดาพาร์ตเนอร์ ดังที่ผู้เขียนบรรยายสภาพบาร์แห่งนั้นว่า (กฤษณา อโศกสิน, 2537: 53) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

... เวลาล่วงไปนานเท่านั้น กว่าคนทั้งสองจะแต่งตัวชวนกันออกมาขึ้นรถแล้วขับต่อไปถึงถนนที่เป็นย่าน “ของเขา” เป็นซอยแคบๆ ที่มีตึกแถวประจัญหน้ากันอยู่สองข้าง มีทั้งร้านอาหาร ร้านตัดผม ปะปนอยู่กับบาร์สองสามบาร์ หรือมักจะเรียกติดปากง่ายๆ ว่า “บาร์เกย์”

นพิจอดรถเอื้องหน้าบาร์ หนึ่งในจำนวนสองสามแห่งนั้น คนเฝ้าประตูโค้งให้เขาอย่างต่ำ เมื่อเขากับระบิลพากันก้าวเข้าไป

ชั้นล่างเป็นห้องที่จัดสำหรับนั่งคุย เก้าอี้หวายแบบดีและไม้ไผ่ที่สานกันประดับบาง
ชอก บางมุมของผนังเป็นหลิบทันเป็นมุกดูซับซ้อน เพดานต่ำอวลด้วยกลิ่นบุหรืและเหล้าอย่าง
บาร์ทั่วๆ ไป

มีผู้ชายล้วนนั่งคุยกันอยู่ตามเก้าอี้หมูต่างๆ

ตรงหน้าคือบันได ซึ่งลาดด้วยพรมชนิดบาง พาขึ้นไปสู่ห้องชั้นบน ซึ่งสะอาดสว่างด้วย
แสงไฟจากโคมแบบที่ห้อยลงจากเพดาน ทุกโคมใช้ไม้ไผ่สานเป็นรูปรังนกกระจาบ ห้อย
สูงบ้าง ต่ำบ้าง แลดูเป็นศิลปะ รอบห้องเป็นที่นั่งไม่มีพนักคือเก้าอี้หวายพนักสีขาว มีเบาะ
หุ้มผ้าฝ้ายอย่างง่าย ส่วนหนึ่งเป็นเคาน์เตอร์ขายเหล้า หลังเคาน์เตอร์คือตู้เพลงซึ่งดังอีกทีก
กึกก้อง ผู้ชายล้วนๆ ทั้งที่เป็นพาร์ทเนอร์และแขกกำลังเดินร่ากันอย่างสุดลสุดเหวี่ยง มีคน
เสิร์ฟ เป็นชาย แจกที่ก้าวขึ้นมารื่นรมย์กับการเดินร่านั้น มีทั้งไทยและต่างชาติ
ไม่มีมนุษย์ที่เรียกว่าเพศหญิงหลงอยู่ที่นี่ ไม่ว่าคนเดียวหรือครึ่งคน

ในงานวรรณกรรมในช่วง พ.ศ. 2544- 2548 ก็มีการกล่าวถึงภาพชีวิตชายรักร่วมเพศใน
สถานบันเทิงเช่นกัน ได้แก่

ในเรื่อง **Bad Gays Trip** กล่าวถึงตัวกับซันย์ หนีเพื่อนกะเทยไปเที่ยวกลางคืนก่อนออก
เดินทางไปเชียงใหม่โดยแอบไปเที่ยวที่สลิสม (เบน, 2548: 32-33) ผู้เขียนบรรยายว่า

สลิสมเกือบเที่ยงคืน ผู้คนมากมาย เกย์แอบ เกย์เรด คิงรับ ควินรูก ไบรับ ไบโอนี่ ไบ
ก่อน ฯลฯ เดินกันให้ลวก

ที่เก่าเวลาเดิมกับเสื้อผ้านางคารินี่ น้ำหอมนังโรซี่ เครื่องประดับนังอุม กุญแจของปลา
ตัว ทำให้ฉันฉวยโอกาสในสถานบันเทิง มีเกย์มาจิกมากมายทั้งฉันและตัว (จริงๆ นะ) แต่ไม่
เอา เราเลือกกิน ไม่เจอคนถูกใจก็ไม่กิน ไม่เหมือนนังอุมกับนังโรซี่ ที่กินไม่เลือก ขอให้
เป็นคน แค่จับดูไม่มีหางก็กินแล้ว พวกนั้นมีปริมาณการสะสมเต็มมากก็จริง แต่คุณภาพต่ำ
ด้อยเหลือเกิน

ตัวหายไป สักพักก็มีข้อความส่งมาว่า “กูได้แล้ว ขอให้มึงโชคดี” อีนี่มันไวจริงๆ แต่
มันอาจจะได้คนหน้าตาพึ่ๆ ก็ได้ เลยต้องแอบไป ปกติถ้าเธอจิกคนหน้าตาดีได้ เธอจะต้อง
เอามาโชว์ให้คนอื่นอิจฉาก่อนที่จริงแล้วอันนี้เป็นกฎของพวกเราเอง เพื่อป้องกันการกินซ้ำ
กัน

เอาไปดึละเนี่ย จะดี 2 แล้ว การจิกกันเริ่มรุนแรงขึ้น มีการปาดหน้าเด็กกันเป็นระยะ เวร
จริงๆ วันนี้โดนกะเทยหน้าเงือกปาดฝรั่งไป 2 คนแล้ว ไม่ยอม!!!

สโตนเป็นสถานที่ท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศที่เป็นแหล่งบันเทิงที่หลากหลาย เช่น สถานที่อบไอน้ำ บาร์ ไนต์คลับ คาราโอเกะ เป็นต้น เพื่อการพบปะทางสังคมแบบหนึ่งของชายรักร่วมเพศ และยังเป็นจุดร่วมในการมีกิจกรรมร่วมกัน หรือโอกาสติดต่อสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ซึ่งนอกจากเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่จะเป็นตัวเร่งให้ชายรักร่วมเพศเปิดเผยตัว โดยสร้างความมั่นใจให้กับชายรักร่วมเพศว่าที่แท้จริงแล้วชายรักร่วมเพศแค่ไม่ได้โคดเคี้ยวภายในโลกของชายรักร่วมเพศด้วยกัน และยังเป็นแหล่งรวมข่าวสาร และถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นชายรักร่วมเพศ

สโตนเป็นแหล่งของชายรักร่วมเพศที่ต้องการตอบสนองทางร่างกาย อารมณ์และสังคม ชายรักร่วมเพศในเวลาเดียวกัน โดยพยายามที่จะผสมผสานโลกของชายรักร่วมเพศ และรักต่างเพศ เป็นการสร้างพื้นที่ที่ทางสังคมที่สามารถแสดงอัตลักษณ์ที่แท้จริงของชายรักร่วมเพศในสังคม

ในเรื่อง **Born To Be** ธนาได้ขับรถไปหาสาวินแถวราชเทวีเพื่อนเรียนสมัยมหาวิทยาลัยโดยสาวินได้พาไปเที่ยวบาร์เฉพาะของชายรักร่วมเพศในกรุงเทพฯ ในแถวสุขุมวิท (พิชิตพล, 2544: 92-93) ดังที่ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

...ภายในบาร์ ครีม ออฟ โลฟ... ตกแต่งเร็ดหฐพรรณรายสไตล์เมืองแห่งนักรบโรมันผู้กราดเกียรติรุนแรงยามออกศึก ทว่าอ่อนโยนละมุนละไมในยามบรรเลงเพลงรักหวาน ประยুক্তบรรยายากันเองอย่างไทยๆ ไฟสีนวลสลัวไปทั่วห้องโถงเสริมความโดดเด่นด้วยประติมากรรมนักรบหนุ่มฉกรรจ์เปลือยกล้ามเนื้อกำยำหลากหลายลีลาศราวุธ...สาวินกับเพื่อนๆ คู่จะสนิทสนมกับเจ้าของบาร์และหนุ่มหล่อหน้ากษาบบริการเป็นพิเศษ

เจ๊เข้าไปที่หนุ่มหล่อหน้าเข้มนั่งอยู่ลำดับที่ห้าถัดจากหนุ่มหล่อหน้าหยกของมุมห้องที่มีแสงไฟสีส้มช่วยขับผิวพรรณให้ดูนวลเนียนน่าสัมผัสยิ่งขึ้น...แล้วสั่งให้เว็ทเดอรไปกระชับ พามาขมมือไหว้แนะนำตัวอย่างนอบน้อม...แล้วทำหน้าที่บริการเบื้องต้นเพื่อโฆษณาชวนเชื่อในอันดับต่อไปถ้าตัดสินใจใช้บริการจะพาไปขึ้นสวรรค์ชั้นกามาวิถดลาร..หนุ่มน้อยเฝ้ารินเหล้าป๋อยออกเอาใจลูกค้าเงินหนาเสมือนว่าสนิทสนมรักใคร่กันปานจะกลืนกินจะนั่นแล

โซฟาเข้าสู่กลุ่มที่สาวินนั่งมีหนุ่มกษาบบริการหน้าตาหล่อเหลาสวม...มีทั้งแบบคมเข้ม...ขาวดี ลูกครึ่งตาสีน้ำข้าว...แล้วแต่จริตใครจริตมันว่ากันไม่ได้...แขกทุกโต๊ะรู้ว่าพวกผู้ชายขายบริการดูยิ้มแย้มแจ่มใสเอาออกเอาใจเก่งก็จริงอยู่...แต่พวกเขาต่างก็กำลังปฏิบัติหน้าที่มอบความสำราญให้เพียงเพื่อเงิน...ซ้ำบางคนอาจจะกำลังทนราคาถูกลูกค้า

จุกจิกจู้จี้...วางมาดเหลือหลาย...หรือประเภทให้นั่งคุยนานๆ หลอกลวงโน่นจับนี้แต่ก็ไม่ซื้อตัวไปบำรุงกิจการ...ด้วยเหตุผลข้ออ้างนานับประการ

บริเวณถนนสุขุมวิทมีบาร์ชายรักร่วมเพศที่เน้นให้บริการชายรักร่วมเพศในกลุ่มมีฐานะการเงินสูง และเน้นลูกค้ากลุ่มต่างชาติโดยภายในบาร์ชายรักร่วมเพศจะมีการขายบริการทางเพศแบบแฝงอยู่ทุกบาร์โดยจะมีชายหนุ่มให้ชายรักร่วมเพศเลือกตามรสนิยมโดยจะมีราคาตั้งแต่ 1,000 – 5,000 บาท ซึ่งถนนสุขุมวิทเกือบทุกซอยจะเป็นบาร์ประเภทที่มากเป็นอันดับต้นๆ ของกรุงเทพมหานคร

ธนาและสาวิณจะไปเที่ยวบาร์ คริม ออฟไลน์ ก็ย่อมเป็นไปได้ซึ่งข้อมูลตรงกับความเป็นจริงที่มีปรากฏในสังคมปัจจุบัน เช่น The Banana ซึ่งอยู่ระหว่างสุขุมวิท 11-13, Janpa สุขุมวิท 14 เป็นต้น จากชื่อบาร์ชายรักร่วมเพศที่ขยี้กตัวอย่างนี้เป็นเพียงบางส่วนของถนนสุขุมวิทในแต่ละซอยที่มีอยู่กระจัดกระจายไปทั่วของสังคมรักต่างเพศ แสดงให้เห็นถึงสังคมชายรักร่วมเพศมีการเจริญเติบโตในสังคมรักต่างเพศอยู่ตลอดและมีการพัฒนารูปแบบชีวิตให้มีความปรากฏในพื้นที่สังคมปัจจุบัน สังเกตได้จากสถานบันเทิงชายรักร่วมเพศในรูปแบบต่างๆ

บาร์ชายรักร่วมเพศเป็นสถานบันเทิงให้ความรู้สึกรื่นเริงใจและเปิดโอกาสให้ชายรักร่วมเพศได้รู้จักมักคุ้นกันและกัน ภายในชุมชนของชายรักร่วมเพศ จะมีการซื้อบริการทางเพศจากเด็กชายขายบริการในบาร์ซึ่งถือว่าเป็นโลกส่วนตัวของชายรักร่วมเพศในการแสวงหาความสนุกสนาน พบปะผู้ร่วมเดินทางบนเส้นทางของชายรักร่วมเพศที่ต้องการแสวงหาคู่หา คู่นอน และความสนุกสนาน ชื่อนาสังเกตคือบันเทิงคดีเหล่านี้ได้กล่าวถึงย่านที่มีสถานบันเทิงในสังคมจริง

5.3 สถานที่สาธารณะ

สถานที่สาธารณะ หมายถึง สวนสาธารณะ สวนหย่อมเชิงสะพาน สนามกีฬา สวนสนุก ห้างสรรพสินค้า หรือสถานที่สาธารณะทั่วไป เช่น บริเวณป้ายรถเมล์ บริเวณงานแสดงต่าง เป็นต้น สถานที่ดังกล่าวเป็นแหล่งรวมบุคคลทั่วไป ซึ่งจะมีชายรักร่วมเพศโดยกลุ่มชายรักร่วมเพศสังเกตว่าใครคนไหนเป็นชายรักร่วมเพศจะดูจากภาษากาย ลักษณะท่าทาง ความมองตาที่สามารถสังเกตเห็นได้ว่าบุคคลที่นั่นเป็นชายรักร่วมเพศหรือรักต่างเพศ นอกจากนั้นก็จะส่งสายตาให้กัน ถ้าต้องการสนทนาก็จะแยกตัวออกจากกลุ่มคนอื่นตามไปสนทนากัน หากถูกใจอาจมีเพศสัมพันธ์กันได้ พฤติกรรมเช่นนี้จะทราบกันโดยชายรักร่วมเพศ

สถานที่แต่ละแห่งจะมีมุมหรือพื้นที่บางส่วนเอื้อต่อการได้เจอคนแปลกหน้าและมีโอกาสเลือกบุคคลตามความต้องการ และแลกเปลี่ยนข้อมูลแหล่งพบปะกันอย่างรวดเร็ว

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 มีการบอกเล่าวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศในสถานที่สาธารณะ อย่างเช่น ห้างสรรพสินค้าโดยผ่านตัวละครในเรื่องดังต่อไปนี้

ในเรื่อง **ด้ายสีม่วง “กุญแจ”** ชายขายบริการที่มาหาความสุขโดยหาเพื่อนชายตามห้องนำของสรรพสินค้าเพื่อมามีเพศสัมพันธ์กัน (วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2545 : 71-72) ดังที่ผู้เขียนบรรยายว่า

... กุญแจเดินตาม ตามราวหล่งงวยกับมนต์ระจิงจิง คล้ายอีกฝ่ายมีเวทมนต์มีคาถาเสกเป่าให้ผู้ต้องมนต์ ต้องเดินด้อยติดตามอย่างว่าง่าย

เขาชะลอครู่หนึ่ง เมื่อมาหยุดอยู่หน้าห้องน้ำ หันหน้ามาทางกุญแจ เหมือนจะส่งสัญญาณอะไรบางอย่าง สื่อสารกับกุญแจ ชั่วอึดใจ เขาผลัดบานประตู เดินลับหายร่างเข้าไปในนั้น

กุญแจจะงักอยู่สักพักหนึ่ง เพียงครู่เดียว...แล้วก็ผลัดบานประตูเดินตามอีกฝ่ายเข้าไปในนั้น โดยไม่มีท่าทีตะจิตตะขงตื่นกลัวแต่อย่างใด ดูแล้วก็คล้ายกับผู้ชำนาญการที่เคยผ่านกิจกรรมคล้ายกันนี้มาอย่างโชกโชนและชำนาญ

เขากำลังยืนปีศาจะลงในโถ

กุญแจสำรวจรอบๆ เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใคร แล้วจึงตรงเข้าไปยืนปีศาจะอยู่ข้างๆ เขาคอนั้น

เขามองกุญแจและยิ้มให้

กุญแจมองเขาและยิ้มตอบ พร้อมกับมองก้มลงต่ำ

เขาบ้วนน้ำให้เดินตามเข้าไปในห้องส้วมสำหรับคนพิการ ห้องนั้นใหญ่และกว้างขวางพอสำหรับกระทำการบางสิ่งบางอย่าง

กุญแจเดินตามเขาเข้าไปในนั้นอย่างว่าง่าย

กุญแจยิ้มพริ้มเพรา ก่อนจะเอื้อมมือและปิดประตูลงกลอนด้านในอย่างเป็นทางการของคุ้นเคย มีเสียงเค็ดลอดออกมาจากห้องนั้นเบาๆ

เสียงแว่ว...และเงียบหายไปในที่สุด

ในห้างสรรพสินค้า เป็นสถานที่กว้างขวางความนิยมในแต่ละห้างจะมีความนิยมแตกต่างกันออกไป พื้นที่ใดมีโอกาสดูรู้จักกับชายรักร่วมเพศจะมีการบอกต่อๆ กัน โดยเฉพาะบริเวณห้องน้ำชาย จะมีชายรักร่วมเพศมากบริเวณชั้นที่ไม่ค่อยมีคนทั่วไปใช้บริการ

จากห้างสรรพสินค้าดังกล่าวเป็นตัวอย่างที่ชายรักร่วมเพศมักจะแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศโดยเฉพาะช่วงเวลา 14.00 จนห้างปิดยังมีกลุ่มชายรักร่วมเพศจะมาแสวงหานักคลเพื่อไปมีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ตามที่สาธารณะ

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศ พ.ศ. 2513-2543 ไม่ได้ถ่ายทอดการมีเพศสัมพันธ์ในสถานที่สาธารณะแต่กลับมีปรากฏในงานวรรณกรรมช่วง พ.ศ.2544 – 2548 โดยเฉพาะสถานที่สาธารณะที่เป็นห้างสรรพสินค้า ในวรรณกรรมถ่ายทอดเพียงบางส่วน ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความรู้ถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของชายรักร่วมเพศจึงสามารถถ่ายทอดพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างสมจริง

วรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2513- 2543 มีการกล่าวถึงสถานที่อาบน้ำในงานวรรณกรรมซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อน และเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ คือเรื่อง **ซากดอกไม้** ตอนที่ชาดิรู้จักชาญสิทธิ์พนักงานอาบอบนวดเป็นผู้พาไปสถานที่อาบน้ำ (วิวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2540: 210-212) โดยผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ความอลังการละลานตาของชาน้ำแห่งนี้ มีต่างอะไรจากสรวงสวรรค์ชั้นฟ้า เป็นวิมานอันเอกอุที่ต้องสัมผัสด้วยดวงตาศิลปินเท่านั้น จึงจะสามารถทะลุเข้าถึงแก่นแห่งอารมณ์

สำหรับชายพันธุ์พิเศษ ที่เดินขวกไขว่ไปมาทั่วอาณาบริเวณนั้นเล่ามีต่างอะไรจากเหล่าหมู่เทพเทวาอันล้วนแล้วแต่มีแสงนวลฉัพพรรณส่งประกายเรือเรือทั่วสรรพางค์ เป็นความสว่างไสว ระเบียบระยับที่ตาพิภพของบุรุษพันธุ์เดียวกันเท่านั้น จึงจะเห็นปรากฏ

ผมเริ่มเดินจากชั้นสี่ไปสู่ชั้นหนึ่ง เพื่อสำรวจให้ทั่วว่า สรวงสวรรค์แห่งนี้มีรูปร่างหน้าตาโดยรวมเป็นอย่างไรบ้าง

ชั้นสี่มีสระสรงน้ำร้อนโนดาด เมื่อนั่งหย่อนกายแช่อารมณ์ในสระน้ำและแหงนมองฟ้าเบื้องบน จะแลเห็นดวงดาวบนท้องฟ้าระเบียบระยับ กลุ่มเมฆลอยเคล้งกว้างเคลื่อนคล้อย ก้อนแล้วก้อนเล่า บางคาบบางคราก้อนเมฆก็มารวมตัวกันจับที่บีบแน่น แต่บางครั้งกลับสลายห่างเป็นเพียงสายใยบางๆ สลับส้างกับแสงวิบวับแห่งดวงดาวยามรัตติกาล ช่างเป็นภาพที่สวยงามนัก ชายพันธุ์พิเศษนั่งเรียงรายตามหมู่โต๊ะเก้าอี้รอบสระ สนทนา

ลัทธิเพระหะยอกเข้าตามประสา และแลดูบรมสุขเหนือสิ่งใด บางรายออกรสออกชาติ ถึงกับจิบปากจิบคอสลับกัน การแสดงออกเต็มที่ ไม่เอียงอายสาขาศาสตร์ใด ประหนึ่งโลกทั้งใบนี้เป็นของทุกคนเดียว

ชั้นสามนำทางไปสู่ห้องออกกำลังกาย หนุ่มๆ แข็งแรง ทั้งหลายมักหมกกายอยู่แต่ในห้องนี้ เพียงหวังเพาะกล้ามเนื้อเล็กกะจิดริดให้เกร็งกร่าง และดูงามดสมชายชาติราชา อาชาไนย เพื่อปกปิดสัญชาตญาณแห่งชาวดอกไม้ไว้ มิให้เผยปรากฏแก่สายตาเหล่ามนุษย์ ปกติ ออกกำลังกายเสร็จสรรพ ก็เข้าอบไอน้ำที่พื้นพวยไอดูจั่งหมอกควันแห่งทิพย์สวรรค์ รุชมชนกลับปิดและขยายได้อย่างน่าอัศจรรย์ใจนัก

“ห้องอบไอสวรรค์” แห่งนี้แยกเด่นชัดเป็นสองส่วน คือห้องอบเปียกและห้องอบแห้ง สุดแต่จะเลือกใช้บริการตามอัธยาศัย

ชั้นสองนี้คือ ชั้นสุดยอดแห่งสวรรค์ “แดนพิเศษ”

ดินแดนอัศจรรย์แห่งนี้แยกเป็นสองส่วน

ส่วนสนุกสนานเป็นหมู่เหล่า เรียกรวมว่า “เขาวงกต” เป็นห้องมืดสนิทไร้แสงสว่างอันใดจะเล็ดลอดสอดผ่านเข้ามาได้ ผู้คนจะแออัดยัดทะนานกันเข้าไปร่วมกิจกรรมบางอย่าง อันแสนจะบรมสุข เหนือสุขอื่นใด ส่วนใหญ่เหล่าภรรยาที่บินร้อนเข้าสู่อาณาเขตแห่งเขาวงกต ดวงหน้ามักมีข้อด้อยแฝงชัด ดูแล้วบางครั้งมีอาจแยกแยะได้ว่าเป็นดวงหน้ามนุษย์ หรือเป็นดวงหน้าแห่งอสุภภูต

น่ากลัวเหลือใจ

อีกส่วนหนึ่ง เป็นการสนุกสนานเพียงลำพัง ร่วมกิจกรรมพิเศษเป็นคู่เป็นสัดส่วน แน่นอน จัดแบ่งเป็นชอกเล็กชอกน้อย ซอยย่อยเป็นห้องที่มีส่วนสัดมีประตุสำหรับปิดมิดชิด ไม่ประเจิดประเจ้อต่อสายตาสาธารณะ ผู้ใดหมายตา ผู้ใดถ้าอีกฝ่ายยินยอมพร้อมใจ ก็ไม่เป็นการยากนักที่ทวยเทพสององค์จะจูงมือตระกองกอดกันเข้าสู่สวรรค์น้อยๆ อันแทรกอยู่ระหว่างโลกมนุษย์และโลกแห่งเทวดา

ชั้นแรกนั้นเล่า คงเป็นห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า และร้านอาหารซึ่งปราศจากสิ่งกระตุ้นโลกีย์ สุขทางเพศแต่อย่างใด มนุษย์ชั้นพิเศษผู้หิวโหยทั้งหลายจะนั่งหย่อนอารมณ์อยู่ชั้นนี้เนิ่นนานเพื่อเติมกิเลสใส่ปากให้ร่างกายหายหิวโหยไปได้อีกหนึ่งมื้อ ซึ่งรวมทั้งนายฐานสิทธิ์ผู้ซึ่งกำลังรอคอยการกลับมาของผมด้วยดวงหน้าบึ้งตึง

บันไดเวียนกลางอาคารหลังโอ้อ่า คือเครื่องมืออันสามารถช่วยนำพาให้ผมเดินสำรวจทั่วทั้งหมดได้อย่างสบายอารมณ์

ผู้คนหลากหลายล้วนเดินสวนขั้วไขว้ไปมา ผมแลมองจนละลานตา บ้างหน้าตาดี บ้างหน้าตาบ่งว่าชาติที่แล้วเคยขาดการทำบุญสุนทานอย่างแรงกล้า แรงบาปจึงสะท้อนมาปรากฏเด่นชัดเอาในชาตินี้ อย่างไรก็ตามหนทางเลี้ยว

ในวรรณกรรมชาวยุโรปร่วมเพศ ใน พ.ศ.2544 – 2548 ได้กล่าวถึงสถานที่อบไอน้ำ ดังต่อไปนี้

เรื่อง **ด้ายสีม่วง** ได้กล่าวถึงตอน ประจักษ์ไปเที่ยวสถานที่อบไอน้ำตอนที่ตนเองรู้สึก เบื่อหน่ายจากงานที่ทำโดยประจักษ์อธิบายเส้นทางการเดินทางไปสถานที่อบไอน้ำ (วิรวรรณ กนกนุเคราะห์, 2545: 352) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ผมเคยมาชานาแห่งนี้แล้วประมาณสองสามครั้ง...

ครั้งนี้ผมมาถึงที่นี่โดยอาศัยรถไฟลอยฟ้า ผมเดินลงจากสถานีสุรศักดิ์ ตัดผ่านซอย เล็กๆ จากถนนสาทร เพียงไม่กี่อึดใจก็มาถึงที่นี่ได้ราวกับลัดนิ้วมือเดียว ผมไม่ใคร่มาที่นี่ บ่อยเพราะก่อนหน้านี้ การเดินทางไม่ใคร่สะดวกนัก แต่เดี๋ยวนี้ถือว่าสบายเอากการอยู่ มั่น ตั้งอยู่ในซอยเล็กๆ ซอยหนึ่งเกือบสุดปลายถนนสีลม...ช้อนตัวบนอาคารสูงสี่ชั้น ด้าน ล่างสุดเป็นโรงหนัง ชั้นถัดไปเป็นที่ตั้งร้านค้า ร้านอาหาร และสำนักงานเบ็ดเตล็ด ชั้นสาม และสี่ถูกดัดแปลงเป็นชานา

บรรยากาศโดยรวมก็เหมือนชานาทั่วไป คือ มีห้องออกกำลังกาย ห้องอาหาร ห้องพักผ่อน ห้องอบเปียกและอบแห้ง ที่สำคัญจะขาดเสียมิได้ คือ เขาวงกตและห้องมืด ซึ่งนับเป็นส่วนสำคัญที่สุดของคนประเภทอย่างเราๆ เขาวงกตที่นี่เป็นเขาเล็กๆ ทำเป็นห้องซอยย่อย พอเป็นพิธีให้รู้ว่ามิใช่สำหรับให้ลูกค้าหน้าตาไม่ดี แต่นิสัยอาจได้เปะโป้ง จะเอ็กกัน...ซึ่ง ยังไม่ทันไร เดินสองก้าวก็เปะโป้งกันได้แล้ว

ผมชอบที่นี่เพราะมีผู้คนไม่มากนัก ในนี้จึงเงียบและเป็นส่วนตัว

ผมมาออกกำลังกายและอบตัว เพื่อให้เนื้อตัวสบายๆ คนที่มาชานาส่วนใหญ่ชอบอ้าง แบบนี้ ผมก็เลยบอกคุณผู้ชมแบบนี้เหมือนกัน เพราะฟังดูดี...

ไม่เคยได้ยินใครคนไหนยอมรับตรงๆ ว่า...ผมมาที่นี่เพื่อเช็กซ์

วรรณกรรมชาวยุโรปร่วมเพศตั้งแต่ พ.ศ. 2513 – 2543 ได้เสนอจุดประสงค์การไปสถานที่ อบไอน้ำ เพื่อหาความสุขทางเพศซึ่งตรงกับความเป็นจริงในสังคมในช่วง พ.ศ. 2513-2543 ใน

พ.ศ. 2544-2548 ก็ถ่ายทอดเรื่องราวของสถานที่อบไอน้ำเพื่อแสวงหาความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์เช่นกัน

5.4 สมาคม/องค์กรชายรักร่วมเพศ

สมาคมหรือองค์กรเป็นกลุ่มชายรักร่วมเพศจัดตั้งขึ้นเพื่อแสดงพลังสร้างสรรค์ของชายรักร่วมเพศเพื่อรักษาสิทธิเสรีภาพของความเป็นมนุษย์และเผยแพร่สาระความรู้ที่ถูกต้องเรื่องเพศ โรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และพฤติกรรมชายรักร่วมเพศเพื่อสร้างความเข้าใจที่เหมาะสมและดึงามให้ได้รับการยอมรับจากสังคม นอกจากนี้มีการรับสมัครสมาชิกร่วมทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม และมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพความเป็นชายรักร่วมเพศในสังคม ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่3

ข้อมูลเกี่ยวกับสมาคมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศไม่มีปรากฏในช่วง พ.ศ. 2513- 2543 จนในช่วง พ.ศ. 2544- 2548 มีการกล่าวถึงองค์กรหรือสมาคมที่รวมกันต่อสู้เพื่อสิทธิความเป็นชายรักร่วมเพศรักร่วม โดยมีการถ่ายทอดภาพวิถีชีวิต ในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการสะท้อนความเคลื่อนไหวทางสังคมของชายรักร่วมเพศ เพื่อความเสมอภาคในสังคมรักต่างเพศ พบในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ เช่น

เรื่อง **ด้ายสีม่วง** คอทคอม เพื่อนกะเทยสาวที่ติดเชื้อ HIV ได้อธิบายถึงการจัดงานบางกอกเกย์เฟสติวัลที่จัดขึ้นเพื่อชายรักร่วมเพศและจุดมุ่งหมายต่อต้านโรคเอดส์และสิทธิของชายรักร่วมเพศ (วิรวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 563-565) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“อ้าว รู้จักสิยะ นี่พี่สกล คนใหญ่โต กว้างขวางแห่งสีกม อีกไม่กี่อาทิตย์ เธอก็จะได้เห็นผลงานพี่เขาบนถนนสายนี้” คอทคอมจิบปากจิกอสาธยายด้วยท่าทางที่ مطمئنเคย ไม่มีวีแววของคนกำลังป่วยโรคร้ายแม้แต่บัดนี้ “พี่กลออี๋มสวย ประพิมพ่ประพายคล้ายตุ๊กตาญี่ปุ่น นี่ชื่อปลิง แต่เพื่อนๆ ชอบเรียกว่าดาโตมากกว่า แฟนเยอะมาก ตอนนี้มีเด็กมาติดอายุยังเยาว์เรศเกษมศรี ไม่รู้เขามาติดมันหรือมันไปติดเขา พี่น่าจะเชิญดาโตไปเดินพาเหรดด้วยนะกะ รับรองคนจะล้นงานมากกว่าปีก่อน นังนี้มันเหมือนแม่เหล็กกะ ดูได้ทุกเพศทุกวัย ภูซังค์ ชะนี น้องเคย น้องแก้ว กะเทย ทอม ดี รัชนี พจนีย์ อุษณีย์ ได้หมดกะ โอ้ย...เหนื่อยลึบหาย”

“พูดซ้ำๆ ก็ได้นี่คือท ไม่มีใครแย่งเธอพูดหรอก” ผมแก้มกระเซ้า

“คำ!” คอทคอมพักหน้ารับอย่างอารมณ์ดี

“ตกลงคุณ โตจะมาเดินพาเหรดด้วยกันไหมครับ?”

“พี่จัดงานอะไรครับ?”

“งานบางกอกเกย์เฟสติวัลครับ” พี่สกลเสียงเคร่งขรึม ผมมองปราดเดียวก็รู้ว่าคนนี้เป็นคนสนุกสนาน เข้าคนง่าย แต่อาจจริงอาจังกับการทำงาน

“อ้อ! ปีที่แล้วเคยจัดแล้วครั้งหนึ่งใช่ไหมครับ?”

เขาพยักหน้ารับ “น้องได้มาเดินเที่ยวไหมครับ?”

“ปีนี้จะพยายามปรับปรุงให้ดีขึ้นนะครับ” เขาบอกผมอย่างเป็นทางการ “อยากให้มาร่วมงานกันมากๆ นะครับ ผู้ชาย ผู้หญิงธรรมดาจะได้เข้าใจว่าพวกเรามีดี มีหัวสร้างสรรค์ ใช่ว่าจะอยู่ไปวันๆ ... คอยมั่วเซ็กซ์ มั่วยา พวกนั้นก็มิ แต่เป็นส่วนน้อย คนนอกเขาไม่คิดหรอกครับ เขาเหมารวมทั้งหมดว่าพวกเราทุกคนเป็นเหมือนกันหมด อยากให้พวกเราที่มีความสามารถและเป็นคนดีมารวมพลังกัน การจัดงานครั้งแรกเริ่มมาจากกลุ่มเกย์ด้านกัย เอดส์ มีหลักการการทำงานเพื่อสิทธิมนุษยชนด้วยและการณรงค์เกี่ยวกับเรื่องป้องกันโรคเอดส์ จากไม่กี่คน ตอนนี้นำพวกเราทำงานด้วยกันเริ่มขยายเป็นวงกว้างมากขึ้น ประสานงานกับกลุ่มอื่นๆ อีกด้วย จบงานนี้แล้ว ผมก็จะจัดคอนเสิร์ตการกุศล เพื่อหารายได้สมทบกองทุนเพื่อเด็กติดเชื้อเอดส์ ตอนนี้มีศิลปินเพลงจำนวนมากตอบรับมาหลายรายแล้ว เด็กพวกนี้น่าสงสารนะครับ ติดเชื้อตั้งแต่เกิดเป็นส่วนใหญ่ เกิดมาก็ต้องรับกรรมที่ตนเองไม่ได้ก่อ”

สมาคมและองค์กรต่างๆ ที่กลุ่มชายรักร่วมเพศจัดตั้งขึ้นเพื่อแสดงพลังสร้างสรรค์ของชายรักร่วมเพศว่ามีศักยภาพสามารถทำประโยชน์ช่วยเหลือสังคมและรับผิดชอบต่อสังคมได้ ทัดเทียมกับกลุ่มรักต่างชาติ เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีงามและการยอมรับจากสังคมต่อชายรักร่วมเพศ โดยมีสมาคมและองค์กรเช่น ชมรมเพื่อนวันพุธ กลุ่มเส้นสีขาว และฟ้าสีรุ้ง บางกอกเรนโบว์ กลุ่มสะพาน เป็นต้น ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ไปในทางเดียวกัน คือเพื่อช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอดส์ และป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในกลุ่มชายรักร่วมเพศและประชาชนกลุ่มอื่นๆ รวมทั้งสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันของผู้ติดเชื้อเอดส์ในสังคมให้ดีขึ้น และมีการส่งเสริมทำงานแบบอาสาสมัครเพื่อพัฒนาสังคม มีกิจกรรมสาธารณประโยชน์ต่างๆ มากมาย เช่น งานบางกอกเกย์เฟสติวัล เป็นต้น ส่งผลพลอยได้ของการจัดกิจกรรมคือสร้างภาพลักษณ์ชายรักร่วมเพศให้ดีขึ้นในสายตาของสังคม จะเห็นได้ว่าวรรณกรรมเรื่องนี้ได้พยายามนำเรื่องเกี่ยวกับองค์การกลุ่มรักร่วมเพศเพื่อมาเป็นการต่อสู้กับความคิดที่ผิดที่ว่าการรักร่วมเพศเป็นกลุ่มที่แพร่เชื้อเอดส์

ในงานวรรณกรรมชายรักร่วมเพศ นวนิยายและเรื่องสั้น พ.ศ. 2544 – 2548 ผู้เขียนได้บรรยายถึงภาพวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศในสถานที่และกิจกรรมเฉพาะชายรักร่วมเพศ โดยผู้เขียนได้อธิบายในส่วนรายละเอียดของวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศ โดยสถานที่และกิจกรรมที่ชายรักร่วมเพศทำกันส่วนใหญ่เป็นตัวตนที่ชายรักร่วมเพศแสดงออกมาได้ไม่แตกต่างจากผู้ชายและผู้หญิงเช่นกัน มีทั้งการเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา เล่นอินเทอร์เน็ต การมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น โดยสถานที่เฉพาะของชายรักร่วมเพศบางสถานที่เช่นผับชายรักร่วมเพศ บาร์อะโกโก้ชาย ก็เปิดกว้างให้คนรักต่างเพศเข้าไปใช้บริการโดยมีสิทธิเท่าเทียมกับชายรักร่วมเพศ แต่จะมีผู้หญิงจำนวนไม่มากเข้าไปใช้บริการ อย่างไรก็ตาม ในสถานที่ที่เกี่ยว บางประเภทก็มีการโชว์เพศสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายให้ทั้งผู้ชาย ผู้หญิง และชายรักร่วมเพศได้เข้าไปชมเพียงจ่ายเงินค่าชมเท่านั้นเอง ในยุคปัจจุบันวิถีชีวิตทางเพศของชายรักร่วมเพศมีอิสระและมีการเปิดเผยมากขึ้น ทำให้ผู้คนในสังคมที่สนใจพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้อ่านวรรณกรรมชายรักร่วมเพศนั้นมีความเข้าใจชายรักร่วมเพศที่แท้จริงได้มากกว่าเดิม วิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศมีอยู่จริงในสังคมและปะปนในวิถีชีวิตของชายหญิงโดยทั่วไป ในปัจจุบัน วิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศไม่ได้แตกต่างกันเสมือนเป็นเส้นคู่ขนานในโลกรักต่างเพศ และชายรักร่วมเพศมีคู่กันไปทั้งสถานบริการต่างๆ อินเทอร์เน็ต การขายบริการ ล้วนมีเพื่อตอบสนองชายรักร่วมเพศในสังคมปัจจุบัน

การมีวิถีชีวิตโดยมีพื้นที่ของกลุ่มชายรักร่วมเพศเองเป็นการช่วยจัดปัญหาความขัดแย้งทางจิตใจ ถ่าย ทอดวัฒนธรรมชายรักร่วมเพศ และให้ความรู้สึกลดทอนภัยในแนวทางการแสดงความเป็นชายรักร่วมเพศ วิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศเป็นการพบปะสังสรรค์ พักผ่อนหย่อนใจ และจัดเทศกาลวิถีชีวิตชายรักร่วมเพศในการดำเนินชีวิต

5.5 ภาษาวรรณกรรมนวนิยายและเรื่องสั้นใน พ.ศ. 2544 – 2548 ได้แสดงภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศ ต่อไปนี้

ในการวิจัยของสมเกียรติ กุฑ์วิกุล ในเรื่องภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในรอบสามทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – 2543) การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิงได้อธิบายโดยสรุปเกี่ยวกับการสะท้อนภาพภาษาเฉพาะกลุ่มของชายรักร่วมเพศไว้ว่า

การใช้ภาษาของชายรักร่วมเพศเป็นภาษาที่ใช้กันภายในสังคมของชายรักร่วมเพศซึ่งชายรักร่วมเพศได้บัญญัติคำศัพท์ขึ้นมาเฉพาะเพื่อใช้ในการสื่อสารความหมายต่อกัน เนื่องจากภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของกลุ่ม ดังนั้น ภาษาที่ปรากฏในวรรณกรรมจึงแสดง

ลักษณะเฉพาะของชาวยรักร่วมเพศที่ได้แยกออกจากสังคมของรักต่างเพศ ชาวยรักร่วมเพศมักจะกำหนดภาษาเฉพาะใช้และเป็นที่เข้าใจร่วมกันในหมู่ชาวยรักร่วมเพศ

ในวรรณกรรมช่วงเวลา พ.ศ. 2513 - 2543 ทั้งนักเขียนหญิงและนักเขียนชายได้สะท้อนภาษาเฉพาะกลุ่มของชาวยรักร่วมเพศ อันประกอบด้วยศัพท์สามกลุ่ม คือ

1. ถ้อยคำหยาบคายที่ใช้ด่าทอกัน เช่น แรด ดอกทอง กระเดะ เป็นต้น คำศัพท์ที่ใช้ด่าทอกันของชาวยรักร่วมเพศพบในงานวรรณกรรมช่วง พ.ศ.2513 ได้สะท้อนภาษาชาวยรักร่วมเพศที่มีลักษณะของการด่าทอหยาบคาย ซึ่งลักษณะการด่าทอหยาบคายนี้มักเป็นลักษณะหนึ่งที่เป็นภาพแทนของชาวยรักร่วมเพศเพื่อแสดงว่าชาวยรักร่วมเพศมีความเป็นชายและหญิงในบุคคลเดียวกันย่อมมีอารมณ์โกรธ โมโหที่รุนแรงโดยแสดงออกทางบุคลิกภาพ แต่หนึ่งในการแสดงออกทางบุคลิกภาพทางด้านการใช้คำพูด เป็นต้น ได้แก่เรื่องต่อไปนี้คือ

เรื่อง บัลลังก์ไยบัว ปุศตราโกรธสุรสีห์ที่แอบไปเที่ยวกับภักดีชายหนุ่มซึ่งเพิ่งรู้จักในวงไฟ เขาด่าสุรสีห์ด้วยถ้อยคำของผู้หญิงว่า (กฤษณา อโศกสิน, 2516: 365) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ก็เราละไปไหนมา เทียวได้ร้อนไปทั้งวันๆ
คำด่า แรด ไปบ้านไอ้ภักดีมาใช้ไหม ปุศตรากระซอกเสียงและเงื้อมมือ

ในเรื่องเดียวกัน ตอนที่สุรสีห์ตามไปแสดงกิริยาหึงหวงปุศตราถึงบ้านเมธวีดี หญิงสาวที่ปุศตราไปติดพันเพื่อหลีกตัวออกจากตน เขาด่าเมธวีดีด้วยถ้อยคำแบบเดียวกับปุศตรา (กฤษณา อโศกสิน, 2516: 366) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

เพราะนี่เขี้ยว อีกระดุมทอง มันต้องจิกหัวตบกดน้ำให้ตาย

ในเรื่อง “ถูกรัก” วิชาคุยกับสุทิมมาลี เลขานุการนิพนธ์ของพิสิษฐ์ด้วยคำพูดซึ่งเหมือนกับที่ปุศตราและสุรสีห์ (สุวรรณิ สุคนธา, 2516: 497) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

คนหลายใจซิดี ไม่เบื่อง่าย ถ้าผมเป็นผู้หญิงผมจะดอกทองให้สะบัดเลย หล่อๆ อย่างเมศน์ต้องเสร็จผมก่อนละ”

จากตัวอย่างที่ปรากฏในวรรณกรรมชาวยรักร่วมเพศที่เขียนโดยนักเขียนหญิงจะใช้ถ้อยคำคำทอที่เป็นถ้อยคำที่ผู้หญิงใช้คำทอกัน ได้แก่ แรค อีกระดมทอง ดอกทอง เป็นต้น แต่ไม่ปรากฏถ้อยคำคำทอที่ชาวยรักร่วมเพศบัญญัติศัพท์ใช้คำทอกันในสังคมรักต่างเพศและในวรรณกรรมซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนไม่เข้าใจศัพท์เฉพาะที่ใช้กันในกลุ่มชาวยรักร่วมเพศ จึงใช้ภาษาที่ใช้กันทั่วไปในหมู่คนรักต่างเพศ

2. คำศัพท์ที่ใช้เรียกประเภทของชาวยรักร่วมเพศ เช่น แฟรี่, ไบ, ไบเช็กซ์, แอบจิต, สลักจิต เป็นต้น วรรณกรรม ช่วง พ.ศ. 2513 - 2543 มีการกล่าวถึงลักษณะประเภทของชาวยรักร่วมเพศ แต่เป็นคำศัพท์แสดงมาจากภาษาต่างประเทศได้แก่เรื่องต่อไปนี้

เรื่อง เทพบุตรประเภทสอง อรณี คุยกับสามีเรื่องลูกในท้อง เขาเอ่ยคำว่า แฟรี่ ก๊อดฟาเธอร์ ซึ่งทำให้เธอคิดไปถึงความหมายอีกอย่างหนึ่งของคำนี้ (รวิน เวโรจน์, 2536 : 36) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

แฟรี่ แปลเป็นไทยส่วนใหญ่ว่า นางฟ้า แต่หมายถึงพวกเทวดาเล็กๆ ของฝรั่งอาศัยอยู่ตามป่าเขาลำเนาไพรแบบป่าโปร่งทั่วไป แต่แฟรี่ก็เป็นคำสะแลงที่หมายถึงบุรุษซึ่งนิยมยินดีในเนื้อหนังมังสาของบุรุษด้วยกันเอง

พอง่ายๆ อีกนิตก็คือ กะเทย

อรณีไม่ข้องใจไครมาตราหน้าสิทธิาแบบนั้น

ศัพท์เฉพาะชาวยรักร่วมเพศที่แบ่งแยกลักษณะของชาวยรักร่วมเพศ

แฟรี่ (เป็นคำที่ใช้ทักทายเชิงเหยียดหยาม) หมายถึง เกย์, ลักเพศ, กระเทย, ตุ๊ด

กะเทย หมายถึง ชายที่จะแสดงพฤติกรรมทางเพศและการแต่งตัวออกมาในรูปแบบเพศหญิง

จากตัวอย่างจะพบว่าในช่วง พ.ศ. 2513 – 2543 มีการใช้ภาษาชาวยรักร่วมเพศที่เป็นภาษาต่างประเทศได้แก่ แฟรี่ (Fairy) และ Faggot ซึ่งอาจแสดงว่าในขณะนั้นยังไม่มีกรคิดคำไทย

ดังที่กล่าวในบทที่ 3 แล้วว่าในภาษาไทยที่เป็นคำศัพท์แยกประเภทชายรักร่วมเพศ บางคำมีความหมายเหยียดหยามในความเป็นมนุษย์ เช่น กะเทย แฟรี่ (Fairy) และ แฟกกอด (Faggot) ส่วนคำที่ไม่แฝงความหมายเชิงเหยียดหยาม ได้แก่ สว่างจิต แอบจิต เป็นต้น

3. ศัพท์ที่แสดงออกถึงอากัปกริยาของชายรักร่วมเพศ งานวรรณกรรมช่วง พ.ศ.2513 – 2543 สะท้อนภาษาชายรักร่วมเพศที่แสดงถึงอากัปกริยาพฤติกรรม โดยใช้คำศัพท์เฉพาะของชายรักร่วมเพศ จะพบในงานวรรณกรรมเรื่อง **ซากดอกไม้** ในตอนที่ 24 โดย ชาดิชาคริต์ เล่าถึงพฤติกรรมทางเพศของตนในช่วงหลังๆ โดยใช้ศัพท์เฉพาะชายรักร่วมเพศ (วีระวัฒน์ กนกนุเคราะห์, 2540 : 321) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ผมเริ่มสะกดคำว่า สำนอน ชัดแจ้ง ถ้าคืนไหน นก เหยื่อในบาร์ผมเพียงแต่ใช้เงินเขา แลก มนุษย์ผู้มีลมหายใจอันเปรียบเสมือน ตุ๊กตาเดินได้ ย่อมพร้อมพริกสมักรใจตะลอน ตามผมไปทุกแห่งตามใจปรารถนา

นก หมายถึง ต้องการผู้ชายอย่างมากๆ เป็นการใช้คำศัพท์ที่แสดงกริยาของชายรักร่วมเพศ

ส่วนในวรรณกรรมช่วงเวลา พ.ศ. 2544 – 2548 พบว่าได้เสนอภาษาเฉพาะกลุ่มของ ชายรักร่วมเพศที่มีจำนวนและความหลากหลายศัพท์มากกว่า ดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์ชายรักร่วมเพศที่แสดงลักษณะความสัมพันธ์ทางเพศ

คำศัพท์ของชายรักร่วมเพศที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางเพศเหมือนกับในช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 ที่มีปรากฏการใช้ศัพท์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ทางเพศ โดยสังคมชายรักร่วมเพศ จะมีคำศัพท์แสดงถึงความสัมพันธ์ทางเพศในการสื่อสารระหว่างกันภายในสังคมชายรักร่วมเพศ พบในเรื่องดังต่อไปนี้

เรื่อง **Bad Gays Trip** กะเทย 5 คน ได้สนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรื่องราวของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งได้แสดงภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศ ในคำศัพท์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ เพศสัมพันธ์ (เบน, 2548: 116) ผู้เขียนอธิบายว่า

- ชั้นย 2 อัน ใน 1 รู... พระเจ้า!!!
- คาริน่า ตกลงเมื่อคืนหล่อนรับทั้ง 5 คนเลยหรือ?
- โรซี่ ยังไม่จบค่ะเธอ พอเข้าไป 2 อันมันแน่นมาก คนนึงเสร็จไปก่อนอีกคนก็เสร็จในปาก เหลืออีก 3 ที่ยังไม่เสร็จ ฉันเลยกลายเป็น “ชีสสสสส”
- ปลาตัว “ชีส” อะไรของเธออะ?
- โรซี่ หล่อนเคยกินแซนด์วิชมะ มันจะมี “ชีส” อยู่ตรงกลาง ฉันก็ทั้งรับทั้งรุก ข้างบนก็ทั้งปากทั้งมือ ยังไม่พอนะเธอมีการเปลี่ยนตำแหน่งแบบเวียนสามเหลี่ยมเบอร์มิวด้าด้วย
- คาริน่า ว้ายยยยย แล้วหยั่งงี้ อีกคนที่เลียบตูดหล่อน หล่อนก็เวียนกลับมาใช้ปากกับมันหรออะ อี้...

ภาษาเฉพาะกลุ่มที่ใช้ในตอนนี้ก็คือคำว่า ชีส หมายถึง ตรงกลาง ในที่นี้คือชายรักร่วมเพศกำลังมีเพศสัมพันธ์ที่เป็นฝ่ายกระทำและโดนกระทำอยู่ตรงกลาง ที่มาจากลักษณะของอาหารคือแซนด์วิชที่ตรงกลางจะมีชีสอยู่

คำศัพท์ของชายรักร่วมเพศที่มีการบัญญัติศัพท์เพื่อใช้สื่อสารในการสนทนาเพื่อลดความหยาบคายรุนแรงของการใช้คำศัพท์ในสังคมรักต่างเพศ เพราะบางครั้งชายรักร่วมเพศสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในที่สาธารณะหากใช้คำศัพท์ของสังคมรักต่างเพศอาจทำให้เกิดการต่อต้านเนื่องจากความหมายที่ไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังเป็นการแสดงความสามารถในการคิดคำศัพท์ที่แปลกใหม่เพื่อความสนุกสนานและทำให้สื่อสารระหว่างกันได้อย่างเข้าใจ และบ่งบอกถึงอัตลักษณ์ของสังคมชายรักร่วมเพศ เป็นการสร้างความเป็นพวกพ้องของชายรักร่วมเพศ

2. ศัพท์ที่แสดงประเภทชายรักร่วมเพศ

นอกจากนี้วรรณกรรมช่วง พ.ศ. 2544 – 2548 ได้เสนอคำศัพท์ประเภทชายของรักร่วมเพศ ดังนี้

เรื่อง **Bad Gay Trip** ตอนที่ราชนัยกับอูมหนีเที่ยวที่สโลมแล้วโดนแหย่ผู้ชายที่ตนหามาได้ มีบทสนทนาระหว่างกัน (เบน, 2548: 33) ผู้เขียนอธิบายว่า

สึดมเกือบเที่ยงคืน ผู้คนมากมาย เกย์แอบ เกย์เรด คิงรับ ควินรูก ไบรับ ไบโอนี่ ไบก้อน ฯลฯ เดินกันให้ควัก

ที่เก่าเวลาเดิมกับเสื้อผ้านั่งคารินา น้ำหอมนั่งโรซี่ เครื่องประดับนั่งอูม งูเท้าของปลาตัว ทำให้ฉันดูเจิดฉายในสถานบันเทิง มีเกย์มาจิกมากมายทั้งฉันและปลาตัว (จริงๆ นะ) แต่ไม่เอา เราเลือกกินไม่เจอคนถูกใจก็ไม่กิน ไม่เหมือนนั่งอูมกับนั่งโรซี่ ที่กินไม่เลือก ขอให้เป็นคน แค่จับดูไม่มีหางก็กินแล้ว พวกนั้นมีปริมาณการสะสมเต็มมากก็จริง แต่คุณภาพต่ำ ด้อยเหลือเกิน

ปลาตัวหายไป สักพักก็มีข้อความส่งมาว่า “กูได้แล้ว ขอให้มึงโชคดี” อีนี่มันไวจริงๆ แต่มันอาจจะได้คนหน้าตาพึ่ๆ ก็ได้ เลยต้องแวไป ปกติถ้าเธอจิกคนหน้าตาดีได้ เธอจะต้องเอามาโชว์ให้คนอื่นอิจฉาก่อนที่จริงแล้วอันนี้เป็นกฎของพวกเราเอง เพื่อป้องกันมากินซ้ำกัน

และแล้ว... เนื้อคู่ของฉันก็เดินเข้ามา “ฮ่องกง” มันคือ ฮ่องกงแน่ๆ ดี ขาว **ก้ามปูนิคๆ** คืออาหารอันโอชะที่ทุกคนหมายปอง ซ้ำไม่ได้แล้ว ฉันเดินปรีไปชนแก้วทันที ปกติฉันจะไม่แรดขนาดนี้ แต่การได้ไม่เป็นคนสุดท้ายมันช่างกดดันอย่างยิ่ง... ได้ผล เธอยิ้มให้แล้ว

ภาษาเฉพาะกลุ่มที่แบ่งประเภทของชายรักร่วมเพศ เกย์แอบ หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่ไม่เปิดเผยตัวตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศ เกย์เรด หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีอาการกล้าในหลายๆ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องจีบผู้ชาย คิงรับ หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่ดูแมนไม่แสดงออกถึงอุปนิสัยภายนอกเหนือฝ่ายรุกแต่พอมีเพศสัมพันธ์กลับกลายเป็นผู้ถูกกระทำก็คือฝ่ายรับ

วรรณกรรมช่วง พ.ศ.2544 - 2548 ไม่มีคำศัพท์ความหมายเชิงเหยียดหยามเหมือนสมัย พ.ศ. 2513 - 2543 ซึ่งน่าจะเป็นเพราะผู้เขียนเข้าใจสังคมชายรักร่วมเพศหรือเป็นชายรักร่วมเพศทำให้สามารถใช้ภาษาได้สมจริง และในช่วง พ.ศ.2544 - 2548 มีการเสนอคำศัพท์ที่เรียกแบบสนุกสนานโดยนำพฤติกรรมบุคลิกภาพของชายรักร่วมเพศมาใช้ในการบัญญัติศัพท์ ได้แก่ ไบ ไบโอนี่ ไบก้อน และเกย์แอบ เกย์เรด เกย์ก้ามปู ล้วนเป็นศัพท์ที่ใช้ในสังคมชายรักร่วมเพศ ในปัจจุบันสังคมรักต่างเพศก็นิยมคำศัพท์ดังกล่าวเหมือนสังคมชายรักร่วมเพศ

ดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ 3 ว่า การมีศัพท์แยกประเภทชายรักร่วมเพศของไทยโดยที่ไม่ทับศัพท์ภาษาต่างประเทศก่อน พ.ศ.2543 เป็นการแสดงถึงความเป็นชายรักร่วมเพศที่มีความรู้ความเข้าใจถึงพฤติกรรมชายรักร่วมเพศและแสดงอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มในการบัญญัติศัพท์ โดย

ศัพท์เหล่านี้บางส่วนมีพื้นฐานจากศัพท์ชาวยรักร่วมเพศต่างประเทศผสมผสานกับศัพท์ภาษาไทยโดยพยายามบัญญัติศัพท์แยกประเภทชาวยรักร่วมเพศเพื่อใช้กันในกลุ่มชาวยรักร่วม ไม่ใช่ศัพท์ที่บัญญัติจากสังคัมภีร์ต่างประเทศที่อาจมีความหมายเชิงเหยียดหยามความเป็นมนุษย์แอบแฝงในศัพท์เหล่านั้น

3. ศัพท์ที่แสดงอากัปกิริยาและพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ

วรรณกรรมที่ใช้คำศัพท์ที่แสดงอากัปกิริยาและพฤติกรรมชาวยรักร่วมเพศ พบเรื่อง *ด้ายสีม่วง* เมื่อปลิงได้สนทนากับคอตคอมเพื่อนกะเทยสาวที่ได้แสดงอาการอธิบายถึงความคิดเห็นของตนออกมาระหว่างการสนทนากัน (วิรวัดน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 422) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

ผมถาม เพราะคอตคอมมีอาชีพหลักเป็นนักเดินแหง ... รับรองว่าคุณผู้ชมที่เป็นนักเที่ยวกลางคืนต้องเคยเห็นหล่อนแน่นอน

ส่วนอีกอาชีพหนึ่งของหล่อนนั้น ผมขออุบไว้ก่อน รับรองว่าคุณผู้ชมคิดไม่ถึงแน่

“คิดทำไม คิดไปเงินเดือนก็เอาเท่าเดิม อีกอย่างตอนนี้ร้านปิดปรับปรุง มีเวลาอีกตั้งอาทิตย์” หล่อนส่ายทรงผม พร้อมกับทำท่าเซดใส่... ใส่อะไรผมก็ไม่รู้เหมือนกัน “ว่าแต่... หล่อนดูมีความสุขดิเนะ หน้าใสเชียว”

“ไม่เอาหน้าคือท... มาหล่งมาหล่อนอะไรแถวนี้ พูดยาไม่เพราะเลย ระวังหน่อยสิ”

“โอ๊ย! เบื่ออีพวกเก๊กขง”

“หงุดหงิดอีกแล้ว เป็นอะไรรี?”

“ทำไมจะไม่หงุดหงิดล่ะ นี่นะ ไม่มีผู้ชายตกถึงท้องมาแล้วตั้งสามวัน”

คอตคอมก็เป็นอย่างนี้แหละครับคุณผู้ชม...

ใครได้ยืนที่แรก คงคิดว่าหล่อนเป็นอย่างนั้นจริงๆ จริงๆ แล้วหล่อนเป็น “สาวคอนแวนต์” ครับ ถึงต้องการผู้ชายใจจะขาดแต่หล่อนก็มีคุณธรรมเสมอ คือ ไม่เอาผู้ชายในที่ทำงานเดียวกัน คอตคอมไม่เคยมองเด็กนักเดินร่นราวคราวเดียวกับหล่อน ยิ่งร่วมงานกันด้วยแล้ว คอตคอมทำเป็นไม่เอาแต่ขาด ถึงใจจะอยาก แต่หล่อนก็สะกดอยู่ คอตคอมทำเป็นก็แต่ “ซื่อ” ผู้ชาย และมักไปเวลา “ตลาด” ใกล้จะ วย เพราะนั่นคือนาทีทอง สินค้าแต่เลหลังราคาถูกลงจะได้หมดไวๆ ..หล่อนชอบของประเภทถูกและดี

ภาษาชาวยรักร่วมเพศที่แสดงถึงอากัปกิริยา **เก๊กขง** หมายถึง การแสดงออกทางร่างกายให้เข้าใจว่าตนเป็นชายแท้

นอกจากนี้ยังพบในเรื่อง **Born To Be** ธนาสนทนากับสาวินในบาร์เกย์ แถว
สุขุมวิท โดยที่สาวินพูดนิทานเพื่อนที่ชื่อ โกเมน (พิชิตพล, 2544: 96) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“ตาย! มองปรี๊ดเดียวก็เห็นเข้าไปถึงลำไส้ใหญ่เชียวละ คุณอย่างโกเมนซิเมื่อก่อน
เก็กแมนสุดฤทธิ์สุดเดช”

ภาษาที่ใช้ก็คือคำว่า **เก็กแมน** หมายถึง การแสดงออกทางร่างกายให้ผู้อื่นเข้าใจว่า
ตนเป็นชายแท้และจะมีความหมายเหมือนคำว่า เก็กขง

การใช้คำศัพท์ที่แสดงอากัปกริยาของชายรักร่วมเพศมีปรากฏที่เด่นชัดในช่วง
พ.ศ. 2544 - 2548 มาจนถึงปัจจุบันมีการบัญญัติศัพท์อากัปกริยาชายรักร่วมเพศมาใช้ภายในสังคม
ชายรักร่วมเพศเพื่อเรียกอากัปกริยาที่ชายรักร่วมเพศที่เกิดขึ้นเพื่อใช้ในการสนทนาสื่อสารเชิง
สนุกสนานเพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศ หากใครใช้ศัพท์เหล่านี้ได้ย่อมหมายถึง
การยอมรับความเป็นชายรักร่วมเพศและหลังจากที่ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่างๆ และ
แนวความคิด ก็จะสามารถถ่ายทอดไปสู่บุคคลที่ยอมรับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศต่อไป

4. คำศัพท์ที่ใช้ด่าทอกันของชายรักร่วมเพศ

วรรณกรรมช่วง พ.ศ.2544 - 2548 ไม่มีปรากฏการใช้คำศัพท์เฉพาะของชายรักร่วม
เพศในการด่าทอเช่นกัน หากจะมีการด่าทอหรืออารมณ์โกรธก็จะใช้ถ้อยคำของสังคมรักต่างเพศ
หรือศัพท์ที่ใช้ได้ทั้งผู้ชายและหญิงในการด่าทอกัน

การใช้ภาษาเฉพาะชายรักร่วมเพศที่แสดงออกก็จะใช้ถ้อยคำด่าทอของผู้หญิงใน
การสนทนา ในวรรณกรรมจะแสดงให้เห็นว่าชายรักร่วมเพศเมื่ออยู่ใน อารมณ์ปกติจะไม่ใช้ภาษา
ชายรักร่วมเพศหรือคำด่าทอของผู้หญิง เพราะชายรักร่วมเพศไม่แสดงออกถึงความเป็นชายรักร่วม
เพศต่อสังคม รวมทั้งเรื่องภาษาด้วย แต่ในบางครั้งในขณะโกรธ ขาดสติ ก็อาจจะใช้สรรพนามแทน
ตัวเองเป็นผู้หญิงผสมกับน้ำเสียง กิริยา จนเผยความเป็นชายรักร่วมเพศออกมาในบทสนทนากับคู่
สนทนา ดังตัวอย่างวรรณกรรมต่อไปนี้

ในเรื่อง ดาวเที่ยงวันตะวันเที่ยงคืน พงศกรจับได้ว่าเดวิดมีคนอื่นที่ไม่ใช่พงศกรเพียงคนเดียว ทำให้เดวิดกับพงศกรมีปากเสียงกัน (ตรีบุษยา, 2547: 256-257) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“มันจะรูปของใครก็เป็นเรื่องของผม พี่พงศ์ไม่มีสิทธิ์มาทำอย่างนี้” ไม่มีสิทธิ์ฉันรู้ เธอเป็นผัวฉัน ฉันไม่มีสิทธิ์ที่จะรู้เรื่องของผัวฉันฉันรู้ใจ”

ยามเมื่อโมหจิตเข้าครองจิตใจ พงศกรก็ไม่อาจควบคุมความรู้สึกใดๆ ได้อีกต่อไป มาดของพระเอกหนุ่มรูปงามบนจอโทรทัศน์ไม่หลงเหลืออยู่อีกเลยในเวลานี้ คงมีเพียงดวงหน้าที่ขมึงตึงประหนึ่งยักษ์ น้ำเสียงกรีดแหลมเหมือนนางร้ายในละคร วิญญาณของสตรีเพศที่ลึบร่างของความเป็นชายมาตลอดทั้งชีวิตก็สำแดงออกมาในทันที

เดวิดเห็นกิริยาเช่นนั้นของพงศกรก็รู้สึกชิงชังและสมเพชอย่างเหลือแสน...รูปร่างหน้าตาของอีกฝ่ายเป็นชายชาติจีนขนาดแท้ แต่กิริยากลับเป็นตรงกันข้าม ถึงแม้เดวิดเองจะสวมบทบาทเดียวกับพงศกรยามเมื่อเขาอยู่กับปวีณ แต่เขายังคงไว้ทำตามอย่างที่เพศธรรมชาติได้กำหนดมากกว่าอีกคนหนึ่งนัก

คำศัพท์ที่ใช้พูดประชดต่อว่าซึ่งเป็นคำที่ใช้ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายรวมกับน้ำเพิ่มที่สนทนา เช่น

ไม่มีสิทธิ์ฉันอีกหรือเธอเป็นผัวฉัน ฉันไม่มีสิทธิ์ที่ยุ่งเรื่องของผัวฉันหรือใจ

จะเห็นว่า เธอเป็นผัวฉัน จะเป็นถ้อยคำของผู้หญิงจะใช้สนทนากับผู้ชายแต่ภายในเรื่องพงศกรจะใช้สนทนากับเดวิดด้วยอาการประชดร่วมกับน้ำเสียงคำว่า ผัวฉันฉันหรือใจ

จะพบว่าเวลาที่ชายรักร่วมเพศโกรธหรือขาดสติจะแสดงความเป็นเพศที่แท้จริงของตนเองออกมาโดยขาดสติดังตัวอย่างอธิบายไว้ข้างต้น

ในเรื่อง ด้ายสีม่วง “กุญแจ” ชายขายบริการได้แอบหนีลูกค้าเพื่อไปหาคู่ขาของตนที่ห้องพักแถวซอยทองหล่อ ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการสนทนาระหว่างกุญแจกับประจักษ์ ทั้งคู่เป็นชายขายบริการซึ่งเป็นคู่ขากัน โดยมีบทสนทนาตอนที่ประจักษ์เป็นฝ่ายข่มโมโหกุญแจ (วีรวัดน์ กนกนุเคราะห์, 2545: 32) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

นี้อย่าทำมาเป็นเล่นๆ แบบนี้นะ เธอก็รู้ว่าฉันไม่ชอบ
 เธอไม่ชอบก็ฉันชอบนี่
 แก อัจฉิ์สนุกนักหรือ ยั่วไม่เลิก แกอยากให้ฉันร้องไห้อีกหรือไง
 อีบ้า อัจฉิ์บ้า อีคนใจร้าย
 กุญแจทำอะไรผมไม่ได้ตั้งใจ ก็วิ่งได้แต่เดินพราดๆ บนนี้เหมือนเคย

การสนทนาของประจักษ์คู่ขา (ฝ่ายรุก) กับกุญแจ (ฝ่ายรับ) ที่ภายนอกดูเหมือนผู้ชาย
 ปกติทั่วไป แต่ในเวลาที่อยู่ระหว่างสองคนและมีการทะเลาะขั้วโมโหระหว่างกันก็จะมีกรหลุด
 กรียน้ำเสียงและใช้ภาษาเหมือนผู้หญิง

ในเรื่องเดียวกันพบการคำทอของชายรักร่วมเพศระหว่างปลิงกับมิ่นท์ (วีรวัฒน์
 กนกนุเคราะห์, 2545: 512) ดังที่ผู้เขียนบรรยายตอนที่ปลิงคำทอมิ่นท์ที่ทำเอกสารสำคัญของเขา
 เลอะต่อไปนี้

“โอย...โอย...ตายแล้วคราวนี้ หมด หมดกัน เอกสารกู อีมินท์
 อีห่าจัญไร มึง...อีเหี้ยตัวมาร มึงทำกูพอแล้ว”
 “อีดอกทอง มึงจัญไร ไอ้ลืบหาย รื้ออ่านคบขู้ ทำให้กูเสียหน้าต่อเพื่อนฝูง แค่นี้มันยัง
 น้อยไป”

คำศัพท์คำทอที่ใช้เป็นภาษาของรักต่างเพศที่ใช้คำทอกันจากตัวอย่างเช่น
 อีห่าจัญไร ใช้คำได้ทั้งหญิงและชาย ส่วนคำว่า อีดอกทอง เป็นคำที่ผู้ชายไว้คำผู้หญิง แต่เมื่อมาใช้
 ในสังคมรักร่วมเพศแล้วจะใช้คำกันทั้งฝ่ายรุกฝ่ายรับ

วรรณกรรมในหลัง พ.ศ. 2544 – 2548 แสดงว่ามีการใช้ภาษาของคนรักต่างเพศมา
 ใช้กับกลุ่มชายรักร่วมเพศ ซึ่งแสดงให้เห็นในบทที่ 3 แล้วว่า กลุ่มรักร่วมเพศมีการคิดศัพท์เฉพาะ
 บางกลุ่มเท่านั้น เช่น ศัพท์กลุ่มที่แยกประเภทชายรักร่วมเพศ ศัพท์กลุ่มที่แยกประเภทพฤติกรรมกร
 มีเพศสัมพันธ์ ศัพท์กลุ่มที่แยกประเภทอารมณ์ความรู้สึก ในตัวอย่างข้างต้นจะเห็นว่าไม่มีการ
 บัญญัติศัพท์คำทอ เนื่องจากไม่มีความจำเป็นต้องคิดคำใหม่

5. ศัพท์เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกดีใจของชายรักร่วมเพศ

คำศัพท์เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกดีใจของชายรักร่วมเพศ พบเรื่อง **Born To Be** ตอนที่ธนาพา ร.ต.อ. พฤษัย โรจน์เสรี มาพบกับเพื่อนมหาวิทยาลัยชื่อ สาวิน โดยสาวินมีการสนทนาดังต่อไปนี้ (พิชิตพล, 2544 : 18-19) ผู้เขียนบรรยายไว้ว่า

“แกมันกะเทยโรคจิต มองผู้ชายไม่พ้นเป้าทุกที ทำให้พวกฉันพลอยใจแตกไปด้วย”
 “ช่วยไม่ได้” ยักไหล่ “ก็เป้าผู้ชายมันคันซ่อนเร้นสิ่งมหัศจรรย์ให้น่ารักน่าลุ้นทำไมล่ะ”
 “ของหล่อนก็มี คู้ซะให้พอชียะ”
 สาวินก้มมองของตัวเอง กรีดสั่นนมมหาวิทยาลัย
 “อ้าย....ซิกกาปู!”

ภาษาที่ใช้คือ คำซิกกาปู หมายถึง อาการดีใจอย่างมากมาย เมื่อรู้สึกถูกใจอะไรบางอย่าง

ชายรักร่วมเพศเป็นกลุ่มคนที่มีอารมณ์สนุกสนานมักจะมีคำศัพท์ที่แสดงถึงความสนุกสนาน เช่น ซิกกาปู เฮลเลอร์ กีบเก็ญเรก้า เป็นต้น หลังจาก พ.ศ. 2543 มีวรรณกรรมที่ใช้ศัพท์แสดงอารมณ์ดีใจน้อย อาจเป็นเพราะคำศัพท์เหล่านี้มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

จากที่กล่าวมา ภาษาเฉพาะชายรักร่วมเพศที่ใช้ในวรรณกรรมนวนิยายและเรื่องสั้นชายรักร่วมเพศช่วง พ.ศ. 2544 - 2548 มีการใช้ภาษาเฉพาะกลุ่ม เพื่อการสนทนาโดยแบ่งศัพท์ชายรักร่วมเพศ ได้ดังต่อไปนี้

1. ศัพท์ที่บ่งบอกประเภทของชายรักร่วมเพศ ได้แก่ เกย์แอบ เกย์ก้ามปู เกย์แรด คิงรับ ไบ ไบโอนี ไบก้อน เป็นต้น
2. ศัพท์ที่บ่งบอกลักษณะการมีเพศสัมพันธ์ของชายรักร่วมเพศ ถวายบัว ซีต เป็นต้น
3. ศัพท์ที่บ่งบอกถึงอารมณ์ดีใจ เช่น ซิกกาปู เป็นต้น

4. ศัพท์ที่บ่งบอกถึงอากัปกริยาของชายรักร่วมเพศ ได้แก่ เก๊กขง เก๊กแมน ปาดหน้าเก๊ก เป็นต้น

ภาษาเฉพาะชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมมีความสอดคล้องกับพจนานุกรม เช่น คำว่า เก๊กก้าม ชีส ถวายบัว เก๊กแมน โดยภาษาชายรักร่วมเพศจะเน้นเรื่องทางเพศและการอธิบายเป็นชายรักร่วมเพศอย่างสนุกสนานย่อมแสดงให้เห็นว่าภาษาเหล่านี้มีการใช้ในชีวิตจริงของชายรักร่วมเพศและถ่ายทอดสู่วรรณกรรม และยังแสดงว่ากลุ่มชายรักร่วมเพศได้ถ่ายทอดอัตลักษณ์ผ่านทางภาษาเฉพาะ

ภาษาส่วนใหญ่จะขาดความสละสลวยทางวรรณศิลป์โดยจะเน้นคำที่มีความหมายทางเพศและความสนุกสนาน นอกจากนี้ยังมีการใช้ภาษาในวรรณกรรมสอดคล้องกับภาษาในพจนานุกรมอาจแสดงให้เห็นว่า ภาษาชายรักร่วมเพศมีการใช้อยู่จริงในสังคม

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศมีจุดมุ่งหมายให้ความสนุกสนานแก่ผู้อ่านที่เป็นชายรักร่วมเพศและผู้ที่น่าสนใจอ่านวรรณกรรมชายรักร่วมเพศเป็นสำคัญ เพื่อถ่ายทอดแนวคิดแบบชายรักร่วมเพศโดยเน้นการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ จะใช้ภาษาที่ชัดเจนในการบรรยายเรื่องราว และมุ่งสื่อสารเพื่อความสนุกสนานจนขาดความงดงามทางภาษา เพื่อถ่ายทอดทัศนคติและอัตลักษณ์ชายรักร่วมเพศให้แก่สังคมรักร่วมเพศและรักต่างเพศ

ภาษาเฉพาะกลุ่มชายรักร่วมเพศมีไว้ในการสื่อสารเฉพาะคนในกลุ่ม ในบางครั้งที่ต้องการไม่ให้บุคคลที่ไม่ใช่ชายรักร่วมเพศเข้าใจ โดยที่อาจเป็นการนิทานบุคคลที่สาม และเป็นการสื่อสารภายในสังคมของชายรักร่วมเพศ การที่ชายรักร่วมเพศได้บัญญัติศัพท์ เฉพาะขึ้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นกลุ่มเฉพาะที่แยกส่วนมาจากสังคมรักต่างเพศ ต้องการสร้างพื้นที่และอำนาจทางสังคมเพื่อให้เกิดการต่อรองและยอมรับจากสังคม นอกจากนี้ยังเป็นการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของชายรักร่วมเพศที่สื่อสารผ่านภาษาทางสื่อสารมวลชน อินเทอร์เน็ต สถานบันเทิง เป็นต้น ภาษาจึงเป็นส่วนสำคัญต่อการถ่ายทอดอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศสู่สังคมชายรักร่วมเพศ

สรุป

จากการศึกษาบันทึกคดีของชายรักร่วมเพศ พบว่าโครงเรื่องและการสร้างตัวละครในเรื่องไม่แตกต่างจากวรรณกรรมของกลุ่มรักต่างเพศ โดยเปลี่ยนจากตัวเอกที่เป็นชาย/หญิงมาเป็นระหว่างชาย/ชาย เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นว่าชายรักร่วมเพศมีวิถีชีวิต ทักษะคติ และอุดมมุ่งหมายไม่แตกต่างจากกลุ่มรักต่างเพศ เนื้อหาของนวนิยายและเรื่องสั้นแสดง ความขัดแย้งในเรื่องของความรัก และความเข้าใจในกลุ่มคนรักร่วมเพศ รวมทั้งการแสวงหาความยอมรับจากครอบครัวและสังคม เรื่องมักลงจบด้วยการยอมรับตัวตนของตนเองและการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น เพื่อเป็นการแสดงว่ารักร่วมเพศไม่ใช่ความผิดปกติแต่เป็นเพียงรสนิยมทางเพศที่แตกต่างออกไปเท่านั้น โดยเน้นการอธิบายสาเหตุการมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศว่าเกิดจากสิ่งแวดล้อมมากกว่าสาเหตุอื่น นอกจากนี้ยังเสนอว่าชายรักร่วมเพศก็ต้องการแสวงหาความรักและความเข้าใจไม่แตกต่างจากวรรณกรรมกลุ่มรักต่างเพศ วรรณกรรมชายรักร่วมเพศได้เสนอการมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างออกไปในเชิงรสนิยมทางเพศ แต่การบรรยายภาพความสัมพันธ์ทางเพศก็ยังคงใช้ภาษาสัญลักษณ์ที่อยู่ภายใต้กรอบของความเป็นผู้ชายและผู้หญิงที่ไม่แตกต่างจากสังคมรักต่างเพศ

ในวรรณกรรมกลุ่มนี้ได้เสนอภาพที่กลุ่มชายรักร่วมเพศได้สร้างอัตลักษณ์ทางสังคมผ่านพื้นที่สาธารณะ เช่น ทางอินเทอร์เน็ต สถาบันบันเทิง สถานที่สาธารณะ สมาคม/องค์กร และสร้างอำนาจต่อรองทางภาษาชายรักร่วมเพศซึ่งสอดคล้องกับสารคดี นับเป็นงานอีกกลุ่มที่แสดงการสร้างความเป็นพวกพ้องของชายรักร่วมเพศ รวมทั้งสังคมเฉพาะกลุ่มที่มีการพบปะสังสรรค์ตามพื้นที่สาธารณะเพื่อถ่ายทอดวิถีชีวิต ทักษะคติ วัฒนธรรม ในการดำเนินชีวิตแบบของชายรักร่วมเพศ นับเป็นการยืนยันความเป็นอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศผ่านบันทึกคดี

บทที่ 6

สรุป

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศถือได้ว่าเป็นวัฒนธรรมชายขอบที่ถูกมองว่าเบี่ยงเบนไปจากทวิลักษณ์ของความเป็นชาย/หญิง ในช่วง พ.ศ. 2513-2543 ชายรักร่วมเพศในวรรณกรรมทั้งที่เขียนโดยนักเขียนชายและนักเขียนหญิงถูกจัดให้เป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติทางจิต ซึ่งต้องเยียวยาโดยจิตแพทย์ หรือไม่ก็ด้วยความอ่อนหวานนุ่มนวลของเพศหญิงที่สามารถเหนี่ยวรั้งชายรักร่วมเพศไม่ให้เข้าไปสู่ความผิดเพี้ยนของเพศวิถี แต่ลักษณะดังกล่าวได้ถูกโต้กลับในวรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่เขียนในระหว่าง พ.ศ. 2544-2548 ความเปลี่ยนแปลงของวรรณกรรมในยุคนี้แยกไม่ออกจากวิถีปฏิบัติของกลุ่มวรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่พยายามสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมของกลุ่มตนขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ในสื่อต่างๆ ที่สำคัญคืออินเทอร์เน็ต และพื้นที่ทางสังคมเฉพาะกลุ่ม เช่น สถาบันเทววิทยามหามกุฏราชวิทยาลัย สถานที่ออกกำลัง รวมทั้งการขยายไปสู่พื้นที่สาธารณะ เช่น โรงภาพยนตร์ ห้างสรรพสินค้า สวนสาธารณะ

การศึกษาวรรณกรรมชายรักร่วมเพศประเภทบันเทิงคดีและสารคดีในระหว่าง พ.ศ. 2544-2548 พบว่า วาทกรรมในวรรณกรรมดังกล่าวได้พยายามสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มตน ที่เห็นได้ชัดคือการให้ความสำคัญแก่สาเหตุของรักร่วมเพศโดยแสดงการโต้กลับวาทกรรมที่มองว่ารักร่วมเพศเป็นความผิดปกติทางจิตโดยการเน้นย้ำสาเหตุของรักร่วมเพศว่าเกิดจากชีววิทยาและสิ่งแวดล้อมไม่ใช่ความผิดปกติทางจิต จากการศึกษางานประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติพบว่า เป็นกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ โดยใช้ให้เห็นจุดเริ่มต้นของการตระหนักรู้ในเพศวิถี การพยายามค้นหาอัตลักษณ์ การต่อสู้ฝ่าฟันจนกระทั่งได้รับการยอมรับจากสังคม และความสุขที่ได้จากการค้นพบและยอมรับตัวตนว่าเป็นเพศสถานะที่สาม คือการปฏิเสธการพยายามจัดประเภทแบบทวิลักษณ์ชาย/หญิง กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ในอัตชีวประวัติและชีวประวัติสอดคล้องกับลักษณะของโครงเรื่องในบันเทิงคดี คือจากเดิมเป็นโครงเรื่องที่เน้นการต่อสู้ในจิตใจของตัวละครระหว่างอัตลักษณ์ชายแท้/ชายรักร่วมเพศ และมักจบเรื่องเป็นแนวโศกนาฏกรรมหรือความไม่สมหวัง เปลี่ยนเป็นโครงเรื่องที่แสวงหาตัวตนโดยการเข้าไปเรียนรู้ชีวิตรักร่วมเพศ การเรียนรู้วิถีทางสังคมและวัฒนธรรมดังกล่าวสอดคล้องกับการเปิดพื้นที่ทางสังคมดังกล่าวแล้ว คือพื้นที่ในสื่อต่างๆ ที่สำคัญคืออินเทอร์เน็ต และพื้นที่ทางสังคมเฉพาะกลุ่ม เช่น สถาบันเทววิทยามหามกุฏราชวิทยาลัย สถานที่ออกกำลัง สูพื้นที่สาธารณะ และเรื่องมักจบจบด้วยการยอมรับเพศสถานะของตน

กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ที่เห็นได้ชัดเจนในช่วงเวลาที่ศึกษานี้คือการสร้างอัตลักษณ์ทางภาษา ปรากฏการณ์ของการเกิดพจนานุกรมศัพท์รักร่วมเพศจำนวน 2 เล่ม และการรวบรวมศัพท์ที่แทรกอยู่ในสารคดีต่างๆ เป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนของอัตลักษณ์กลุ่มรักร่วมเพศ กลุ่มศัพท์ที่น่าสนใจคือการนิยามประเภทชายรักร่วมเพศอย่างหลากหลายโดยแยกตามเพศวิถีและรสนิยมทางเพศที่เลื่อนไหล กล่าวคือศัพท์เรียกชายรักร่วมเพศคนหนึ่งไม่ตายตัว เพราะเขามีบทบาททางเพศเปลี่ยนไปตามลักษณะเพศสัมพันธ์ที่มีกับคนอื่น นอกจากนี้ยังมีศัพท์ที่แยกแยะขั้นตอน วิธีการ และลักษณะการมีเพศสัมพันธ์อย่างละเอียดซึ่งแสดงนัยของการให้ความสำคัญแก่เพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสารที่ปรากฏในบันเทิงคดีและสารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติก็อมักเสนอภาพของการมีความสัมพันธ์ทางจิตใจและทางเพศกับคนหลายคนในเวลาเดียวกัน ปมขัดแย้งในวรรณกรรมเหล่านี้ที่เห็นได้ชัดคือ การมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบฉาบฉวยกับความปรารถนาที่จะมีความรักที่มั่นคง ในส่วนของสารคดีประเภทคู่มือท่องเที่ยวมีจุดเน้นที่การใช้ชีวิตทางเพศอย่างไม่จำกัดทั้งก่อน เวลา และสถานที่ ในขณะที่สารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติเรียกร้องเชิงอุดมคติว่าชายรักร่วมเพศไม่ได้ดำเนินทางเพศ และแม้จะต้องการความรักที่มั่นคงแต่ก็ต้องรู้จักรับมือกับความผิดหวังในความรักและชีวิตที่อ้างว้างโดดเดี่ยว

วาทกรรมของวรรณกรรมชายรักร่วมเพศที่เขียนในระหว่าง พ.ศ. 2544-2548 พยายามสร้างความยอมรับสถานะรักร่วมเพศทั้งในกลุ่มรักร่วมเพศและรักต่างเพศ ภาพแทนที่ปรากฏก็คือความพยายามขยายพื้นที่ของกลุ่มคนทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมือง

การสร้างพื้นที่ชายรักร่วมเพศทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อสร้างการยอมรับชายรักร่วมเพศทางสังคม กลุ่มชายรักร่วมเพศพยายามประกอบอาชีพในด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับความสามารถที่มีอยู่ภายในตัวของชายรักร่วมเพศก็คือ เรื่องของการรักความสวยงาม กลุ่มชายรักร่วมเพศหลายคนได้นำความสามารถพิเศษทางด้านนี้มาประกอบวิชาชีพเลี้ยงตนเองและครอบครัวจนประสบความสำเร็จ จนได้รับการยอมรับจากสังคมรักต่างเพศในพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ เช่น การเป็นช่างแต่งหน้า ช่างทำผม นักออกแบบเสื้อผ้า และศิลปิน นักแสดง นักร้อง อาชีพเหล่านี้ล้วนเป็นอาชีพยอดนิยมที่จะพบเห็นผู้ประกอบการวิชาชีพจะมีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศจำนวนมาก ซึ่งแต่ละบุคคลจะต้องฝ่าฝืนอุปสรรคในชีวิตและการทำงานเพื่อให้มีพื้นที่การยอมรับทางสังคมรักต่างเพศ พบในสารคดีประเภทอัตชีวประวัติและชีวประวัติที่มีการบรรยายชีวิตของผู้เขียนและเพื่อนของกลุ่มรักร่วมเพศที่ต้องต่อสู้กับความยากลำบากตั้งแต่วัยเยาว์และต้องต่อสู้กับการทำงานจนได้รับการยอมรับจากสังคมรักต่างเพศ เช่น เดชาวุฒิ ฉันทกะโร, มานูชี (นามแฝง) เป็นต้น

การสร้างพื้นที่ทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ผ่านงานวรรณกรรม การจัดเทศกาลชายรัก
ร่วมเพศ นิติศาสตร์ กลุ่มชายรักร่วมเพศได้สร้างพื้นที่การแสดงออกของพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ
โดยปรากฏสถานที่ท่องเที่ยวของชายรักร่วมเพศในกรุงเทพ เช่น ถนนสีลม ถนนรัชดาภิเษก ถนน
สุขุมวิท ถนนสาทร ถนนรามคำแหง และตามหัวเมืองใหญ่ เช่น เชียงใหม่ นครราชสีมา พัทยา
สงขลา ซึ่งตามสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้จะเป็นแหล่งความบันเทิงของชายรักร่วมเพศที่จะมา
แสดงออกถึงความเป็นชายรักร่วมเพศ เพื่อเป็นการปลดปล่อยและความเป็นตัวตนที่แท้จริงโดยที่ไม่
ต้องมาวิตกกังวลต่อความรู้สึกของบุคคลรอบข้าง เพิ่มจำนวนที่เกิดอย่างมากและรวดเร็ว มีการ
ขยายตัวของโฆษณาในเว็บไซต์ แผนที่นำเที่ยว วรรณกรรม เป็นต้น

การสร้างพื้นที่ทางการเมือง กลุ่มชายรักร่วมเพศได้สร้างพื้นที่ทางการเมือง โดยผ่าน
องค์กรหรือสมาคม เพื่อเป็นตัวแทนที่เรียกร้องสิทธิเสรีภาพความเป็นชายรักร่วมเพศพร้อมกับ
เผยแพร่ความรู้ในเรื่องรักร่วมเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ ต่อสังคมรักต่างเพศให้
เข้าใจถึงความเป็นชายรักร่วมเพศอย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีคนรักร่วมเพศได้ลงสมัครรับเลือกตั้ง
เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นที ธีระโรจนพงษ์ และ วิโรจน์ ตั้งวานิช เพื่อแสดงถึงสิทธิเสรีภาพทาง
การเมืองและการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มชายรักร่วมเพศ

ข้อสังเกตก็คือปรากฏการณ์สร้างกลุ่มและขยายกลุ่มชายรักร่วมเพศมีอย่างกว้างขวางและ
รวดเร็วมากในระยะ พ.ศ. 2544-2548 แต่กลับมีจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งคือเพื่อให้สังคมรัก
ต่างเพศยอมรับกลุ่มตนมากขึ้นและอยู่ร่วมกันอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตามการขยายตัวดังกล่าวจะถูก
จำกัดหากเริ่มรุกรานเข้าสู่พื้นที่ของกลุ่มรักต่างเพศมากเกินไป เมื่อใดที่กลุ่มรักร่วมเพศรุกเข้าไปใน
พื้นที่รักต่างเพศ (เช่น เป็นตัวละครในสื่อหลัก สมัครเป็นครูหรือข้าราชการในสถาบันของรัฐ) ก็จะถูก
ถูกกดทับมิให้ขยายตัว ดังนั้น แม้ภาพที่ปรากฏจะแสดงการยอมรับกลุ่มรักร่วมเพศมากขึ้น แต่แท้ที่
จริงแล้วยังถูกจัดให้อยู่ชายขอบอยู่นั่นเอง

ข้อเสนอแนะ

วรรณกรรมชายรักร่วมเพศมีประเด็นที่น่าสนใจให้ศึกษาอีกมาก ผู้สนใจอาจศึกษา
วรรณกรรมชายรักร่วมเพศในด้านภาษากับอัตลักษณ์ของชายรักร่วมเพศ หรือศึกษาวรรณกรรมชาย
รักร่วมเพศหลังปี พ.ศ.2548 ที่ปรากฏทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออินเทอร์เน็ต

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กฤษณา อโศกสิน. 2516. **บัลลังก์ไยบัว**. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาสน์.

_____. 2532. **รูปทอง**. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์.

กุหลาบ มลลิกามาศ. 2518. **ลักษณะของวรรณคดีไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

กันยา สุวรรณแสง. 2532. **การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว**. กรุงเทพฯ: บำรุงสาสน์.

กำธร จำทอง. 2528. **สุขภาพจิตและการพัฒนา**. ราชภัฏนครศรีธรรมราช.

กิตติศักดิ์ ปรกติ. 2526. “ตำนานรักร่วมเพศ”. **วารสารนิติศาสตร์** 13 : 92.

เกย์อixa (นามแฝง). ม.ป.ป. **มุกฮาประสาเกย์**. กรุงเทพฯ: เพชรสีน้ำเงิน.

แกงกะหรี่สีม่วง (นามแฝง). 2546. **ดีใจจัง...ได้เกิดเป็นเกย์**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊คส์.

ข่าวสด. 2539. กรุงเทพฯ: 22 ธันวาคม 2539.

จิตรระพี บัวผัน. 2548. **สาเหตุรักร่วมเพศในทางชีววิทยา**.(Online). www.chinirak.com , 18
เมษายน 2548.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ(บรรณาธิการ). 2548. **“การอ่านสารคดี”**. ภาษากับ
การสื่อสาร. กรุงเทพฯ: 105.

ฉลอง ภิรมย์รัตน์. 2523. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: ประจักษ์การพิมพ์.

ณรงค์ อินทร์เรือง. 2537. **พิมพ์ลาป**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

เดชาวุฒิ จันทากะโร. 2545. **หลังม่านนางโชว์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กายมารุต.

เดชาวุฒิ ฉันทากะโร. 2546. วันเดียโซ่ว. กรุงเทพฯ: กายมารุต.

ตริษฐา (นามแฝง). 2547. ดาวเที่ยงวัน ตะวันเที่ยงคืน. กรุงเทพฯ: พิมพ์คำ.

เต็มที (นามแฝง). 2546. กะเทยอนุกรม. กรุงเทพฯ: อักษรบ้านเทิง.

ทิพากรวงศ์, เจ้าพระยา. 2504. พระราชพงศาวดารรัชกาลที่ 3. กรุงเทพฯ: องค์การค้าคุรุสภา.

เทิดศักดิ์ ร่มจำปา. 2545. วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย พ.ศ. 2508 – พ.ศ. 2542.

วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไทยโพสต์. 2547. กรุงเทพฯ: 6 กรกฎาคม 2547.

ธงชัย วินิจจะกูล. 2540. “รักร่วมเพศเป็นสิ่งปกติ ความใจแคบและเกลียดชังต่างหากคือโรคที่น่ารังเกียจ. มติชน (14 มกราคม 2540).

นคธ (นามแฝง). 2548. รวมเรื่องสั้น ดาวสีม่วง. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

นที ชีระโรจนพงษ์. 2547. แกะกล่องเกย์. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

_____. 2548. ถอดรหัสหัวใจเกย์. กรุงเทพฯ: อะเมซีสต์.

นพพร สุวรรณพานิช. 2548. พจนานุกรมเกย์ และเลสเบี้ยน. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ. 2545. “ตำนานสวนสาธารณะกับเรื่องเล่าของชาวเกย์กรุงเทพฯ ในพรมแดนเทคโนโลยีสื่อสาร. ”รัฐศาสตร์สาร 23 (1): 77-115.

นิตยา เข้มเพชร. 2535. วิเคราะห์สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศชายของตัวละครเอกในนวนิยายไทย ตามหลักการทางจิตวิทยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บงกชมาศ เอกเอี่ยม. 2532. เกย์: กระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์รักร่วมเพศ. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บางกอกเรนโบว์. 2548. **ข่าวตำราเกย์**.

เบน (นามแฝง). 2548. **Bad Gays Trip**. กรุงเทพฯ: เกิร์ลเฟรนด์.

_____. 2548. **Bi Diary**. กรุงเทพฯ: เกิร์ลเฟรนด์.

_____. 2547. **เบิกทวาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เลมอนที.

ปกรณัม พิมพ์ทนต์. 2546. **เป็นตุ๊ดทั้งที ต้องดีที่สุด**. กรุงเทพฯ: Opera house.

ปณิธิ พุทธกรรณ, ม.ป.ป. **รู้ว่าเป็นเกย์**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.

ประภาพรรณ วงศาโรจน์. 2532. **การพัฒนาเอกลักษณ์รกร่วมเพศในหมู่วัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรีดา เถลิงเผ่า กอนันตกุล (บรรณาธิการ). ม.ป.ป. **ชีวิตรักของตัวตนกับความหมาย**
กรณีศึกษา เกย์ หลิงรักหลิง คนชรา คนเก็บขยะ วัยรุ่น เด็กข้างถนน. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี (บรรณาธิการ). 2547. **อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ**.
กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

ปลิว (นามแฝง). 2545. **ผมไม่ใช่ผู้ชายครับ**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.

ปิยะ เสวตพิกุล. 2548. **แทงหลังกะเทย**. กรุงเทพฯ: เซเว่น พรินต์ติ้ง กรุ๊ป.

ปฐมนิธิ นาคสิงห์. 2543. “กระบวนการหาเพื่อนในสวนสาธารณะของชายผู้รักเพศเดียวกัน.”
วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ 31: 76-98.

_____. 2547. **เกย์: กระบวนการพัฒนาเอกลักษณ์และวิถีชีวิตทางเพศ**. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เปรมปรีดา ปราโมช ณ อยุธยา 2549. **กะเทยเย้ยเวที**. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

พงศธร. 2547. **ควิ้ง เจดใหม่**ของชายสีม่วง. (Online). Available:

w.bangkokbiznews.com/2004/02/04/jud/index.php?news+jud1.html, 24 มีนาคม 2547.

พรชัย จันทโสภ. 2548. ความลับในโลกสีม่วง. **กรุงเทพธุรกิจ** (17 กรกฎาคม 2548): 2-4.

พระราช ธรรมโน. 2548. **เกย์-เลสเบี้ยน**วิบากกรรมของใคร.

(Online). Available: www.chinicrak.com/wabboard/gay/00636.htm.

พิชิตพล (นามแฝง). 2544. **Born to be** เกิดมาเพื่อจะเป็น. กรุงเทพฯ: ซาเร็นการพิมพ์.

มติชน. 2542. กรุงเทพฯ: 9 พฤษภาคม 2542.

มน. มีนา (นามแฝง). 2548ก. **รักนี้** ของจอมกับเดียว. กรุงเทพมหานคร: พลอยสีรุ้ง.

_____. 2548ข. **รวมเรื่องสั้น**ถนนสายปรารถนา. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา. 2531. **พฤติกรรม**เบี่ยงเบน. กรุงเทพฯ: สุโขทัยธรรม ธีราช.

บุษนา สุวรรณประดิษฐ์. 2543. “**สิทธิและเสรีภาพ**ของรักร่วมเพศชายตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ: **วิเคราะห์จากปัญหาสังคมไทย**” .วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ราชบัณฑิตยสถาน. 2534. **พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

รวิน เวโรจน์. 2536. **เทพบุตรประเภทสอง**. กรุงเทพฯ: หรรษา.

มาგი (นามแฝง). 2548. **ความรัก**สีรุ้ง. กรุงเทพฯ: ทุ บี เลิฟ.

มานเมฆ (นามแฝง). 2544. **สามสีม่วง**. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

มานูชี (นามแฝง). 2547. **ฉัน...ไม่ใช่ผู้หญิง**. กรุงเทพฯ: ไข่ไหม.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. 2537. “**วรรณกรรม**ชาวดอกไม้”. **เนชั่นสุดสัปดาห์** (19-25 สิงหาคม 2537): 62.

- ลดาวัลย์ (นามแฝง). 2519. **เครื่องแบบสีขาว**. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- วัชรินทร์ หนูสมตน. 2546. **ชีวิตและการทำงานของสาวประเภทสอง**. วิทยานิพนธ์พัฒนาแรงงาน และสวัสดิการมหบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยา แสงอรุณ. 2548. **ใช่แล้วครับ...ผมเป็นเกย์**. กรุงเทพฯ: หัวใจเดียวกัน.
- วิภา คำนธารังกุล และ วิชัย โปษยะจินดา. 2547. **เครือข่าย สังคมและเพศสัมพันธ์กลุ่มชายขอบ ชาย**. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสรชนี นาค. 2543. **เสียงเพรียกจากชีกชีวิต**. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนาคร.
- วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. 2545. **ด้ายสีม่วง**. กรุงเทพฯ: ดับเบิ้ลนาคร.
- _____. 2540. **ซากดอกไม้**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- วรพงษ์ ศิริวรรณ. 2547. **ถอดรหัสหัวใจผู้ชายรักกัน**. กรุงเทพฯ: Animate Croup.
- ศักดิ์สิทธิ์ ภักดีสยาม. 2543. **เคเวียร์ความรู้เรื่องเกย์กับเลสเบียน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภูมิแสง.
- สมเกียรติ กุ่ทวิกุล. 2539. **ภาพสะท้อนชายรักร่วมเพศในนวนิยายไทยในสามรอบทศวรรษ (พ.ศ. 2513 – พ.ศ. 2543): การศึกษาศักยภาพ ข้อจำกัด และทางออกของนักเขียนหญิง**. ทุนงานวิจัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร มั่นตะกุล. 2525. **วรรณกรรมไทยปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมฤดี สงวนแก้ว. 2546. **กระบวนการพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ “กระเทย” ในสังคมมุสลิม**. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิงหนาท อุดาโห และ พรรณิกา ต่วนโสภณ. 2547. **เกย์ สังเกตเขา ก่อนที่เราต้องเสียใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า.
- สินเวหา (นามแฝง). 2548. **แล้วสายลมก็พัดพา**. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

สีฟ้า (นามแฝง). 2537. **เก้าอี้ทอง**. กรุงเทพฯ: พลอยสีรุ้ง.

สุดารัตน์ ศิริเมือง และเพชรภี ปิ่นแก้ว. 2548. **แม่ครับ ผมเป็นเกย์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: เวิร์คพอยท์.

สุธรรม ธรรมรงค์วิทย์. 2548. **อำนาจและการจัดขึ้น: ชายรักชายในสังคมที่ความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นใหญ่**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุภาวีย์ เทวกุล. 2527. **มนุษย์**. กรุงเทพฯ: โชคชัยเทเวศร์.

สุวรรณีย์ สุนธธา. 2516. **ลูกรัก**. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

_____. 2522. **มายา**. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

สุวัฒนา อารีพรรค. 2524. **ความผิดปกติทางจิต**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรทัย ชื่นมนุษย์. 2518. **จิตวิทยาโรคจิตโรคประสาทและความคิดทางเพศ**. กรุงเทพฯ.

อภิญาญา เฟื่องฟูสกุล. 2546. **อัตลักษณ์**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

อรรถวุฒิ มุขมา. 2546. **นวนิยายรักร่วมเพศชายเรื่องชาดดอกไม้ของวีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์ การศึกษาเชิงวิเคราะห์**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรอนงค์ นิยมธรรม. 2531. **การเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของวัยรุ่นชายรักร่วมเพศกับวัยรุ่นชายรักต่างเพศที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกัน**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อริน พินิจวรารักษ์. 2527. **การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ. 2516 – พ.ศ. 2525**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาทิตย์ สุรทิน. 2522. **ที่นี่ไม่มีสวรรค์**. กรุงเทพฯ: เอส. เค. พับลิชชิ่ง.

อิงอร สุพันธุ์วิช. **วรรณกรรมวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: แอคทีฟ พรินท์.

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. 2521. “เพศไกล้มอ ตอนโฮโมเซ็กชวล (1)”. **ไกล้มอ** (3 มีนาคม 2521): 85-90.

Dr. Love (นามแฝง). 2547. **108 คำถามเรื่องเซ็กส์เกย์**. กรุงเทพฯ: สยามอินเตอร์บุ๊ก.

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นายวิทยา พุ่มอัม
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 27 เดือนมกราคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ตำแหน่งปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ผลงานดีเด่นและ/หรือรางวัลทางวิชาการ	-
ทุนการศึกษาที่ได้รับ	-